தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

LIBRARY
25 NOV 1968
STATE LEGISLATURE, M...

தமிழக சட்டப் பேரவை

வெள்ளிக்கிழமை 1968 மார்ச் 15.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1.—வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் வெளியே போக இருக்கிற காரணத்தால் வினா எண் 225 முதலில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Bonus to textile workers

* 225 *Q.*—THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

(*a*) whether the managements of textile mills in Coimbatore represented by the Southern India Mill Owners' Association and Trade Union representatives have arrived at an agreement on the payment of bonus to textile workers for the year 1966–67; and

(b) if so, the details of this settlement?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) 86 நூற்பாலைகள் இவ்வொப்பந்தத்திற்கு உடன்பட்டுள்ளன. தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய போனஸ் தொகை, ஒவ்வொரு தொழிலாளியின் மொத்த ஊதியத்தில் 4 சதவிகிதத்திலிருந்து 16·7 சத விகிதம் வரையில் ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் தனித் தனியாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. விநயகம்: இப்போது கோயம்புத்தூரில் இருக்கிற மில்களை 15 நாட்களாக மூடிவிட்டிருப்பதாக முதலாளிகள் அப்படி ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன், இது உண்மையா? இதனால் எத்தனை தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்தக் கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இதைப் பற்றி ஏற்கெனவே நடது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்க அதிகாரிகள் அனுப்பப்பட்டு அதை அவர்கள் பரிசீலித்து வருகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் இந்தப் பிரச்சினைக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு தொழிலிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற தேக்கத்தைப் போக்குவதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அவற்றை செய்து வருகிறோம் என்று ஏற்கெனவே தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: இதில் கைத்தறி போர்டு அதிகாரியும் அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினர்கள். இதிலே லேபர் கமிஷனரையும் மற்ற அதிகாரிகளையும் கவனம் செலுத்தச் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதால் அவர்களையும் கலந்துகொண்டு ரிபோர்ட்டு கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தொழிலிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற தேக்கத்தைப் பரிசீலித்து நம்முடைய மாநில அரசு மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை ஆராய்வ தற்கு அந்த அதிகாரிகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறர்கள். தொழிலாளர் களுக்குப் பாதகமான சூழ்நிலை ஏதாவது ஏற்படுமானல் அதை எப்படித் தடுப்பதற்கு முயற்சி எடுகக வேண்டும் என்பது பற்றி நம்முடைய தொழிலாளர் இலாக்கா கவனம் செலுத்தும்.

திரு. கே. விநயகம்: தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுப் பதிலே மில் அதிபர்களுக்கும் தொழிலாளர்கள் அசோசியேஷன்களுக்கும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதன் விளைவாக வேலைக்குத் திரும்பினர்களா? தகராறு வந்ததற்குப் பின் மூடப்பட்டது. அதற்குப்பின்தான் திறக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மில்கள் மூடப்பட்டதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இப்போது தொழிலாளர்களுககும், தொழில் அதிபர் களுக்கும் இடையே இது சம்பந்தமாகப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடக்கும். இந்த ஆண்டு இது சம்பந்தமாக கோவை மாவட்டத்தில் பேச்சுவார்த்தை நடந்து எல்லோருடைய சம்மதத்துடன் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதாக அரசாங்கம் கருதுகிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஒப்பந்தம் ஏற்படும்போது மில்களில் லாப நஷ்ட கணக்குப் பார்க்கப்பட்டதா? மில்களில் எவ்வளவு லாபம் இருந்தது என்பதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அரசாங்கத்திற்கும் இதற்கும் சம் பந்தம் இல்லை. போனஸ் சட்டம் என்று மத்திய சட்டம் இருக்கிறது. போனஸ் சட்டத்தின்கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றி பார்முலா இருக்கிறது. அதை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் லாபத்திலே எவ்வளவு பங்கு, எப்படிப் பிரித்து கொடுப்பது, ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும் எவ்வளவு, தொழிலா ளர்களுக்கு வேறு தொழில்கள் கொடுப்பது என்பதுபற்றியெல்லாம் பரிசீலிக்கப்படுகிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: சுமுகமான தீர்வு காண்பது என்பது நாம் எல்லோருமே வரவேற்கக்கூடிய அம்சம் என்றபோதிலும் மூடி இருக் கின்ற மில்கள் மாதக் க்ணக்கில், வருஷக் கணக்கில் மூடப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் தொடர்ந்து லேஆப் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படி இல்லை யென்றால் தொடர்ந்து கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுவதைப் பற்றி ஏற்கெனவே தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறர்கள் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பிட்ட மில்களைப் பற்றிக் கேட்டால் அதற்குப் பதில் அளிக்கலாம்.

பாடப்புத்தக வெளியீடு

* 218 வினு—திரு. கொ. இரா. ஞானசம்பந்தன் :
திரு. வை. சுவாமிநாதன்: } மாண்புமிகு கல்வி—தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவிற்கு விடையளிப்பாரா—

தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் பாடப் புத்தகங்கள் பிரசுரிப்பதால் ஏற்படும் காலதாமதத்தைப் போக்கும் வகையில் அரசினரே அனைத்துப் புத்தகங்களையும் பிரசுரம் செய்து உரிய காலத்துக்குள் புத்தகங்கள் கிடைக்க ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: பாடப் புத்தகங்களை அரசு வெளியிடும் திட்டத்தின்கீழ், I முதல் VII வகுப்புகளுக்குரிய தமிழ், ஆங்கில பாடப் புத்தகங்களை அரசு வெளியிடுகிறது. பாடப் புத்தகக் குழுவின் ஒப்புதலைப் பெற்று, தனி நிறுவனங்கள் வெளியிடும் பாட புத்தகம் குறித்த காலத்தில் கிடைப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்: தலைவர் அவர்களே, பாடப் புத்தகங்களை பிரைவேட் கம்பெனிகள் வெளியிட்டால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பது ஒருபுறம் இருக்க இதில் பலவிதமான ஊழல்கள் ஏற்படக் கூடிய நிலைமை இருப்பதால் பாதகம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் எல்லா பாட புத்தகங்களையும் அரசே வெளியிடும் உத்தேசம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தனியார் துறையிலே புத்தகங்கள் வெளியிடுவதில் காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லப்படுகிறது. இதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. பாட புத்தகங்களை 7-ம் வகுப்பு வரையிலும் தமிழ், ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் வெளியிடும் பணியை இந்த ஆண்டு அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு 8-ஆம் வகுப்பு வரையிலும் தமிழ் ஆங்கிலம் இரண்டிலும் பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிடும் பணியை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அவற்றை மெள்ள மெள்ளத்தான் செய்யமுடியும். அதற்கான வசதிகளை நாம் பெருக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எல்லா புத்தகங்களையுமே அரசாங்கமே வெளியிட வேண்டுமானல் இன்னும் அதிகமாகக் காலதாமதம் ஆகுமே தவிர குறைப்பதற்கான வழியில்லை. அந்த முறையில்தான் தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டு பாடப் புத்தகங்களையும் அரசு மெள்ள மெள்ள ஏற்றுக்கொண்டு வெளியிட்டு வருகிறது. உடனடியாக காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அவற்றைக் கல்வி இயக்குநர் எடுத்து வருகிறார்கள்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன்: பாட புத்தகங்களை வெளியிடுவதில் எந்தப் புத்தகங்களை வைப்பது என்பதை முடிவு செய்வதற்கு மே, ஜூன் மாதமாகிவிடுகிறது. அப்படியில்லாமல் எந்தப் பாடப் புஸ்தகங்களை வைப்பது என்பது பற்றி ஏப்ரல் 30-ம் தேதிக்குள்ளேயே முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கல்வி அதிகாரிக்கு அரசு உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, பள்ளிக்கூடங்கள் திறப்பதற்கு முன்னால் என்னென்ன புத்தகங்களை இந்த ஆண்டு வைக்க வேண்டும் என்பது பற்றிய முடிவு செய்வதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றது. இந்த வேலையில் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு ஒரு பாடக் குழு, கல்லூரிப் பாடத்திற்கு ஒரு குழு அமைத்து, அதற்குப் பிறகு அவற்றைத் தொகுத்து அரசு வெளியிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் கமிட்டி என்பது உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு இருந்து வருகிறது. கல்லூரிகளுக்கு அல்ல. கல்லூரிக்கான குழுவைப் பல்கலைக் கழகந்தான் அமைக்க வேண்டும்.

[1968, மார்ச் 15

திரு. கரு. சிமைச்சாமி: தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிடுவதால் காலதாமதம் ஆவதாகச் சொன்னார்கள். அரசாங்கமே வெளியிடுகின்ற எஸ். எஸ். எல். சி. புத்தகங்கள் காலதாமதமாகின்றதே, அதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: காலதாமதம் எந்தத் துறையிலே ஏற்பட்டாலும் தடுக்கப்பட வேண்டும். தனியார் துறையிலே காலதாமதம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு அரசு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது.

திரு. சு. துரைசாமி: தலைவர் அவர்களே, பாடப் புத்தகங்களைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கொடுத்துவிடுவதாகச் சொல்லி ஏற்றுக் கொண்டு, அப்படிக் கொடுக்காத கம்பெனிகளுக்கு அடுத்த ஆண்டு புத்தகங்கள் தயாரித்துக் கொடுக்கும் உரிமை மறுக்கப்படுமா? அத்தகைய விதிகள் ஏற்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தவறு செய்பவர்களைப் பொறுத்து, அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அம்மாதிரி ஒரு தடவை தவறிவிட்டால், மறுபடியும் கொடுக்காமல் நிறுத்திவிடும் முயற்சியை மேற்கொள்ளுமாறு இயக்குநர் அவர்கள் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: எல்லாப் பாடப் புத்தகங்களையும் அரசே வெளியிட முயற்சிக்குமானால், பாடங்கள் எழுதும் ஆசிரியர்களுக்குத் தனியார் கம்பெனியில் கொடுப்பதைவிட அதிக ஊதியம் கிடைக்கக்கூடும், பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிடுவதில் அரசாங்கத்திற்கும் அதிக லாபம் கிடைக்கும். அதனால் மதிய உணவுத் திட்டம் போன்ற நல்ல காரியங்களுக்கும் நிதி கிடைக்கக்கூடும். இதற்காகப் போதிய அச்சகங்கள் இல்லாவிட்டாலும், மதுரை போன்ற இடங்களில் பெரிய அச்சகம் ஏற்படுத்தியாவது இம்முறையில் எல்லாப் பாடப்புத்தகங்களையும் அரசு வெளியிட முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு இரா. நெடுஞ்செழியன்: அந்த நோக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டுதான், ஏழாம் வகுப்பு வரையில் அந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு எட்டாம் வகுப்புக்கும் புத்தகம் வெளியிட இருக்கிறோம். இப்படி ஆண்டுக்காண்டு புதிய புதிய வகுப்புகளுக்கு வெளியிடுகின்ற வாய்ப்பினை நாம் அதிகமாக்கிக்கொள்ளலாம். 'ஃபேஸ்டு ப்ரொக்ராம்' என்ற அளவுக்கு படிப்படியாகத்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: தனியார் பாடப் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதனால், அவற்றிலே சாதி சமயப் பிணக்குகள் நிறைந்த புராணக் கருத்துக்களும், இதிகாசக் கருத்துக்களும் புகுத்தப்படுகின்றன. பகுத்தறிவுக்கேற்ற முறையில் இளைஞர்களை வளர்ப்பதற்காக அரசினரே அந்தப் பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்கு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு இரா. நெடுஞ்செழியன் : பாடப் புத்தகங்களை என்ன என்ன வகைகளிலே தயாரிக்கவேண்டும் என்பதற்கான விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த விதி முறைகளுக்கு உட்பட்டும், ஸிலபஸ்ஸுக்கு உட்பட்டும்தான் தயாரிக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் கமிட்டி அதை ஆராய்கிறது. ஒருவர் அல்ல; பலர் சேர்ந்து ஆராய்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் புத்தகங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்று குற்றச்சாட்டுகள் வரும் அளவுக்கு எதுவும் வெளியிடுவதில்லை. அப்படி ஏதாவது இருந்து, சுட்டிக்காட்டப்படுமானால், அதை நீக்குவதற்குரிய ஏற்பாடு செய்வதுபற்றி முயற்சிக்கலாம்.

1968 மார்ச் 15]

திரு. எம். பூபதி : வெளிநாட்டினர் பேப்பர் இலவசமாக நமது சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிறார்களே, அந்தப் பேப்பர்களைக் கொண்டு ஏழை எளிய குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகப் புத்தகங்கள் அச்சிட்டுக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு இரா. நெடுஞ்செழியன் : வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் பேப்பர் பற்றிய விவரக் குறிப்பு இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை. ஆனால், ஏழை மாணவர்களுக்கு இலவசமாகப் புத்தகங்கள் கொடுக்க ஒரு முயற்சி நமக்கு இருந்து கொண்டு வருகிறது, ஒரு சிறு அளவிலே அந்த முயற்சியும் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Mere nationalisation of text-books will not solve the problem. It will suppress private enterprise and initiative. At the time of scrutiny by the Committee if proper steps are taken and if correct information is given to private publishers, we can get good books. Therefore will the Government encourage writers of books and private companies?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தனியார் துறையில் இரண்டு வகையினர் இருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் அச்சடித்து, அடக்கமான விலையில், அதிக லாபத்திற்கு இடமில்லாமல், நாணயமாக, நேர்மையாகக் கொடுப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில், அளவுக்கு மீறி விலைகள் போட்டு, வேறு பல வழிகளைச் செய்து வெளியிடுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளுக்கு இடமில்லாத வகையில் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அரசே அத்தகைய பொறுப்பைப் படிப்படியாக ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறது. பாடப் புத்தகங்களை அரசே வெளியிடுவதன் மூலம், வரும் லாபத்தை அரசு மதிய உணவு போன்றவற்றிற்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டது போன்று, ஏழை எளிய மாணவர்களுக்குப் புத்தகங்கள் கொடுப்பது, ஸ்லேட்டுகள் கொடுப்பது போன்ற நல்ல காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்தலாம் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலேதான் அத்தகைய முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல. அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் கொடுக்கும் போது, தனியார் கொடுத்ததைவிடக் குறைவான விலைக்குக் கொடுப்பதற்குக் கூட வழி இருக்கிறது. இதையெல்லாம் யோசித்துத்தான், படிப்படியாக, புத்தகங்களை வெளியிடும் முயற்சியை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. இப்போதும், தனியார் துறையில் நல்ல முறையில், விதிகளுக்கு உட்பட்டு, வெளியிடுகிற புத்தகங்கள் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : தனியார் வெளியிடும் பாடப் புத்தங்களில் பல தவறுகள் இருக்கின்றன என்ற புகார் பரவலாக வெளிவருவதை அடிப்படையாக வைத்து, நமது அரசுத் தரப்பில், இதுபோன்று தனியார் வெளியிடும் புத்தகங்களைப் பார்வையிட்டுத் தணிக்கை செய்வதற்கான குழு ஏதேனும் உண்டா ? இல்லையென்றால், அப்படிப்பட்ட குழு ஒன்றை அமைக்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பொதுப்படையான குற்றச்சாட்டு சொல்கிறார்கள். இதெல்லாம் பரிசீலிப்பதற்கு டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் கமிட்டி இருக்கிறது. அதில் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பார்த்து ஆராய்ந்து, அதிலே ஏதாவது ஆட்சேபகரமான பகுதி இருந்தால், "இந்தப் பகுதிகளெல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டும் ; நீக்கப்பட்டு, மறுபடியும் புத்தகம் வருமானால் கவனிப்போம்" என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு, ஆட்சேபகரமான பகுதிகளையெல்லாம் அவர்கள் நீக்கிவிட்டு மறுபடியும் கொண்டு வந்து தருகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு பரிசீலனை செய்து, ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதாக இருந்தால் ஏற்றுகொள்கிறார்கள். அப்படியும் அவர்களுடைய வனத்திலும் படாமல் ஏதாவது தவறு வருமானால், அது சுட்டிக்காட்டப்படுமானால், அது பற்றிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. டி. மார்டின் : எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வகுப்புக்கான பாடப் புத்தகங்கள், குறிப்பாக ஆங்கிலமும், தமிழும், பள்ளிகள் தொடக்கப்பட்ட நேரத்தில், உடனே வராது, காலங்கடந்து வருவதற்குக் காரணம் என்ன ? அந்தக் குறையை நீக்குவதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அச்சிட்டு வெளியிடுகின்ற தன்மையில்தான் கொஞ்சம் காலத் தாழ்வு ஏற்பட்டது. சென்ற ஆண்டில். அதை இந்த ஆண்டு இல்லாத அளவு ஆக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் இப்பொழுதிருந்தே இயக்குநர் அவர்கள் மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். அடுத்த ஆண்டு அந்தக் குறைபாடு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது.

Dr. H. V. HANDE : There are a number of complaints against the functioning of the Text Book Committee. In my last year's speech on Education Demand, I pointed out some of them. The books of some persons among those who applied after the time-limit are accepted, while the books of other persons are not accepted; some discrimination is made. Will the Government find out what exactly the loopholes are and the defect is in the working of the Committee?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சென்ற ஆண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாகப் புத்தகங்கள் தரப்படவேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது புயல் நிலைமைகள் ஏற்பட்டு, பல இடங்களில் வேலை நின்றுவிட்டதன் காரணமாக, காலத்தைக் கொஞ்சம் நீட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதையொட்டி, குறிப்பிட்ட காலம் தரப்பட்டு, அதற்கிடையில் வந்தவையும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. அதற்குப் பிறகும் சில பேர்கள் கொண்டுவந்தார்கள். இவ்வளவு நாள் நீட்டினீர்களே, இன்னும் கொஞ்சம் நீட்டிக்கக்கூடாதா என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதன் பேரிலும் சிறிது காலம் நீடித்து, அதற்கிடையில் வந்தவையும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டி ஒரு முறைப்படிதான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காலக் கெடு இருக்கிறது. அதன்படி ஆராயப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. அது எப்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது, எப்பொழுது என்பது பற்றிய விவரக் குறிப்பு இப்பொழுது இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் கொடுக்கலாம்.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : அரசினர் பாடப் புத்தகங்களை விநியோகிக்கும் உரிமை தனிப்பட்ட சிலருக்கு மட்டுமே தரப்படுகிறது. அதனால் அவர்கள் சில நெருக்கடிகளை உண்டாக்கி விடுகிறார்கள். அதை மாற்றி, எல்லாப் புத்தக நிலையங்களிலும் அரசினர் வெளியிடும் புத்தகங்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : முன்பு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒருவர் என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிலை இருந்தது. அது இந்த ஆண்டு மாற்றப்படுகிறது. கல்வி மாவட்டங்கள் 33 இருக்கின்றன. அந்த 33 கல்வி மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒருவரைப் பொறுப்பாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற அந்த முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும், ஒருசில மாவட்டங்களில் கூட்டுறவு முறையில் விநியோகிக்கும் முறைகளையும் மேற்கொண்டு பார்த்து, அதில் ஏதாவது சரியான பலன் ஏற்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், அதுபற்றி எதிர்காலத்தில் யோசிக்கலாம் என்ற அளவுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றிய நடவடிக்கைகளில் இயக்குநர் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : தனியாரால் தயாரிக்கப்படும் புத்தகங்களின் விலை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டியில் காட்டும்போது ஒரு மாதிரியான நல்ல பேப்பர் போட்டுத்

1968 மார்ச் 15]

தயாரித்துவிட்டு, பிறகு மாணவர்கள் மத்தியில் மோசமான பேப்பர் போட்டுத் தயாரிக்கப்பட்ட புத்தகங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் ஒரு வருஷத்திற்குக்கூட புத்தகம் சரியாக வருவதில்லை. இவற்றையெல்லாம் போக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும் ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்படிப்பட்ட ஐயப்பாட்டைப் போக்குவதற்காகத்தான் அரசாங்கமே புத்தகங்களை வெளியிடுவது என்ற முயற்சியை மேற்கொண்டு படிப்படியாகக் கொண்டு வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போன்ற குற்றச்சாட்டு வரும்போதெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டுத் திருத்தப்படவேண்டும், அப்படித் திருத்திக்கொள்ளா விட்டால், அவர்களுக்கு மறுபடியும் தரக்கூடாது என்ற முறைதான் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. டி. தங்கப்பன் : புராணங்கள், இதிகாசங்கள் ஆகியவை பாடப் புத்தகங்களில் பாடமாக வருவதை தவறு என்றோ, குற்றம் என்றோ அரசு கருதுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தவறு என்றோ, குற்றம் என்றோ அரசு கருதுவதில்லை. அந்தக் கருத்துக்களெல்லாம் வருகின்றன. அதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாக இருந் தால் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். சிலர் கதைக்காக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். சிலர் கருத்துக்காக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அதில் இருக்கும் நீதிக்காகவும் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். சிலர், அந்தக் காலத்தில் எப்படி எப்படி இருந் திருக்கிறது என்கிற வரலாற்றையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ள ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். ஆகவே, அதை நீக்குகிற நிலைமை இல்லை. அதைக் குற்றமாகவோ தவறாகவோ கருதுகிற நிலைமை இல்லை.

திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, மற்றப் பாடங்களிலாவது புத்தகம் தயாரிக்கும் உரிமையை தனியார் துறைக்கு விட்டால் நன்றாக இருக்கும். தனியார் துறையில்தான் அரசினர் தலையீடு இல்லாமல், போட்டா போட்டி என்ற முறையில் புத்தகங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்படும். ஆகவே தொடர்ந்து தனியார் துறைக் குப் புத்தகங்கள் தயாரிக்கும் உரிமையை இந்த அரசு வழங்கி வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ், ஆங்கிலம் பாட நூல்கள் மட்டும்தான் அரசினர் துறையில் வெளியிடுகிறார்கள். மற்றப் புத்தகங்கள் எல்லாம் தனியார் துறையில்தான் வெளிவருகின்றன. இப்பொழுது எட்டாவது வகுப்புவரையில் தனியார் துறையிலுள்ள புத்தகங்களை அரசு வெளியிட்டு வருகிறது. இன்னும் 11-வது வகுப்பு வரையில் உள்ள புத்தகங்களை அரசாங்கமே பதிப்பித் தால் சரியாக இருக்குமா என்ற நிலைமை ஆராயப்பட்டு வருகிறது. நிலைமை ஆராயப்பட்ட பின்னர்தான் அதுபற்றித் திட்டவட்டமான முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, பாடப் புத்தகங்களை தனியார் தயாரிப்பதைவிட அரசாங்கமே தயாரிப்பதை வரவேற்கிறேன். அரசாங்கம் தயாரிக்கும் பாடப்புத்தகங்களை மாவட்ட அளவில் விற்பனை செய்வதற்கு குறிப்பிட்ட சிலருக்கே ஏஜென்சி கொடுக்கிறார்கள். பாடப் புத்தகத்தின் விலை 30 காசாக இருந்த போதிலும், உறையூரிலே இருந்து கோட்டைக்கு புத்தகம் வாங்கச் சென்றால், பஸ்ஸுக்காக 30 காசு ஆகிறது. ஆகவே, பாட புத்தகங்களை விற்பனை செய்யும் ஏஜென்சி உரிமை பரவலாக விண்ணப்பித்துக்கொள்ளும் அத்தனை பேருக்கும் கிடைக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அத்தனை பேருக்கும் ஏஜென்சி கொடுப்பதிலே பல சங்கடங்களும், குழப்பங் களும் இருக்கின்றன. பரவலாக பிராஞ்சுகளை ஏற்படுத்தி, எல்லோருக்கும் எளிதில் கிடைக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் எங்கேயாவது குறைபாடுகள் இருந்து, அதைச் சுட்டிக்காட்டு

வார்களானுல், அதுபற்றி மேலதிகாரிகள் மூலம் நடவடிக்கைகள் எடுத்து, குறைகளை அகற்றி, எல்லோருக்கும் புத்தகங்கள் எளிதில் கிடைக்க தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, அரசு வெளியிட்டுள்ள முதல் வகுப்புப் பாடப் புத்தகத்தில் 'யானை' என்பதற்குப் பதிலாக 'ஆனை' என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறதே, எது சரியான சொல் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் இலக்கணப்படி 'யானை' என்றும் 'ஆனை' என்றும் சொல்லலாம்.

திரு. ஆலடி அருணு : தலைவர் அவர்களே, இவ்வாண்டில் சிறப்புத் தமிழ்ப் பாடப் புத்தகங்கள் ஏன் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை ? கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக 7-வது, 8-வது வகுப்புகளுக்கு புவியியல், வரலாறு ஆகிய புத்தகங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 7-வது வகுப்புப் புத்தகத்தையே 8-வது வகுப்புக்கும் வைத்து நடத்துகிருர்கள். எதிர்காலத்திலாவது இந்தக் குறை தவிர்க்கப்பட்டு 8-வது வகுப்புக்குத் தனியாக புத்தகங்கள் தயாரிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் சுட்டிக்காட்டுகின்ற நிலைமை இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது ஆராய்ந்து பார்த்தபிறகுதான் தெரியவரும். 7-வது வகுப்புப் புத்தகத்தையே 8-வது வகுப்புக்கு வைத்து வருகிருர்கள் என்ற குறைபாடுகள் எல்லாம் இதுவரையில் என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. அது ஆராயப்பட்டு உரிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். சிறப்புத் தமிழ் இரண்டாவது பாடமாக வைத்திருக்கிருேம். 9-வது, 10-வது, 11-வது வகுப்புகளுக்கான ஸிலபஸ் புதிதாக தயாரிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. நாம் இப்போது இரண்டாவது பிரிவை எடுத்துவிட்ட காரணத்தால், இது அவசியமில்லாத நிலையில் இருக்கிறது.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நம் நாடு ஒரு 'செக்யூலர் ஸ்டேட்'. எனவே, குழந்தைகளுக்கும் அம்மாதிரியான உணர்வை அளிக்கக்கூடிய வகையில் பாடபுத்தகங்களை அரசு வெளியிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்த நாடு மதச் சார்பற்ற நாடு. இந்த அரசு மதச் சார்பற்ற அரசே தவிர, மத எதிர்ப்பு சர்க்கார் அல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தின் சார்பாக வழிபாடு செய்யவும், நம்பிக்கை கொள்ளவும் மக்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அரசு இவ்விஷயங்களில் தன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தாது. **'Liberty of thought, expression, belief, faith and worship'** என்றுதான் சட்டத்தின் அடிப்படையில் உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரவர்கள், தங்கள் தங்கள் விருப்பப்படி வழிபாடு செய்யவும், நம்பிக்கை கொள்ளவும் உரிமை இருக்கிறது. யாரையும் மதத்தின் சார்பாக வற்புறுத்தும் கொள்கை இந்தச் சர்க்காருக்கு இல்லை. எல்லோருக்கும் மதச் சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஈச்சன்கொட்டையில் பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பு

* 219 வினு.—**திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவிற்கு விடையளிப்பாரா :—

தஞ்சாவூர் தாலுகா, ஈச்சன் கொட்டை கிராமத்தில் பட்டுப் பூச்சி வளர்க்கும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஈச்சன்கொட்டை கிராமத்தில் பட்டுப் பண்ணை 1963-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் முதல் செயல்பட்டு வருகிறது.

1968 மார்ச் 15]

திரு. ஆ.கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, எத்தனை ஏக்கர் நிலத்தில் பட்டுப்பூச்சி வளர்க்கப்படுகிறது ? இதற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரத்தநாடு ஊராட்சி ஒன்றியம், ஈச்சன்கோட்டைப் பகுதியில் 15 ஏக்கர் பரப்புள்ள, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலத்தில் பட்டுப் பண்ணை வைக்கலாம் என்ற முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அது நீர்வளம் இல்லாத கரம்பாக இருந்த பகுதி. ஆகவே, 1963 டிசம்பர் மாதத்தில் 6 ஏக்கர் நிலத்தில் மல்பரிச் செடிகளைப் பயிராக்கத் திட்டமிடப்பட்டு, பயிர் செய்யப்பட்டது. தண்ணீர் வசதி குறைவாக இருக்கும் காரணத்தால் ஒரு கிணறு தோண்டப்பட்டு மேலும் 3 ஏக்கர் நிலத்தில் மல்பரிச் செடிகளைப் பயிராக்கும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அந்தத் திட்டங்களுக்கு இதுவரையில் கீழ்க்காணும் பணம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1963–64-ல் 3,862 ரூபாய் 14 காசும், 1964–65-ல் 18,751 ரூபாய் 91 காசும், 1965–66-ல் 7,741 ரூபாய் 58 காசும், 1966–67-ல் 5,280 ரூபாய் 36 காசும் செலவிடப்பட்டது. ஆனால் இந்தப் பண்ணையிலிருந்து 1965–66-ல் 941 ரூபாயும் 1966–67-ல் 1,750 ரூபாயும் வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது. திட்டத்தின் பயன் இப்போதுதான் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. வருமானம் ஆண்டுகள் செல்லச்செல்லத்தான் கூடுதலாகும். இந்தத்திட்டம் நம்பிக்கையூட்டத்தக்க விதத்தில், நல்ல பயன் அளிக்கத்தக்க விதத்தில் இருக்குமா என்பது பற்றி பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இல்லாவிட்டால் மாற்றுத் திட்டங்கள் வகுக்கவும் வழிவகைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, சில்க் தொழிலுக்கு வேண்டிய பட்டுப் பூச்சிகள் வளருவதற்குத் தகுந்த தட்ப வெப்ப நிலை இந்த இடத்தில் அமைந்திருக்கிறதா? இந்த தட்ப வெப்ப நிலையை ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகுதான் இந்த இடம் தகும் என்று அமைக்கப்பட்டதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் உறுப்பினர் கூறுகிற கருத்து ஆராயப்பட்டு வருகிறது. தட்ப வெப்ப நிலை கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ஆராயப்பட்டு, தகுந்த சோதனை நடைபெற்று வருகிறது. இந்த இடம் சரியாக இல்லாவிட்டால் இந்த இடம் கைவிடப்பட்டு, சரியான தட்ப வெப்ப நிலை உள்ள இடத்தில் இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவர் அவர்களே, ஈச்சன்கோட்டை கிராமத்திலிருக்கும் பட்டுப் பூச்சி பண்ணைக்கு நான் மூன்று மாதங்களுக்கு முன் சென்றிருந்தேன். பாக்கி இடங்களில் இருக்கும் பண்ணைகளைவிட இந்தப் பண்ணையில் அதிகமான பட்டு உற்பத்தியாவதாகவும், இந்தப் பட்டுப்பூச்சிகள் சாப்பிடக்கூடிய இலைதான் பற்றுக்குறையாக இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே தண்ணீர் பற்றுக்குறையாக இருப்பதால் மல்பரி செடிகள் வளரமுடிவதில்லை. இந்தப் பண்ணையை அடுத்துள்ள நிலங்கள் நீர்வளம் பெற்று உணவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிலங்களில் 15 ஏக்கர் நிலங்களை அரசாங்கம் வாங்கிக் கொடுத்தால் மல்பரிச் செடிகள் வளருமென்றும், பட்டுப்பூச்சிகள் நன்றாக வளருமென்றும் கூறினார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் இதைக் கவனத்தில் கொண்டு, இந்தப் பண்ணையை அடுத்த 15 ஏக்கர் நிலங்களை வாங்கி, இந்தப் பண்ணையோடு இணைக்க முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதையெல்லாம் கண்டறிய செரி கல்சரல் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் நிலைமைகளை ஆராய்ந்து அம்மாதிரியான கருத்துக்களைத் தெரிவித்தால் மேற்கொண்டு தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1968 மார்ச் 15

திரு. ஏ. எம். ராஜா : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் பட்டுப் பூச்சி எந்தெந்த மாவட்டங்களில் வளர்க்கபபடுகிறது? ஆண்டு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு பட்டு நூல் உற்பத்தியாகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை.

திரு. சி. நஞ்சன் : தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாயாறு, மசினகுடி பகுதியில், பட்டுப்பூச்சி வளர்க்க வசதி யான இடமாக இருப்பதால், அந்தப் பகுதியில் பட்டுப்பூச்சிகளை வளர்க்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றி விவரக் குறிப்பு இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய கருத்து கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மூலக் கேள்வி ஈச்சன் கோட்டை கிராமத்தில் பட்டுப் பூச்சி வளர்ப்பு திட்டத்தையொட்டியது. மூலக் கேள்வியை ஒட்டி, திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்கள் ஒரு துணை வினாவைக் கேட்டார்கள்.

Thiru B. VENKATASWAMY : Hon. Deputy Speaker, Sir, may I know from the Hon. Minister for Education the number of acres of mulberry plantations in our State and which is the suitable place for the mulberry plantations?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, 15 எக்கர் நிலத்தில் 6 எக்கர் நிலம் பரப்பளவு மல்பரி பயிரிடப் படுகிறது. அந்த இடத்தில் நன்றாகத் திட்டத்தை நடத்த முடியுமா என்று ஆராயப் பட்டு வருகிறது. அந்த இடம் பயன் தராவிட்டால், அதற்கான மாற் றுத் திட்டங்கள் வகுக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். தற்போது திட்டம் ஆராய்ச்சி நிலைமையில்தான் இருந்து வருகிறது.

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, உஷ்ணப் பிரதேசங் களைவிட குளிர்ப் பிரதேசங்களில்தான் பட்டுப்பூச்சி வளர்க்க முடியும்.
முற் பகல் 9-30 ஆகவே, குளிர் பிரதேசங்களான ஊட்டி, கொடைக்கானல் போன்ற புல்வெளிப் பிரதேசங்கள் பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற இடமாக இருக்கும். ஈச்சன்கோட்டையில் வளர்க்கப்படும் பூச்சிகள் வெயில் காலத் தில் இறந்துவிடும் என்று கருதப்படுவதால் இந்தப் பூச்சிகளை வளர்க் கும் திட்டத்தை ஊட்டி அல்லது கொடைக்கானலுக்கு மாற்றுவதற்கு ஏதாவது உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலில் குறிப் பிட்டேன் இது ஆராய்ச்சி நிலையில் இருக்கிறதென்று. It is known that silk worm crops can be successfully grown only in certain cooler months of the year. என்ற கருத்து அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குளிர்ச்சி நிலை வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஆராய்ச்சி நிலையில் இங்கே பயன்படுகிற நிலை, வளரும் நிலை இருந்தால் மேலும் பயன்படுத்தலாமா என்று ஆராயப்படுகிறது. தோல்வி ஏற்பட்டால் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறி யதுபோல இதைவிட தட்பம் நிறைந்த பகுதிக்கு மாற்றப்படும். இதுவே டலன் தருமானால் விரிவுபடுத்தும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும். இப்போது ஆராய்ச்சி கட்டத்தில் இருக்கிறது.

1968 மார்ச் 15]

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, டெரிலின் போன்ற செயற்கைப் பட்டுகள் மலிவான விலையில் கிடைக்கும் இந்த நேரத்தில் ஈச்சன்கோட்டை போன்ற இடங்களில் பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பதை அதிகப்படுத்துவது லாபம் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதிகப்படுத்தும் முயர்சி இப்போது இல்லை ஆராய்ச்சி அளவில்தான் இருக்கிறது. வருகின்ற முடிவைப் பொறுத்து மேற்கொண்டு முடிவு எடுக்கப்படும்.

அரசுப் போக்குவரத்துத் துறை

* 220 வி௲.—**திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி:** மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) இந்த ஆண்டு ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் கூறப்பட்டுள்ளபடி அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்திற்கு சுமார் ரூபாய் 35 லட்சம் நஷ்டம் ஏற்படக் காரணம் என்ன என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா ?

(இ) ஆம் எனில், அதைப்பற்றிய முழு விவரம் சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) பேரவை முன் விவர அறிக்கை @ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. விநாயகம்: சார், போன ஆண்டு 35 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில் நஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று கேட்டால் The conditions detailed above are such that no remedial measures can be taken by the department. இந்த நஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுக்கமுடியாது, எடுத்தாலும் நஷ்டம்தான் வருமேதவிர லாபம் வராது என்று அறிக்கை கூறுகிறது. அதுதான் அரசாங்கத்தின் முடிவா? அப்படியானால் ஏன் இப்படி இந்தப் பேருந்து வண்டிகளை எல்லாம் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்பதை அமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்தக் கேள்வி, தேசியமயமாக்கப்படுகின்ற கொள்கையை இதிலிருந்து விட்டுவிடலாம் என்ற யோசனையை திரு. விநாயகம் அவர்கள் இந்த அமைச்சரவைக்கு விடுகிற தோரணையிலே அமைந்திருக்கிறது. அது அவருடைய தனிப்பட்ட கொள்கையானாலும் அல்லது அவருடைய கட்சியின் கொள்கையானாலும் நான் அதுபற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் நகரத்தில் ஓடுகின்ற பேருந்துகளில் ஏன் நஷ்டம் ஏற்படுகின்றன, அவை எப்படி தவிர்க்கும்படியான அளவுக்கு இருக்கின்றன என்பதற்கான விவரங்கள்தான் இந்த அறிக்கையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நஷ்டத்தை எப்படி ஈடு செய்யமுடியும் என்று கருதுகிறது என்றால் வெளியூர்களுக்கு தேசியமயமாக்கப்பட்ட பஸ்களை அதிகமாக்குவதன் மூலம், அத்தகைய பஸ்களை அதிகமாக்க அதிகமாக்க அவை இந்த நஷ்டத்தை ஈடுகட்டும் என்று எண்ணுகிறது. நகரத்தில் என்ன என்ன இடர்ப்பாடுகள் இருக்கின்றன. எவை எவை நஷ்டம் ஏற்படும் நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆராய்ச்சி முடிவுற்று விடவில்லை. இன்னும் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது.

@ 255–259–ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1968 மார்ச் 15

திரு. நா. காசிராமன் : இதில் குறிப்பிட்டுள்ள பல காரணங்களை சென்ற வருஷம் மோட்டார் வாகன வரி உயர்த்தும்போது நான் சொன்னேன். ஆனால் டௌன் சர்வீஸ் பஸ்களில் அப்படி நஷ்டம் வராது என்று சொல்லி ஒரு நாளைக்கு 250 ரூபாய் கூடுதல் வருமென்று சொன்னார்கள். மைலேஜ் 250 கூடுதல் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இப்பொழு செலவுகள் அதிகமாகி நஷ்டம் ஏற்பட 5, 6 காரணங்களில் காஸ்ட் ஆஃப் ஃப்யூயல் என்று போடப்பட்டு இருக்கிறது. சென்னையில் ஓடுகிற பஸ்களைப் பார்த்தால்............ நான் குற்றம் சொல்வதாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம், திருத்துவதற்கான ஒரு வழியாகத்தான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.. வார் ஃப்ரண்டுக்கு போவது போல ஸ்மோக்—ஸ்க்ரீன் ஸ்மோக்கை போட்டுக் கொண்டு போகிறது. டீசல் ஆயில் ஒழுகுகின்றது இவற்றைக் கவனித்து நிறுத்தினால் மிச்சம் ஏற்படுமே, ஆகவே, டீசல் ஆயில் கன்சம்ஷனைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் மிச்சம் ஏற்படுமே. இதைச் செய்ய அரசு முற்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தக் கேள்வி அந்தப் பேருந்துகளை ஓட்டிச் செல்பவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : முன்பு அரசினர் போக்குவரத்தில் ஏற்பட்டு வந்த நஷ்டம் எவ்வளவு ? இப்போது ஏற்படுகின்ற நஷ்டம் எவ்வளவு ?

மண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த விவரங்களை நாளையத் தினம் மானியக் கோரிக்கை மீது விவரமாகச் சொல்லப்படும்.

திரு. என். வரதராஜன் : பொதுவாக பஸ் போக்குவரத்து லாபமான ஒரு தொழிலாக கருதப்படுகிற இந்த காலத்தில் நமக்குப் பக்கத்தில் உள்ள அண்டை மாநிலங்களில் இவ்வாறு லாபகரமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு தொழிலில் நம் மாநிலத்தில் நஷ்டம் என்ற நிலை ஏற்படுவது பரிசீலனைக்குரிய ஒரு விஷயமாக இருப்பதால் ஒரு கமிஷனை அமைத்து விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள அரசு முயற்சிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அண்டை மாநிலங்களில் லாபகரமாக இருக்கிறது என்று உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்த மாநிலத்தை அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள் என்று தெரியும், கேரளா என்று கருதுகிறேன். கேரளா மாநிலத்தில் லாபம் வருவதாக சொல்லப்படுகின்ற அளவுக்கு, அவர்கள் கருதுகிற அளவு தொகை அல்ல. அது லட்சக்கணக்கில் தான் இருக்கிறது. கோடிக்கணக்கில் என்று பத்திரிகைகளில் விவரங்கள் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கில்தான் லாபம் வருகிறது. ஒரு வித்தியாசத்தை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. திருவனந்தபுரம் நகரத்தில் ஓடுகிற பஸ்கள் 120, 130 தான். வெளியூர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான பஸ்கள் ஓடுகின்றன. அதற்கு மாறாகத் தமிழ்நாட்டில் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பஸ்கள் நகரத்திலும் வெளியூர்களில் நூற்றுக்கணக்கிலும்தான் ஓடுகின்றன என்பதை மறந்து விடுவதற்கில்லை. கமிஷன் நியமிப்பது பற்றி அரசு ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இந்த நஷ்டத்தைச் சரிப்படுத்துவதற்குப் புதிய அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் என்னென்ன திட்டங்களையும் முயற்சிகளையும் செய்து வருகின்றது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதைத்தான் ஏற்கனவே சொன்னேன், அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று. அதற்காக சில குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு அவற்றை ஆராய்வதற்கான நிலையை அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : சார், சர்க்காருக்கு பஸ் துறையில் நஷ்டம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் டிரைவர்கள் தனியார் துறையில் நன்கு கவனித்து ஆட்களை சேகரித்துக்கொண்டுபோவதுபோல் சர்க்கார் துறையில் செல்வது இல்லை. அவர்கள் அந்த நிமிஷத்தில்தான் பஸ்களை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு கலெக்ஷன் பாட்டா கொடுப்பதன் மூலம் ஓரளவுக்கு கலெக்ஷன அதிகமாக்கச் செய்வதற்குச் சந்தர்பபம் இருக்கிறது, இதன்பேரிலும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதுபற்றி முன்பே யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த யோசனை பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, நகரப் பேருந்து வண்டிகளில் நஷ்டம் வருவதற்குக் காரணம்—நான் நினைக்கிறேன்—பேருநதுகளில் கட்டணம் வசூலிப்பவர் ஒருவராகத்தான் இருக்கிறார். மூன்று தினங்களுககு முன்னர் நான் திருவல்லிக்கேணியிலிருநது எம். எல். ஏ. ஹாஸ்டலுக்கு இந்தப் பேருந்து வண்டியில் வரும்போது, பின்பக்கம் இருநத 4 சீட்களில் கட்டணம் வசூலிக்க அந்த இடத்திற்கு கண்டக்டரால் வரமுடியவில்லை. அதற்குள் இறங்கும் இடம் வந்துவிடுகிறது டிக்கட் எடுக்காமலே இறங்கிவிடுகிறார்கள். இதை நான் நேரிடையாக கண்டேன். ஆகவே, ஒரு பஸ்ஸுக்கு இரண்டு கண்டக்டர்களைப் போட்டால் ஓரளவுக்கு நஷ்டம் குறையலாம். இதை அரசு பரிசீலனை செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்களுக்கு கொடுக்கிற சம்பளம் போனஸ் ஆகிய இந்தச் சலுகைகளையெல்லாம் கவனித்தால் இன்னும் நஷ்டம் பெருகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நாளைய தினம் இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது கருததுக்களைக்கூற வாய்ப்பு இருப்பதால் நான் அடுத்த கேள்விக்குப் போகிறேன்.

Thiru K. VINAYAKAM : On a point of personal explanation.

நானோ அல்லது என் கட்சியோ எதோ தேசியமயமாக்கப்படுவதற்கு விரோதமாக இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அது சரி இல்லை. எங்கள் கட்சிதான் முதலில் தேசியமயமாக்கியது. இதற்குப் பிறகுதான் நீங்களும் தொடர்ந்து நடத்துகிறீர்கள். நாங்கள் எதோ விரோதமாக இருக்கிறோம் என்பதல்ல. நஷ்டத்தைத் தடுப்பதற்கான முயற்சி இருக்கிறதா, முயற்சி இல்லையென்று சொன்னால் திரும்பவும் அதையே செய்வதில் என்ன லாபம் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அவர்களுடைய கேள்வி நஷ்டம் வரும்போது தேசியமயமாக்கி என்ன பயன் என்று கேட்டார்கள். அந்தக் கேள்விதான் என்னை அவ்வாறு நினைக்கத் தூண்டியது. அவர் கட்சிக்கு அந்தக் கொள்கை இல்லை, தேசியமயமாக்கப்படவேண்டாம் என்ற கொள்கை இல்லை எனபதற்கு அவர்கள் விளக்கம் அளித்ததற்கு நன்றி. பத்திரிகைகளில் இது தவறாக வந்துவிடுமோ என்று அச்சப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய கட்சி அரசாங்கம்தான் தேசியமயமாக்கியது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது ஆக்கப்படுவதுதான் முழுமையான தேசியமயமாகும். தேசியமயம் என்பது பெயரில், அது கொஞ்சம் நயம்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, my Party of twenty members has not been given the opportunity of putting even one supplementary question on this important issue.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பொதுவாக, 10, 20 துணைக் கேள்விகளுக்குமேல் நான் அனுமதித்திருக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, the Hon. Minister in his reply has stated that as far as the Madras City is concerned, it is running at a loss. But in the Bombay City, a bigger City than the Madras City with great complications than those listed in the Paper placed on the table of the House, it is getting on well. The average vehicle mileage done in the Madras City during 1965-66 was 137 whereas, according to the Hon. Minister, the economic mileage is 146 miles. That means that it is nearly 9 miles less than the economic mileage. For that a number of reasons are given but those reasons are flimsy. In the Bombay City they are having profit. . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் முதலிலேயே ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்வது நல்லது. பம்பாயில் நகரப் போக்குவரத்துமூலம் லாபம் வருவதாகச் சொன்னார்கள். நான் அதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவே பம்பாய் போயிருந்தேன். பம்பாய் நகர மேயருடன் பேசினேன். அங்கும் நட்டம்தான் வருகிறது. நமக்கு லட்சக்கணக்கில் நட்டம் என்றால் அவர்களுக்கு கோடிக்கணக்கில் நட்டம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, on the one hand we are having heavy losses which are increasing in arithmetic progression and on the other hand dissatisfaction is also piling up—I am not speaking about the loss. So, will the Hon. Minister reconsider the whole matter?

(No reply)

சாணிப்பட்டியருகில் பெரியருவி ஆற்றின் குறுக்கே பாலம்

* 221—வினு. **திரு. பெ. மலேச்சாமி:** மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவிற்கு விடையளிப்பாரா.—

மேலூர் வட்டம், சாணிப்பட்டிக்கு அண்மையில் ஓடும் பெரியருவி ஆற்றின் மீது பாலம் கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்தப் பாலம் கட்டப்பட வேண்டுமென்னும் வேண்டுகோள் குறித்து ஆராயப்பட்டது. ஆனால் இப்பணி நான்காம் திட்டம்வரையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வேலைத் திட்டங்களில் சேர்க்கப்படவில்லை. நிதி நிலை சீர் பெறும்போது, பின்னால் இது குறித்து ஆலோசிக்கப்படும்.

திரு. பெ. மலேச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆற்றைக் கடந்து பல பேருந்து வண்டிகள் செல்கிற காரணத்தால் மழை காலங்களில் தடங்கல் ஏற்படுகிறது. தற்போது பெரிய பாலமாகக் கட்ட முடியாவிட்டாலும் சிறிய பாலமாவது கட்ட அனுமதி வழங்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு கேள்விக்கு, 2 பாலங்கள் கட்டப்பட்டு வருவதான மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைச் சொன்னேன். அதோடு அவர் திருப்தி அடைந்திருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1968 *மார்ச்* 15]

Mohini allowance

* 222 *Q.*—THIRU K. VINAYAKAM, THIRU N. KASIRAMAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state the action taken by the Government regarding the revision of "Mohini allowance" to certain temples, as recommended by the Committee on Estimates?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : புதிதாக அமைக்கப்பட்ட இந்து சமய–அறக்கட்டளைகள் (நிர்வாகத்) துறை ஆலோசனைக்குழு கோயில்களுக்கு அளிக்கப்படும் மோகினிப் படியைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவித்தது. அரசு இந்தக் கருத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து, மோகினிப் படியை உயர்த்தவேண்டாம் என்று முடிவு செய்தது. மதிப்பீட்டுக் குழுவும் பின்னர் இதற்கொப்ப ஒரு கருத்தைக் கூறியது. வருவாய்த் துறை வாரியத்தைக் கலந்தாலோசித்து அரசு தற்போது இதனை ஆராய்ந்து வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மோகினிப் படி என்றால் என்ன என்று விளக்கவேண்டும்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, on a point of order. The Chair can never put a question.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் அதை விளக்கிவிடும்படியாகத்தான் சொன்னேன்.

திரு. கே. விநாயகம்: இந்தப்படிக்கு மோகினி, ரம்பை, ஊர்வசி என்று பெயர் எப்படி வந்தது. இந்த மோகினி எங்கே இருந்து வந்தாள்? (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தோற்றத்திற்கு இது மற்ற கற்பனையைத் தூண்டிவிட்டாலும் தேவாலயங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற மானியமாகும். 19-ஆம் நூற்றாண்டில் கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டபோது, அதற்கு ஈடுகட்ட இப்படி மானியம் கொடுத்து வந்தார்கள். அப்போதிருந்த விலைவாசிகள் நிலைமை, ரூபாயின் மதிப்பு இவற்றைக்கொண்டு 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்த மானியத்தொகை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. இப்போது அப்படிக் கொடுப்பது என்பதில்லை. எனக்குத் தோன்றுவது. ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதர் மோகினிவேஷம் போட்டுக் கொண்டதன் அடிப்படையில் ஒரு இரவு அந்த சுவாமிக்கு அப்படி வேஷம் போட்டே உற்சவம் நடத்துகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் கோயிலுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த மானியம் மோகினி மானியம் என்று பெயர் பெற்றிருக்கக்கூடும். பெண் யாருக்கும் கொடுக்கப்படுகிற மானியம் அல்ல இது. தேவாலயங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற மானியம்.

திரு. நா. காசிராமன்: இப்போது பல கோயில்களில் செலவுக்குப் பணம் இல்லை. குத்தகை பாக்கியும் விழுந்துவிடுகிறது. வசூல் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே மோகினி மானியப் பணத்தைக் கோயில்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அறநிலையக் கட்டளை இலாக்கா இதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்ததற்கு முன்பு இருந்த நிதி இலாக்கா காரியதரிசியும் இப்போதுள்ளவரும் தேவையில்லை என்று எழுதிவிட்டார்கள். இப்படி மோகினி மானியம் என்று கொடுக்க ஆரம்பித்தால் அதற்கு முடிவே இருக்காது என்று தள்ளிவிட்டார்கள். ஸ்ரீரங்கநாதர் கோயிலில் இருந்து அவை மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வந்தது. திரு டி.எம். நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்களைப் போட்டு இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்ற நிலைமை கூட இருந்தது. ஸ்ரீரங்கநாதர் கோயிலில் திரும்ப அதை வற்புறுத்த

வில்லை. இருந்தாலும் எஸ்டிமேட் கமிட்டிகூட இதுபற்றி சிபார்சு செய்திருப்பதால் இதுபற்றி வருவாய்த்துறையுடன் அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்துவருகிறது.

திரு கெ. இர. ஞானசம்பந்தன்: மோகினிப் பணம் என்று இருப்பது போல ரம்பைப் பணம், ஊர்வசிப் பணம் என்று இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் உறுப்பினருடைய கற்பனையை விரித்துக்கொண்டே போவது நல்லதல்ல.

திரு என். மருதாசலம்: மோகினிப் படி எந்த எந்தக் கோயில்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அதுபற்றிய விவரம் தற்போது இல்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: ஸ்ரீரங்கநாதர் மோகினி வேஷம் போட்டுக் கொண்டதால் மோகினிப் படி கொடுக்கப்படுகிறது என்பதனுல் இதை வைஷ்ணவக் கோயில்களுக்கு மட்டும் கொடுப்பதுபற்றி சர்க்கார் ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ரங்கநாதர் பெண் வேஷம் போட்டு சிவனைத்தான் மயக்கினுர். ஆகவே சிவன் கோயில்களுக்கும் கொடுக்கலாம். (சிரிப்பு.)

தீ விபத்துக்களினுல் இழப்பு

***223—வினு. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்:** மாண்புமிகு உணவு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா ?

(அ) 1957 முதல் 1966 வரை நமது ராஜ்யத்தில் தீப்பிடித்துபற்றி எரிவதன் மூலமாக வருடா வருடம் எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது?

(இ) அதற்காக சர்க்கார் எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தது ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) & (இ) 1957-ம் ஆண்டிலிருந்து 1966-ம் ஆண்டு வரையிலான பத்து ஆண்டுகளுக்கு, தீ விபத்துக்களின் காரணமாக இழக்கப்பட்ட தொகையும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட இடர் உதவித் தொகையும்பற்றிய புள்ளி விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

ஆண்டு.	தீ விபத்துக்களின் காரணமாக இழக்கப்பட்ட தொகை.	அளிக்கப்பட்ட இடர் உதவித் தொகை.
	ரூ.	ரூ.
1957	12,55,346	1,96,569
1958	6,84,074	1,25,917
1959	7,25,361	2,77,743
1960	11,04,392	4,06,893
1961	10,20,182	3,55,428
1962	12,54,688	2,97,852
1963	16 01,411	3,22,230
1964	20,74,599	3,68,448
1965	53,18,343	5,70,512
1966	27,79,158	3,56,061
மொத்தம்..	1,78,17,554	32,78,653

1968 மார்ச் 15]

இப்படி கடந்த பத்தாண்டுகளில் தீ விபத்துக்களின் காரணமாக மொத்தம் 1,78,17,554 ரூபாய்க்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக அளிக்கப்பட்ட உதவித் தொகை கடந்த பத்தாண்டுகளில் மொத்தம் ரூ. 32,78,653 ஆகும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: சார், இந்தக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் எல்லாம் அரசாங்க அதிகாரிகள் கொடுக்கக்கூடிய புள்ளி விவரம். அது எந்த அளவுக்குச் சரி அல்லது சரியல்ல என்பது வேறு விஷயம். ஆகவே இப்பேர்ப்பட்ட ஏழை மக்களுக்கு ஆறில் ஒரு பகுதி அல்லது ஏழில் ஒரு பகுதி கொண்ட நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படுகிறது. இது போன்று மேலும் தீ விபத்துக்கள் ஏற்படாத அளவுக்குத் திட்டமிட்டு தீ அணைப்பு நிலையங்களை அதிகப்படுத்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: புதிய அரசு வருவதற்கு முதலிலே கேஷ் கிராண்ட் ஆக 30 ரூபாயும் துணிமணிகளுக்காக 10 ரூபாயும் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது புதிய அரசின் ஆணைப் படி குடிசைகளைச் சீரமைத்துக்கொள்வதற்காக கொடுக்கப்பட்ட 30 ரூபாய் 60 ரூபாயாகவும், துணிமணிக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட 10 ரூபாய் 20 ரூபாயா கவும உயர்த்தப்பட்டு முன்னால் 40 ரூபாயாகக் கொடுக்கப்பட்டது இப் பொழுது 80 ரூபாயாக ஆக்கிக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட தீ விபத்துக்கள் பல இடங்களிலே ஏற்படுகின்றன. கிராமங்களிலே அஜாக்கிரதை காரணமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. அவற்றைத் தடுப்பதற்கும் பெரு நகரங்களிலே ஏற்படுகின்றவற்றைத் தடுக்கவும் தமிழக அரசு எடுத்துக்கொண்டு வருகின்ற முயற்சிகளை இந்த மன்றம் அறியும்.

திரு. முனு ஆதி: தலைவர் அவர்களே, 1957-ம் ஆண்டு முதல் 1967-ம் ஆண்டு வரை எத்தனை தீ விபத்துக்கள் நடந்தன என்ற புள்ளி விவரம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: 1957 முதல் 1966-ஆம் ஆண்டு வரை மொத்தம் 20,803 தீ விபத்துக்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தீ விபத்துக்களினாலே நஷ்டம் அடைந்தவர் களுக்கு உதவித் தொகை என்ன அடிப்படையில் அளிக்கப்படுகிறது? நஷ்டத்தில் எவ்வளவு சதவீதம் அளிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு விதி முறைகள் இருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பொதுவாக மாத வருமானம் 50 ரூபாய்க்கு குறைவாக வருகிறவர்களுக்கும் 10 ரூபாய்க்குக் குறைவாக கந்தாயம் கட்டுகிறவர்களுக்கும் அந்த அடிப்படையில்தான் ஏழை மக்க ளுக்கு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: சென்னையில் தீ விபத்துக்களினால் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டதே அது எப்பொழுது கட்டிக் கொடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மூலக் கேள்விக்கும் இந்தக் கேள்விக்கும் தொடர்பு இல்லை.

திரு. ப. மகாதேவன்: நெருப்புப் பிடித்து வீடுகள் எரியும்பொழுது ஏழை மக்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய ரூபாய் நோட்டுக்கள் 100 ரூபாய் நோட்டுக்கள்கூட சில சமயங்களில் எரிந்துவிட்டால், அவற்றில் நம்பர் இருக் கும்படியான நிலைமை இருந்தால்கூட ரிசர்வ் பாங்கில் கொடுத்தால் ஈடு செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறதே, அதற்கு ஈடு செய்ய ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: குறிப்பிட்ட சம்பவங்களைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் சர்க்கார் தன்னாலான உதவியைச் செய்யும்.

[1968 மார்ச் 15

திரு. ஜே. எஸ். இராசு: தீ விபத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வீடு களைக் கட்டிக்கொள்வதற்காக ஏற்கனவே தக்காவி பணத்திலிருந்து கொடுக்கப்பட்டது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதுபோன்று மீண்டும் கொடுக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் சீமைச்சாமி அவர்கள் கேள்விக்குச் சொன்ன பதிலையே இதற்கும் சொல்கிறேன்.

திரு. டி.எஸ். ஆதிமூலம்: உதவித் தொகை 40 ரூபாயை 80 ரூபாய் ஆக்கியிருப்பது நல்ல அம்சம்தான். இருந்தபோதிலும் தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஏழைகள்தான், அவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுத்தாலும் அதற்காக ரெவின்யூ அதிகாரி ஒருவரைப் போட்டு பாதிக்கப் பட்டவை எவ்வளவு என்று அஸெஸ்மெண்ட் கணக்கு எடுத்து அதிலிருந்து கணிசமான தொகை கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அவர்கள் வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்வதற்கு தக்காவிலோன் என்ற முறையிலே கடன் வாங்கி சீர்திருத்திக்கொள்ளலாம்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திரதுரை: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தீ விபத்து ஏற்பட்டால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நஷ்டஈடு தொகையை விட, புயலால், மழையினால் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட வர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நஷ்டஈடு குறைவாக, அதில் பாதியாகத்தான் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? தீ விபத்து ஏற்பட்டதினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற தொகையையே அவர் களுக்கும் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

(பதில் இல்லை)

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை: தீ விபத்துக்கள் கிராமப் பகுதிகளிலே நேர்டுகின்ற காரணத்தினாலே, சென்னையிலே வீடு கட்டிக்கொடுப்பதைப் போல கிராமங்களிலும் கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

(பதில் இல்லை)

திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்: தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர் கள் 50 ரூபாய் வருமானத்திற்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர் களாக இருந்தால் உதவித் தொகை அளிக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். 50 ரூபாய் என்பது மிகவும் குறைந்ததாக இருக்கிறது. அப்படிக் குறைந் திருப்பதால் பலர் உதவியைப் பெறமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அதை உயர்த்துவதற்கு அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: 50 ரூபாய் என்று விதிமுறை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி பரிசீலிக்கின்ற நேரத்திலே அதிகாரிகள் தாராளமாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம்

*224. வினா.—திரு. கரு சீமைச்சாமி :
திரு.கே. விநாயகம் :
திரு. க. இராமமூர்த்தி :
திரு. ஆர். கருப்பையா :
} மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழகத்தில் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டு வருவதைக் கொள்கையளவில் சென்னை அரசு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறதா?

(ஆ) ஆம் என்றால் அதன் விபரம் என்ன?

1968 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) இத்திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

(இ) வினாவுக்கு இடமில்லை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : இந்த திட்டம் மிக முக்கியமான திட்டம். விவசாயிகளுக்கு மழையினாலும், பூச்சியினாலும் பயிர்கள் பாதிக்கப்படுவதால் பாதகம் ஏற்படுகிறது. அந்த நஷ்டத்திலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக இது முக்கியமான திட்டம் ஆக இருக்கிறது. ஆகவே மத்திய சர்க்கார்கூட இதை மாநில சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாகப் பரிசீலிக்க ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி போட்டு ஆராய அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பயிர் காப்புறுதித் திட்டமானது மத்திய அரசாங்கம் நிறைவேற்றவேண்டிய சட்டம். அது சம்பந்தமாக பயிர் காப்புறுதி வரைவுத் திட்டத்தில் அவசியமான நிதிகளை மாநில அரசு சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தெரிவித்தார்கள். ஆனால் பொதுமக்கள், விவசாயிகள், கல்வியறிவு பெற்றிராத காரணத்தினாலே பயிர் காப்புத் திட்டத்தை உணர்ந்து செயல்படுவார்களா என்ற சந்தேகம் இருந்த காரணத்தினாலே, அதை செயல்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு சிறுதானிய பயிர்கள் சம்பந்தமாகப் பயிர் காப்புத்திட்டம் ஒன்று வேளாண்மை நெறியாளர் அவர்களால் ஆராயப்பட்டு தமிழ்நாட்டிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில பகுதிகளில் புஞ்சை நிலங்களிலே பயிராகின்ற சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு இவற்றிற்கு முதலில் பயிர்காப்புத் திட்டம் செய்வதற்காகப் புள்ளிவிவரங்களை ஆராய்ந்தார்கள். அதற்கு வேண்டிய முழு விவரங்களும் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. கே. விநாயகம்: இந்த கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீமைப் பொறுத்த வரையில் இப்பொழுது எதையும் ஆராயவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதே கட்சி எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது அப்போதே இந்த கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீமைப்பற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அமைச்சர் ஆக இருக்கிறவர்களே அப்பொழுது என்னுடன் இருந்தார்கள். அப்பொழுது சொன்னதாக ஞாபகம் இருக்கிறது. அவர்கள் இனிமேலாவது இப்படிப்பட்ட உருப்படியான திட்டங்களை ஆராய்ந்து நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கனம் விநாயகம் அவர்கள் நான் கேள்வி கேட்டதையும் பேசியதையும் ஞாபகப்படுத்தினார்கள். அதற்காக நன்றி. 1949-லே இந்தத் திட்டம்பற்றி பொருளாதார நிபுணர் அப்போது இருந்த அரசுக்கு ஆலோசனை சொன்னார்கள். அதன்படி 10-7-1950-ல் நடந்த அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் இதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டு நில உடமையாளர்களுக்கும் குத்தகைதாரர்களுக்கும் இடையே உள்ள எதிர்கால அமைப்பில் இது சம்பந்தமாக ஏற்படக்கூடியவற்றை ஆராய்கின்ற முறையில் நிலக் குழுவிடம் அந்தத் திட்டத்தை அனுப்பவேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள். அவர்கள் தீர்மானித்த ஷரத்துக்களையெல்லாம் மீண்டும் அரசுக்கு அனுப்பினார்கள். அப்பொழுது அதை நிறைவேற்றுவதற்கு சாத்தியமில்லை. 1950-லே இருந்த அரசாங்கம்தான் முடிவுசெய்தது. இருந்தாலும்கூட இதை நாம் ஒரு சட்டமாக ஆக்க வேண்டிய முறையில் அடிப்படையை வகுத்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவில் சட்ட இலாக்காவிற்கு புள்ளி விவரங்கள் சேகரிப்பதற்காக அனுப்பிவைத்தார்கள். அப்பொழுது இருந்த சட்ட இலாக்கா இதை மத்திய அரசாங்கம்தான் நிறைவேற்றவேண்டும். ராஜ்ய அரசாங்கம் நிறைவேற்றுவது இயலாது என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே நாங்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு முன்பே இந்த ராஜ்யம் நிறைவேற்றக்கூடிய சட்டம் அல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 26-7-1966 லே துணை உணவுத்துறை அமைச்சர் மிஸ்ரா அவர்கள் இதற்காக வேண்டிய சட்டம்

தயாரிக்கப்பட்டு வருவதாக அறிவித்தார்கள். அந்தத் திட்டமானது கட்டாயப் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டமாக உருவாக இருக்கிறது. அதற்கு முன்னேடித் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பாராளுமன்றத்திலே சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அங்கே நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு நாங்களும் அதை நிறை வேற்றுவதிலே எந்த விதமான சங்கடமும் இருக்க முடியாது. ஆகவே கைவிட்டுவிட்டதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டதற்கு அவர்களுடைய மனப் பான்மைதான் காரணம்.

முற்பகல் 10–00 **திரு. முனு ஆதி :** தலைவர் அவர்களே, சிறு தானியப் பயிர்களுக்குப் பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை இனிமேலாவது கொண்டு வர உத்தேசம் உண்டா? 1967 ஜூன் 5-ம் தேதியன்று மத்திய அரசாங்கம் இந்தப் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் குறித்து ஏதோ முடிவு செய்ததாகச் செய்தி வந்ததே அதன் விவரங்கள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : திரு. விநயகம் அவர்களுடைய கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போதே குறிப்பிட்டேன். சிறு தானியப் பயிர் களுக்குப் பயிர் காப்புறுதி திட்டத்தைக்கொண்டு வருவதுபற்றி வேளாண் மைத்துறை நெறியாளர் அவர்கள் ஆராய்ந்து அதற்கு வேண்டிய சில புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் சேகரித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டைப் பொருத்தவரையில், அதனை அமலாக்கலாமா என்பது குறித்து பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் சட்டத்தை நிறைவேற்றி யதும் சிறு தானியங்களைப் பொறுத்தவரை அந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்திப் பார்க்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுததற்கு முன்பு இருந்தவர்கள் சொல்லியிருக் கின்ற காரணம், பருவ மழை இப்போது தவறி விடுகிறது. பருவ மழை தவறுமல் இருக்கும்போது இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம் என்ப தாகும். ஆனல் பருவ மழை தவறும்போதுதான் விவசாயிக்கு உதவி செய்ய வேண்டியது அவசியம். அத்தகைய காரணத்தை முன்பு இருந்த வர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை மத்திய அரசு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருந்தாலும்கூட இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை, அமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களும் பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி மிகத் தீவிரமாகப் பேசி வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தைப் பற்றி மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்து வதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை இதுவரை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் கள்

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஏற்கெனவே இருந்தவர்கள் (காங்கிரஸ் அரசு) இந்த திட்டத்தைப்பற்றிப் பரிசீலனைசெய்து நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்தியும், மத்திய அரசு இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து வருவதாகவே கூறி வந்திருக்கிறார்கள். புதிய அரசு இந்தத் திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பாக இல்லை. மத்திய அரசை இன்றும் வற் புறுத்துவோம், நாளையும் வற்புறுத்துவோம், இந்தத் திட்டம் வருகின்ற வரையில் வற்புறுத்துவோம்.

திரு. ஆர். கருப்பையா: மழை குறைவாக இருந்தால் மட்டுமல்லாமல் மழை அதிகமாகப் பெய்து விட்டாலும் பயிர்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற காரணத் தால் அப்போதும் இந்தப் பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டம் வேண்டும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை ஏதாவது ஒரு மாவட்டத்திலாவது பரிசார்த்தமாக எடுத்து நடத்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த அரசு விவசாயிகள் நலனை முன்னிட்டு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: மழை குறைந்தாலும், மழை அதிகமானாலும் பயிர்கள் பாதிக்கப்படும். இந்த நிலைமைகளைப்பற்றியெல் லாம் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து அந்தத் திட்டத்தைக்கொண்டு வருவது பற்றி வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

திரு. ந. வீராசாமி: நெற்பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக்கொண்டு வரும் பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் இருந்தாலும், மோட்டார் இன்ஷூரன்ஸை தனியார் துறையினர் நடத்துவதுபோல் நெற்பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தையும் தனியார் துறையினர் எடுத்துக்கொள்ள முன் வந்தால் அந்த வகையில் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இன்ஷூரன்ஸ் என்பதே மத்திய அரசாங்கம் நிறைவேற்றவேண்டிய ஒன்று. தனியார் துறையினர் நடத்துவதாக இருந்தாலும், அரசாங்க சார்பில் நடத்துவதாக இருந்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் அனுமதிகொடுத்தாலொழிய நடத்த முடியாது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, Crop Insurance is a very good and useful thing to agriculturists. So, will our Government write to the Central Government to constitute a Committee consisting of Agriculture Ministers of all States and thus come to a common decision?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அதற்காக கமிட்டி நிறுவவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ராஜ்ய அரசாங்க சார்பில் வற்புறுத்தப்படும்.

ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள்

* 226 வினா.—**திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்:** மாண்புமிகு மருத்துவத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

ஜீப்புகள் வழங்கப்படாத ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் (**Primary Health Centres**) மாலை நேரங்களிலும் செயல்படச் செய்யும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்: ஜீப் இல்லாத பிரைமரி சென்டர்களில் மாலை நேரங்களில் டாக்டர்கள் வந்து பார்ப்பதில்லை. அப்படி ஜீப் இல்லாத பகுதிகளிலாவது இருக்கின்ற பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களை மாலை நேரங்களில் திறந்து வைக்க உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஜீப் இல்லாத இடங்களில் பஸ்களில் சென்று சப்-சென்டர்களைப் பார்த்துவிட்டு வரவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. எங்கெங்கு டாக்டர்கள் அவ்வாறு நடக்கவில்லையோ அங்கெல்லாம் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. வி.எஸ்.எஸ். மணி: இன்று ஒரு பிளாக்குக்கு ஒரே ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்தான் இருக்கிறது. மக்கள் தொகை அடிப்படையில் பார்த்து மேலும் ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்டரை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

கைக்குத்தலரிசி சங்கங்கள்

* 227 வினா.—திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா.—

(அ) இம்மாநிலத்தில் 1966–67-ம் ஆண்டில் கைக்குத்தலரிசி தொழிலாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டவை எத்தனை?

(இ) அவைகளுள் ஹரிஜனங்களுக்கென நிறுவப்பட்டவை எத்தனை?

(உ) 1967–68-ல் எத்தனை புதிய கைகுத்தலரிசி கூட்டுறவு தொழிலாளர் சங்கங்கள் எங்கெங்கு துவங்க இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: (அ) இரண்டு

(இ) ஒன்று

(உ) கீழ்க்கண்ட இடங்களில் 10 கைக்குத்தல் அரிசி சங்கங்கள் பதிவு செய்வதற்கான யோசனைகள் அந்தந்த மாவட்ட அலுவலர்களின் ஆய்வில் உள்ளன:—

1	கன்னியாகுமரி மாவட்டம்	..	தாழக்குடி
2	தஞ்சாவூர் ,,	..	நாகப்பட்டினம்
3	சேலம் ,,	..	புதுக்கலி கவுண்டனூர்
4	மதுரை ,,	..	வாடிப்பட்டி வட்டாரம்
5	தென் ஆற்காடு ,,	..	ஐந்து இடங்களில் (இடங்கள் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை)
6	கோயம்புத்தூர் ,,	..	(இடம் நிர்ணயிக்கப்பட வில்லை)

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: கைக்குத்தல் அரிசி தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பதில் சர்க்கார் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: ஆங்காங்கு கிடைக்கக்கூடிய நெல் அளவு, சேருகின்ற அங்கத்தினர்களின் அடிப்படை ஆகியவற்றைப்பார்த்துத் தான் இந்தச் சங்கங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற முறை கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: மாவட்டவாரியாகப் படித்தார்கள். தென்னாற்காடு மாவட்டம் என்று கூறினார்களே தவிர, எந்த இடத்தில் என்று சொல்லவில்லை. எந்த இடம் என்று கூறுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: "இடங்கள் இன்னும் நிர்ணயிக்கப் படவில்லை" என்பதையும் படித்தேன்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: ஏற்கெனவே உள்ள கைக்குத்தல் அரிசி கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் எத்தனை இயங்குகின்றன? எத்தனை மூடப்பட்டிருக் கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: ஏற்கெனவே 138 கைக்குத்தல் அரிசி தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்தன. அவற்றில் 2 மூடப்பட் டன.

திரு. ந. தருமலிங்கம்: இப்போது வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான காலத் தில் கைக்குத்தல் அரிசி தொழிலாளர் சங்கங்கள் போன்றவற்றை ஊக்கு விப்பது. மானியங்கள் வழங்குவது சிறப்புடையதுதானா?

1968 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இன்னும் முழுமையாக விஞ்ஞானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

திரு. ப. மகாதேவன் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வாழக்குடி என்ற ஊரில் அரிசன மக்களும், ஏழை மக்களும், பெண்களும் கைக்குத்தல் அரிசி தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பதால் அந்த சொசைடிகளை விரைவில் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அப்படிப்பட்ட பிற்போக்கான பகுதிகளில் இருந்து விண்ணப்பங்கள் வருமானால் நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கப்படும். ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டிருப்பது விரைவுபடுத்தப்படும்.

திரு. இல பலராமன்: இந்த கைக்குத்தல் அரிசியில் உள்ள வைட்டமின்ஸ் அழியாமல் இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ? அதை மக்கள் உண்பதால் நல்ல சத்து அவர்களுக்கு கிடைக்கிறது என்பது உண்மையா ? அதை ஊக்குவிக்க அரசாங்கம் மேலும் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கைக்குத்தல் அரிசி உடலுக்கு மிகவும் நல்லது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதனால்தான் மருத்துவமனைகள், சிறைச்சாலைகள் போன்றயிடங்களில் கைக்குத்தல் அரிசியைக் கொடுக்கிறார்கள். இதை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்கு உறுப்பினர்களைப் போன்றவர்கள் ஆதரவு தருவார்களானால் அதைப்பற்றி நிச்சயமாக அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. ஆலடி அருணா : இதுகாறும் துவக்கப்பட்ட கைக்குத்தல் அரிசிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அரசு எவ்வளவு மானியம் வழங்கியிருக்கிறது ? அந்த மானியத்தின் அடிப்படையில் இந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் விருத்தி அடைந்திருக்கின்றனவா ? பயன் பெற்றிருக்கின்றனவா ? இதற்கான விவரங்களைத் தெரிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : உறுப்பினர் அவர்கள் தனிக் கேள்வி போட்டால் அது பற்றிய விவரங்கள் அளிக்கப்படும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இந்தக் கைக்குத்தல் அரிசியில்தான் விஞ்ஞானமே அடங்கியிருக்கிறது. இதில் வைட்டமின் 'பி' ஃபுல்லாக இருக்கிறது. அது இல்லாத காரணத்தினால்தான் பெரி பெரி போன்ற வியாதிகள் வருகின்றன. அதனால் கை வலி, கால் வலி, கழுத்து வலியால் கழுத்தைத் திருப்ப முடியாமல் சுளுக்கிக்கொள்வது இவையெல்லாம் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இந்த ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டம் என்றிருக்கிறதே அதன்படி இந்த கைக்குத்தல் அரிசிதான் ரூபாய்க்கு ஒரு படி என்ற அளவில் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : உறுப்பினர் அவர்களின் இந்த யோசனையை உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : அரிசி மில்காரர்கள் பெரும்பாலும் லாப நோக்கோடு நடந்து வருவதால் அரிசியின் தரம் குறைந்துவிடுகிறது என்ற காரணத்தினால் இனிமேல் கைக்குத்தல் அரிசிதான் சொஸைட்டிகளில் அதிகமாக வழங்கி தமிழகத்தில் அதை ஊக்குவிக்க அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கைக்குத்தல் அரிசி ஆலைகளை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பதுதான் அரசின் நோக்கம். அதற்கேற்ற வாய்ப்புகள் வசதிகளைப் பொறுத்து அந்தக் காரியங்கள் நடைபெறு கின்றன. ஆலைகளை எல்லாம் மூடிவிட்டு கைக்குத்தல் அரிசியை ஏற்படுத்துகிற அளவிற்கு இன்னும் நாம் அந்த அளவிற்கு வளர்ச்சியைப் பெறவில்லை என்பதால்தான் ஆலைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன.

திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னுண்டோ : பாளையங்கோட்டையில் இயங்கிக்கொண்டிருந்த பெண்கள் கூட்டுறவு கைக்குத்தல் அரிசிச் சங்கம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அது பற்றிய விவரம் இல்லை.

திரு. கே. விநாயகம் : கைக்குத்தல் அரிசி நல்ல சத்துள்ளது என்று எல்லோராலும் கருதப்படுகிறதே. அதை ஏதோ ஆஸ்பத்திரிகளிலும், சிறைச்சாலைகளிலும்தான் தருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை நாம் எல்லோரும் உண்ணுகிறோமா ? அப்படியிருந்தால் அமைச்சர்களில் எவ்வளவு பேர்கள் கைக்குத்தல் அரிசியை தினந்தோறும் உண்ணு கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : முதலில் உறுப்பினர் அவர்கள் உண்ணுகிறார்களா என்பதை தெளிவுபடுத்திய பிறகு மற்றவர்கள் யார் யார் உண்ணுகிறார்கள் என்பது பற்றிய கணக்குகளை எடுத்துத் தரலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினக்கள்—விடைகள் முடி வுற்றன.

[**குறிப்பு**.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக் குறி * இடப்பட்டிருந்தால் அவ் வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அவையுரிமைக் கேள்வி.

'சிலம்பொலி' வார இதழில் சட்டப்பேரவை குறித்து வந்துள்ள செய்தி

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. ந. தரும லிங்கம் அவர்கள் ஒரு அவையுரிமைக் கேள்வியைக் கொண்டு வந்திருக் கிறார்கள். சென்னையிலிருந்து வெளியாகும் 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 11-ம் தேதியிட்ட 'சிலம்பொலி' என்ற வார ஏட்டில் 4-ம் பக்கத்தில், "இது என்ன சட்ட சபையா ? சந்தைக் கடையா ? சட்டசபை மெம்பர்கள் தூங்குகிறார்களா ?" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த சொற்றொடர்கள் தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் மானத்தையும், மரியாதையையும் பாதிக்கும் வகையில் இருப்பதால் இதைப் பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : On a point of order. I wish to know what happened to the privilege motion given notice of by my hon. Friend S. Balasubramanian with regard to publication of certain speeches made by Mr. R. Krishnaswami Gounder.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் பார்த்து தீர்ப்பளிப்பதாக இருக்கிறார்கள். பார்த்து, பின்னர் தீர்ப்பு அளிக்கப்படும்.

3. அறிவிப்புகள்.

(i) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. சித்தன் அவர்கள் ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இன்னொரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் இன்னொரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இன்னொரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானங்கள் எல்லாம் அவை முதல்வரோடு அறையில் பேசி நாளைக்கு நான் முடிவு கூறுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I am withdrawing my adjournment motion.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களின் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

4. கவனஈர்ப்பு.

மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பஞ்சநிலைமையும், வரி தள்ளுபடியும், கடன் வசூல் ஒத்திவைப்பும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, 41-வது விதியின் கீழ் திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்கள் ஒரு கவனஈர்ப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ் அவசரமும், பொது முக்கியமுமான காரியம் ஒன்றை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன் :—

"மேற்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மழை இல்லாத காரணத்தால் விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டு இருப்பதால் நிலவரி வஜா செய்து, சர்க்கார் கடன் வசூல்களை ஒத்தி வைக்கவும், பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிக்கவும், அஜ்மாஷ் செய்து முடிவு எடுக்கும் வரை எல்லாவிதமான வசூல்களையும் நிறுத்தி வைக்கவும் வேண்டிய அவசியம் பற்றியதான அவசரமும், பொது முக்கியமுமான காரியத்தை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்."

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சீர்கேடான பருவநிலைமைகள் காரணமாக பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளதெனவும் நிலவரியைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்றும், கடன் வசூலை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்றும், பஞ்சத் தணிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் நாட்ட ஈர்ப்பு அறிவிப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், சாத்தூர் வட்டங்களையும் இராஜபாளையம் விருதுநகர் துணை வட்டங்களையும் கொண்ட மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 1967-ம் ஆண்டு அக்டோபர், நவம்பர் திங்கள்களில் மழை பெய்தது. இதனால் பெரும்பான்மையான ஏரிகளின் ஆயக்கட்டு நிலங்களில் பயிரிடுவதற்கு நீர்வழங்க அவற்றிற்கு நீர் கிடைத்தது. ஆனால்,

பிற்பட்டு மழை பெய்யாத காரணத்தினால் மேற்படி ஏரிகளில் இருந்த நீர் ஒரு பயிரைச் செவ்வனே விளைவிப்பதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. மேலும், இவ்வாண்டில் வடகிழக்குப் பருவமழையும் இப்பகுதியில் பொய்த்துவிட்டது. இயல்பாகவே நீர் மிகுந்து காணப்படும் ஏரிகளின் ஆயக்கட்டு நிலங்களில்கூட இம்முறை கிணற்று நீரின் உதவியின்றி பயிர்கள் விளைந்துவிடும்படிச் செய்வதற்கு இயலவில்லை. எதிர்பார்த்த காலத்திற்கு முன்னமேயே பல ஏரிகளில் நீர்வற்றிவிட்டது. கிணற்றுப் பாசன வசதியைப் பெற்றுள்ள உழவர்கள் கிணற்று நீரைக்கொண்டு பாசனம் செய்து சிறந்த பலன் கிடைக்கத்தக்க வகையில் பயிர்கள் விளையும்படிச் செய்துள்ளனர். ஆனால், மற்றவர்கள் மிகக் குறைவான விளைச்சலையே பெறுவார்கள்.

இராஜபாளையம் துணை வட்டத்தில் 14,891 ஏக்கர் நிலங்களில் பயிர் செய்யப்பட்டது. இவற்றில் 962·28 ஏக்கர் பரப்பில் பயிர் சாவியாகிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்தில், 150 ஏரிகளில், 25 ஏரிகளுக்கு 50 சதவீதத்திற்கு மேல் நீர் கிடைத்தது. 74 ஏரிகளுக்கு 50 சதவீதத்திற்குக் குறைவாக நீர் கிடைத்தது. 18 ஏரிகளுக்கு நீர் எதுவுமே கிடைக்கவில்லை. கிணற்றுப் பாசன வசதியுடைய ஆயக்கட்டு நிலங்களில் தற்போது வளர்ந்து வருகிற நெற்பயிர், மற்றும் பிற பயிர்களின் நிலைமை மன நிறைவளிப்பதாக உள்ளது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், வத்திராயிருப்பு, மல்லி உள்வட்டங்களில் கிணற்றுப் பாசன வசதி இல்லாத நெற்பயிர்கள் நீரில்லாக் காரணத்தினால் வாடிக்கொண்டு இருக்கின்றன. விருதுநகர் துணை வட்டத்தில் 16 ஏரிகளின் ஆயக்கட்டு வயல்களில் மட்டும் பயிரிடப்பட்ட பயிர்கள் ஒரு பகுதியோ முற்றிலுமோ சாவியாகிவிட்டன. ஏனைய ஏரிகளின் ஆயக்கட்டு நிலங்களில் நல்ல விளைச்சல் கிடைக்கும். சாத்தூர் வட்டத்தில் பெரும்பான்மையான ஏரிகள் ஓரளவுக்கே நீர்பெற்றன அல்லது போதிய அளவிற்கு நீர்பெறவில்லை. இந்த ஏரிகளின் ஆயக்கட்டில் விளைவிக்கப்பட்ட நெற்பயிர்கள் வாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. நெல் பயிரிடப்பட்ட சுமார் 700 ஏக்கர் பரப்பில் கிணற்று நீரின் உதவியினால் நல்ல அறுவடை செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மேற்கு இராமநாதபுரத்தில் 1377-ம் பசலியில் பருவமழை பொய்த்து விட்டபோதிலும், வருவாய்த்துறை வாரிய நிலையாணை 14-ன்கீழ் சிறப்பு வகையில் தீர்வைத் தள்ளுபடி வழங்கத்தக்க நிலைமையில்லை. ஆனால் வருவாய்த்துறை வாரிய நிலையாணை 13-ன் விதித்துறைகளின்கீழ், சாவியாகிவிட்ட எல்லாப் புன்செய் பயிர்களுக்கும், கிணற்றுப் பாசனத்தினால் விளையும்படிச் செய்யப்பட்ட பயிர்கள் ஆகிய அனைத்துக்கும் சாதாரணமான வரித்தள்ளுபடி வழங்கப்படும். வருவாய்த்துறை வாரிய நிலையாணை 13-ன்கீழ்த் தீர்வைத் தள்ளுபடி வழங்குவதற்காக அந்த அந்த வட்டத்தின் அதிகாரிகள் முழு விவரங்களையும் திரட்டி வருகின்றனர். அவசியமான நேர்வுகளில் சாதாரணத் தீர்வைத் தள்ளுபடி வழங்கப்படும். நிலவரிவசூலையும் கடன் நிலுவைகள் வசூலையும் ஒத்திவைப்பதைப் பொறுத்த வரையில், இப்போதுள்ள நிலைமை, எவ்வித ஒத்திவைப்புச் சலுகை வழங்கவும் அனுமதிப்பதாக இல்லை.

மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் நூற்பு ஆலைகள் முதலிய பல தொழில்கள் உள்ளன. இத்தொழில்களில் மக்கள் வேலை பெறமுடியும். மேலும் இப்பகுதி முழுவதிலும் நியாய விலைக்கடைகள் உள்ளன. இவை மூலமாக போதுமான அளவிற்கு உணவு தானியங்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, on a point of order. I moved an adjournment motion a few days ago to discuss the drought conditions in the Hosur taluk which is experiencing a worse condition when compared to the conditions prevailing in

1968 மார்ச் 15] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

Rajapalayam. But in his reply the Hon. Minister made reference only to the eight-anna crop. So many other details had not been furnished at that time. So, I now request the Hon. Minster for Food to ask for fuller details and supply them to me.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கவனஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின் மீது அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த உறுப்பினர் மட்டும் ஓரிரு கேள்விகள் கேட்க அனுமதிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயம் இதற்குச் சம்பந்தமில்லாதது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆகவே மற்ற உறுப்பினர்கள் கேட்பதற்கு உரிமை இல்லை.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் சார், அந்த மாவட்டத்திலேயிருந்து வந்திருப்பவர்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷனுக்கு இடம் இல்லை. எந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவராக யிருந்தாலும் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த உறுப்பினர் மட்டும்தான் வினக் கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு உரிமை இல்லை.

5. அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(i) மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து அரசினர் தீர் மானங்கள். மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு பதினன்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந் தெடுப்பது பற்றிய தீர்மானத்தை மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, "தமிழ் நாடு சட்டப்பேரவை விதிகளைச் சேர்ந்த 164-வது விதியின்கீழ் 1968-69-ம் ஆண்டுக்குரிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் படி பதினன்கு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் நிச்சயிக்கும் தேதியன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்" என்ற தீர் மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ii) மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப்படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைமை வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின்கீழ், மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்கள் தேர்ந் தெடுக்கப்படுவதற்கு, வேட்பாளர்கள் நியமனத் தாள்களை 20-3-68 புதன்கிழமை பிற்பகல் 2 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டுவோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள்கள் 21-3-68 வியாழக்கிழமை காலை 11 மணிக்கு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். விலகிக்கொள்ள விரும்பும் வேட் பாளர்கள் 22-3-68 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 3 மணிக்குள் கொடுக் கலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது பதினான்கிற்கு மேற்படுமாயின் 26-3-68 செவ்வாய்க்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

5. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(ii) பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவிற்கு தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவிற்கு பதினான்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது பற்றிய தீர்மானத்தை மாண்புமிகு கல்வி—தொழில் அமைச்சரவர்கள் முன்மொழிவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, "தமிழ் நாடு சட்டப்பேரவை விதிகளைச் சேர்ந்த 173-வது விதியின்கீழ் 1968–69-ம் ஆண்டுக்குரிய பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவின் உறுப்பினர்களாய் இருக்கும்படி பதினான்கு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் நிச்சயிக்கும் தேதியன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்" என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது

3. அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி).

(iii) பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவிற்கு தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப்படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைமை வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின்கீழ், பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு, வேட்பாளர்கள் நியமனத் தாள்களை 20-3-68 புதன்கிழமை பிற்பகல் 2 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டுவோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள்கள் 21-3-68 வியாழக்கிழமை காலை 11 மணிக்கு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். விலகிக்கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 22-3-68 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 3 மணிக்குள் கொடுக்கலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது பதினான்கிற்கு மேற்படுமாயின் 26-3-68 செவ்வாய்க்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

6. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 25—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து 1968–69-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டம். 1968–69-ம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு. 7-ஆம் நாள்—**மானியக் கோரிக்கை எண் 25**, மாண்புமிகு அரிசன நல செய்தித்துறை **அமைச்சர் அவர்கள்.**

1968 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழி கின்றேன்.

" கோரிக்கை எண் 25—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,51,21,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும் ".

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து வெட்டுத் தீர் மானங்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, ' to discuss policy ' I move the following cut motion :—

' That the allotment of Rs. under Demand No. 25— Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes—be reduced by Rs. 100.'

திரு. என். மருதாசலம் : ஐயா, தீண்டாமை என்ற அநீதியைப் போக்க திட்டம் தயாரிக்க வேண்டிய அவசியத்தை குறித்து விவா திக்க—

" கோரிக்கை எண் 25—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,51,21,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் "
என்ற வெட்டுத்தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஐயா, அரிசனங்கள், பொருளாதார உயர்வு பெறுவதற்கு தனியாக திட்டம் தயாரிக்க வேண்டியது குறித்து விவா திக்க—

"கோரிக்கை எண் 25—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,51,21,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் "
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : ஐயா, ஆதி திராவிடர்களின் நலம் பற்றி விவாதிக்க—

" கோரிக்கை எண் 25—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ 6,51,21,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : ஐயா, அரிசன மக்களின் குழந்தை கள் பராமரிப்பு, கல்வி இவற்றினை முழுவதும் அரசாங்கமே கவனிப்பது பற்றி விவாதிக்க—

" கோரிக்கை எண் 25—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,51,21,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : ஐயா, சென்னையில் ஐ. ஏ. எஸ். பயிற்சி கல்லூரியில் பயிற்சி பெறும் அரிசன மாணவர்களுக்கு மத்திய அரசு வழங்கிவரும் தொகையை அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இனங்களுக்கு

சரிவர கொடுக்கவும், சாப்பாட்டுக்கு மாதம் ரூ. 100 ஆக உயர்த்துவது பற்றியும் விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 25—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,51,21,100 ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : ஐயா, வீடில்லாத அரிசனங்களுக்கு இரண்டு வருடங்களில் அரசே பொறுப்பேற்று வீட்டு மனைகள் வழங்கு வது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 25—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,51,21,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : ஐயா, அரிசனங்களுக்கு வீடுகட்ட கடன் அளிப்பது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 25—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,51,21,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"
என்ற வெட்டுத்தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஐயா, அரிசன ஏழை விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்கான கடன், மற்ற அபிவிருத்திக் கடன் கிடைப்பதி லுள்ள கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள—

"கோரிக்கை எண் 25—ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,51,21,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, to discuss the general policy and the desirability of extending the same educational scholarship facilities and other kinds of assistance to the Most Backward Classes as that given to Harijans. I move the following cut motion—

'That the allotment of Rs. 6,51,100 under Demand No. 25—Welfare of the Scheduled Tribes, Castes, and other Backward Classes—be reduced by Rs. 100.'

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு அரிசன நல செய்தித்துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

* **மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து** : தலைவரவர்களே, ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆகியோருக்கு இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைகளைக் கூடுமானவரையில் மிகவும் அவசியமான திட்டங்கள் எனக் கருதப்பட்டு வருகிற திட்டங் களுக்குச் செலவழிக்க அரசு முன்வந்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகையில் ஏறத்தாழ ஆறிலே ஒரு பங்கு அரிசன மக்களும், மீதம் பின்தங்கிய வகுப்பினருமாக ஏறத்தாழ ஒருகோடியே நாற்பது இலட்சம் பேருக்கு இந்த மானியத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்படும் தொகையிலிருந்து கல்விக்காகவும், முன்னேற்றத்திற்காகவும் இன்னபிற உயர்வுக்காகவும் செலவழிக்கலாம் என ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறை வாகயிருக்கலாம். ஆனாலும் எது எது அவசியமானது எனக் கருதி அவைகளுக்காகத் திட்டங்களைத் தீட்டி அந்தத் தொகைகளை ஒதுக்கி

1968 மார்ச், 15] [திருமதி. சத்தியவாணிமுத்து]

வைத்திருக்கின்றது இன்றைய அரசு. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான ஆலோசனைகளையும் அவசியமான ஆலோசனைகளையும் தேவையான ஆலோசனைகளையும் பல குறைபாடுகளை—ஏற்கெனவே நடந்தவைகளாக இருக்கலாம், அவைகளை—நீக்கும் வகையிலும், மேலும் இந்தத் திட்டத்தில் வெற்றி காணும் வகையிலும் எடுத்துச் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை உங்கள் முன் வைக்கிறேன்.

* அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினர், நலனுக்கான 1968-69-ம் ஆண்டிற்குரிய மானியக் கோரிக்கையை இப் பேரவைமுன் வைக்கிறேன். அம்மக்களின் மேனிலைக்காக இம் மாநிலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் பற்பல திட்டங்களையும் இத்தருணத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இதில் விவரமாக விளக்கியுள்ளேன்.

இவ்வகுப்பினரின் நலனுக்காக நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் நலப் பணிகளில் கீழ்க்கண்டவை முக்கியமானவையாகும்.—

1. **கல்வி.**—படிப்பிற்கான உதவித் தொகை வழங்குதல், பள்ளிகளையும் மாணவர் இல்லங்களையும் நிர்வகித்தல், நண்பகல் உணவு வழங்கல், மாணவர் இல்லங்களைப் பேணல், புத்தகங்களையும் உடைகளையும் வழங்குதல், உணவு மானியம் அளித்தல், மாணவர்களுக்கும், மாணவர் இல்லக் காப்பாளர்களுக்கும் பரிசுகள் வழங்குதல், பகுதிநேர ஆசிரியர் நியமித்தல் முதலியன.

2. **சுகாதாரமும், வீட்டு வசதியும்.**—குடிநீர்க் கிணறுகள், நடைபாதை முதலியவற்றை அமைத்தல், அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி அளித்தல், வீட்டு மனைகள் வழங்குதல், இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவு முதலியவற்றைப் பேணிவருதல், பழங்குடி மக்கள் முதலியவர்களுக்கு வீட்டுவசதி அளித்தல்.

3. **பொருளாதார முன்னேற்றம்.**—பாசனத்திற்கும், இறைவைக் கிணறுகளுக்கும், துளைக் கிணறுகளுக்கும் உதவித்தொகை வழங்கல், பயிற்சி-உற்பத்தி நிலையங்கள், வேலை நிலையங்கள், கருவிகளையும், துணைக் கருவிகளையும் வழங்கல், தொழில்—கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்தல், பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உதவித் தொகை அளித்தல், வேலைவாய்ப்பு, பயிற்சி முதலியவை.

4. **விளம்பரம்.**—சமூகக் கூடங்கள், அரிசன வாரக் கொண்டாட்டம்; தீண்டாமை ஒழிப்பிற்காக சிறந்த தொண்டு ஆற்றியவர்களுக்குச் சான்றிதழ் வழங்குதல் முதலியவை.

5. **துப்புரவுப் பணிபுரியும் அரிசனங்களின் நலன்.**—துப்புரவுப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குத் தள்ளுவண்டி வழங்கலும், வீட்டுவசதி அளித்தலும்.

6. **பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்களை நிறுவலும்–பேணலும்**—
(1) **கல்வி.**—பின்னிலை வகுப்பினரின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கான நல நடவடிக்கைகளுக்குத் தலையாய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1968–69-ம் ஆண்டு கல்வி, வேலைத் திட்டங்களுக்கு ரூ. 5,25·84 லட்சம் தனியே ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

படிப்பு உதவித் தொகை—(அ) மாறில அரசாங்கம் அளிக்கும் படிப்பு உதவித் தொகை.—அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், இவர்களில் மதம் மாறியவர்கள் ஆகியவர்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு உண்டுறை உதவித் தொகைகளும், படிப்பு உதவித் தொகைகளும், தொடரா மானியங்களும், தொடக்க வகுப்பு முதல் பட்ட மேற்படிப்பு வரையில் கலைப் படிப்புக்கும், தொழிற் படிப்புக்கும் அளிக்கப்படுகின்றன. இம்மாநிலத்தின் ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினருக்கு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில்

* அச்சிட்டு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அமைச்சரின் உரை.

[திருமதி. சத்தியவாணிமுத்து] [1968 மார்ச் 15

9-ம் வகுப்பு முதல் கல்லூரிகளில் பட்ட மேற்படிப்பு வரை படிப்பு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர்களும், மதம் மாறியவர்களும் சலுகைகள் பெறத்தகுதியுள்ள ஏனைய வகுப்பினராகக் கருதப்பட்டு, அரிசனங்களுக்கு வழங்கப்படுவதைப் போலவே அவர்களுக்கும் படிப்பு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவித் தொகை பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் அவற்றிற்கான தொகையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

வகுப்பினர்.	ஆண்டு.	மெட்ரிக் படிப்பிற்கு முன். (எண்ணிக்கை.)	மெட்ரிக் படிப்பிற்குப் பின். (எண்ணிக்கை.)	தொகை. (ரூ. லட்சத்தில்.)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
தகுதியுள்ள வகுப்பினர்	1959–60	63,000	2,000	17·56
	1960–61	83,000	3,200	22·47
	1961–62	99,000	3,200	25·61
	1962–63	1,17,000	3,000	36·40
	1963–64	1,34,600	3,300	43·61
	1964–65	1,84,500	3,900	52·75
	1965–66	2,33,094	4,200	59·32
	1966–67	2,65,555	5,071	68·02
	1967–68 (31—12—1967 வரை)	2,39,882	2,521	60·16
குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர்.	1959–60	2,100	..	2·88
	1960–61	2,200	600	3·70
	1961–62	5,000	700	5·01
	1962–63	6,700	800	6·42
	1963–64	5,640	825	6·17
	1964–65	15,100	1,300	10·66
	1965–66	20,666	1,394	11·67
	1966–67	24,745	1,619	13·71
	1967–68 (31—12—1967 வரை)	22,529	1,680	12·60
ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினர்.	1959–60	7,800	7,500	28·47
	1960–61	10,600	9,300	40·89
	1961–62	14,900	11,100	48·11
	1962–63	17,500	12,500	54·98
	1963–64	17,200	14,600	62·83
	1964–65	14,300	17,100	70·10
	1965–66	12,944	18,431	73·04
	1966–67	10,306	21,099	82·90
	1967–68 (31—12—1967 வரை)	8,975	21,075	72·32

1966–67 வரையில் இந்தத் துறை மாநில அரசாங்க படிப்பு உதவித்தொகை வழங்குவதற்கான உயர்ந்த அளவு வருமான வரம்பு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,500 ஆக இருந்தது. ஆனால் அண்மைக்காலத்தில் வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்துள்ளது காரணமாகவும், குறிப்பிட்ட அளவே வருமானம் உள்ளவர்களின் வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றும் கருத்துடனும் இந்த வருமான வரம்பு 1967–68 முதற் கொண்டு ரூ. 2,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

1966-67 முடிவில் ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினருக்கு B.T., B.Ed. படிப்பு குறித்து 25 படிப்பு உதவித் தொகைகள் மட்டுமே வழங்கப்பட்டன. இந்த எண்ணிக்கை 1967–68 முதற்கொண்டு 50 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

மாநில அரசாங்கம் படிப்பு உதவித்தொகை வழங்குவதற்காக 1966-67-ம் ஆண்டில் செலவழிக்கப்பட்ட தொகையும், 1967–68-ம ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடும், 1968–69 திட்ட மதிப்பீடும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

	1966–67 கணக்கு.	1967–68 திருத்த மதிப்பீடு.	1968–69 திட்ட மதிப்பீடு.
		(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
தகுதியுள்ள வகுப்பினர் ..	68·02	75·82	80·82*
குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்ட வகுப்பினர்.	13·71	15·44	17·44*
ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினர்	82·90	85·68	89·20*

* உண்மைத் தேவைகளுக்கேற்ப நாளடைவில் கூடுதல் தொகை ஒதுக்கப்படும்.

(ஆ) இந்திய அரசு அளிக்கும் மெட்ரிக் மேல்படிப்பு உதவித் தொகை.– மாநில அரசாங்கம் தரும் மேற்கூறிய படிப்பு உதவித் தொகைக்குக் கூடுதலாக இந்திய அரசின் உள்நாட்டு மெட்ரிக் மேற்படிப்பு உதவித் தொகையும் அரிசன நலத்துறை வழங்குகின்றது.

1966–67-ல் ஆன செலவு விவரம், வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவித் தொகைகளின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

		(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
அரிசனங்கள்	5,465	28·40
பழங்குடி மக்கள்	86	0·48
பொருளாதார வகையில் பின்னிலையிலுள்ள ஏனைய வகுப்பினர் (குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர் உட்பட).	2,312	14·91

1968–69 வரவு–செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது :—

	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
அரிசனங்கள்	34·56
பழங்குடி மக்கள்	0·52
பொருளாதார வகையில் பின்னிலையிலுள்ள ஏனைய வகுப்பினர் (குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர் உட்பட).	14·84

1963–64 வரையில் ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினருக்குச் சாதி அடிப்படையிலும், தகுதி அடிப்படையிலும் படிப்பு உதவித்தொகை வழங்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இந்திய அரசு வற்புறுத்தலுக்கிணங்க, இந்த உதவித்தொகை 1964–65-ம் ஆண்டிலிருந்து பொருளாதார அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினர் ஆகியோருக்கு மெட்ரிக் மேல்படிப்பு உதவித் தொகை வழங்க இந்திய அரசினர் கல்வி அமைச்சகம் ஒதுக்கும் நிலையான மு தொகை முறையே ரூபாய் 8·71 இலட்சம், ரூபாய் 0·12 இலட்ச

ரூபாய் 14·84 இலட்சம் என முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பொருளாதார வகையில் பின்னிலையிலுள்ள ஏனைய வகுப்பினருக்கான நிதி ஒதுக்கீடு நிலை யானதாகும். மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டத்தின்கீழ், இந்திய அரசின் சமூகநல பாதுகாப்புத்துறை ஒதுக்குகிற நிதி வசதியிலிருந்து, அரிசனங் களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் வேண்டிய கூடுதல் தேவை சரிக் கட்டப் படுகிறது. இந்திய அரசின் கல்வி அமைச்சகம் ஒதுக்கியுள்ள தற்குக் கூடுதலாக 1967–68 திருத்த மதிப்பீட்டில் அரிசனங்களுக்கு ரூ. 22 இலட்சமும், பழங்குடி மக்களுக்கு ரூ. 40 ஆயிரமும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1967–68-ல் அரிசனங்களுக்கு ரூ. 29·65 இலட்சமும், பழங்குடி மக்களுக்கு ரூ. 50 ஆயிரமும் கேட்கப்பட்டது. 1968–69-ம் ஆண்டிற்குத் தேவைக் கேற்ப அவசியமிருப்பின் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கப்படும். அரிசனங்களையும், பழங்குடி மக்களையும் சேர்ந்த மாணவர்கள் பள்ளியில் சேரும்போது, கட்டவேண்டிய படிப்புக் கட்டணம் முதலியவற்றைப் பள்ளிக்கூடங்கள் கேட்ப தால் மாணவர்களுக்கு ஏற்படுகிற வசதிக்குறைவைப் போக்குவதற்கு இந்த ஆண்டு முதல் அத்தகையவர்களுக்கு இந்திய அரசாங்கப் படிப்பு உதவித் தொகையைப் பொறுத்தவரையில் உரிமைக் கார்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதனால் இம்மாணவர்கள் இத்தகைய தொல்லையிலிருந்து விடுபடுவர்.

1967–68-ல் முந்திய ஆண்டுகளைப் போலவே படிப்பு உதவித் தொகை அனுமதிக்கும் பணியும், அதனை வாங்கிக் கொடுக்கும் பணியும் விரைந்து செய்யப்பட்டன. மாநில அரசாங்க விதிமுறைகளின் கீழும், இந்திய அரசின் விதிமுறைகளின் கீழும் 1968–69-ம் ஆண்டில் வழங்க எண்ணியுள்ள படிப்பு உதவித் தொகை ரூ. 237 இலட்சமாகும். இது மொத்த நிதி ஒதுக்கத்தில் 33 சதவீதமாகும்.

பள்ளிகள்.—அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர் ஆகியவர்களுக்கென 1967–68-ல் நடத்தப்பட்டு வரும் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

அரிசனங்களுக்கான பள்ளிகள்	..	350 (கன்னியாகுமரிமாவட்டத்தில் 17 இரவுப்பள்ளிகளும், ஒரு திண்ணைப்பள்ளியும் உட்பட).
பழங்குடி மக்களுக்கான பள்ளிகள்	..	63 (இவற்றில் தங்கிப் பயிலும் வசதியுள்ளவை 59, அத்தகைய வசதியற்றவை 4).
குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வருக்கான பள்ளிகள்.		270 (கள்ளர் பள்ளிகளும், குறவர் பள்ளிகளும் உட்பட).

அரசின் கொள்கைக்கிணங்க அரிசனங்களுக்கென்று புதிய பள்ளி எது வும் துவக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் பழங்குடி மக்களின் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கு வருவதை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு பழங்குடி மக்கள் தங்கிப் பயிலும் பள்ளிகள் தனியே ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. (சேலம் மாவட்டம்) கருமாந் துறையிலும், (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்) குடியாலத்தூரிலும், கூடனூரிலும் பழங்குடி மக்கள் தங்கிப் பயிலும் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. (சேலம் மாவட்டம்) வாழவந்தியிலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளி, தங்கிப்பயிலும் பள்ளியாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. (நீலகிரி மாவட்டம்) ஏலமணுவிலும், (மதுரை மாவட்டம்) பெரும்பறையிலும் உள்ள பழங்குடி மக்கள் தொடக்கப் பள்ளிகள் 1967–68-ம் ஆண்டில் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளாக தரம் உயர்த்தப்பட்டன.

மதுரை மாவட்டம் ராஜதானி கிராமத்திலுள்ள கள்ளர் உயர் தொடக்கப் பள்ளி 1967–68-ம் ஆண்டில் உயர்நிலைப் பள்ளியாகத் தரம் உயர்த்தப் பட்டது. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் அஜீஸ் நகர் குடியேற்றத்திலுள்ள உயர் தொடக்கப் பள்ளியும் உயர்நிலைப் பள்ளியாக தரம் உயர்த்தப் பட்டது. செங்கற்பட்டு மாவட்டம் வடகரையிலுள்ள அரிசன நல பள்ளியும் 1967–68-ம் ஆண்டு உயர்நிலைப் பள்ளியாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டது.

1968 மார்ச் 15] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

நீலகிரி மாவட்டத்தில் கள்ளம்பாளையத்திலும், திருசிகடையிலும் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளை 1968–69-ம் ஆண்டில் பழங்குடி மக்கள் தங்கிப்பயிலும் பள்ளிகளாக மாற்ற எண்ணியுள்ளது.

மாணவர்கள் பள்ளிகளுக்கு ஒழுங்காக வருவதை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு, ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் ஒழுங்காக வரும் மாணவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எந்தத் தலைமை ஆசிரியரின்/தலைமை ஆசிரியையின் பள்ளியில் மாணவர்கள் மிக ஒழுங்காக வரும்படிச் செய்கின்றாரோ அவருக்கும் பரிசுகள் வழங்கப் படும். அரிசன மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்தி, கல்வி கற்பதில் அவர்களுக்குப் பேரார்வத்தை ஊட்டுவதற்காக, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பள்ளி இறுதித் தேர்தலில் முதன்மையாக வரும் அரிசன மாணவருக்கும், இரண்டாவதாக வரும் அரிசன மாணவருக்கும் தேசிய சேமிப்புப் பத்திரங்கள் முதலாவது, இரண்டாவது பரிசுகளாக வழங்கப்படுகின்றன. மாணவருக்கும், மாணவியருக்கும் தனித்தனியே பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதன் பொருட்டு 1968–69-ம் ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 25 ஆயிரம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசன நலத்துறை நடத்துகின்ற பள்ளிகளிலே பயின்று வருகின்ற மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, 35 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்பதற்குப் பதிலாக 25 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற வகையில் ஆசிரியரை நியமிக்க எண்ணியுள்ளது. கூடுதல் ஆசிரியரை நியமிப்பதற்காக 1968–69-ம் ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	1968–69 வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியுள்ள தொகை. (ரூ. இலட்சத்தில்)
பழங்குடி மக்கள் பள்ளிகள்	0·10
குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர் பள்ளிகள் (கள்ளர் பள்ளிகள் உட்பட).	0·32

அரிசன நலப் பள்ளிகளில் நூல் நிலையம் இருப்பது அவசியமென உணரப்படுகிறது. 1968–69-ம் ஆண்டில் ரூ. 28 ஆயிரம் செலவில் அரிசன நலப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் நூல் நிலையம் ஏற்படுத்த எண்ணி யுள்ளது. இதனால் மாணவரும், ஆசிரியரும் அதிகம் படிப்பதற்கு வசதி ஏற்படுவதுடன் தங்கள் அறிவைப் பெருக்கிக்கொண்டு மாணவரின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த முடியும்.

அரிசன நலத் துறையின் கீழுள்ள பெரும்பாலான பள்ளிகளில் மரச் சாமான்கள் போன்ற வசதிகள் போதிய அளவுக்கு இல்லை. இவ் வசதிகளைச் செய்து தருவது அவசியமாகும். எனவே, எல்லாப் பள்ளி களிலும் படிப்படியாக இவ்வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. திட்ட வேலைகளின் கீழும் திட்டத்தில் சேராத வேலைகளின் கீழும் 1968–69-ம் ஆண்டுக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை விவரம் வரு மாறு :—

	(ரூ. இலட்சத்தில்.)
அரிசன நலப் பள்ளிகள்	5·33
பழங்குடி மக்கள் பள்ளிகள்	0·38
பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர் பள்ளிகள் (கள்ளர் பள்ளிகள் உட்பட).	0·26

தற்போது ஓலைக் கொட்டகைகளில் அல்லது தற்காலிகக் கட்டிடங்களில் அல்லது வாடகைக் கட்டிடங்களில் உள்ள அரிசன நலத் துறைப் பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் நிலையான கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்கவும் படிப்படியாகக்

கூடுதல் இட வசதியை ஏற்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1968–69 வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் திட்ட வேலைகளின்கீழ், கீழ்க்கண்ட வாறு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது :—

	(ரூ. இலட்சத்தில்.)
அரிசன நலப் பள்ளிகள்	2·00
பழங்குடி மக்கள் பள்ளிகள் ..	0·66

நான்காவது திட்டத்தில் அரிசன நலத்துறைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் வேலையும் மேற்கொள்ளப்படும். நீலகிரி மாவட்டத்தில் முக்கட்டி, பொக்காபுரம் ஆனைக்கட்டி, ஆகிய இடங்களில் உள்ள பழங்குடி வகுப்பினர் தங்கிப் பயிலும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மூன்று வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

நண்பகல் உணவு.—அரிசன நலப் பள்ளிகளில் படிக்கும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஏனைய நலப் பள்ளிகளில் அரிசன மாணவர்கள் 70 சதவீதமோ அல்லது அதற்குக் கூடுதலாகப் படித்தால் அப்பள்ளியி லுள்ள அரிசன மாணவர்களுக்கும் நண்பகல் உணவு வழங்கப்படுகிறது. அரசாங்கப் பள்ளிகளிலும் ஏனைய பள்ளிகளிலும் படிக்கும் பட்டியலி லிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களான மாணவர்களுக்கும் நண்பகல் உணவு வழங்கப்படுகிறது. 1967–68-ல் திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 41·08 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கையில் 1968–69 வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 44·12 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மாணவர் இல்லங்கள்.—அரிசன மாணவர்களும் பழங்குடி வகுப்பு மாணவர்களும் அண்டையிலுள்ள கிராமங்களில் கல்வி கற்பதற்கு வசதியாக அரிசன நலத்துறை மாணவர் இல்லங்களைத் துவக்கி நடத்தி வருகின்றது. 1967–68-ல்பேணி வரப்பட்ட மாணவர் இல்லங்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

வகுப்பு.	மாணவர் இல்லங்களின் எண்ணிக்கை.	மாணவர் இல்லங்களில் தங்கும் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
அரிசனங்கள்	396	27,237
பழங்குடி மக்கள் ..	16	735
பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர்.	36	3,559
ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர்	11	979

மதுரை மாவட்டத்தில் பாப்பாரப்பட்டியில் பழங்குடி வகுப்பு மாணவா களுக்கென 50 மாணவர்கள் தங்கக்கூடிய மாணவர் இல்லம் ஒன்றைத் துவக்கவேண்டும் என்றும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பெரிய குப்பத்தில் பின்னிலே வகுப்பினர்களுக்கான மாணவர் இல்லம் ஒன்றைத் துவக்கவேண்டும் என்றும், அரசாங்கம் ஆணையிட்டது. 1967–68-ல் பல் வேறு இடங்களில் அரிசன மாணவர்களுக்கென 12 புதிய மாணவர்கள் இல்லங்கள் துவக்கப்பட்டன. மதுரை மாவட்டம் தர்மபுரியில் உள்ள வள்ளுவர் அனுதை இல்லத்தை 1967–68-ல் அரசாங்கம் மேற்கொண்டது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உள்ள மூன்று அரிசன மாணவர் இல்லங் களில் அனுமதிக்கப்படுவோரின் எண்ணிக்கை 1967–68-ல் உயர்த்தப் பட்டது. மேற்சொன்ன மாணவர் இல்லங்களைப் பேணிவருவதற்கென 1968–69 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 94·98 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ல் மேலும் சில மாணவர் இல்லங்களைத் துவக்க திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. அதற்கான இடங்கள் நாளடைவில் தெரிந்தெடுக்கப்படும்.

இதற்கென ரூ. 1·62 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றியமையாப் பண்டங்களின் விலை உயர்ந்துவிட்டதால், திங்கள் ஒன்றுக்கு ஒரு மாணவருக்கு ரூ. 1 அதிகப்படியாக உணவுச் செலவுகளுச்காக அனுமதிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கென ரூ. 3·63 லட்சம் செலவாகும்.

அரசாங்க மாணவர் இல்லங்களில் உள்ள மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்கென கூடுதலாக நியமிக்கப்பட்ட பகுதி நேர சிற்றாசிரியர்களைத் தொடர்ந்து வைத்துவருவதெனவும், மற்ற மாணவர் இல்லங்களில் மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த சிற்றாசிரியர்களை நியமிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பகுதி நேர சிற்றாசிரியர்களை நியமிப்பதற்கென 1968–69 வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது :—

	சிற்றாசிரியர்களின் எண்ணிக்கை.	(ரூ. இலட்சத்தில்.)
அரிசனங்கள்	94	0·87
பழங்குடி வகுப்பினர் ..	4	0·05
பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர்.	7	0·12
ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர்.	1	0·01

மாணவர் இல்லங்களில் உள்ளோரது தரத்தை உயர்த்துவதில் போட்டி மனப்பான்மை ஏற்படுத்துவதன்பொருட்டு, மாவட்டத்தில் சிறந்த பலன்களைப் பெறும் வகையில் பணிபுரிந்த இல்லக் காப்பாளர்கள், பொறுப்பாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 200 ரொக்க மானியம் வழங்கப்படுகிறது.

பெண்கள் இல்லங்களில் இரவு காவலாள் ஒருவரை நியமிப்பதன் அவசியம் உணரப்பட்டுள்ளது. அரிசன மாணவியர் இல்லங்கள் ஆறிலும், பழங்குடி வகுப்பினர் மாணவியர் இல்லம் ஒன்றிலும் காவலாள் ஒருவரை நியமிப்பதென திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பெரும்பாலான மாணவர் இல்லங்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களில் உள்ளன. படிப்படியாக நிறைவேற்றும் திட்டத்தின்கீழ் கட்டிடங்கள் கட்டப்படுகின்றன. தென்னார்க்காடு, சிதம்பரத்திலும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், அன்பில் என்ற இடத்திலும் வட ஆற்காடு மாவட்டம் திருவண்ணாமலை, செங்கம் ஆகிய இடங்களிலும், கோயம்புத்தூரிலும் உள்ள அரிசன மாணவ இல்லங்கள் குறித்த வேலைகளை முடிப்பதற்காக ரூ. 3·58 லட்சமும், வட ஆற்காடு மாவட்டம் அத்தனூரிலுள்ள பழங்குடி வகுப்பு மாணவர் இல்லங் குறித்த வேலைகளை முடிப்பதற்கென ரூ. 75,000-ம் 1967–68 திருத்த மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டது. ஏனைய வேலைகளை முடிப்பது உட்பட, சேலம் கல்லூரி மாணவர் இல்லத்திற்கும் பாளையங்கோட்டை மாணவியர் இல்லத்திற்கும் புதிய கட்டிடங்கள் கட்ட 1968–69-ல் ரூ. 1·83 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசன நலப் பள்ளிகள் பழங்குடி மக்களுக்கான பள்ளிகள் அனைத்திலும், புத்தகங்களும், கற்பலகைகளும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. அரிசன நலப் பள்ளிகளிலும், அரசாங்க அரிசன மாணவ இல்லங்களிலும் உள்ள மாணவியர்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் தீபாவளி, பொங்கல் ஆகிய இரு பண்டிகைகளின் போதும் இலவசமாக ஆடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினரின் மாணவ இல்லங்களிலும் கூட மாணவர்களுக்கு ஆடைகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. அரிசன நலப் பள்ளி மாணவர்களுக்கும் உடைகள் வழங்குவதன் அவசியம் ஏற்கப்பட்டுள்ளது. அரிசன நலத்துறை தொடக்கப் பள்ளிகளில் முதல், இரண்டாவது, மூன்றாவது வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்

களுக்கு 1968-69 முதல் ஆடைகள் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கென வரவு–செலவுத திட்டத்தில் ரூ. 3·78 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரிசன மாணவர்களுக்கும் பழங்குடி வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கும் இலவசமாக உடை வழங்க 1968–69-ல் ரூ. 15·83 லட்சம் செலவாகும்.

உணவு மானியம்.—அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர் ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினர்களுக்கு உணவளிக்கும் தனியார் விடுதிகளுக்கு உணவு மானியம் வழங்கப்படுகிறது. புதிய மாணவர் இல்லங்கள் எவற்றிற்கும் ஒப்பளிப்பு அளிக்கப்படுவதில்லை. அவசியமான இடங்களில் அரசாங்க மாணவர் இல்லங்கள் துவக்கபபடும். தனியார் மாணவர் இல்லங்களுக்கு உணவு மானியம் வழங்குவதற்கென 1968–69 வரவு–செலவு திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 13·74 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மானியம் ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் வழங்கப்படும் தொகையை ரூ. 10 கூடுதலாக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அரிசன மாணவர்களுக்கும் பழங்குடி வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கும் கல்லூரிப் படிப்பைத் தொடர்ந்து படிப்பதற்காகப் படிப்பு உதவிப் பணம் வழங்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, குறிப்பாக தொழில் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு, கல்லூரி செயல்படும் நேரங்களுக்குப் பிறகு பயிற்சி அளிப்பது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டுவருகிறது.

இந்திய நிர்வாகப் பணி, இந்திய போலீஸ் பணி போன்ற அனைத்திந்தியப் பணி தேர்வுகளுக்கு, அரிசன மாணவர்களுக்கும் பழங்குடி மாணவர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்க, பயிற்சி நிலையம் ஒன்று 1966–67-ல் சென்னை மாநகரில் துவக்கப்பட்டது. 60 மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வகை செய்யும் இந்த நிலையம் 1968–69-லும் தொடர்ந்து செயல்படும். 1967 அக்டோபரில் நடந்த இந்திய அரசுப் பணி தேர்வுக்கு முதல் பயிற்சி தொடரில் 42 பேருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அவர்களில் 16 பேர் தேர்வில் தேறினர் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது ஆகும். அவர்களில் 8 பேர் இம்மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இரண்டாவது பயிற்சி தொடருக்கு 40 பேர் இதுவரை அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். நடப்பு ஆண்டில் மேற்கொண்டும் முன்னேற்றம் கிட்டும் என்று நம்பப்படுகிறது. இந்த நிலையத்தைப் பேணிவர, 1968–69 வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1·97 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் 40 மாணவர்கள் இந்நிலையத்தில் பயிற்சி பெறுகின்றனர். இது மத்திய அரசினர் பொறுப்பேற்கும் திட்டமாகும். மத்திய அரசினரிடமிருந்து முழு உதவி இதற்குக் கிடைக்கும். நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் வருகிற மாணவர்கள் இதில் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

2. **பொதுச் சுகாதாரம்.**—அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைகளைக் கையகப் படுத்துவதற்கென, திட்டவேலைகளின் கீழும், திட்டத்தில் சேராத வேலைகளின் கீழும் ரூ. 32·88 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இதைத் தவிர, மேம்பாடு செய்த வீட்டு மனைகளை வழங்கும் திட்டத்தை மேற்கொண்டும் 8 மாவட்டங்களுக்கு நீட்டிப்பது குறித்து அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது. இத் திட்டத்திற்கென ரூ. 3·79 லட்சம் செலவாகும். இத் திட்டத்தின் கீழ், மனைகள் தரைமட்டம் அளவிற்கு மேம்படுத்தப்படும். மனைகளைப் பெறுவோர் அங்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும் அதற்கென ரூ. 25 ரொக்க மானியத்தையும், ரூ. 125 மதிப்புள்ள கட்டிட சாதனங்களையும் அரசாங்கம் ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்குகின்றது.

வீட்டு மனைகளை வழங்குவதற்கான நிதி ஒதுக்கம் ஆண்டுதோறும் பெரும் அளவிற்கு அதிகரித்து வந்துள்ளது. நிலங்களை கையகப்படுத்தும் பணிக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள பணியாளர்கள் கையகப்படுத்தப்பட்ட

1968 மார்ச் 15] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

நிலத்தின் பரப்பளவும், செலவிட்ட தொகை ஆகியவை குறித்த விவரம் முறையே I,II,III இணைப்புகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. வீட்டு மனைகள் வழங்குவதைத் தவிர, குடிநீர்க் கிணறுகள், நடைபாதைகள் முதலிய சுகாதார வசதிகளுக்கு வகை செய்யப்படுகின்றது. ஊராட்சிகளில் வசிக்கும் அரிசனங்கள் ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினர் ஆகியோருக்காக குடிநீர்க் கிணறுகள் வெட்டவும், சாலைகள் அமைக்கவும் கிராமப்பணி மானியத்திலிருந்து 20 சத வீதம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. மக்கள் வழங்கும் நன்கொடைத் தொகைக்கு நிகராக வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 1964–65 முதல் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 6·50 லட்சம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அரிசன நலனுக்காக குடிநீர்க் கிணறுகள், நடைபாதைகள் வாராவதிகள் முதலியவற்றிற்கு வகை செய்வதெற்கென, திட்டத்தில் சேராத வேலைகளின் கீழ் ரூ. 4·79 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 6·59 லட்சம் அடங்காது அரிசனங்களுக்கும் பழங்குடி மக்களுக்கும் புதிய குடிநீர்க் கிணறுகளை அமைப்பதெற்கென 1968–69-ல் ரூ. 5·56 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பழங்குடி மக்கள் வசிக்கும் இடங்களில் சாலை வசதிகள் ஏற்படுத்துவதற்காக மலைப் பகுதிகளில் இணைப்புச் சாலைகள் போட வழி செய்யப் பட்டுள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் பச்சைமலையில் சாலைகள் அமைக்க ரூ. 61,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதி வழங்கியதற்காக மாநில மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்படும் விரயத்தை ஈடுகட்டும் வகையில் அதன் மூலதனச் செலவுக்காக இழப்பீடு வழங்குவது 1957–58 முதல் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகிறது. 1964–65 வரையில் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1·5 லட்சம் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டது. 1965–66 முதல் இத்தொகை ரூ. 3 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது. பழங்குடி மக்கள் குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதி அளிப்பதற்கானச் செலவும் இந்த நிதி ஒதுக்கத்திலிருந்து செய்யப்படுகிறது. குடியிருப்புகளுக்கு மின்வசதி வழங்கும் வேலை படிப் படியாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இக் குடியிருப்புகள் எந்த கிராமங் களுக்கு அண்மையில் உள்ளனவோ அவை ஏற்கனவே மின்வசதி பெற்றிருப்பின், அக் குடியிருப்புகளுக்கு மின்வசதி அளிக்கும் வேலை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த வேலைத் திட்டம் மூலமாகப் பயனடைந்த குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

ஆண்டு.	மின்வசதி அளிக்கப் பட்ட குடியிருப்பு களின் எண் ணிக்கை.	தொகை (ரூபாய் லட்சத்தில்).
(1)	(2)	(3)
1957–58	90	1·55
1958–59	112	2·20
1959–60	114	1·59
1960–61	173	1·70
1961–62	235	1·50
1962–63	228	2·04
1963–64	276	1·62
1964–65	300	1·62
1965–66	279	3·07
1966–67	436	3·84
1967-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில்.	279	2·29

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1968 மார்ச் 15

வீடுகள்.—மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால அளவில் ஒவ்வொரு வீடும் ஆயிரம் ரூபாய்ச் செலவில் கட்டித் தரப்படுகின்றன. இதில் ரூ. 750 உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தினுல் பயன் அடைவோர் ரூ. 250 மதிப்புள்ள உழைப்பையோ அல்லது கட்டிடப் பொருள்களையோ கொடுக்க வேண்டும். இல்லையெனில் இத் தொகை வட்டியில்லாக் கடனுக அரசாங்கத்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படு கின்றது. மலைப் பகுதிகளில் வாழும் அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் ஆகியோருக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் மொத்தச் செலவு ரூ. 1,250 ஆகும். இதில் ரூ. 1,000 உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டது. 1968–69-ல் பழங்குடி மக்களுக்கு மட்டும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் வேலை திட்டம் ஒன்று செயலில் உள்ளது. நான்காவது திட்டத்தில் அரிசனங்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது குறித்தும் உதவியளிக்கும் முறையை இந்திய அரசுடன் கலந்தாலோசித்து மாற்றியமைப்பது குறித் தும் அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது.

3. பொருளாதார முன்னேற்றம்—வேளாண்மை.—பழங்குடி மக்கள் அரிசனங்களின் பொருளாதார நிலை மன நிறைவு தருவதாக இல்லை. அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் வேளாண்மைத் தொழிலாளர் அவர் களின் வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்தும் பொருட்டு தகுதியுள்ள குடும்பம் ஒவ்வொன்றுக்கும் இரு உழவு மாடுகள் வழங்கப்படுகின்றன. வேளாண்மைக் காரியங்களுக்காக, பாசன வசதிகளை மேம்படுத்தும் பொருட்டு கிணறுகள் வெட்டவும் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. பட்டியலி லிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினரைப் பொறுத்த வரையில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கான உதவி, பாதி மானியம், பாதிக் கடன் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டது.

மேற்சொன்ன திட்டங்களின்கீழ் இதுவரை எய்தியுள்ள சாதனைகள், 1967–68-ம் ஆண்டிற்கான வேலைத் திட்டம் குறித்த விவரங்கள் வருமாறு :—

வகுப்பினர் பெயர்.	உழவு மாடுகள் (இரு மாடுகள்).	பாசனக் கிணறுகள்.	தொகை (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
(1)	(2)	(3)	(4)
பழங்குடி மக்கள்—			
1963–64	228	39	1·59
1964–65	238	51	1·37
1965–66	250	58	1·97
1966–67	277	83	1·86
1967–68 (வேலைத் திட்டம்).	312	56	2·09
அரிசனங்கள்—			
1963–64	1,196	162	7·34
1964–65	1,143	174	7·24
1965–66	1,323	232	7·83
1966–67	674	419	7·36
1967–68 (வேலைத் திட்டம்).	500	300	7·48

1968 மார்ச் 15] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

வகுப்பினர் பெயர்.	உழவு மாடுகள் (இரு மாடுகள்).	பாசனக் கிணறுகள்.	தொகை (ரூபாய் லட்சத்தில்).
(1)	(2)	(3)	(4)
பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர்—			
1963–64	500	200	3·20
1964–65	511	150	3·27
1965–66	572	121	2·89
1966–67	442	185	2·66
1967–68 (வேலைத் திட்டம்).	456	38	2·00

அரிசனங்களிடையே சையற் தொழில், கருமார் தொழில் தச்சுத் தொழில் முதலிய தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளோர் அவர்கள் தொழிலுக்குரிய கருவிகளைச் சொந்தமாக வைத்திராத காரணத்தினால் தனித்துத் தொழில் நடத்த இயலாதிருக்கின்றனர். அவர்களது திறமையைப் பிறர் பயன்படுத்தி ஆதாயம் அடையும் நிலை இருந்து வருகிறது. அவர்களது இந்த இடரைத் தீர்க்க 1956–57 முதல் கொண்டு தகுதி பெற்றவர்களுக்கு கருவிகளும், சாதனங்களும் அவர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இரண்டாவது திட்டகால அளவில் 5,976 பேருக்கு ரூ. 7·29 லட்சம் செலவில் கருவிகளும் சாதனங்களும் வழங்கப்பட்டன. மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் 8,423 பேருக்கு இத் திட்டத்தால் பயன் கிட்டியது. 1968–69-ம் ஆண்டு வரவு—செலவு திட்டத்தில் இக்காரியத்திற்காக, ரூ. 3·50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சலவைத் தொழிலாளர்களுக்குத் துணி தேய்க்கும் பெட்டிகளையும், வெள்ளாவி அடுப்புகளையும், மேசை ஒன்றினையும், முடி திருத்துவோருக்கு அவர் தம் தொழிலுக்கேற்ற கருவிகளையும் வழங்குவது குறித்த திட்டம் 1966–67-ல் செயலுக்கு வந்தது. இத்திட்டம் 1968-69—லும் தொடர்ந்து செயல்படும். சென்னை மாநகர் நீங்கலாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 60 சலவைத் தொழிலாளர்களும் 60 முடி திருத்துவோரும் இத் திட்டத்தின் மூலம் பயனடைவர். 1968–69-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில், இதற்காக ரூ. 1·27 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர் ஆகியோருக்காகத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தொடங்கப்பட்டு நடத்தி வரப்படுகின்றன. மகளிர்க்காகப் பணிமனைகளும் நடத்தப்படுகின்றன. பயிற்சி உற்பத்தி நிலையங்களும் நடத்தி வரப்படுகின்றன 1966–67-ல் தொடங்கப்பட்ட சங்கங்கள் குறித்த விவரங்கள் IV-ம் பிற்சேர்க்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பழைய சங்கங்களை நடத்தி வருவதற்காகவும் புதியனவற்றை தொடங்குவதற்காகவும் 1968–69 திருத்த வரவு—செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. உணவகங்கள், சைக்கிள் கடை, தகர வேலைக் கடை உணவு தானியப் பங்கீட்டுக் கடை, அச்சகம், காலணி விற்பனை நிலையம், தையல் கடை, தோல் பதனிடு சாலை, வெற்றிலைப் பாக்குக் கடை, மோட்டார் பட்டறை ஆகிய தொழில்களில் அரிசனங்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக, தகுதியுள்ளவர்களுக்குக் கடன் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வழங்கப்படும் கடன் சுலபமான தவணைகளில் வசூலிக்கப்படும். இதற்காக முதற்கண் ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன வேலைத் திட்டங்களைத் தவிர தங்களுள் பால் வழங்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்துக்கொள்ள அரிசனங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய சங்கங்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கப்படுகின்றது. துணைத் தொழில் ஒன்றை அரிசனங்கள் மேற்கொள்வதை சாத்தியமாக்குவதே இதன் நோக்கமாகும். 1966–67-ல் 38 சங்கங்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கப்பட்டது. 1967–68-ல் 30 சங்கங்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கப்பட்டது. கறவை மாடுகளை வாங்குவதற்காக

பாதிக் கடன், பாதி மான்ய அடிப்படையில் உதவி வழங்கப்படுகிறது. பாத்திரங்களின் செலவு, நிர்வாகச் செலவுகள் முதலியவற்றை அரசு மேற்கொள்ளுகிறது. 1967–68-ல் இத் திட்டத்திற்கென உதவித்தொகைக்காக ரூ. 3 லட்சம் தேவைப்படுகிறது. உதவித் தொகையை மட்டும் அரிசனத் துறையினர் ஏற்கின்றனர். கடன் தொகை, சென்னை, பால் உற்பத்தி—கால்நடை மேம்பாட்டு ஆணையரின் மேல் ஆதிக்கத்தின் கீழுள்ள வரவு-செலவுத் திட்ட தலைப்பிலிருந்து சரிக்கட்டப்படும். 1967–68 வரை உதவி பெற்ற சங்கங்களின் பட்டியல் V-ம் பிற்சேர்க்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அரிசன மாணவர்களுக்கும், பழங்குடி மாணவர்களுக்கும் வேலைக்கு எப்படி விண்ணப்பித்துக்கொள்வது, வேலைக்காக அதிகாரிகள் பேட்டியளிக்கும்போது எப்படி விடையளிப்பது, தேர்வுகளில் எப்படி பதில் எழுதுவது என்பன குறித்து நன்கு தெரிவதில்லை. மாநில அரசாங்க ஊழியர் தேர்வுக் கழகம், மத்திய அரசு ஊழியர் தேர்வுக் கழகம் ஆகியவை நடத்தும் போட்டித் தேர்வுகளை எழுத விழையும் மாணவர்களுக்கு உண்டி, உறைவிட வசதிகளுடன் கூடிய சென்னை, கோவை, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு நிலையம் துவக்கப்பட்டது. இந்த நான்கு நிலையங்களிலும், 1966 செப்டம்பர் முதல் நவம்பர் வரை 229 மாணவர்கள் பயின்றனர். தமிழ்நாடு அரசாங்க ஊழியர்கள் தேர்வுக் கழகம் நடத்தும் தேர்வுகளில் 207 மாணவர்கள் எழுதினர். இத்திட்டத்தின் மூலம் கிட்டிய விளைவுகளின் அடிப்படையில் புதிய நிலையங்கள் துவக்கப்படும்.

1966–67 முதல், சென்னை, வேலை வாய்ப்பு—பயிற்சித் துறை நெறியாளர் அரிசன மாணவர்களுக்கும், பழங்குடி மாணவர்களுக்கும் கல்வித் துணைச் சம்பளங்கள் வழங்குகிறார். அதற்காகும் செலவை அரிசன நலத் துறை திருப்பிக் கொடுக்கிறது. இக் காரியத்திற்காக, 1966–67-ல் ரூ. 2·51 லட்சம் செலவாகியது. 1967–68 திருத்த வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 6·35 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968–69 வரவு செலவு திட்ட மதிப்பீடில் 7·73 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் அரிசன, பழங்குடி மாணவர்கள் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே சேருகின்றனர், உண்டி–உறைவிட வசதிகள் இன்மையால், தனியார் துறையிலும், பொதுத் துறையிலும் உள்ள தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் அரிசன, ஆதிவாசி மாணவர்களில் பெரும்பாலோர் சேர்ந்து தொழிற் பயிற்சி பெற முடியவில்லை

கீழ்க்கண்ட இடங்களில் தொழிற்பயிற்சிப் பெறும் மாணவர்களுக்கான இல்லங்கள் துவக்கப்பட்டு நடத்தி வரப்படுகின்றன :—

தொடர் எண்.	மாவட்டம்.		இடம்.
1	சென்னை நகரம்	..	சென்னை.
2	மதுரை	..	கே. புதூர்.
3	மதுரை	..	திண்டுக்கல்.
4	திருச்சிராப்பள்ளி	..	திருச்சிராப்பள்ளி.
5	கன்னியாகுமரி	..	நாகர்கோவில்.
6	கோயம்புத்தூர்	..	பீளமேடு.
7	கோயம்புத்தூர்	..	தாராபுரம்.

நிலக் குடியேற்றம்.—பயிரிடத்தக்க புறம்போக்கு நிலங்களும் தரிசு நிலங்களும் நிலக் குடியேற்றக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்நிலங்களில் வேளாண்மை வேலைகள் அரசாங்கம் வழங்கும்

நிதி உதவியுடன் கூட்டுறவு முறையில் நடத்தப்படுகின்றன. இதுவரை 61 சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இச் சங்கங்களின் பட்டியலை VI-ம் பிற்சேர்க்கையில் காணலாம். இவ் வேலைக்காக 1968-69 திருத்த வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

4. **பிரச்சாரம்.–தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கம்.**–1955-ம் ஆண்டு தீண்டாமை குற்றங்கள்) சட்டம் இம் மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இச் சட்டத்தை இனிமேல் மும்முரமாக செயல்படுத்த அரசு திட்டமிட்டுள்ளது.

சட்டம் கொண்டு வருவதுடன் மக்களிடையே மனமாற்றம் ஏற்படுத்த பிரச்சாரமும், செய்திப் பரப்பலும் தேவை.

தீண்டாமை என்னும் கொடிய பழக்கத்தை விரைவில் ஒழித்துக் கட்டும் பொருட்டு தீண்டாமைக்கு எதிர்ப்பான கருத்துக்களை மக்களடையே பரவச் செய்யும் வகையில் சென்னையில் உள்ள அரிசன சேவைச் சங்கம், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் சங்கம் போன்ற தனி நிறுவனங்களின் பணியும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இத்தகைய நிறுவனங்கள் தங்கள் பணியைச் செய்துவரும் பொருட்டு அவைகளுக்கு மானியங்கள் மொத்தமாக வழங்கப்படுகின்றன.

கலப்புத் திருமணம் புரிந்துகொள்ளும் மணமக்களைப் பாராட்டு முகத்தான் அவர்களுக்குத் தங்கப் பதக்கங்கள் வழங்குவது குறித்து அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து வருகின்றது. தீண்டாமை ஒழிப்பு வேலையில் கிராம மக்களிடையே போட்டி உணர்ச்சியை உண்டாக்கும் நோக்கத்துடன் ரூ. 1,000 மதிப்பு கொண்ட முதற் பரிசும், ரூ. 500 மதிப்பு கொண்ட இரண்டாவது பரிசுமாக, இரண்டு பரிசுகள் வழங்குவதற்காக 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 19,500 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. (சென்னை மாநகர் நீங்கலாக) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தீண்டாமை ஒழிப்புப் பணியை மிகச் சிறந்த முறையில் செய்து முடித்த இரண்டு கிராமங்களுக்கு முதல் பரிசும், இரண்டாவது பரிசும் வழங்கப்படுவதற்காக அத்தகைய இரு கிராமங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் மிகவும் தூய நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ள அரிசன காலனிக்குப் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்தையும் அரசாங்கம் தொடங்கியுள்ளது. ரூ. 300 செலவில் ஒரு வானொலிப் பெட்டி அல்லது 5 அம்பர் சர்க்காக்கள் பரிசப் பொருளாக வழங்கப்படுகின்றன. இதற்காக 1968–69-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 25,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சமுதாய நிலையங்கள்.—இருபத்தைந்து சமுதாய நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டு, பணியாற்றி வருகின்றன. ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் ஆண் சமூக ஊழியர் ஒருவரும், பெண் சமூக ஊழியர் ஒருவரும், மகளிர் உதவி ஆள் ஒருவரும் பணியாற்றி வருகின்றனர். அவர்கள் தங்களது தலைமை நிலையத்திலிருந்து 3 முதல் 5 மைல் சுற்றளவுக்குள் அமைந்துள்ள கிராமங்களில் மும்முரமாகச் செய்திப் பரப்பு வேலைகளைச் செய்து வருகின்றனர். அத்துடன் அரிசன மக்கள் தங்கள் சுற்றுப்புறங்களை துப்புரவான நிலையில் வைத்துக் கொள்ளவும் அவர்களுக்கு அறிவு புகட்டி வருகின்றன. இந்த நிலையத்திற்கு விளையாட்டுக் கருவிகள், தெய்வ வழிபாட்டிற்கு வேண்டிய இசைக் கருவிகள், முதலுதவிச் சாதனங்கள் ஆகியவையும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நிலையங்களில் நூலகங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டு செயலாற்றி வருகின்றன. கலப்பு உயிர்ச் சத்து மாத்திரைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சமுதாய நிலையத்திலும் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு நண்பகல் உணவு வழங்கப்படுகிறது. இந் நிலையங்களில் நாடகங்கள், பொதுக் கூட்டங்கள் முதலிய

நிகழ்ச்சிகளில் சாதி ஹிந்துக்களும், அரிசனங்களும் ஒருவரோடொருவர் கூடிக்கலந்து பழகுகின்றனர். இந்த நிலையங்களைப் பேணி வருவதற்காக 1967–68-ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 1·70 லட்சமும் 1968–69-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1·60 லட்சமும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசன நல நாளும், அரிசன நல வாரமும்.

(தீண்டாமை ஒழிப்பு நாளும், வாரமும்)

கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் ஒவ்வொரு திங்களும் 30-ஆம் தேதி யன்றும் பிப்ரவரித் திங்களில் மட்டும் கடைசி தேதியன்றும் "தீண்டாமை ஒழிப்பு நாள்" கொண்டாடப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. தீண்டாமை ஒழிப்பு நாள் நல்ல முறையில் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. "தீண்டாமை ஒழிப்பு வாரம்" ஆண்டு தோறும் மாநிலம் முழுவதிலும் ஜனவரித் திங்களில் 24-ஆம் தேதி முதல் 30-ஆம் தேதி வரை கொண்டாடப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆணையிட்டுள்ளது. இதற்காக ஆண்டொன்றுக்கு சென்னை மாநகருக்கு 2,000 ரூபாயும் மற்ற மாவட்டங்கள் அனைத்திற்கும் 1,000 ரூபாய் வீதமும் செலவிட நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

5. **துப்புரவுப் பணியாளர் நலன்.**—உள்ளாட்சி மன்றங்களில் பணி புரிந்து வரும் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காகத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. மலத்தை எடுத்து கையில் ஏந்திச் செல்லும் வேண்டாத வழக்கத்திற்கு பதிலாக தள்ளு வண்டிகளில் வைத்து எடுத்துச் செல்லப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதற்காக 1968–69-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 15,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1966–67-ல் ரூ. 99,000 செலவில் 596 தள்ளு வண்டிகளும், 899 தட்டு-கரண்டிகளும், 129 புதைச் செருப்புகளும் வழங்கப்பட்டன.

இப்போது துப்புரவுத் தொழிலாளருக்காக ஒவ்வொன்றும் ரூ. 1,500 செலவில் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. இச் செலவில் பாதித் தொகை உள்ளாட்சி மன்றத்திற்கு மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. அவசியமாயின் இரண்டாவது பாதியும் கடனாக வழங்கப்படுகிறது. உதவித் தொகையை மட்டும் அரிசன நலத்துறை வழங்குகிறது. 1968–69 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இது காரியத்திற்காக ரூ. 1,37,500 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ரூ. 5 லட்சம் செலவில் (உதவித் தொகை) சுமார் 660 வீடுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1966–67-ம் ஆண்டுக் காலத்தில் நகராட்சிகளில் 134 வீடுகளும், ஊராட்சிகளில் 783 வீடுகளுமாக 917 வீடுகள் கட்டப்படுவதற்கு ரூ. 6·88 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது.

இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவுகள்.—முக்கியமாக பழங்குடி மக்களுக்கு மருத்துவ உதவி செய்யும் பொருட்டு வட ஆர்க்காடு, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, மதுரை ஆகிய நான்கு மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொன்று வீதம் மூன்று இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவுகள் பணியாற்றி வருகின்றன. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் டாப்ஸ்லிப் (Topslip) என்னுமிடத்தில் உள்ள மருத்துவ மனையில் பழங்குடி மக்களுக்காக கூடுதல் வார்டு ஒன்றும் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

பலநோக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களும் வனவளக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும்.—பழங்குடி மக்களில் பெரும்பான்மையோர் வனவள ஆதாரங்களையும் விளைபொருள்களையுமே நம்பி வாழ்கின்றனர். இந்த விளைபொருள்களுக்கு நல்ல விற்பனை வசதியும் நல்ல மதிப்பும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக 9 இடங்களில் விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் கடன் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றில்,

1968 மார்ச் 15] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் மூன்றும், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி, வட ஆர்க்காடு, நீலகிரி மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றும், சேலம் மாவட்டத்தில் இரண்டும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. காடுகள் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நன்கு செயல்பட்டு வருகின்றன. காடுகளில் கிடைக்கக்கூடிய சிறு விளைபொருள்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டு இச் சங்கங்களுக்கு ஒப்பந்த அடிப்படையில் உரிமையளிக்கப்படுகிறது இந்த ஒப்பந்தங்கள் ஏலத்தில் விடப்படாமல் கடந்த சில ஆண்டுகளில் சராசரியாகக் கிடைத்த வருவாயின் அடிப்படையிலேயே வழங்கப்படுகின்றன. 1968–69-ம் ஆண்டிற்காக. வனவளக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரூ. 0·50 இலட்சமும் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரூ. 0·20 இலட்சமும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

6. பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்களை நிறுவுதலும் நிர்வகித்தலும்.—சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஏர்க்காட்டில் ஒரு வளர்ச்சி வட்டாரமும் கொல்லி மலையில் ஒரு வளர்ச்சி வட்டாரமும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த வளர்ச்சி வட்டாரங்களை நிறுவகிப்பதற்கென 1968–69-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வட்டாரங்களைப் பேணி வருவதற்காக கிராம வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித் துறையில் செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கத்தைத் தவிர மேற்சொன்ன நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

நிர்வாகம்.—மாநில தலைமையக அலுவலகத்தில் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி ஒருவரால் அரிசன நலப் பணிகள் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. அவருக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு துணைக் கலெக்டர் தரத்தில் ஒரு நேர்முக உதவியாளர், இந்திய அரசு படிப்பு உதவித் தொகை குறித்து கவனித்துக் கொள்வதற்காக ஒரு சிறப்பு அதிகாரி, ஒரு முதுநிலைக் கணக்கு அதிகாரி, ஒரு இளநிலைக் கணக்கு அதிகாரி ஆகியோர் பணியாற்றுகின்றனர். மாவட்டங்களில் அரிசனப் பணித் திட்டங்கள், மாவட்டக் கலெக்டர்களின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ், மாவட்ட நல அதிகாரிகளால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள கள்ளர்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்கான சிறப்புப் பணியைச் சிறப்புத் துணைக் கலெக்டர் கவனித்து வருகிறார். இவரும் மாவட்டக் கலெக்டரின் மேற்பார்வையின் கீழேயே பணியாற்றி வருகின்றார்.

அரிசன நலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்படக்கூடிய தடைகளை நீக்கும்பொருட்டும் புதிய திட்டங்கள் நல்கப்படவும் அரிசன நலத்துறை அமைச்சரின் தலைமையில் தொழில் துறை, மகளிர் நலத்துறை, கூட்டுறவுத் துறை, பால் பண்ணைத் திட்டத் துறை, கதர்-கிராமத் தொழில்கள் பெருவாரியம் ஆகியவற்றின் தலைவர்களுடன் அவ்வப்போது கூட்டம் நடத்தப்படுகின்றது.

கொள்கைகளைப் பொறுத்தவரை மாநில அரிசன நலக் குழு, மாநிலப் பழங்குடி மக்கள் ஆலோசனைக் குழு, மாநிலப் பின்னிலை வகுப்பினர் ஆலோசனைக் குழு ஆகியவற்றின் கருத்துக்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும். இக் குழுக்கள் நான்கு திங்களுக்கொருமுறை கூட்டம் கூடுகின்றன. மாவட்ட நல அதிகாரிகள் மாநாடு ஆறு திங்களுக்கொருமுறை கூடுகின்றது. அவ்வமயம் அவர்களால் அதுவரை செய்யப்பட்ட பணிகள் குறித்தும் மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றது. மற்றும் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்குதல், வீட்டு மனைகளுக்காக நிலத்தை கையகப்படுத்துதல், பட்டாக்கள் வழங்குதல், ஒப்படை செய்த நிலங்களில் வீடுகள் கட்டுதல், கருவிகளையும் துணைக் கருவிகளையும் வழங்குதல் ஆகியவற்றுக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் மேலும் ஊக்கமளிக்கவும் இம்மாநாடு உதவியாக உள்ளது.

மாநில சார்நிலைப் பணிகளில் அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் பொருட்டும் இது குறித்து மேற்கொள்ளப் படவேண்டிய குறுகிய கால, நீண்ட கால நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆலோசனை கூறவும் அரசாங்கத் தலைமைச் செயலாளர் தலைமையில்

உயர் அதிகாரக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எட்டு முதுநிலை அதிகாரிகள் இக்குழுவின் உறுப்பினர்களாவர். தமிழ்நாடு பணியாளர் தேர்வுக் கழகத் தலைவரும் இதன் உறுப்பினராவார். இந்த உயர் அதிகாரக் குழு ஆறு திங்களுக்கொருமுறை கூட்டம் கூடி நிலைமையை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து அரசாங்கத்தின் ஆலோசனைக்காகப் பரிவுரை செய்யும். மாநில வளர்ச்சிக் குழு பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்கள் குறித்த அறிக்கைகளுடன் இந்த அறிக்கையையும் ஆலோசிக்கும். இக் குழுவின் கூட்டம் இதுவரை இரு முறை கூட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு கூட்டங்களில் இக்குழு அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

இந்திய அரசு அரிசன நலத் திட்டங்களுக்காகக் கொடுத்துவந்த உதவி **1967–68, 1968–69**-ல் வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இத் திட்டங்களுக்காக இம்மாநில அரசாங்கம் தன் திட்டப்படி செலவிடமுடிய வில்லை. ஆயினும் பெரும்பாலான வேலைத் திட்டங்களுக்காக **1968–69**-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் சில புதிய வேலைத் திட்டங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

7-வது இணைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி அரிசன நலத் திட்டங்களுக் கான நிதி ஒதுக்கம் ஆண்டுதோறும் அதிகரிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதையும் இத் திட்டங்கள் மிகவும் ஊக்கத்துடன் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த ஆண்டிலும் இத்திட்டங்கள் இதே வகையான ஊக்கத் துடன் நிறைவேற்றப்படும் என்னும் நம்பிக்கையுடன் இந்த உரையை முடிக்கின்றேன்."

***திரு. எஸ். ராமலிங்கம்** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த

முற்பகல் 10–30 அரிஜன நலத்துறை மானியத்தின்பேரிலே எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அரிஜனங்களைப் பொறுத்தவரையிலே, அவர்கள் மிகவும் தாழ்த்தப்பட்டு, நசுக்கப்பட்டு, சமுதாயத்தினுடைய அடித்தளத்திலே இருக்கிறார்கள். அதற்கடுத்தபடி யாக பழங்குடி மக்கள். அதற்கடுத்தபடியாக மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள். இந்தமாதிரி அவர்களெல்லாம் சமுதாயத்தினுடைய அடித்தளத்திலே மிக வும் ஆழமாகத் தள்ளப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்த அரசாங்க மாக இருந்தாலும் அவர்கள்மேல் தனித்த கவனம் செலுத்தி, விசேஷ கவனம் செலுத்தி, அவர்களை நல்ல முறையிலே சமுதாயத்தினுடைய உயர்தளத்திலே இருக்கிற மற்றவர்களோடு கொண்டுவர வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு உண்டு. எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு தனிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும். இது யாருக்கோ, இது என்னவோ என்ற முறையிலே கொடுக்க வேண்டிய சலுகை அல்ல. மிகவும் கஷ்டப்படுபவர்கள், மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியிலே இருக்கிறவர்கள் என்ற எண்ணத்தோடு, தாய்மை உணர்ச்சியோடு அவர்களுக்குச் சலுகை காட்டி அவர்களை மேலே கொண்டு வரவேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அந்த முறையிலேதான் முன்னைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அந்த அரிஜன மக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும், ஆதிவாசிகளுக்கும் மிகவும் அக்கறை காட்டி, தாய்மை உணர்ச்சியோடு பரிவு காட்டியது. அதனுடைய விளைவாக இதற்கென்று ஒரு தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி அந்த இலாகாவுக்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கியது. அதைச் செலவு செய்து இந்த மக்களை முன்னேற்ற வேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டுதான் இருந்தது. அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளிலே மிக முக்கியமானது தீண்டாமை ஒழிப்பு என்ற ஒரு பிரச்னை. இந்த மூன்று சமுதாயத்தின்மேலும் அதாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மேல், அதா வது அரிஜனங்களின்மேல் தீண்டாமை என்ற பெரிய தொத்துநோய் பற்றியிருக்கிறது. மற்ற சமுதாயங்களைவிட இந்த அரிஜனங்களைப் பொறுத்த வரையிலே மிகவும் பயங்கரமான நோயாக இது இருக்கிறது. அந்த நோய் இருக்கிற காரணத்தாலே எல்லோருக்கும் கொடுக்கின்ற

சலுகைகளை விட, எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற முயற்சியைவிட, காட்டுகின்ற அக்கறையைவிட அதிகமான சலுகை இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள்மேல் அதிகமான அக்கறை காட்டப்பட வேண்டும். இந்த தீண்டாமை இந்த ஒரு நாட்டிலேதான் இருக்கிறது. வேறு எங்கும் கிடையாது. 'பெககூலியாரிட்டி' என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்களே அதைப்போல இது ஒரு 'பெக்கூலியர் டிவீஸாக' இருக்கிறது. அந்தமாதிரியான இந்த நோயைப் போக்குவதற்கு மிகவும் விசேஷ கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அந்த இலாகாவிற்கு எவ்வளவு தொகையை ஒதுக்க முடியுமோ அவ்வளவு தொகையை ஒதுக்கினேம். அவ்வளவு தொகையை ஒதுக்கி, அதற்கென்று அதிகாரிகளைப் போட்டு, அந்த அதிகாரிகளின் மூலமாக மாநில அளவிலே, ஜில்லா அளவிலே, கிராம அளவிலே அதை செயல்படுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். செயல்படுத்திக்கொண்டு வருகிறபொழுது, நடைமுறையிலேகொண்டு வருகிற போது கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்பட்டு, சிக்கல் ஏற்பட்டு, தடை ஏற்பட்டு, சமுதாயத்தினுடைய பிடிப்பிலே அவைகள் எல்லாம் செயல் படுகின்ற பொழுது, பல தடைகள் ஏற்பட்டன. அந்தத் தடைகளின் காரணமாக எதிர்பார்த்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. எனவே காந்தியடிகள் அதற்கு போராடியதுபோல, மறைந்த எங்கள் தலைவர் நேருஜி அவர்கள் அதற்கு வாதாடியதுபோல, எங்கள் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அதிகமான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டார். அதிலே நாங்கள் மிகவும் வேகமான அக்கறை காட்டியும் கூட சொல்லிக் கொள்ளத் தக்க அளவுக்கு நாங்கள் முன்னேற்றம் காட்ட முடியவில்லை. அந்தமாதிரியான முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமே என்ற கவலையிலே தான் இந்த மன்றத்திலே எல்லோரும் இருக்கிறார்கள்.

இந்த அரிஜனநலத் துறைப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அம்மையார் அவர்கள், அமைச்சர் அவர்கள், இந்த சபையிலே அங்கத்தினராக இருந்த பொழுது ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்தும் எதிர்பார்த்த அளவு முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை ? காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியிலே ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது ; அவர்கள் காட்டுகிற பாதை தவருக இருக்கிறது என்று முன்பொரு முறை இதே சபையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

காங்கிரஸ்காரர்கள், காந்தியார் காட்டிய வழியிலே, காமராஜ் அவர்கள் காட்டிய வழியிலே, அவர்களைச் சேர்ந்த பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் காட்டிய வழியிலே வந்து இந்தப் பிரச்னையை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டுமென்று அக்கறை எடுத்து இந்த அளவு பாடுபட்டும் எதிர்பார்த்த அளவு பலன் கிட்டவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை இப்பொழுது பார்த்தேன். பழைய நிகழ்ச்சிகளிலே அந்த வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. இந்தமாதிரி காங்கிரஸ்காரர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி சரியாக இல்லை ; அவர்கள் காட்டுகின்ற பாதை சரியாக இல்லை ; அது மிகமிகத் தவருன பாதை என்றெல்லாம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அமைச்சர் பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு நல்ல பாதையைக் காட்டுவார்கள் என்றுதானே என்னவோ முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கு அந்தப் பொறுப்பை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த ஓராண்டு காலமாக ஒரு நல்ல பாதையைக் காட்டுவார்கள் என்றுதான் நாங்கள் எண்ணியிருந்தோம்; காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத்தான் அந்தப் பாதை தெரியவில்லை ; ஏதோ சரியான பாதையிலிருந்து தவறிப்போய்விட்டார்கள் ; அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற அம்மையார் அவர்கள் நல்ல பாதையைக் காட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். இந்தக் குறிப்பிலே ஏதாவது வழி சூசகமாகவாவது இருக்கிறதா என்று சொன்னுல் இல்லை. அமைச்சர் பதவி வரும் என்று தெரிந்து அந்தப் பாதையை மிகவும் பத்திரமாக வைத்திருந்திருக்கிறார்கள்; அமைச்சராக ஆனபிறகு அந்தப் பாதை தெரியுமோ என்னமோ—ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு அந்தப் பாதையைக் காட்டுவார்கள் என்றெல்லாம் நாங்கள் ஓராண்டுகாலமாக மிகவும் கவனத்துடன் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். அம்மையார் அவர்கள் காட்டுவதாகச் சொன்ன பாதை சென்ற பட்ஜட்டிலே காணும் ; இந்த பட்ஜெட்டிலே காணும் ; இந்த மானியத்திலே பார்க்கின்றபொழுதும்

காணோம். அவர்கள் காட்டுகிற பாதையும் காங்கிரஸ்காரர்கள் காட்டிய பாதைதான் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தகத்திலே அவர்கள் கொள்கை விளக்கத்தை அளித்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் முன்பு போட்ட அதே படத்தைத் தான் இப்பொழுதும் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போட்ட அதே படத்தைத் தான் அம்மையார் அவர்களும் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே

'சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா ;—குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம் ;
நீதி, உயர்ந்த மதி, கல்வி—அன்பு
நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்.'

என்று சொல்வதைப் போல ஒரு குழந்தையைப் போட்டு, இந்த அரசினுடைய நோக்கம் அதிலே காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கின்றபொழுது முந்தைய காங்கிரஸ் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட அக்கறையாகத்தான் இது இருக்கிறது.

கல்வித் துறையிலே அவர்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று கல்வித் துறைக்காக பெரிய அளவு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வியிலே அவர்கள் முன்னேறிவிட்டால், அவர்களுக்கு உற்சாகமான அபிவிருத்தி வந்துவிடும் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக கல்விக்காக அதிக நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கின்ற முறையிலே, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுகின்ற முறையிலே அவர்களுக்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கல்வியிலே அவர்களுக்கு அதிக ஊக்கம் கொடுத்தும், ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்தும்கூட அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் செல்வதில்லை. அவ்வளவு ஏழ்மையில் இருக்கிறார்கள். ஒரு முறை எங்கள் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் கிராமப்புறங்களில் டூர், சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபொழுது பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தும் ஏன் அவர்கள் பள்ளிக்குப் போகவில்லை என்று கேட்டார்கள். எங்களுக்குச் சோறு இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். சோறு போட்டால் வருவார்களா என்று தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு இலவசமாக சோறு போடப்பட்டது. சோறு போடப் பட்டும் அவர்கள் வரவில்லை. இலவசமாக உடை கொடுத்தோம், சிலேட்டு, புத்தகம், பலப்பம், துணிகளும் கொடுக்கப்பட்டன. இவ்வளவு கொடுத்தும் கூட இன்னும் சில பகுதியிலே நிரம்ப சிரமப்படுகிறார்கள். இவ்வளவு சலுகைகள் கொடுத்தும் அவர்கள் வராமலே கஷ்டப்படுகிறார்கள். காரணம் பெற்றோர்கள் வறுமையிலே வாடுகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை கொடுக்கவேண்டும் ; அவர்களுடைய குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றவுடனே அவர்கள் ஒரு அறிக்கையில்அந்தமாதிரி குறை இருக்குமானால் போனஸ் தரலாம் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஸ்காலர்ஷிப், மற்ற எல்லாச் சலுகைகளையும் மீறி போனஸ் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். உடனே எங்களுக்கு கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருந்தது. அம்மையார் அவர்கள் ஏதோ புதிய திட்டத்தை, புதிய வழியைக் காட்டுகிறேன் என்று சொன்னார்களே அதில் இதுவும் ஒரு வழியாக இருக்குமோ என்னவோ என்று நாங்கள் எண்ணினோம். அந்த போனஸ் இப்பொழுது என்ன ஆனது என்றே தெரியவில்லை. வேறு பல இடங்களிலே போனஸ் தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே அந்த போனஸ் என்ற வார்த்தையையே காணோம். என்ன சொன்னோம், ஏன் விட்டோம் என்ற குறிப்பு கூட இல்லை—இந்த கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்தில் காணோம். பல துறைகளிலேயும் முன்னேறுவதற்கு கல்வி முக்கியமானது என்று அதிலே அதிக நிதி ஒதுக்கி நாம் செலவு செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

அடுத்தபடியாக, இவர்கள் தொழில் துறையிலே, வியாபாரத் துறையிலே முன்னேற வேண்டும். எப்படியிருந்தாலும் ஜாதிகள் ஒழியாவிட்டாலும் கூட, அவர்கள் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்தால் ஒரு பய உணர்ச்சி, தொழிலில் முன்னேற வேண்டுமே என்னும் எண்ணம் ஏற்படும்போது

1968 மார்ச் 15] [திரு. எஸ். ராமலிங்கம்]

'இன்ஃபீரியாரிட்டி காம்ப்லெக்ஸ்' வந்துவிடுகிறது. எனவே அவர்களைப் பொருளாதாரத் துறையிலே உயர்த்த வேண்டும். மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சலுகைகளை மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. மற்றவர்களுக்கு எவ்வளவோ சலுகை கொடுக்கிறோம். ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து, டீ கடை வைத்து வாழ் என்றால் அவனால் வாழ முடியும். வாழைப் பழக் கடை வைத்து வாழ் என்றால் அவனால் வாழ முடியும். டீ கடை வைத்துக்கொள், வாழைப் பழக்கடை வைத்துக்கொள் என்று சொன்னால்கூட அவர்களால் பிழைத்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால் அரிஜனங்கள் டீ கடை வைத்தால் யார் அங்கு சாப்பிடுவது, வாழைப்பழக் கடை வைத்தால் யார் அதை தொட்டு வாங்குவது என்ற நிலை தான் இப்பொழுது இருக்கிறது. இது சமுதாயத்தால் பீடிக்கப்பட்டுள்ள பயங்கரமான பேய். இதை நினைத்தவுடனே பேய் விஷயம் அவர்களுக்கு வந்துவிடுகிறது. பேய் என்ற உடனே நாம் எல்லாம் பயப்படுகிறோம். அந்தமாதிரி தீண்டாமைப் பேய் நிரம்ப இருக்கிறது. உங்களுக்கு வேண்டுமானால் இந்திப் பேய் கண் முன்னால் வந்து நிற்கலாம். ஆனால், இது அதை விட பயங்கரமான பேய் மூத்த பேய்; இந்திப் பேய் உங்களை பயமுறுத்துகிறது என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் இந்தப் பேய் உங்களை மட்டுமல்ல; எல்லோரையும் அமிழ்த்திவிடுகிறது. சமுதாயத்திலுள்ள எல்லோரையும் அமிழ்த்திவிடுகிறது. ஆகவே, உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவர்கள், படித்த பெருமக்கள், இவர்களையும் உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று உண்மையிலேயே முயலுவார்களானால், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்குமானால் அவர்கள் மேலே உயர்வதற்குப் பாதை ஏற்படும். எனவே இந்த தீண்டாமைப் பேய் மிகக் கொடூரமானது, கொடுமையானது. அந்தப் பேயை ஒழிக்கவேண்டும், அதை நீக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கும்பொழுது தீண்டாமை சம்பந்தப்படாத முறையிலே சலுகை கொடுக்கவேண்டும். பஸ் பெர்மிட் கொடுக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி பொருளாதாரத் துறையிலே அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கவேண்டும். தையல் கடை வைத்துக்கொடுக்கிறார்கள். அதுமாதிரி வருமானம் வருகிற துறையில் அவர்களுக்கு சலுகை அளிக்கவேண்டும். சிறு சிறு இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்ஸ் அமைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். உத்தியோகத் துறையிலே அவர்களுக்கு மேற்கொண்டு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும். உத்தியோகத் துறையிலே அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகள் முன்பு கொடுத்ததைவிட கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறதென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். முன்மாதிரி இருந்த அளவுக்கு இல்லை. முன்னால் அவர்கள் படித்து வெளியே வந்த மாத்திரத்திலே அவர்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைத்து வந்தது, அவர்கள் ஆங்காங்கு உத்தியோகத்தில் அமர்த்தப்பட்டார்கள். இப்பொழுது புதிய அரசு வந்த பிற்பாடு என்ஜினீயரிங் படித்த மாணவன் கூட ஒரு வருஷம் வேலையில்லாமல்தான் இருக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்தமாதிரி சூழ்நிலை இருக்கிறது. டாக்டர் பட்டம் பெற்றாலும்கூட உத்தியோகம் கிடைப்பது சிரமமாக இருக்கிறது. படித்துவிட்டு வந்தாலும்கூட உத்தியோகம் கிடைக்குமா என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு விசேஷமான, தனித்த சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். தயவுசெய்து ஏற்கனவே இருந்த அரசாட்சியில் செய்யவில்லையே என்று எங்களைப் பார்த்து கேட்கவேண்டாம். இது எல்லோருக்கும் பொதுவான பிரச்னை. எல்லோரும் தலை குனியவேண்டிய பிரச்னை. இந்தப் பிரச்னை தலை விரித்தாடினால் எல்லோரும் தலை குனிய வேண்டும். இந்த அரசு இதில் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும். உத்தியோகத் துறையில் அவர்களுக்கு அதிகமான வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். முன்பெல்லாம் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வைப் பொறுத்தவரையில் 30 மார்க் வாங்கினால்கூட இண்டர்வியூவிற்குக் கூப்பிடுவார்கள். அதாவது நேர்முகத் தேர்வில் கொஞ்சம் நன்றாகச் சொன்னால், அவர்களை தேர்ந்தெடுத்துவிடுவார்கள். இப்பொழுது 40 மார்க்குகள் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்வதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் கூட 40 மார்க் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்வதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அம்மாதிரி நிலைமை இல்லாமல் அவர்களுக்கு விசேஷ சலுகைகள் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த சலுகைகள்கூட

இப்பொழுது கொடுக்கப்படவில்லை; மறுக்கப்படுகிறது. இந்த அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து அவர்களுக்கு மேலும் தனிச் சலுகைகளை அளிக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் இன்னொன்று சொல்வேன். கோவில்கள், மடங்களுக்கு ஏராளமாக வருமானம் வருகிறது. கோவிலில் கையை வைப்பதற்கு எங்களுக்குக் கொஞ்சம் அச்சமாக இருந்தது. நீங்கள் கோவில் வருமானத்தில் தாராளமாக கையை வைக்கலாம். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் சாமியைப் பார்த்து கொஞ்சம் பயந்தோம். சாமியைச் சார்ந்தவர்களைப் பற்றி பயப்படாமல் இருந்தால்கூட, சாமியைப்பற்றி எங்களுக்குக் கொஞ்சம் பயம் இருந்தது, கவலை இருந்தது. ஆனால், உங்களைப் பொறுத்தவரையிலே நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். கோவில்களுக்கு வருமானம் ஏராளமாக இருக்கிறது. கோவில் வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு ஏதேதோ செலவு செய்கிறார்கள். கோவில் வருமானத்தை எடுத்து இந்த முக்கியமான காரியத்திற்கு செலவு செய்யலாம், வரி கூட போடவேண்டியதில்லை. இந்த சமுதாயத்தினரை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களின் பெர்செண்டேஜை எடுத்துக்கொண்டால், ப்ரொப்போர்ஷனாக நீங்கள் கொடுக்கின்ற பணம் போதுமா என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் கொடுக்கிற ஒரு லட்சம் ரூபாய் போதுமா என்று பார்க்க வேண்டும். பணக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று நீங்கள் சொல்லலாம். பணக் கஷ்டம் இருப்பதை நாங்களும் உணர்கிறோம். பணக் கஷ்டம், அதனால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லவேண்டாம். இம்மாதிரி உங்களுக்கு பல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. கோவில்களுக்கு ஏராளமாக வருமானம் வருகிறது. அந்த கோவில் வருமானத்திலிருந்து எடுத்து இந்த நல்ல காரியத்திற்கு செலவு செய்யலாம்.

" குடிக்கவும் நீரற்றிருக்கும் ஏழைக் கூட்டத்தை எண்ணமல்
கொடுந்தடியருக்கு மடம் கட்டி வைத்ததினலே
தம்பி ! வசங்கெட்டுப் போனது நமது நல்நாடு "

என்று கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள் பாடியிருக்கிறர். அம்மாதிரி குடிப்பதற்குக்கூட நீர் இல்லாமல் இருப்பவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டும், எப்படியாவது அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்த வேண்டும். கோவிலைச் சார்ந்தவர்களிடம் இங்கிதமாகச் சொல்லி கோவில் வருமானத்திலிருந்து இந்த நல்ல காரியத்திற்கு செலவு செய்யவேண்டும். கோவில்களுக்கு ஏராளமாக வருமானம் வருகிறது. நீங்கள் ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருப்பது போதவே போதாது. தமிழகம் பூராவுக்கும், 90 லட்சம் மக்களுக்கும் ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்றால் எப்படிப் போதும்? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள் 'உங்கள் நெஞ்சில் கையை வைத்துப் பாருங்கள், உங்கள் மனச்சாட்சியைக் கேட்டுப் பாருங்கள்' என்று. அதுமாதிரி நானும் சொல்கிறேன். உங்கள் மனச்சாட்சியைத் தொட்டுப் பாருங்கள். இந்த ஒரு லட்சம் ரூபாய் போதும் என்று உங்கள் மனச்சாட்சி சொன்னல் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். உண்மையில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் போதவே போதாது. எனவே நான் சொன்ன மாதிரி இன்னும் அதிகத் தொகை செலவழிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக்கொண்டு, கோவில்களுக்கு வரும் வருமானத்திலிருந்து பணத்தை எடுத்து இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களுக்கு நீங்கள் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஒரு லட்சம் ரூபாய் அழுத பிள்ளைக்கு வாழைப்பழம் காட்டுவதுபோல்தான். அதிலும் உரித்த வாழைப்பழத்தோல் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். வாழைப்பழமாக இருந்தால்கூட உள்ளே கொஞ்சம் இருக்கும்.

இப்பொழுது பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பிரச்னைகளில் மிகவும் அத்தியாவசியமான ஏதாவது ஒரு பிரச்னையை முதலில் எடுத்துக்கொண்டு, அதைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டும். எங்கள் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் அப்படித்தான் ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்னையை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அதைத் தீர்த்துவைக்க வேண்டும் என்று சொல்வார். எனவே, வீட்டு மனைப் பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அதைத்

தீர்த்து வைக்கவேண்டும். குருவிக்குக்கூட கூடு இருக்கிறது. நரிக்கு ஒரு குழி இருக்கிறது. கொடுமையான புலிக்குக் கூட ஒரு குகை இருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்களும், அமைச்சர் கருணாநிதி அவர்களும் இதையெல்லாம் பற்றி பாட்டுகளையே எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தான் நான் இதையெல்லாம் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவருடைய இடத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு பேசவேண்டும். இல்லாவிட்டால், லைட் எரிவது தெரியாமல் போய்விடும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு பேசுவதற்கு கொஞ்சம் அதிகமாக நேரம் கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், 'போன ஆட்சியில் நிறைய நேரம் கொடுத்தார்கள், இந்த ஆட்சியில் அதைக்கூட குறைத்துவிட்டார்கள்' என்று சொல்லக் கூடும். நேரம் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கொடுக்கலாம்.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : ஆகவே, இம்மாதிரி ஏதாவது ஒரு பிரச்னையை எடுத்துக் கொண்டு, வீட்டு மனைப் பிரச்னையை எடுத்துக் கொண்டு அதைத் தீர்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு குடியிருப்பதற்கு ஏதாவது கொஞ்சமாவது இடம் வேண்டும். அந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்பட வேண்டும். அந்தப் பிரச்னை முழு அளவில் தீர்க்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. அதற்காக பரமேஸ்வரன் கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டியை முன்பு போட்டார்கள். 1963–64-ல் அந்தக் கமிட்டி தமிழகம் முழுவதிலும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தது. அதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு விரைவிலே அவர்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்கப்படவேண்டும். அதை வைத்தாவது அவர்களுக்கு மரியாதை இருக்கும். ஏதாவது ஒன்றை வைத்துக்கொண்டிருந்தால்தான் மரியாதை இருக்கும். தனக்கு ஒரு வீடு இருக்கிறது, வீட்டு மனை இருக்கிறது என்றாவது அவர்கள் சொல்லிக் கொள்ளலாம். அப்பொழுது தான் மரியாதை இருக்கும். புல்வெளியில் கட்டாந்தரையாக இருந்தால் கூட, கட்டாந்தரை தனக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லி பாயை விரித்து, தலையை வைத்து படுத்துக்கொள்ளக் கூடிய உரிமையாவது அவர்களுக்கு இருக்கும். அவர்களுக்கு சொந்தம் என்று உரிமை கொண்டாட ஏதாவது இருந்தால்தான் மரியாதை இருக்கும். தமிழகம் பூராவிலும் இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்கவேண்டு மானால் ரூ. 15 கோடியாகும். மத்திய சர்க்கார் உதவியோடு, பினான்ஸ் கமிஷன் தொடர்போடு இந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்படவேண்டும். இது ஒரு பெரிய தேசீயப் பிரச்னை. பல ஆண்டுகளாக தீர்க்கப்படாத பிரச்னை. இதை மூன்று ஆண்டிற்குள் முடித்துவிடலாம், ரூ. 15 கோடி நிதியை வைத்துக்கொண்டு. இப்பொழுது நில ஆர்ஜிதம் பொறுத்தவரையிலே ஏதோ பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒதுக்கப்பட்ட பணம் முழுதும் செலவு செய்யப்படவில்லை. அந்த அளவுக்கு ஆங்காங்கே 'ஸ்டே' வாங்கி விடுகிறார்கள். மற்றவர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார்கள். யாராவது ஏதாவது சொல்லி சரிக்கட்டிவிடுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் புகார் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வீட்டு மனைப் பிரச்னையை எடுத்துக் கொண்டு, அந்தப் பிரச்னையை தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்னை. இந்தப் பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டு, இதைத் தீர்த்துவைப்பதில் வெற்றி கண்டோம் என்ற முறையில் இதைத் தீர்த்துவைக்க முன்வரவேண்டும்.

இம்மாதிரி பொறுப்பைக் கொடுக்கிறபொழுது ஏற்கனவே உள்ள காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அரிஜனங்கள் கையிலேயே, இந்த சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர் கையிலேயே ஒரு முக்கியமான பொறுப்பையும் பதவியையும் கொடுத்திருந்தது. போலீஸ் நிர்வாகம் அப்படிப்பட்டவர் கையில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் காரணம் என்னவென்றால் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு அம்மாதிரியான பொறுப்பு, இரண்டும் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருந்தால் ஆங்காங்கு வருகிற இடையூறுகளை, எதிர்ப்புகளை எளிதில் சமாளிக்கலாம், சிக்கல்களை நீக்கலாம். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பாராமுகமாக இருப்பார் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை.

இரண்டும் சேர்ந்து, இரண்டு பொறுப்பும் சேர்ந்து ஒருவர் கையில் இருந்தால், அந்த சமுதாயத்தினர் கையில் இருந்தால், இந்தப் பிரச்னைகளை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும். சிக்கல், காலதாமதம் இவைகளை எளிதில் தவிர்க்க முடியும். ஆகவே, தான் இந்த இரண்டு பொறுப்பையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒருவரிடம் கொடுத்திருந்தார்கள் முன்னாள் ஆட்சியில். இப்பொழுது இருக்கிற போக்கைப் பார்த்தால், அவர்கள் சொல்லிய அளவுக்கு, பிரசங்கம் செய்த அளவுக்கு அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தவில்லையோ, பாராமுகமாக இருக்கிறார்களோ என்று சந்தேகப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதெல்லாம் ஒரு தேசீயப் பிரச்னை, பொதுப் பிரச்னை என்ற முறையில் சொல்கிறேன். இதையெல்லாம் இந்த அரசு மனதில் வைத்து, இது ஒரு ஆழ்ந்த பிரச்னை என்று கருதி, அதைத் தீர்த்து வைக்க முன்வரவேண்டும். இந்தப் பிரச்னையையெல்லாம் புரையோடிய புண்ணை தீர்ப்பதுபோல் தீர்க்கவேண்டும். புரையோடிய புண்ணை ஆற்றுவதற்கு பாடுபடவேண்டும். யாருக்கு புண் இருக்கிறதோ அவனே கூட அதை ஆற்றுவதற்கு அச்சப்படலாம். பக்கத்தில் பார்த்துக்கொண் டிருப்பவர்கள் கூட அவன் கஷ்டப்படுவானே என்று கூட கண்ணை மூடிக்கொள்ளலாம். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டு மென்று சொன்னால் யாராவது எதிர்ப்பு தெரிவிக்கலாம். புரையோடிய புண் இருந்தால், அவர் மனம் நோகுமோ, இவர் மனம் நோகுமோ என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது, புண்ணை உடனே ஆற்ற வேண்டும். ஆகவே, எதிர்ப்பைக் கருதாமல் அவற்றையெல்லாம் சமாளித்து பிரச்னையைத் தீர்க்க முன்வரவேண்டும். இந்த வீட்டு மனைப் பிரச்னையையாவது முதலில் தீர்த்துவைக்கவேண்டும். உண்மையான புண்ணை ஆற்றி புனுகு தடவியாகவேண்டும் என்று சொல்லி, எனக்குப் பேச அவகாசம் தந்த சட்டப்பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(iv) கண்டெடுக்கப்பட்ட நூறு ரூபாய் நோட்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு அறிவிப்பு. இந்த மன்றத்திலே நேற்று ஒரு நூறு ரூபாய் நோட்டு கிடைத்திருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அக்கினிராஜ் அவர்கள் செயலாள ரிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நோட்டிற்குடையவர் சான்றுகளைக் கூறி செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளுமாறு தெரிவிக்கிறேன்.

6. 1968–69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் பேசுவதற்கு அதிக வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். ஆனால் நான் இருக்கும் நேரத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியிருப்பதால், அப்படி அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். 25 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் 6 நிமிஷத்திற்கு மேல் கிடைக்காது. ஆகவே, அந்த வரையறைக்குள் பேசுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது திரு. பி. துரைராஜ் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து மாலை நேரத்தில் சபையை வைத்துக் கொள்ள முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அரிசன மானியத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது இவ்வளவு குறைவாக, 5, 6 நிமிஷம் என்றால்

1968 மார்ச் 15] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

நாம் ஏதோ அந்தத் துறையையே குறைவாக மதிப்பிடுவதுபோல் இருக்கிறது. ஆகவே, தயவுசெய்து ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் 10 நிமிஷத்திற்குக் குறையாமல் கொடுத்து, இப்பொழுது அவகாசம் இல்லை யென்றாலும், மாலையிலும் சபையை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய விருப்பத்திற்கு இணங்க, இப்பொழுது ஒன்றரை மணியோடு காலை நிகழ்ச்சிகளை முடித்துவிட்டு, மாலையில் திரும்பவும் மூன்று மணி முதல் 4½ அல்லது 5 மணிவரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதேபோன்று மற்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டுவந்து சேர்க்க வேண்டிய பொறுப்பையும் இந்த உறுப்பினரே ஏற்றுக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதை அவை ஒத்துக்கொள்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் 10 நிமிஷம் கொடுக்கப்படுகிறது.

* **திரு. பி. துரைராஜ்:** தலைவர் அவர்களே, இந்த மாண்புமிகு மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையின் மீது, அதை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு உள்ளபடியே நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது இங்கே இந்த அரிசன மானியத்தின் கீழ் கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் நண்பர் கடந்த இருபது ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் அரிசனங்களுக்காக பெரிய பெரிய தலைவர்களெல்லாம் செய்ய முடியாத அளவிற்கு அவர்களை பொருளாதாரத்தில் செம்மைப் படுத்துவதிலும், தீண்டாமைப் பேயை ஓட்டுவதிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அந்தப் பணியை செவ்வனே செய்யக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மகிழ்ச்சி, அவர்களுக்கு நன்றி. அதே நேரத்திலே இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த 67 தேர்தலுக்கு முன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்தால் அரிசன மக்களுக்கு தற்போது காங்கிரஸ் சர்க்காரால் தரப்படுகிற சலுகைகளைக் கூடக் கொடுக்க மாட்டார்கள், நிச்சயமாக அவற்றை ரத்து செய்து விடுவார்கள் என்று பேசினார்கள். இப்பொழுது அந்த நிலை மாறி, இப்பொழுது அவர்கள் பெரிய பெரிய தலைவர்களாலும் செய்ய முடியாததுபோன காரியங்களை நமது மாநில முதல் அமைச்சர், பேறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய காலத்தில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று அவர்கள் குறிப்பிட்டது, கோவில் நிலங்களில் வரும் வருமானத்திலிருந்து குறைந்தது ஒரு ஐந்து சதவிகிதத்தையாவது அரிசன நலத் துறைக்கு பயன்படுத்தவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது. கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் அப்படிப்பட்ட முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் மிக்கப் பயன்பட்டிருக்கும். ஆனாலும், அது நல்ல ஆலோசனை. இப்பொழுது உள்ள நம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பேறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அப்படிப்பட்ட சட்டத் திருத்தத்தைச் செய்து, கோவில் நிலங்கள் வருமானத்திலிருந்து ஒரு சிறிது பாகத்தை அரிசனத் துறைப் பணிக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மகாத்மா காந்தி அடிகள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை கடவுளுடைய குழந்தைகள் என்று அரிசன் என்று அழைத்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நலனுக்காக, கடவுளின் இருப்பிடமாகிய கோவில் நிதியிலிருந்து ஒரு பாகத்தை ஒதுக்குவதில் எல்லா உறுப்பினர்களும், இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா சமூகத்தினரும் மறுக்க மாட்டார்கள், அதற்கு தடை சொல்ல மாட்டார்கள் என்றே கருதுகிறேன்.

இப்பொழுது அரிசனத் துறைக்கு ஒதுக்கி உள்ள தொகை மிகவும் குறைந்ததாக இருந்தாலும், மாநில நிதி நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்த வசதிக்கு ஏற்ப கணிசமான தொகையே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகளை விட கூடுதலான சலுகைகளை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அனுபவிக்கிருர்கள். கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக வருமான உச்சவரம்பை உயர்த்த வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டு வந்திருக்கிறோம். கடந்த காலத்தில் இந்த மன்றத்திலேயே அப்படிக் கேட்கும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இருந்திருக்கிருர்கள். ஆனல் அந்தக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆனல், கடந்த ஆண்டில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர், பேரறிஞர் அண்ணு அவர்களிடம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் வருமான உச்சவரம்பை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டோம். அந்த வரம்பை 2,000 என்று உயர்த்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டோம். அதே விதமாக 2,000 என்று உயர்த்தியிருக்கிருர்கள். மேலும், அரிசன மாணவர்களுக்கு உணவு விடுதியில் உதவித் தொகை கொடுப்பது போதாது, குறைந்தது ரூ. 2-ஆவது உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டோம். நிதி நிலைக்கு ஒட்டியவாறு உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிருர்கள். அதற்காகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது, அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் ஒரு சில நாட்களுக்கு முன், கடந்த கால அரசாங்கமே அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தைக் கைவிட்டது என்று சொன்னுர்கள். இப்பொழுது நம்முடைய அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டு இருப்பதாக அறிக்கையில் காண்கிறேன். அஸ்திவாரம் போடும் அளவிற்கு ரூ. 25 ரொக்கமாகவும், மேலும் மேல்கூரைக்கு ரூ. 125 பெறுமானமுள்ள சாமான்களும் கொடுக்கத் திட்டம் அமுல் செய்யப் படுகிறது. அதுவும் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கைவிடப்பட்டது. அதை இந்த அரசு கொள்கையளவில் எடுத்து நடத்துவதற்காகவும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டவனுக இருக்கிறேன்.

அரிசன, பிற்பட்ட மக்களுக்கு புதியதாக, வாணிபத்தில், தொழில் துறையில் வளம் பெறும் வகையில் ஒரு இலட்ச ரூபாய்களை ஒதுக்கி சிறப்பு அம்சமாகச் செய்திருக்கிருர்கள். ஆனல் அந்தத் தொகை போதாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னுர்கள். உண்மை தான். இருந்தாலும், அரிசன மக்கள் வாணிபத்தில் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல அறிகுறிதான் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, இந்தத் திட்டமானது நடைபெற்று அரிசன மக்கள் உயர்த்தப்பட்டால், பெரியதொரு முன்னேற்றம் ஏற்படுமானல், வருகின்ற ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இன்னும் அதிகமான தொகைகளை ஒதுக்கி, இலக்கை உயர்த்துவார்கள் என்கின்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, அரிசனங்களுடைய குறைகளைப் பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றுல், அந்தக் குறைகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு ஏற்பட்டவையல்ல. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே அரிசனங்களுக்கு பல சலுகைகளைக் கொடுத்தார்கள் என்றுலும், அரசாங்க உத்தியோகம் பெறக்கூடிய வகையில், பதவி உயர்வுகள் கொடுப்பதில், நல்லமுறையில் அவை அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. உதாரணமாக, அரிசன மக்களுக்கு சென்னை நகரத்தில் போதிய வீட்டு வசதி கிடையாது. அரசு ஊழியர்கள் வீடுகளுக்குக் கஷ்டப்படுகிருர்கள். இப்பொழுது இருக்கும் நம் அரசாங்கம் அந்த மக்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்து வீட்டு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும், பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பதவி உயர்வுகள் கொடுப்பதிலும், மாற்றங்கள் செய்வதிலும் கூட, அரிசன மக்கள் என்றுல் அவர்களுக்குப் பாதகமான சூழ்நிலையைத்தான் ஏற்படுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிருர்கள். அந்தச் சூழ்நிலையைப் போக்கி, நல்ல

முறையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய பதவி உயர்வுகள் காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். முன்பு உயர்திரு வைத்தியநாதன், ஐ.ஸி.எஸ். அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்த அளவில் பதவி உயர்வுகள் அரிசன மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய சிபாரிசை கடந்த கால அரசாங்கமே ஜி. ஓ. எம். எஸ். 39, பப்ளிக் சர்வீஸஸ், 18—1—1965, என்ற எண்ணுள்ள ஆர்டரில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிருர்கள். அந்த அளவில் பதவி உயர்வுகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். பி. டி. ஓ., பஞ்சாயத்துக் கமிஷனர்கள் போன்ற பதவிகள் 50 சத வீதம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று இருந்தாலும் இன்றைக்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் 20 அல்லது 22 தான் இருக்கிருர்கள். அந்த விகிதாசாரத்தை நிரப்ப வேண்டும். தகுதி பெற்றவர்களுக்கு இ. ஓ. பஞ்சாயத்து, இண்டஸ்ட்ரீஸ் இ. ஓ. போன்ற பதவிகளுக்கும் உயர்வுகள் கொடுத்து, அந்த விகிதாசாரத்தை நிரப்ப வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவில் நிலங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன மக்கள் பயிர் செய்து வருகிருர்கள். அந்த நிலங்களில் பயிர் செய்து வரும் அரிசனங்களுக்கு நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட இந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்த அரிசன மக்களுக்கு அளித்துவரும் சலுகைகளை கிறிஸ்துவ தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் தர வேண்டும் என்று கடந்த கூட்டத்திலும் நான் சொன்னேன். அறிஞர் அண்ணு அவர்கள் மனமுவந்து அத்தகைய ஒரு தீர்மானத்தைச் செய்து தமிழக அரசின் சார்பாக மத்திய அரசுக்குச் சிபார்சு செய்யவேண்டும் என்று மிகவும் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு மீண்டும் நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம். முற்பகல் 11–00

* **திரு. மு. முத்தையா:** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக அன்புகலந்த நன்றியை நான் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அரிசனங்கள் பல்லாண்டுகளாக ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக இருந்து வருகிருர்கள். மகாத்மா காந்தியடிகள், எங்கள் மாபெரும் தலைவர் ராஜாஜி, மாண்புமிகு அறிஞர் அண்ணு அவர்களைப் போன்ற அரும் பெரும் தலைவர்கள் எல்லோரும் எடுத்த முயற்சியின் பயனுக இன்று ஒரு வகையில் அரிசன மக்களுடைய நிலை சீர்திருந்தி வந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனல், கிராமப்புறங்களில் பல இடங்களில் தீண்டாமை என்னும் தொத்து நோய் இன்னும் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது.

1967-ம் ஆண்டில் நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள் எனது தொகுதியாகிய ஒட்டப்பிடாரம் தொகுதியி லுள்ள புதியம்புத்தூர் பஞ்சாயத்து ஆபீஸ் திறப்பு விழாவுக்காக வந்திருந்தார்கள். அங்கே ஒரு சம்பவம் நடந்தது அமைச்சர் அவர் களுக்கும் தெரியும். ஒரு அரிசனன் இன்னொரு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும்போது ஒரு சொம்பைத் தொட்டதற்காக, அந்தச் சொம்பை அந்த அரிசனனுக்கே கொடுத்துவிட்டார். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதை வாங்கி அந்த ஊர் பஞ்சாயத்து ஆபீசுக்கே அன்பளிப்பாகவும் கொடுத்துவிட்டு வந்தார்கள். இத்தகைய நிலைமை கிராமப்புறத்தில் இருக்கிறது. ஆகையால், கிராமப்புறத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்பைப்பற்றி மிகத் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்வதன் மூலமாகவும், அதற்குரிய மற்ற நடவடிக்கைகளையும் கிராமப்புறங்களில் செய்வதன் மூலமாகவும்தான் இதற்கு ஒரு பரிகாரம் காணமுடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன.

கிராமப்புறத்திலுள்ள அரிசன தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெரும்பாலும் நடுத்தர விவசாயிகளாகவும், விவசாயக் கூலிகளாகவும்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் கூலிக்கு வேலை செய்யக்கூடியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். காலையில் கதிரவன் உதிக்கும் முன்னால் கஞ்சிக்கலயம் கொண்டு, காட்டிலும் மழையிலும் வெய்யிலிலும் நின்று, அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்து உருக்குலைந்து அவன் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க வீடும் இன்றி பலர் திண்டாடுகிறார்கள். அதை இந்த அரசு அறியும். முன்பிருந்த அரசு செய்த முறையிலேயே இந்த அரசும் செய்து வருகிறது என்றே நான் கருதுகிறேன்.

இந்த அரசு அரிசனங்களுக்காகச் சில குடிசைத் தொழில்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறார்கள். சுண்ணாம்புக் காளவாய், கூடை முடைதல், பாய் முடைதல் போன்ற குடிசைத் தொழில்களை அரிசனங்களுக்காகச் செய்து வந்தாலும், அடிமையாகப்பட்டவர்கள் அடிமையாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் உணர்ந்து, வேறு ஏதாவது முன்னேற்றகரமான தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்தி, அவர்களுடைய வாழ்வை வளம்பெறச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அரசாங்கம் அரிசனங்களுக்காக கல்விச் சலுகை அளிக்கிறது. அந்த வகையில், ஸ்காலர்ஷிப்புக்கான பாரத்தில் கையெழுத்துப் போடும்போது 'அரிசன்' என்று போட்டால் போதாது. அவர் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்று குறிப்பிட்டுப் போட வேண்டியிருக்கிறது. இது என் என்று புரியவில்லை. அரிசன் என்றால், கடவுளின் மக்கள் என்றே மகாத்மா காந்தியடிகள் சொன்னார்கள். அதைப் போன்று மற்ற அறிஞர் பெருமக்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அரிசன் என்று போட்டால் போதாது, வகுப்பைக் குறிப்பிடவேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்துவது எப்படியிருக்கிறது என்றால், ஒரே வகுப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையை உண்டாக்குவதற்குப் பதிலாக அரிசன மக்கள் பல வகுப்புகளாகத் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்ற நிலையே தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்று கருதுவதாகத் தோன்றுகிறது. அதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து, அத்தகைய முறை இருப்பதைத் திருத்தியமைக்குமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அரிசன மக்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் நல்ல ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயத் தொழிலில் அவர்கள் முன்னேறி கொஞ்சம் செல்வந்தர்களாக வரும் நிலை ஏற்பட்டுவிடுமானால் அவர்களையும் மற்றவர்கள் மதிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஏழையாக இருக்கும்போது எவரும் இவர்களை மதிக்கவும் மாட்டார்கள், இவர்கள் முன்னேறவும் வழி இருக்காது. ஆகவே இவர்களை விவசாயத்தில் மேலும் சிறப்பாக முன்னேற்றுவதற்கான வழி வகைகளை இந்த அரசு செய்யவேண்டும். இவர்களை விவசாயத்தில் ஊக்குவிக்க வேண்டும். விவசாயத்தில் ஊக்குவித்தால்தான் இவர்கள் பல வழிகளில் முன்னேறுவார்கள்.

கல்வி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அரிசன மக்கள் ஓரளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கம் பெருமையுடன் கூறிக்கொள்ளலாம். என்னுடைய தொகுதியாகிய ஒட்டப்பிடாரத்தில், சாலிக்குளம் என்ற ஊரில் காட்டிலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட இடம் இருக்கிறது. அதில் சுமார் 100 அடிக்குள் தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் பல கிணறுகளை அரசாங்கத்திலிருந்து வெட்டிக் கொடுத்து, பம்ப் செட் அமைத்துக்கொடுத்தால் அரிசன ஏழைகளும், மற்ற வகுப்பைச் சார்ந்த ஏழைகளும் நன்கு பிழைத்துக் கொள்ளுவார்கள். அதைச் செய்தால் மிகவும் உசிதமாக இருக்கும், உணவு பற்றாக்குறையும் தீரும்.

1968 மார்ச் 15] [திரு. மு. முத்தையா]

மாண்புமிகு அமைச்சர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் திருநெல்வேலியில் நடந்த விவசாயக் கருத்தரங்கிற்கு வந்திருந்தார்கள். அப்போதே சொன்னேன். அதுபற்றி அவர்கள் ஆராயவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

முந்திரி சாகுபடிக்காக எத்தனையோ கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள் என்றாலும், அந்த சீதோஷ்ண நிலைக்குப் பொருந்தாத காரணத்தால் அவர்கள் செலவு செய்த தொகை கூட வரவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை சாலிக்குளத்தில் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரிசன மக்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்றாலும், அவர்களும் மற்ற சமூகத்தினருடன் ஒத்துவாழ்வதற்காக அவர்களுக்குத் தனிச் சலுகையாக சட்டமன்றத்திலும், பாராளுமன்றத்திலும் அரிசனங்களுக்குத் தனி 'ஸீட்' கொடுத்திருப்பது போல ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் தேர்தலிலும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தலிலும், அரிசனங்களுக்கு என்று தனி 'ஸீட்' ஒதுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் கூட்டம் இங்கே நடந்துகொண்டிருந்த போது சென்னை நகரத்தில் தீ விபத்து நடந்தது. அந்த நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த கயத்தார் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த கல்லூரணியில் 60 வீடுகள் தீக்கிரையாயின. அதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தகவல் அனுப்பினேன். அதற்கு யாதொரு பயனும் கிடைக்கவில்லை. எங்கள் பகுதியில் தீயினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குக் கிடைத்த தொகை முப்பது ரூபாய்தான் என்று மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை தரும்போது, எல்லா இடங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் ஒரே அளவில் நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை தரவேண்டும். எல்லா கிராமங்களுக்கும் ஒரேமாதிரியாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு முப்பது ரூபாய்தான் வழங்குவதாகச் சொன்னார்கள். முப்பது ரூபாய்தான் வழங்கினார்களா, அதற்கு மேற்கொண்டு வழங்கவில்லையா என்பது பற்றி தகவல் முழுமையாக குறிப்பிட்டு எழுதி அனுப்பினால் மேற்கொண்டு தொகை கொடுக்க வகை செய்யப்படலாம்.

திரு. மு. முத்தையா: அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். நன்றி.

"தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு"

என்று வள்ளுவர் கூறியுள்ளார். அதாவது, குறையாத விளைபொருளும், தக்க அறிஞரும், கேடில்லாத செல்வம் உடையவரும் கூடிப் பொருந்தியுள்ள நாடே நாடாகும். எங்கள் பகுதி பெரும்பாலும் மானாவாரிக் காடுகளாக இருக்கிறது. அங்கே மானாவாரிக் காடுகளாக இருப்பதால், அங்கு விவசாயம் செய்கின்ற மக்களுக்கு ஒரு நிதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும். நெல் கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில் திருநெல்வேலிப் பகுதியில் அநேக பூமிகள் வானம் பார்த்த பூமிகளாக இருக்கின்றன. பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் பம்ப் செட் வைத்து இறைக்கிறார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், அந்த இடத்தில் வானம் பார்த்த குளங்களில் தண்ணீர் இல்லையென்றால், பக்கத்தில் உள்ள பம்ப் செட் அமைத்த கிணறுகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களிடம் வாடகை கொடுத்து தண்ணீர் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்பொழுது 3

ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார் பொருத்தியுள்ளதாக இருந்தால் ஒரு மணி நேரத்தில் மூன்று ரூபாயும், 5 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார் பொருத்தியுள்ளதாக இருந்தால் ஐந்து ரூபாயும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இறைத்து அவர்கள் விளைச்சலைப் பெருக்கும்போது, அதற்கு அரசாங்கத்தின் கொள்முதல் விலையும் ஒரே அளவில்தான் இருக்கிறது. பாசன வசதி உள்ள இடத்திற்கும் அதே ரேட்தான். நாங்கள் பம்ப் செட் வைத்துக்கொள்வதற்கும் அதே ரேட்டாகத்தான் இருக்கிறது. மானாவாரி காட்டு பூமியைப் பொறுத்தவரையில், இதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப் பார்க்கிறபொழுது சைனா பஜாரில் ப்ளாஸ்டிக் சாமான்களை வைத்துக்கொண்டு, 'எதை யெடுத்தாலும் ஒரு ரூபாய்' என்று சொல்வார்களே, அதுபோலத்தான் அரசாங்கம் கொள்முதல் விலையும் இருக்கிறது. பம்ப் செட் வைத்து விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடிக்கின்றேன்.

* **திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்** : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரிஜன நலத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில பல கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நமது மேன்மைதங்கிய தமிழக அரசாங்கம் பல முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்கு பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி நாட்டை வளப்படுத்துகிறது. கல்வித் துறையில் சிறப்பாக அரிஜன மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் அளித்து, பின்தங்கிய வகுப்பினரை முன்னேற்றப் பாடுபடுவது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. ஆனால் அரசாங்கத்தின் பணம் ஒருசிலரால் சரியாக வினியோகிக்கப்படாமல், ஏழை மாணவர்களுக்குப் போய் கிடைக்காமல் ஏமாற்றப்படுகிறது. அவ்வாறு ஏமாற்றுகிறவர்களைக் குறித்துப் புகார் செய்தாலும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் விரைந்து நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை.

உதாரணத்திற்கு ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஆரணி அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் 1966–67-ம் ஆண்டில் இரும்பேடு கிராமத்திலுள்ள ஏகாம்பரம் குமாரன் முத்து என்பவர் பத்தாம் வகுப்பிலும், மாளிகைப்பட்டு கிராமத்திலுள்ள கோபால் குமாரன் ஜி. ஜெயராஜ் என்பவர் எட்டாம் வகுப்பிலும் படித்தார்கள். இருவரும் பெயிலாகி விட்டதால், 1967 ஜூன் மாதம் டி. சி. பெற்றுக் கொண்டனர். திரு இ. முத்து என்பவர் சத்தியவிஜயநகரம் அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளியிலும், திரு ஜி. ஜெயராஜ் என்பவர் மேல்மட்டை விண்ணமங்கலம் அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் சேர்ந்துவிட்டார்கள். மேலே கூறிய இரண்டு மாணவர்களுக்கும் 1967–68-ம் ஆண்டிற்கு ஆரணிப் பள்ளிக்கு சாங்ஷன் ஆகிய 'அரிஜன ஸ்காலர்ஷிப்' பணத்தை அப்பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் அவர்கள் அந்தப் பையன்களும், பையன்களின் பெற்றோர்களும் கையெழுத்துப் போட்டுப் பணம் பெற்றுக் கொண்டதாக போலி தஸ்தாவேஜு தயாரித்தார். அந்த போலி தஸ்தாவேஜை வேலூர் டிஸ்ட்ரிக்ட் அரிஜன் வெல்ஃபேர் ஆபீசருக்கு அனுப்பி விட்டு அப்பணத்தைக் கையாடல் செய்துவிட்டதாக அம்மாணவர்களின் பெற்றோர் அனுப்பிய மனுக்களால் தெரிய வந்தது. இதுகுறித்து, புகாரை மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு (டாக்டர்) திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்களுக்கும், கல்வி இலாகா டைரக்டருக்கும், கோவை மண்டலக் கல்வி அதிகாரி அவர்களுக்கும், வேலூர் மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்களுக்கும், வேலூர் டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்.·.பேர் ஆபீசர் அவர்களுக்கும் 21—1—1968-ம் தேதியன்று செய்துள்ளேன். அந்த இரண்டு மாணவர்களுமே 1967 ஜூன் மாதத்திலேயே டி. சி. பெற்று வேறு பாடசாலைகளுக்குச் சென்றுவிட்டார்கள். டி. சி. பெற்று போய்விட்டபிறகு முன்பு படித்த ஆரணி பாடசாலையில் அம்மாணவர்கள் பேரில் பணம் பட்டுவாடா ஆகஸ்டு மாதத்தில் செய்யப் பெற்றுள்ளதாகவும், பட்டுவாடா ரிஜிஸ்டரில் அம்மாணவர்களின் கையொப்பமும், அவர்களுடைய பெற்றோர்களின் கையொப்பமும் பிறரால் போடப்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவருகிறது. கீழ்வகுப்பு மாணவர்களுக்கு, அதாவது 6, 7, 8-ம் வகுப்புகளுக்கு . . . (மணியடிக்கப்பட்டது)

1968 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு டாக்டர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஏற்கெனவே ஐந்தாண்டுக்காலம் இந்த மன்றத்தில் இடம் பெற்றிருப்பவராக இருக்கிறார். அரிஜன சமுதாயத் திற்கு என்னென்ன நன்மைகள் செய்ய வேண்டும், எந்தெந்த முறை களில் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விரிவாக எடுத்துப் பேசினால் அரிஜன சமுதாயத்திற்கு நன்மை கிடைத்ததாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள், புகார்கள், கையாடல்கள் இவற்றை யெல்லாம் தனியாக எடுத்துச் சொன்னால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க நாங்கள் முன்வருவோம். அதற்காக இந்த மன்றத்தினுடைய பொன்னான நேரத்தையெல்லாம் வீணாக்க வேண்டாம். அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிய காலத்திற்குள் அரிஜன சமுதாயத்திற்குச் செய்யப்படவேண்டிய நன்மைகளைக்குறித்து தன்னுடைய ஆலோசனைகளைக் கூறினால் நலமாக இருக்கும். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னும் அதிகமாக தங்கள் ஆலோசனைகளைக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்

திரு. எஸ். முத்துலிங்கம் : விளக்கம் கூறியதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இம்மாதிரியான நிலைமைகள் அரிஜன மாணவர்களுக்கு ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான். இதை யாரும் கவனிப்பதே கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே நான் 21—1—68-ம் தேதியன்று அனுப்பிய புகார் மனுக்களுக்கு இரண்டு மாதங்களாகியும் இதுவரையிலே யாரிடமிருந்தும் எந்தவிதமான தகவலும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனனுடைய புகாரின் பேரில் யாரும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினன் என்ற முறையிலும், மாகாண அரிஜன நலக் கமிட்டி மெம்பர் என்ற முறையிலும், டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்ஃபேர் கமிட்டி மெம்பர் என்ற முறையிலும் புகார் செய்த எனக்கே இந்த நிலையென்றால், மற்றவர்களுடைய நிலை எப்படியிருக்கும் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இம்மாதிரியான நிலைமை கள் ஏற்படுவது மிகவும் வருந்தத்தக்க செய்தியாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான செயல்கள் மேலும் நீடிக்கக் கூடாது. அரிஜன மாணவர்களுக்கு இம்மாதிரியான நிலைமைகள் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். ஆகவே அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே கவனம் செலுத்தி உடனடியாக நட வடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாணவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஸ்காலர்ஷிப் பாரங்கள் கிடைக்காமல் போவதால், மாணவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். அந்தப் பாரங்களை அரசாங்க அச்சகத்திலே பெருவாரியான அளவில் அச்சிட்டு, ஏழை மாணவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் ஏழை அரிஜன மாணவர்களுக்கு வழங்கும் பணம் காலாகாலத்தில் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். மேலும் ஏழை அரிஜனங்களுக்கு வழங்கும் கடன்களை தாமதமின்றி உடனடியாக வழங்க வழிவகை செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிஜனங்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுப்பதிலும், வீட்டுமனை கள் வழங்குவதிலும், அரிஜன காலனிகளுக்கு மின்விளக்குகள் அமைத்துக் கொடுப்பதிலும் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்தக் கால தாமதத்தைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை நல்ல முறை யில் துரிதமாக எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரிஜன மக்களைப் பொறுத்தமட்டிலே அன்று எப்படி நிலைமை இருந்ததோ அதேபோன்றுதான் இன்றும் இருக்கிறது. இதில் மாறுதல் எதுவும் இல்லையென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். காரணம்

இன்றைக்கு அரிஜன மக்களுடைய முன்னேற்றத்தைப் பற்றிப் பார்க்கக் கூடிய நேரத்திலே, இன்றைக்கு ஏதோ பெயரளவுக்குத்தான் அந்த இல்லாகா இருந்து வருகிறது.

உதாரணமாக, குடியாத்தம், திருப்பத்தூர் தாலூக்காவுக்கு ஒரு தாசில்தார் இருந்து வருகிறார். கடந்த ஐந்து வருஷ காலத்திலே கணக் கெடுத்துப் பார்த்தால் மூன்று மாதம், ஆறு மாதத்திற்கு மேல் யாரும் நிரந்தரமாக இருந்ததில்லை. அப்படி மூன்று, ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தாசில்தார் போய், வேறு தாசில்தார் வருவதாலே எதையும் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. எந்தப் பிரச்சினையை இந்த மூன்று ஆறு மாத காலத்திற்குள் புரிந்துகொள்ள முடியும்? வீட்டுப் பிரச்சினையைப் புரிந்து கொள்ள முடியுமா? எதையும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இதன் காரணமாக எந்தப் பிரச்சினையும் தீர்க்கப்படாமல் இருந்து வருவது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத் தான், 'அன்றைக்கு எப்படி இருந்ததோ, அதேபோன்றுதான் இன்றைக் கும் இருக்கிறது' என்று நான் கூறினேன். இதிலே கொஞ்சம் தீவிர மான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குத் தீண்டாமை கூடாது என்பதைப்பற்றியும், தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும் யாருக்கும் அபிப்பிராயபேதம் இருக்க முடியாது. அரிஜன மக்களை கோயில், குளம், கிணறு, ஓட்டல் போன்றவைகளில் அனுமதிக்கக்கூடிய தன்மையிலே சட்டத்தை உண்டாக்கினால் மட்டும் போதாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நகரங்களிலேதான் ஓரளவுக்குத் தீண்டாமை கூடாது என்பது கொஞ்சம் சாதகமாக இருக்கிறது. கிராமங்களிலே இன்றைக்கும் அரிஜன மக்களுக்குப் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. இதுபோன்ற விஷயங்கள் எல்லாம் கிராமப்புறங்களிலே இன்னும் பழையமாதிரியே இருந்துவரு கின்றன. கிராமப்புறங்களிலே இதுபோன்ற விஷயங்களிலே தக்க நட வடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அளவுக்குத் தீவிரமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மிகக் கடுமையான சட்டங்கள் போட்டாக வேண்டும். அதன்மூலமாகத்தான் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

செத்த பிணத்தை ஒரு பொதுச் சுடுகாட்டில் வைத்துப் புதைக்கின்ற அளவுகூட நிலைமை இல்லை. உயிருள்ள மனிதனை எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பல கிராமங் களிலே உயர்ந்த சாதிக்காரர்கள் இருக்கிற கிராமங்களில் கூட அவர்கள் செல்வதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. சுடுகாடு இருந்தாலும் பிணத்தை தூக்கிச் செல்ல பாதை கிடையாது. இன்றைக்கு வீட்டுமனைப் பிரச்சினை இருந்தாலும் — வீடு கட்டிக்கொடுக்கின்ற நிலைமையே இருக்கவேண்டும். வீட்டுமனை கொடுப்பதற்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமானால் அதில் எவ்வளவோ சிக்கல்கள் வருகின்றன. பணக்காரர்களுடைய நிலமாக இருந்தால் கிட்டப் போவதற்குக்கூட அதிகாரிகளுக்குப் பயம். ஆகவே, அந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்பது மட்டும் அல்ல. உடனடியாக அவர்களுக்கு வீட்டுமனை கொடுத்தாக வேண்டும். கொடுக்கின்ற நிலத்தை அவர்கள் விற்க அனுமதி இருக்கக்கூடாது. மற்றவர்கள் வாங்கக்கூடிய அளவுக்கும் நிலைமை இருக்கக் கூடாது. கொடுக்கக்கூடிய நிலத்தை இங்கே விற்றுவிட்டு, இன்னொரு இடத்திற்குப் போய் நிலம் வேண்டும் என்கிற நிலை இருக்கிறது. அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டு மென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, மதிய உணவுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அரிஜன மாணவர்களுக்கு ஒரு மாதிரி, உயர்ந்த சாதிக்காரர்களுக்கு ஒருமாதிரி, ஒருத்தருக்குப் 15 பைசா என்றால் இன்னொருத்தருக்கு 10 பைசா. இதைக் காண்டிராக்ட் எடுக்கக்கூடியவர்கள் வேறு இடையில் திருட்டு- இதுபோன்ற நிலைகள் இருக்கக்கூடாது. ஒரு காப்பியை எடுத்துக் கொண்டால் கூட 25 பைசாவாக இருக்கிறது. ஒரு காப்பி காசு—25 பைசா என்ற அளவுக்காவது அந்தத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்ப தாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 15] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

மக்களுடைய மனமாற்றத்தின் மூலமாக தீண்டாமை ஒழிப்பை நிறைவேற்றி விடலாம் என்று அமைச்சர்கள் சொல்லலாம். மனமாற்றம் ஏற்படவேண்டும் என்பது வரவேற்க வேண்டிய விஷயம்தான். ஒருத்தருடைய ஹார்ட்டை இன்னொருத்தருக்குப் பொறுத்திவிடலாமே தவிர மனமாற்றம் ஏற்படுத்துவது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் அல்ல. சட்டம் கொண்டுவருகிறபோதே பலவிதப் பித்தலாட்டம் நடப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே சட்டத்தைக் கடுமையாகக் கொண்டுவருவதன் மூலம்தான் மனமாற்றத்தையே ஏற்படுத்த முடியும். குறிப்பாக பெரிய பெரிய உத்தியோகங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதோடு கிராமங்களில் கர்ணம், மணியக்காரர் போன்ற சிறிய சிறிய உத்தியோகங்களையும் கொடுத்தாக வேண்டும். அப்போதுதான் "வாங்க ஐயா, வீட்டுக்குள்ளேயே வந்து குந்துங்கள்" என்று அவர்களை அணைத்துக் கொண்டு போகிற நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக ஒருசில இடங்களில் அரிஜனக் காலனிக்கு ரோடு வசதி கிடையாது. குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. லைட் வசதி கிடையாது. அதுவும் குறிப்பாக ஆந்திராவில் இருந்து தமிழ்நாட்டோடு சேர்ந்திருக்கக்கூடிய பகுதியில் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் உடனடியாக இந்த வசதிகளைச் செய்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐ. ஏ. எஸ். படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு இதுவரை மாதம் 100 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது அது 80 ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாப்பாட்டு வசதி இல்லை, கொஞ்சம் மோர் வேண்டும், ரசம் வேண்டும் என்றால்கூட உங்க அப்பன், உங்க அம்மா இப்படித்தான் சாப்பிட்டார்களா என்று கேட்கக்கூடிய மிக மோசமான நிலை அதிகாரிகளிடம் இருப்பதாக அறிந்து வருத்தப்படுகிறேன். அதை 100 ரூபாயாகக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு மத்திய சர்க்காருடன் போராடியாவது வழங்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்குவதில் இன்றைக்கு ஐயாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஸ்டே ஆர்டர் இருப்பதாக அறிகிறேன். இதைப் பார்கும்போது ரெவின்யூ போர்டு இருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்று தோன்றுகிறது. டி. வி. புறம்போக்கு நிலங்களை உயர்ந்தசாதிக்காரர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு விவசாயம் பண்ணுகிறார்கள். இவற்றை எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு அரிஜன மெம்பர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்றால் கோ ஆப்ட் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதுபோல பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மெனாக அரிஜனன் யாரும் வரவில்லை என்றால் சட்டத்திலேயே அப்படி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வழிசெய்ய வேண்டும்.

டி. எச். டபுள்யூ. ஆபீசர்களுக்கு 10·/. வரை உதவி வழங்கக்கூடிய அதிகாரம் இருந்ததை இப்போது அமைச்சரே அதை வாங்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதனால் பல இடைஞ்சல்கள் வருகின்றன. தவறு நடந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அதைத்தவிர இந்த அதிகாரங்களை அவர்களிடமே கொடுத்துவிடுவதுதான் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோயில் மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். அதுபோல காட்டு இலாக்காவுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு வழங்க வேண்டும்.

பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு உபகாரச் சம்பளம் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கிடைப்பதில்லை. அவ்வாறு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். ஒதுக்கப்படுகிற பணம் போதாது. அதை அதிகப்படுத்துவதோடு, ஸ்காலர்ஷிப் தொகையையும் உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1968 மார்ச் 15

திரு. மா. இராசாங்கம் : சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன். இது பலவிதமான செல வினங்களைக் கொண்ட பொதுபட்ஜெட் போல இருக்கிறது. எப்படி என்றால் பொதுபட்ஜெட்டில் கல்வி மானியம் உண்டு. இதிலும் கல்வி மானியம் இருக்கிறது. அங்கே விவசாயம் இருக்கிறது. இதிலும் விவசாயத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. சாலை வசதிகளுக்கு அங்கே பணம் ஒதுக்கப்படுவதுபோல இங்கும் ரோடுகள் போடுவதற்குப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. மின்சாரத் திற்கும் ஒதுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி ஒரு பொதுபட்ஜெட் போலவே இது இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு சர்க்கார் இந்த இனத்தின் கீழ் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கிச் செலவு செய்தாலும் அரிசனப் பெரு மக்கள் அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்வார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் 41·/. மக்கள் தொகையை உள்ளடக்கிய மானி யம் இது. நிதி போதாத நிலைமையில் இருக்கக்கூடியதைக் கொண்டு அதிகமானதை ஒதுக்கி சரிக்கட்டியிருக்கிறோம் என்பதைத் தவிர இது போதும் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. இருக்கிற வசதியை வைத்துக் கொண்டுதான் செய்திருக்கிறோம். புதிதாக ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. சில காரியங்களைப் புதிதாகவும் செய்திருக்கிறோம். முனபு மாணவர்களுக்கு உடை கொடுப்பது கிடையாது. இப்போது உடை கொடுக்க வகை செய்திருக்கிறோம். மேலும் கடை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கிற வாய்ப்பைச் செய்திருக்கிறோம். திரு. இராமலிங்கம் பேசுகிறபோது யார் போய் அந்தக் கடையில் வாங்குவார்கள் என்று சொன்னார். அந்தக் கடையில் போய் வாங்குங்கள் என்று பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கிற நாம்தான் பிரச்சாரம் செய்து அந்தச் சமுதாய மக்கள் தொழில்துறையில் ஊன்றிக்கொள்ள வழிசெய்ய வேண்டும். மேலும் வொர்க்ஷாப் வைப்ப தற்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சைக்கிள்ஷாப் வைக்க ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவை எல்லாம் பாராட்டப்பட வேண்டிய புதிய அம்சங்கள். உதவித்தொகை இப்போது கொடுக்கிறார்கள். முன்பு எல்லாம் உதவித் தொகை மாணவர்களுக்கு வருடக் கடைசியில் கையில் மீதிப்பணம் வாங்குகிற நிலைமை இருந்தது.

முற் பகல் 11–30 உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் விடுதிச்செலவு டிவைடிங் லிஸ்டமாக இருப்பதால் மாதத்துக்கு 20–25 ரூபாய் பற்றுக்குறையாகப் போய் விடுகிறது. வருஷத்துக்கு 300 ரூபாய் பற்றுக்குறை ஆகிவிடுகிறது. சில வேளைகளில் பரீட்சை எழுத முடியாமல் கூட அரிசன மாணவர்கள் தவிக்கிறார்கள் என்ற நிலையை இங்கே சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடிய வில்லை.

மதிய உணவைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் மற்றவர்களுக்குக் குறைவாகவும் அரிசனங்களுக்குக் கூடுதலாகவும் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். உள்ளபடியே அதில் பெருந்தன்மை இருக்கிறது. ஆனால் அந்த உணவு கொடுக்கும் வகையில் ஏதோ ருசிக்குச் சோறு கொடுக்காமல் பசிக்குத்தான் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இன்னும் அவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் உணவுப் பண்டங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். எங்கெங்கே அரிசன விடுதிகள் நடத்துகிறார்களோ, எங்கெங்கே மதிய உணவு திட்டம் உருவாகிறதோ அங்கெல்லாம் கண்ட்ரோல் விலையில, நியாயமான விலையில் அரிசி கிடைக்க சர்க்கார் வழி செய்தால் தான் இன்னும் நல்ல வாய்ப்புக்கள் ஏற்படும் என்ற நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நல்ல துறையில் கூடுமான வரையில் சம்பந்தபட்டவர்களையே அதிகாரிகள் ஆகப் போடுவது தான் நல்லது. அப்போதுதான் தனி ஆர்வம் காட்டப்படும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இருந்தால்தான் அவர்களுக்கே ஒரு தனி ஆர்வம் எற்படும். நான் ஏதோ சொல்வதாகக் கருதவேண்டாம். பெரியவர்கள் கூடச் சொல்கிற கருத்துத்தான் இது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இருந்தால்தான் அவர் களுக்கே ஒரு தனி ஆர்வம் ஏற்படும், வேறு வகுப்பினர் இருக்கக் கூடாது என்ற கருத்தல்ல. ஆனால் வேறு வகுப்பினர் இருக்கும் இடங்களில் அக்கறை குறைவாகத் தோன்றுகிறது. உதாரணமாக கள்ளர் ரிக்ளமேஷன் கலெக்டர் ஆக நியமிக்கப்பட்டவர் இதுவரையில் ஒரு முறைகூட அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர், அதற்கு நியமிக்கப்படவில்லை. இதைக் குறைபாடாகச்

சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று நம்பிக்கை இருக்கிறது. அரிசனநலத் துறையில் உள்ள சில அதிகாரிகள் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக் காட்டுகிறார்கள் என்று பல இடங்களில் பேசப் படுகிறது. இதை நான் இன்று மட்டும் அல்ல. பொதுவாக 4, 5 ஆண்டு காலமாகவே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். புதிய அரசு மதுரையிலும் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அண்மையில்கூட மாற்றங்கள் ஏற் படுத்தினார்கள். அரிசன மக்கள் உண்மையிலேயே நல்ல நிலைமைக்கு வர வேண்டுமானால் அந்த ஆசை உள்ளவர்களைத்தான் அதில் அதிகாரியாகப் போட வேண்டும். அப்படிப் போட்டால் மிகப் பலன் அளிக்கும்.

இஸ்லாமிய மதத்தினருக்கும் கிருஸ்துவ மதத்தினருக்கும் மதம் மாறிய காரணத்தினால் உதவிப் பணம் கிடைக்காமல் போகிறது. மதம் மாற்றம் என்றால் மனமாற்றமே தவிர பொருளாதாரத்தில் மாற்றம் இல்லை. ஏதோ மதம் மாறிவிடும் காரணத்தால் பொருளாதாரத்தில் மாற்றம் ஏற்படுவதுபோல் இங்கு சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறது. அரிசன மக்களா என்ற ஒரே கேள்வி கேட்டு அவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் அளிக்கிறார்கள். மதம் மாறியிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தைக் காட்டி மற்றவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்காமல் இருப்பது சரி அல்ல. அவர்கள் மதம் தான் மாறியிருக்கிறார்கள் என்று மிக நன்றாகத் தெரியும். மேலும் செக்யூலர் ஸ்டேட் என்ற கொள்கையை வைத்திருக்கிற நிலையில், மதச் சார்பற்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறோம் என்று சொல்கிற நிலையில் நாம் அரிசன மாணவர்களானாலும் மதம் மாறினவர் களானாலும் அவர்களைப் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற ஒரே லட்சியத்தை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு அரிசனங்களுக்கும் அளிக்கும் சலுகைகளை மதம் மாறிய இஸ்லாமிய கிருஸ்துவ மதத்தினருக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒரு விசித்திரமான நிலை இருக்கிறது. நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தின்கீழ் அரிசன நல மானியத்தில் இருந்து பாதித் தொகையும் மத்திய அரசிட மிருந்து பாதித் தொகையும் கிடைக்கிறது. ஆனால் நகராட்சியில் கொடுக்கப் படுகிற வீட்டுக்கு வாடகை கொடுத்துதான் அவர்கள் இதுவரையில் இருக் கிறார்கள். ஏதோ இனமாகக் கட்டிக் கொடுத்த வீடுபோலப் பேசப்படுகிறது. ஆனால் கொடுப்பது அப்படி இல்லை. வேலையை விட்டுப் போகும்போது இதுபோன்ற வீடுகளிலிருந்து வெளியே போகும் நிலை இருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட நிலை இல்லாமல் அந்த வீட்டை அவர்களுக்கே உடைமை ஆக்குவதற்கு சட்டத்திலே வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீண்டாமையை பொருத்தவரையில் இப்போது எல்லாம் எங்கள் பகுதியில் அது அறவே ஒழிந்திருக்கிறது என்று நாங்கள் துணிச்சலாக சொல்லலாம். அவர்களுக்கு இப்போது பொது வாழ்வில் இருக்கிறவர்கள் தான் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் சொல்லும்போது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் சில வேலைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அரிசன் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இதுவரையில் அவர்கள் தேடிச் சென்ற நிலை இருக்கிறதே அல்லாமல் அவர்களைத் தேடி வரும் நிலை இல்லை. அவர்களைத் தேடிவரும் ஏற்பாட்டைச் செய்தால்தான் இறங்கிவரும் மனப்பான்மை மாறி ஏறி வரும் மனப் பான்மை வரும். உத்தியோகங்கள் இவர்களைத் தேடி வரும் நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி என் உரையை முடிக் கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. கே. பி. எஸ். மணி:** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது பேசுவதில் நான் பெருமை அடைகிறேன். இந்த அரசு கடந்த காலச் சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரமும் அதன் செல்வாக்கும் உலகத்தில் முன்னேற வேண்டும் என்றால் வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களுடைய முன்னேற்றம்தான், பெண்களுடைய முன்னேற்றம்தான் தேசத்தின் பெரிய முன்னேற்றமாக பெரியவர்கள் எல்லோரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நடந்து வருகின்ற முறையும் அப்படித்தான். அதைப் போலவே இந்த தேசத்தில் வாழும் பெரும் பகுதியான தொழிலாளர் சமுதாயமாக இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் மிக பிற்பட்ட மக்களும் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. தேசத்தின் அமைப்பு முறையை நீங்கள் மாற்றவேண்டும். பிற்பட்ட வகுப்புகளையும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புக்களையும் முன்னுக்குக் கொண்டு வந்தாலொழிய எந்தவிதமான மாறுதலையும் பிற்பட்டவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் மாற்ற முடியாது என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டு மேற்கொண்டு காரியங்களைச் செயல்படுத்துவோம். நாங்கள் முதுகெலும்பாக உபயோகப் படுகிறோமே தவிர எங்களுக்கு முதுகெலும்பு இல்லை. காரணம் பல விதமான சிக்கல்களில் நாங்கள் கட்டுண்டு கிடக்கிறோம். இந்தக் கட்டுகளை அவிழ்ப்பதற்கு நீங்கள் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும். ஏதோ கண்களைத் துடைக்கும் மாதிரி எங்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதனுலோ, பள்ளிக்கூடங்களில் சலுகைகள் கொடுப்பதனுலோ நாங்கள் முன்னேறி விட வேண்டுமென்று நினைத்தால் அது வீண் கனவாகத்தான் முடியும். கல்வி மானியத்தின்போது பேசும்போதே நான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். கல்வியிலே நாங்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். கல்வி படிக்காமல் அல்ல, கல்வி போதிக்கப்படும் முறையிலே நாங்கள் தாழ்த்தப் பட்டவர்களாகக் கருதப்பட்டிருக்கிறோம். அதை இந்த அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். கல்வித் துறையிலே வருகின்ற பாட புத்தகங்களிலே பறையன்–பள்ளி, குறவன்–குறத்தி, புலையன்–புலைச்சி என்ற இழிச் சொற்கள் கொண்ட எந்த இலக்கியமாக இருந்தாலும் அதனை தூக்கியெறிய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டாலொழிய அடிப்படையிலே சிறு குழந்தைகளாக இருக்கும் மக்களுக்கு மனமாற்றம் ஏற்படுத்த முடியாது. மேல் மட்டத்தில் வந்தபோது மனமாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றால் அது அவ்வளவு சாத்தியம் அல்ல. தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாட்டு வரையில் என்று சொல்வோம். ஆகவே, சமூகங்களைப் பற்றிக் குறிக்கும் இழி சொற்களை பாடபுத்தகங்களில் இருந்து அறவே ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தீண்டாமையைப் பற்றி பிரச்னை வரும்போது, தீண்டாமை என்னும் விஷயம் மனமாற்றத்தினல் வரவேண்டும் என்று சுலபமாகப் பதில் சொல்லி விட முடியும். ஆனல் மனமாற்றம் வருமா என்பதுதான் பிரச்னை. மனமாற்றம் அவ்வளவு சுலபமாக வரமுடியாது. அத்தகைய மனமாற்றம் வரும் அளவுக்கு இந்த தேசத்தில் இருக்கும் ஜாதி சமய பிணைப்புக்கள் ஒத்துக்கொள்ளாது. மதத்தில் அரசாங்கம் தலையிடாது என்று சொன்னல் அத்தகைய மாற்றம் எப்படி வரும்? நீங்கள் அரசாங்கத்திலே திட்டம் போடும்போது மதவாதிகளிடமிருந்து எதிர்ப்பு வரும். மதத்தை கட்டுப் படுத்துவதற்கு முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். கோவில்கள் எங்களுக்குச் சொந்தம், அவைகளை எங்களுக்கு உரிமை ஆக்கவேண்டும் என்றுகூட நான் சொல்ல முடியும். எங்களுக்கு பொருளாதார வசதி இருக்குமானல் இன்றைக்கு ஹைகோர்ட்டிலேகூட நாங்கள் கேஸ் போடமுடியும். மதுரையில் இருக்கும் மீனட்சி ஒரு சக்கிலிச்சி என்பது புராணம். காசியில் உள்ள விஸ்வநாதர் ஒரு வெட்டியான். அவருடைய பெயரால் கோவில் கட்டப்பட்டது. அப்படி ஒவ்வொரு கோவிலையும் எடுத்துக்கொண்டு நாங்கள் சொல்லமுடியும். இந்து மதத்தில் உள்ளவர்களே சொல்கிறார்கள். பரமசிவனுடைய நடை, உடை பாவனைகளைப் பார்த்தாலே தெரியும். படித்தவர்கள் நீங்கள், ஆகவே அந்தக் கோவில்களின் சொத்துக்களை தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன மக்களுக்குச் செலவிடலாம் என்றால், அது மதத்திலே தலையிடுவதாகும், எண்டோமெண்ட்–படி அது சரியல்ல என்று சாக்குப் போக்குச் சொல்லிக்கொண்டு எத்தனை நாளைக்குத்தான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? ஆகவே, தயவுசெய்து இப்போப்பட்ட விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. கோவிலுக்கு இவ்வளவு சொத்து இருக்கவேண்டியதன் அவசியம் என்ன? கோவிலின் உள்ளே பாராங்கல் பரப்ப 10 லட்சம் ரூபாய், உணவு செலவுக்கு 60 லட்சம் ரூபாய், கும்பாபிஷேகத்திற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் என்று இப்படி எல்லாம் பணம் வீணுகச் செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு எங்களுக்கு வசதிகள் செய்யப்படவேண்டும்.

1968 மார்ச் 15] [திரு கே. பி. எஸ். மணி]

கடந்த கால அரசு நில ஆர்ஜிதத் திட்டங்களுக்கு 79 லட்சம் ரூபாய் செல விட்டது. ஆனால் கண்காணிக்க ஆள் இல்லை. யானை வாங்கிக் கொடுத்தார்களே தவிர ஓட்டுவதற்கு ஒரு அங்குசம் போட வழி இல்லாமல செய்துவிட்டார்கள். ஆகவே தயவுசெய்து ஆர்ஜிதம் செய்த நிலங்களை எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கும் வகையில் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும.

பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காவில் ஒரே இடத்தில் 110 எக்கர் நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் செயல்படுகிறதா என்றால் இல்லை. கண்காணிப்பு ஏற்படவில்லை. ஆகவே, இந்த அரசு இம்மாதிரியான இடங்களில் கண்காணிப்பு முறைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நில ஆர்ஜிதம் பற்றி சென்ற 10 ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக் காலத்தில் சகல அதிகாரங்களையும் சென்னையில் கொண்டு வந்து வைத்துக்கொண்டு மாவட்டங்களில் வெள்ளைக்கார ஆட்சிக்கு ஏஜண்டுகளைப்போல கலெக்டர்கள் ஆர்.டி.ஓ. தாசில்தார் ஆகிய அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டார்கள். அந்த முறையில்தான் இன்று வரையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நீங்கள் ஒழித்தால் ஒழிய நில ஆர்ஜிதம் வீட்டுமனைக்கோ ரோடு களுக்கோ செய்ய முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டம்பற்றி ஸ்டேட் வெல்ஃபேர் கமிட்டியிலே சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக் கிறது, கலெக்டர் மட்டத்தோடு நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்று. ஆகவே தயவுசெய்து அதைப் பரிசீலித்து புனர்வாழ்வு கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக வெல்ஃபேர் டிபார்ட்மெண்ட், இப்பொழுது அது ட்ரெயினிங் செண்டராகத்தான் இருக்கிறது. தாசில்தாராகவோ அல்லது மேல் உத்தியோகத்திற்கோ செல்ல வேண்டுமென்றால் இந்த வெல்ஃபேர் டிபார்ட்மெண்டில் ஆறு மாதம் வேலை செய்தால் போதும் என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறதே ஒழிய அதிலே அக்கறை இல்லை. ஏதோ செய்ய வேண்டும், செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற நீங்கள் இப்படி வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்ட் டிரெயினிங் செண்டராக இருந்தால் அதனால் யாருக்கு என்ன பலன் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே வருகிறவர்கள் 6 மாத காலம் தள்ள வேண்டுமென்றுதான் வருகிறார்கள், அந்த நிலைமையையும் மாற்றவேண்டும்.

நிலம் வழங்குவதை எடுத்துக் கொண்டால், 12 ஆயிரம் வேலி நிலம் தருமபுரி ஆதினத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது, ஐந்தாறு மடங்களுக்குச் சொந்தமாக ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுதுதான் லேண்ட் சீலிங் ஆக்ட் வந்ததால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்கள் எல்லாம் பரம்பரையாக—அமைச்சர் அவர்களைக் கூட்டிப்போய் காண்பிக்கலாம் —கள்ளர்கள், தேவர்கள், வன்னியர்கள், அரிசனங்கள் நூற்றுக்கணக் கானவர்கள் அங்கே வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட அவர்களுக்கு இதுவரையில் நிலம் சொந்தமாகக் கிடையாது. இதைப் போலக் கொடுமை வேறு எங்கும் இருக்க முடியாது. பிற்பட்ட மக்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று உண்மையிலேயே அக்கறை இருக்குமானால் நீங்கள் குறைந்தபட்சம் இந்த உதவியையாவது அவர்களுக்குத் தயவுசெய்து கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடன் கேட்டால் ஜாமீன் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் ஐயர், முதலியார் இருப்பதால்—நான் சாதியைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதாக யாரும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். நான் சாதியைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை—ஜாமீன் கொடுப்பதற்கு வசதியில்லை. எங்களுக்கு ஜாமீன் கொடுப்பதற்கு ஆளில்லை. அதனால் கடன் பெறமுடியாத நிலை வந்துவிடுகிறது. அதனால் ஏர் கட்ட முடியவில்லை, காலாகாலத்தில் உழவு செய்யமுடியவில்லை. கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாவிட்டால் கோர்டிலே போட்டு எவிக்ஷன் வேறு செய்துவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களை எல்லாம் தீர்ப்பதற்கு உடனடியாக முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

இதிலே மிகப் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்றும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் என்றும் இரண்டு வகுப்பினர்களாக வைத்திருக்கிறார்கள். வன்னியர்கள், கள்ளர்கள், ஆதித்திராவிடர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பெயரில்தான் மாற்றமே தவிர, அவர்களுக்கு உணவு, உடை, இடம் இவை கிடைப்பதிலே எல்லோருக்கும் கஷ்டங்கள் ஒன்றாகத்தான் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையையும் மாற்றவேண்டும்.

ஐ.ஏ.எஸ். டிரெயினிங்குக்காக மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய பணத்தையெல்லாம் செலவழிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்த பிள்ளைகளை ஸ்டிரிக்ட் டிஸிப்ளின் ஒழுங்குமுறை இருக்கக்கூடிய வகையில் அவர்களை பயிற்றுவிக்கவேண்டும். ஒழுங்கு இல்லாத முறையில் படிக்க வைத்தால் அவர்களால் இந்த சமூகத்திற்கும் தேசத்திற்கும் எந்தவித நன்மையும் கிடையாது, அவர்கள் பயன்படமாட்டார்கள். ஆகவே ஸ்ட்ரிக்ட் டிஸிப்ளின் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்காலர்ஷிப் பற்றிப் பேசினார்கள். கிட்ட தட்ட இதிலே 6 கோடியே 51 லட்சத்து 21 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்த பாபுலேஷனில் பிற்பட்ட வகுப்பினரும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரும் 1 கோடியே 40 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகையை வைத்து அவர்களுக்கு ஆளுக்கு எவ்வளவு வருகிறது என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் ஆறு ரூபாய்தான் வருகிறது. இந்த நாட்டின் பேக்போன் நாங்கள்தான், விவசாயம் செய்வதும் நாங்கள்தான், ரோடுகள் போடுவதும் நாங்கள்தான், பங்களாக் கட்டுவதும் நாங்கள்தான், பிணம் புதைக்கின்றவர்களும் நாங்கள்தான். ஆனால் எங்களுக்கு ஆளுக்கு ஆறு ரூபாய் என்ற அளவில் கொடுத்து இந்தச் சபையை வைத்துக்கொண்டு 19 ஆண்டுக் காலம் அவர்கள் செய்தார்கள், நாங்களும் செய்கிறோம் என்று சொன்னால் இதைப்போலக் கொடுமை வேறு எங்கும் கிடையாது. சண்டை போட்டால்தான், புரட்சி பண்ணினால்தான் கொடுப்போம் என்று சொன்னால் நாங்கள் அப்படியே செய்கிறோம். ஆளுக்கு ஆறு ரூபாய் என்பதை வைத்துக் கொண்டு எப்படி நாங்கள் முன்னேறுவது? ஆகவே விகிதாச்சாரப்படி எங்களுக்குக் கொடுங்கள். நேஷனல் டிபென்ஸ், எஜுகேஷன் இவற்றிற்குப் போக மொத்தப் பணத்தில் பாக்கியிருக்கிற தொகையை எங்கள் வீதாச்சாரப்படி எங்களுடைய பங்கைக் கொடுத்துவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆளுக்கு ஒரு ரூபாய் என்று சொன்னார்கள் (திரு. கே. பி. எஸ். மணி: ஆறு ரூபாய்) ஆறு ரூபாய் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். நான் கூறியது இந்த இலாகாவின்மூலம் தனி அக்கறையோடு செய்கிற புள்ளிவிவரம் தான். பொதுவாக இதைத்தவிர கல்விக்காக, சுகாதாரத்திற்காக, வேலை வாய்ப்புக்காகச் செய்கிறவற்றிலும் அவர்களுக்குப் பங்கு உண்டு.

திரு கே. பி. எஸ். மணி: அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்திற்கு நன்றி. எல்லாவற்றையும் கணக்குப் பார்த்தால் 76% இருக்கிறோம், எல்லா சலுகைகளையும் பார்த்தால் எங்களில் எத்தனை பேர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். இருக்கிறார்கள், டைரக்டர்களாக எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள், பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் அவற்றையும் கணக்கு வைத்துப் பார்த்தால் ஆளுக்கு 12 ரூபாய்க்கு மேல் வராது.

மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணாதுரை: எந்தத் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடையாமல் இருப்பவர்களைத்தான் பிற்பட்ட இனம் என்று சொல்வது. கல்வித் துறையிலும் மற்ற மற்றத் துறைகளிலும் முன்னேற வேண்டும். பிற்பட்ட இனம் அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட இனம் என்ற நிலையிலிருந்து மாறுதல் வேண்டும். இதுவரையிலும் நாங்கள் தாழ்த்தப் பட்ட இனம் தாழ்த்தப்பட்ட இனம் அதனால் உதவிசெய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நிலை அவர்களை அந்நிலையிலிருந்து உயர்த்தக்கூடிய வாதம் ஆகாது.

1968 மார்ச் 15] [மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணுதுரை]

அவர்கள் ஆறு ரூபாய் என்று சொன்னுர்கள். மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல் கொடுப்பதைவிட அதற்குக்கூட ஆளுக்கு ஆறு ரூபாய். அவர்கள் ஆறு ரூபாய் போதாது என்று சொன்னுல் அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆறு ரூபாய் தானு ஆறு ரூபாய் தானு என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசுகின்ற நேரத்தில் அதைப் பத்திரிகையிலே அரிசனங்களுக்கு ஆளுக்கு 6 ரூபாய்தான் என்று வருமானுல் மக்கள் ஆளுக்கு ஆறு ரூபாய்தானு என்று எண்ணத் தோன்றும். அந்த எண்ணம் அதைப் படிக்கிறவர்களுக்கு வருகிறது. அப்படி வரவேண்டுமென்ற கருத்து திரு. மணி அவர்களுக்குக் கிடையாது என்று நினைக்கிறேன். சர்க்கார் செய்கின்ற செலவு இருநூறு கோடிக்கும் அதிகமான செலவில் பெறுகின்ற தொகையோடு ஆறு கோடி ரூபாய் அதிகம் பெறுகின்ற அளவுக்குத் தனிச் சலுகை அவர்களுக்குக் காட்டப்படுகிறது. பெறுகின்ற தனிச் சலுகைகளேயும் வேறு சலுகைகளோடு கூட்டிப்போட்டுக் கணக்குச் சொல்ல வேண்டும். ஆளுக்கு ஆறு ரூபாய் போதாது என்று சொன்னுல் அது யாரும் மறுக்க முடியாத வாதம்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்திற்கு என்னுடைய பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இறுதியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். எம்.எல்.ஏ., எம்.பி. எல்லாவற்றிலும் எங்களுக்குப் பாகம் கொடுத்து இருக்கிருர்கள். ஆனுல் முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் பதவிகளில் எங்களுக்கு ஒன்றுகூட கிடைக்கவில்லை. 375 சேர்மன்களிலே நாங்கள் இரண்டு பேர்கள்தான் வந்திருக்கிறேம் அத்தி பூத்த மாதிரி. இதைப் பற்றி பஞ்சாயத்து யூனியன் மாநாட்டில் மன்னுர்குடி சேர்மன் திரு. முருகையன் அவர்கள் சொன்னபொழுது அவரை அடிக்கவே வந்து விட்டார்கள், வந்துவிடு வெளியே என்று நான் சொன்னேன். சர்க்கார் எங்களுக்கு ஏதாவது கொடுத்துவிடப் போகிறதோ என்று அவர்கள் நினைக் கிருர்கள். நீங்கள் எவ்வளவோ பெரிய பெரிய சாதனைகளேச் செய்வோம், செய்வோம் என்று சொல்லித் திட்டமிட்டிருக்கிறீர்கள். படி அரிசித் திட்டம், முடியாது, முடியாது என்று சொன்னுர்கள், நீங்கள் அதைக் கொண்டு வந்து ஒரு ஆண்டு முடிந்து இரண்டாவது ஆண்டு வந்துவிட்டது. ஆகவே இதை இரண்டாவது பெரிய சாதனையாக எடுத்துக் கொண்டு தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கு வரப்போகின்ற பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல்களிலே குறிப்பிட்ட ஸ்தானங்கள் ஒதுக்குகின்ற முறையிலே சட்டத்திலே ஏற்பாடுகள் செய்தால் தீண்டாமையை ஒழித்ததாக அது மிகப் பெரிய சாதனையாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு எனக்கு இவ்வளவு நேரம் கொடுத்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு எம். சுரேந்திரன் :** தலைவர் அவர்களே, அரிசன நலத்துறை மானியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற 6,51,21,100 ரூபாயை அனுமதிப் பதிலே எவ்விதமான மாறுபாடும் கிடையாது. ஆனுல் என்னுடைய கருத்தின்படி இந்தப் பணம் போதாது என்று கூற விரும்புகிறேன். நாட்டிலே இருக்கின்ற வருவாய் குறைந்தவர்கள், கல்வியில் தாழ்ந்த வர்கள், சமுதாயத்தில் கீழ்மட்டத்தில் உள்ளவர்கள், நோய் நொடி களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அங்க ஹீனர்கள் போன்றவர்களை யெல்லாம் பாதுகாக்கின்ற, பராமரிக்கின்ற பொறுப்பை ஒரு சேம நல அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது கடமையாகும். அப்படி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய கடமையினுடைய ஒரு பகுதியாகத்தான் அரிசனங்களும், மலைவாசியினரும், குற்றப்பரம்பரையிலே இருந்து நீக்கப்பட்டவர்களும் இருந்து கொண்டிருக்கிருர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட வர்கள் கணிசமான எண்ணிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்கிருர்கள். அப்படி கணிசமான பகுதியினராக இருக்கின்ற அவர்களுக்கு இந்தச் சமுதாயத்திலே இழைக்கப்பட்டிருக்கும் தீங்கு கொஞ்சநஞ்சமல்ல. மிகக் கொடுமையான முறையிலே கடந்த காலத்திலே அவர்கள் நடத்தப்பட்டிருக்கிருர்கள். மேல் சாதிக்காரர்களிலே ஏழைகளாக உள்ளவர்கள் மீது பொருளாதாரத் திலே செழுமையாக உள்ளவர்கள் மட்டுந்தான் ஆதிக்கம் செலுத்துவார் கள். ஆனுல் இவர்கள் மீது பொருளாதாரத்தில் செழுமையானவர்களாக

உள்ளவர்கள் மட்டுமல்லாது சாதாரண நிலையில் இருக்கக்கூடிய மேல் சாதிக்காரர்களும் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிக் துன்பத்திற்குள்ளான மக்கள், கொடுமைக்குள்ளான மக்கள் கொதித்தெழுந்து இந்தச் சமுதாய அமைப்பை பொடிசூரணம் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினால் அதை நியாயமானது என்றே கருத வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை போதுமானதாக இல்லை. ஏதோ புள்ளி விவரங்களைக் காட்டி அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று கூறப்படுகிறதே தவிர, அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே அடிப்படையான மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை என்பதை பேசிய உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் கூறினார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

1955-ம் வருஷத்திலிருந்து இங்கே தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. பதின்மூன்று ஆண்டுகள் ஆன பிறகு அந்த நோக்கம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேறி இருக்கிறது என்று அரசாங்கம் மதிப்பீடு போட்டிருக்கிறதா? அவ்வாறு ஒரு மதிப்பீடு போட்டுப் பார்த்தால் அந்தச் சட்டமானது மிக அதிகமாகப் பயன்படவில்லை என்பதும், இன்னும் பல இடங்களில் தீண்டாமை அப்படியே இருக்கிறது என்பதும் தெரியும். அந்த மக்களுக்கு எல்லா இடங்களிலும் குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்காவது வழி செய்திருக்கிறோமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்காகக் கூற விரும்புகிறேன். அரிசன மக்களுடைய நிலை எந்த அளவுக்கு இன்றையதினம் மாறுதல் அடைந்திருக்கிறது, இன்னும் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப் பட்டு பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. அதற்கான அறிக்கைகள் முடிவடைகின்ற தருவாயில் இருக்கின்றன. அதற்கு நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த, முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள்தான் தலைவராக இருந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த விளக்கத்திற்கு நன்றி கூறிக் கொண்டு மேலும் தொடருகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே பாலமலை என்ற பகுதி இருக்கிறது. அங்கு மலைவாசிகள் வாழ்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்கள் அங்கிருந்து வேறு பகுதிகளுக்குச் செல்வதற்குப் பாதைகள் கூடக் கிடையாது. குடி தண்ணீர் கிடையாது. விளக்கு வசதிகள் கிடையாது. அதற்கு அடுத்தாற்போல் உள்ள கொளத்தூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கும் பல இடங்களில் அரிஜனங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கும் குடி தண்ணீர் வசதியோ, மற்ற வசதிகளோ இல்லை. அவர்களுடைய வீடுகளும் மற்றவர்களுடைய நிலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, அவர்களுக்காகவே வீடுகள் கிடையாது. அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கும் மேல் வகுப்பிலுள்ள விவசாயிகளை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடி தண்ணீருக்காகக் கவலை இறைக்கின்ற கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துச் செல்வதற்கும் நிலக்காரர்கள் விரும்பினால்தான் முடியும். அவர்கள் விரும்பவில்லையென்றால் அந்த அரிசனங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் சாக வேண்டிய நிலையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்வதற்குக் கூட உரிமை இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள், அப்படித் தண்ணீர் எடுத்துச்செல்லும்போது மேல் சாதிக்காரர்கள் பெண்களுடைய குடங்களை உடைப்பதும், அவமதிக்கின்ற காரியங்கள் செய்வதும் நடைபெறுகின்றன. இந்தச் சம்பவங்களைப் பற்றிப் போலீசில் புகார் செய்தால் அவர்களுடைய வாழ்வே பாதிக்கப்படும் நிலை இருக்கிறது. பூஞ்சண்டியூர் என்ற பகுதியில் அரிசனங்கள் மிகுந்த தாழ்வான பகுதியில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களைச் சுற்றிய பக்கத்தில் உயர்வான பகுதியில் வயல்கள் இருக்கின்றன. வயல்களில் தண்ணீர் வரும்போது இவர்களுடைய வீடுகளுக்குள் தண்ணீர் புகுந்து பாம்புகளும், பூச்சிகளும் நுழையக்கூடிய நிலைமை

இருக்கிறது. வெளிக்குப் போக வசதி இல்லை. அந்த இடங்களில் வசதியான முறையில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஜில்லா மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகளைச் சந்தித்துப் பேசியும், விண்ணப்பம் அளித்தும் எவ்விதமான பரிகாரமும் ஏற்படவில்லை. நங்கவள்ளி என்ற பகுதியில் அரிசனச் சேரி இருக்கிறது. அவர்கள செல்லுவதற்குப் பாதை போட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த நிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் செல்வாக்கைக் கொண்டு பாதை போடாமல் தடுத்து விட்டார்கள். ஒரளவுக்கு அரிசனங்கள் மேம்பாடு அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும்கூட, கிராமப் புறங்களில் அவர்களுடைய நிலை சிரமமானதாகவே இருக்கிறது.

அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் நகரங்களில் அரிசன வாரங்கள் அரிசன நலத்திற்காகக் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கும் அதிகமான ரூபாயும், கிராமங்களுக்குக் குறைந்த ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நகரங்களில் இருப்பவர்களிடையே இப்போது தீண்டாமை என்ற நிலை கிட்டத்தட்ட போய்விட்டது என்று சொல்லலாம். நகரங்களில் ஆங்காங்கு தொழிற்சாலைகள் மற்ற வேலைகள் செய்கின்ற நிலை இருப்பதால் தீண்டாமை அவ்வளவாக இல்லை. கிராமங்களில் பழமையான மனோபாவம், பழக்கவழக்கங்கள் எல்லாம் இன்னும் மாறாமல் இருக்கும் காரணத்தால் கீழ்ச் சாதிக்காரர்கள், மேல் சாதிக்காரர்கள் என்ற நிலை தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கேதான் பிரசாரம் செய்ய அதிகமான பணம் செலவிடப்பட வேண்டுமே தவிர, நகரங்களில் செலவிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அரிசன மக்களின் நலன்களைக் கவனிப்பதற்காக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள்கூட, அவர்கள் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருந்தாலும்கூட, கீழ்மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அவர்களுடைய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக, உறுதியாக, திடமாக, தைரியமாக நின்று காரியங்களைச் செய்வதற்குப் பதிலாக, தங்களுடைய பதவி நிலையை உயர்த்திக்கொள்ளும் வழிவகைகளில் மட்டும் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு அந்த மக்களின் உயர்வுக்கான காரியங்களில் ஈடுபடாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலையை உள்ளபடியே உயர்த்த வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய நலனிலே அக்கறை கொண்டவர்களை அதிகாரிகளாகவும், சிப்பந்திகளாகவும் நியமிக்க வேண்டுமே தவிர, ஐ.ஏ.எஸ். படித்து விட்டதாலோ, ரெவின்யூ இலாகாவிலே பணிபுரிந்தார் என்ற காரணத்தாலோ நியமிக்கக் கூடாது. இந்த அமைப்பிலே இன்றைய சமூக நீதியை உணர்ந்தவர்களை, அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே உள்ள துன்ப இன்பங்களை உணர்ந்தவர்களை, தியாகம் செய்யும் மனப்பான்மையுள்ளவர்களை அந்தப் பணியில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாது மற்ற அதிகாரிகளைப் போல் இவர்களையும் நியமித்தால் அவர்களுக்கு உண்மையான நன்மை கிடைக்க முடியாது. அத்தகைய முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது—திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியம் பேச அழைக்கப்பட்டார்.) நண்பகல் 12–00

மன்னிக்கவேண்டும்; விளக்கு எரிந்ததைக் கவனிக்காமல் பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டேன்.

* **திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்:** தலைவர் அவர்களே! இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முற்படுகிறேன் நம் சட்டசபையில் எவ்வளவோ மானியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த மானியமானது ஒரு சமுதாயத்தைப் பற்றிய மானியம். எல்லோருடைய கவனமும் இந்த மானியத்தின் மீது பாய்ந்து கொண்டு எல்லோரும் இதைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மானியத்திற்காக அமைச்சர் அவாகள் குறைந்த பட்ச தொகை ஒதுக்கி இருக்கிறார்களே தவிர இந்தச் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை, பள்ளிக்கூட வசதிகள், மற்ற வசதிகள் எல்லாம் இருந்தாலும், தனிப்பட்ட முறையில் அந்தச் சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய தொகை தனியாக ஒதுக்கப்படவில்லை. எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது போதாது. இந்த அரசாங்கம்

பொறுப்பேற்ற பிறகு இரண்டு பட்ஜட்களைச் சமர்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜட்டில் இந்தச் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பார்கள் என்று நினைத்த எங்களைப் போன்ற ஊழியர்களுக்கு இது ஏமாற்றத்தையே அளித்திருக்கிறது. குறிப்பாக காங்கிரஸ் ஆட்சி வருவதற்கு முன்னால் பல நிர்மாணத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் அரிசன முன்னேற்றமும் ஒன்று. அரிசன முன்னேற்றத்திற்காக காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது எடுத்துக்கொண்ட பல திட்டங்களைப் பார்க்கும்போது இந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு பல திட்டங்களைக் கொடுக்கும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த நானும் ஏமாந்தேன், என் சமுதாயமும் ஏமாந்தது. காந்திஜி அவர்கள் இந்த சமுதாயத்திற்கு அரிசன் என்ற பெயரையும் கொடுத்து அதற்கென்று ஒரு நிதியையும் ஒதுக்கினார்கள். எவ்வளவோ நிதிகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் இந்த அரிசனங்களின் நலனுக்காக ஏதாவது நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை, இனிமேலாவது ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களை தென்னாட்டு காந்தி என்று கூடச் சொல்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். காந்திஜியின் பெயரைச் சொல்கிறார்களே என்ற காரணத்திற்காக வரவேற்றாலும், அவர்களின் பாதையை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்று இந்தச் சமுதாயத்திற்கு நல்ல திட்டங்களை இனிமேலாவது வகுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : காங்கிரஸும், மகாத்மா காந்தி அவர்களும் ஆரம்பித்த அரிசன நிதிபற்றி மிகவும் நல்லமுறையில் பாராட்டுகிற கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்த நிதியைத் திரட்ட காங்கிரஸ் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது அதில் இருந்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : அதுபற்றிப் படித்திருக்கிறேன் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தென்னாட்டு காந்தி என்று இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அழைக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் வரவேற்பதாகவும் சொன்னார்கள். அவர் மட்டுமல்ல, நாடே வரவேற்கிறது. காரணம், காந்தி அடிகளின் புனிதமான கொள்கையான மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அவருடைய சீடகோடிகள் பல மாநிலங்களிலும் இன்றையதினம் ரத்து செய்துவிட்ட பிறகும் இங்கு அது தீவிரமாக அமல்படுத்தும் காரணம் ஒன்றே அவர் தென்னாட்டு காந்தி என்று சொல்வதற்குப் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : நேருஜி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த சமயத்தில் இந்த அரிசனங்களை எப்படி முன்னுக்குக் கொண்டுவருவது என்பதற்கு ஒரு வழி கண்டு பிடித்தார்கள். சட்டமேதை டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களைக்கூப்பிட்டு, அவர்களை சட்ட மந்திரியாக்கி, இந்த சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய நல்ல சட்டங்களை வகுத்துக்கொள்ளுங்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதேபோல் நம் அமைச்சர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்களையும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூப்பிட்டு இந்தச் சமுதாயத்திற்கு வேண்டியதைச் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கவேண்டும். மந்திரி சபையில் ஒரு மந்திரி பதவி மட்டும் கொடுத்துவிட்டால் போதாது. அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சரியான துறையைக்கொடுக்கவில்லை அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்த ஆலோசனையை கடந்த மந்திரிசபை இருந்தபோது, காங்கிரஸ்காரர்கள் இருந்தபோது, கனம் திரு. கக்கன் அவர்களுக்கு அப்போதிருந்த முதல் அமைச்சர் கொடுத்தார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்போது அவர்களுக்காக வக்காலத்து எடுத்திருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும்.

1968 மார்ச் 15]

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : அப்போது அவர்களுக்கு நல்ல இலாகாக்களைக் கொடுத்தார்கள். இப்போது இவர்களை விளம்பர அமைச்சராக ஆக்கியிருக்கிருக்கள். இந்தச் சமுதாயத்திற்கு விளம்பரந்தானு தேவை ? எவ்வளவோ வித விளம்பரங்களை எங்கு பார்த்தாலும் போட்டிருக்கிருர்கள். இதை அமைச்சர் அவர்கள் தான் செய்ய வேண்டுமா ? எங்கள் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது இரண்டு பேர்களுக்கு மந்திரி பதவி கொடுத்திருந்தார்கள். இப்போது 42 சட்டசபை மெம்பர்கள் உள்ள இடத்தில் ஒரே ஒருவருக்குத்தான் அமைச்சர் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் விளம்பரத் துறையா என்று கேட்கிறேன். திரு. காமராஜ் அவர்கள் செய்த ஒரு பெரிய காரியத்தைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. அறநிலையப் பாதுகாப்பு துறையை திரு. பரமேஸ்வரன் அவர்கள் கையில் கொடுத்து தீண்டாமை ஒழிப்பு வேலைகளைச் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று கோவில்கள் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவைக் கொடுத்தார்கள். அது பெரியதொரு திட்டமல்லவா ? அமைச்சர் திரு கக்கன் அவர்களிடம் பொது மராமத்து துறையையும், போலீஸ் துறையையும் கொடுக்கவில்லையா ? இதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இப்போதிருக்கும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நல்ல துறைகளைக் கொடுங்கள். இன்னெரு அமைச்சரையும் போடுங்கள்.

அரிசன மானியம் என்று சொல்லும்போது எனக்கு ஒரு கஷ்டம் வருகிறது. ஏன் இந்தச் சமுதாயம் இன்னும் பின்னடைந்து நிற்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. போராட்டம் என்று மணி அவர்கள் சொன்னுர்கள். போராட்டம் வேண்டியதில்லை. அரிசனங்கள் இல்லை என்ருல் மற்றச் சமுதாயங்கள் வாழ முடியாது. இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு உண்ண உணவையும், உடுக்க உடையையும் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் யார் ? இதை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆதி திராவிடர்கள் இல்லை என்று சொன்னுல், பிற்பட்ட வகுப்பினர் இல்லை என்று சொன்னுல், குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இல்லை என்று சொனனுல் இந்த நாடு அல்ல, இந்த உலகமே வாழாது, இந்தச் சமுதாய மக்கள் இல்லாவிட்டால் யாரும் வாழ முடியாது. என் போன்ற ஊழியர்களும் வாழ முடியாது. ஆகவே இப்போதிருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்களுக்கு நல்ல துறைகளைக் கொடுங்கள்.

திரு. காமராஜ் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது சிதம்பரம் தாலுகாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள். அப்போது ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்ருர். சென்று ஒரு குடிசைக்குள் நுழைந்தார். அங்கு ஒரு பாட்டியம்மையார் இருந்தார்கள். அம்மா, பாட்டி, சௌக்கியமா என்று கேட்டார். சௌக்கியமாக இருக்கிறேன் என்று பாட்டி சொன்னுர்கள். உங்களுக்கு பிள்ளைகள் இருக்கிருர்களா ? எத்தனை பிள்ளைகள் ? என்று கேட்டார்கள். எனக்கு நான்கு பிள்ளைகள் என்று பதில் அளித்தார்கள் அந்தப் பாட்டி. அவர்களுக்கு எவ்வளவு பிள்ளைகள் என்று கேட்டார். ஒவ்வொருவருக்கும் ஆறு ஆறு பிள்ளைகள் இருக்கிருர்கள் என்று பதில் சொன்னுர்கள். மொத்தம் 19 பிள்ளைகள் இருக்கிருர்கள் என்று சொன்னுர்கள். அவர்கள் எல்லோரும் எங்கிருக்கிருர்கள் என்று திரு காமராஜ் அவர்கள் கேட்டார்கள். எல்லோரும் இந்தக் குடிசையில்தான் இருக்கிருர்கள் என்று அந்தப் பாட்டி பதிலளித்தார்கள். இந்த மூன்று, நான்கு அடிக் குடிசையிலா எல்லோரும் இருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நினைத்தார் திரு. காமராஜ அவர்கள். சுற்றுப்பிரயாணத்தை முடித்துவிட்டு இங்கு திரும்பிவந்து எல்லா அமைச்சர்களையும் கூப்பிட்டு, உட்காருங்கள், இதற்கு என்ன வழி செயயலாம் ? என்று கேட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணுதுரை : கதை சொல்ல ஆரம்பித்து கணக்கு தவருக இருக்கிறது என்பதற்காகக் கவலைப்படுகிறேன். திரு. காமராஜ் அவர்களை இதில் இணைத்திருப்பதால், நான்கு பேர்கள், ஒவ்வொருவருக்கும் ஆறு குழந்தைகள் என்ருல் மொத்தம் 24 என்றிருக்க வேண்டும். 19 என்று சொல்கிருர்கள். அவர்கள் சொன்னதை காமராஜ் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்வது அவருக்கு கணக்குத் தெரியாது என்று உறுப்பினர் கருதுவதாகும்.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : கணக்கு ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். திரும்பி வந்து அமைச்சர்களைக் கூப்பிட்டு, "சீக்கிரத்தில் இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள் அவர்களுக்குத் தமிழ்நாடு பூராவும் மனைக்கட்டுகள் வழங்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்யவேண்டும். ரோடு வசதி செய்ய வேண்டும். சுடு காட்டிற்குப் பாதைகள் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு என்ன வழி" என்று கேட்டார்கள். வழியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதன்படி திரு. பரமேஸ்வரன் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி போட்டு, ஏழு சட்டசபை மெம்பர்களையும் அதில் அங்கத்தினர்களாகப் போட்டு அவர்கள் தமிழ்நாடு பூராவும் சுற்றுப்பயணம் செய்து ஒரு அறிக்கை கொடுத்தார்கள். அதில் நானும் ஒரு மெம்பராக இருந்தேன் என்பதையும் தெரிவிக்கிறேன். மூன்று சென்ட் என்பதை ஐந்து சென்ட்கள் ஆக ஆக்கவேண்டுமென்றார்கள். உடனடியாக அவர்களுக்குப் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். புறம்போக்கு அல்லது புன்செய் நிலங்கள் இல்லை என்றால் நன்செய் நிலங்களாவது கொடுக்கவேண்டும். . .

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அரிசன மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கத் தக்க வகையில் அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இடுகாட்டிற்குப் பாதைகள் அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற யோசனையை திரு. காமராஜ் அவர்கள் கூறி அதற்கான கமிட்டியைப் போட்டு எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகின்றன? அது ஏன் செயல்படவில்லை?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : 1964–65-ல் அது போடப்பட்டது. இப்போது 1968. இதுவரை என்ன செய்தார்கள்? என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அந்த அறிக்கை 1964–65ல் கொடுக்கப்பட்டபோது காங்கிரஸ்தான் ஆட்சியில் இருந்தது. அந்த அறிக்கைப்படி ஏன் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றுதான் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்கள்தான் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை நீங்களாவது எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றால் கனம் உறுப்பினர் ராமலிங்கத்தின் பாதையைப் பின்பற்றுவது நல்லது.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். நம் முதலமைச்சர் கவனம் செலுத்தி அந்த அறிக்கையை நடைமுறைக்குத் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதில் நல்ல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டின் தனிப்பெரும் தலைவர் பரமேஸ்வரன் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து கொண்டுவந்த திட்டம். அரிசன் டைரக்டர் திரு. சங்கரன் செயலாளராக இருந்து முடித்துக்கொடுத்த திட்டம். அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தீண்டாமை விஷயமாகப் பல நண்பர்கள் பேசினார்கள். தீண்டாமை என்று சொல்லும்பொழுது நான் ஒரு விஷயத்தை சபாநாயகர் மூலமாக முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இங்கிருக்கக்கூடிய எம். எல். ஏ.க்கள் தங்கள் மனச்சாட்சியைத் தொட்டுச் சொல்லட்டும். எம். எல். ஏ. க்கள் தீண்டாமையை ஒழிக்க என்ன திட்டம் இருக்கிறது? தீண்டாமையை ஒழித்து விட்டார்களா? தீண்டாமையை ஒழிக்க இவர்கள் என்ன திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் எம். எல். ஏ.க்களிடம் தீண்டாமை இருக்கக்கூடாது. முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வழி செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் திட்டம் கொடுத்தார்கள் என்றால் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். திட்டம் இருக்கிறது என்றால் ஒத்துக்கொள்கிறோம். அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வாருங்கள், பரிபூர்ணமாக ஆதரிக்கிறோம். எம். எல். ஏ.-க்கள் மனத்தில் தீண்டாமையை ஒழிக்கக் கங்கணம் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். அன்பர் இராஜாங்கம்

1968 மார்ச் 15] [திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்]

அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசியல்வாதிகள்தான் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று, நிச்சயமாக எம். எல். ஏ.-க்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சென்று தீண்டாமையை ஒழிக்கப் பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும். நம்முடைய பிரச்சாரம் எப்படியிருக்கிறது என்றால் அரிசனத் தெருக்களிலே மட்டும் தான் நடக்கிறதே தவிர வெளியிலே நடப்பதில்லை. "அரிசன் வெல்ஃபேர் கமிட்டி" யானது சேரிகளுக்குச் செல்வதைவிட ஜாதி இந்துக்கள் வசிக்கின்ற தெருக்களுக்குச் சென்று அவர்களிடம் தீண்டாமை ஒழிப்பது பற்றிக்கூறி, அரிசனன் இந்த நாட்டிலே வாழப்பிறந்தவன், அவன் ஆதி திராவிடன், ஆதியிலிருந்தே இருந்து வருபவன், அவனும் எல்லோருடனும் வாழ வேண்டும் என்று சொன்னால் நன்மை பயக்கும்.

திரு. எம். கோபால்: சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தீண்டாமையை ஒழிக்க என்ன செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றி அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நேரம் ஆகிவிட்டது. உறுப்பினர் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: அடுத்து, அரிசன இலாக்கா, காலேஜ் படிக்கும் அரிசன மாணவர்களுக்கு 500 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறது. மற்ற மாணவர்களுக்கு 800 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இது என்? நம் இலாக்கா, நம் டைரக்டர், நம் ஸ்பெஷல் ஆபீஸர், நம் டிஸ்டிரிக்ட் வெல்ஃபேர் ஆபீஸர் இருக்கிறார்கள். நமக்கு மாதம் 500 ரூபாய். அவர்களுக்கு 800 ரூபாய். என்? இரண்டு பேரும் ஒரே ஹாஸ்டலில், ஒரே இடத்தில், ஒரே கறியைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு ஒரே வழியில் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க என் இவர்களுக்கு 500 ரூபாய், அவர்களுக்கு 800 ரூபாய், என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: இவைகளெல்லாம் தவறான புள்ளிவிவரங்கள். புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களை கவனித்து இனி கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: எங்கள் தாலுகாவிலே ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலே செய்யப்படும் திட்டங்கள் அரிசனங்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கு வருவதில்லை. இதைச் சபாநாயகர் மூலமாக முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். குற்றச்சாட்டாகக்கூட கூறவில்லை. கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். தண்ணீர் பம்புகள் வைத்தால் அது ஜாதி இந்துக்கள் பக்கம் இருக்கிறது. மின்சார விளக்குகள் என்றால் அரிசனங்கள் இருக்கும் பக்கம் வருவதில்லை. ஜாதி இந்துக்கள் பக்கம் இருக்கிறது. எனவே பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அரிசனங்கள் வசிக்கும் பகுதிகளுக்கும் சேர்த்துச் செய்யவேண்டுமென்று அறிக்கையை அனுப்பி அதற்கு நல்லதொரு நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* **திரு. எம். கோபால்:** அவைத்தலைவரவர்களே, இந்த அரிசன மானியத்தின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நான் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச முற்படுகிறேன். எல்லா மானியத்தையும்விட இந்த மானியத்தின் மேல் எல்லா சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் அக்கறை கொண்டு ஒவ்வொருவரும் உரிமையோடு பேச முற்படுகிறார்கள். ஆனால் அவ்வாறு பேசும்பொழுது ஒரு சில உண்மைகளை மறந்து பேசுகிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் தீண்டாமை என்பது காங்கிரஸ்காரர்களால்தான் ஒழிக்கப்படவில்லை. சுமார் முப்பது ஆண்டு காலமாக எங்கள் முன்னாள் தலைவர் பெரியார் அவர்களும், இப்போது இருக்கக்கூடிய எங்கள் ஒப்பற்ற தலைவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காகச் செய்த தொண்டு சாதாரணத் தொண்டு அல்ல. பேச்சால் மட்டும் அல்ல,

எழுத்தால் மட்டுமல்ல, நாடகத்தின் மூலமும் எங்கள் அறிஞர் பெருந்தகை அவர்கள் இதற்காகத் தொண்டாற்றியிருக்கிறார்கள். இதை யாரும் மறக்க முடியாது. அவ்வாறு படிப்படியாகச் செய்துவந்த காலத்திற்குப் பிறகுதான் ஆண்டுகொண்டிருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் கொஞ்சம் ஊக்கம் தந்தார்கள். ஆனால் அந்த ஊக்கத்தைத் தீவிரமாக நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவில்லை. பல காங்கிரஸ்காரர்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். எங்கேயாவது ஒரு ஆதிதிராவிட சட்ட மன்ற உறுப்பினரோடு காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒன்றாகச் சாப்பிட்டதாகக் கேள்விப்படவில்லை. ஆனால் எங்கள் ஒப்பற்ற தலைவர் எல்லா ஆதிதிராவிட மக்களோடும் சேர்ந்து உண்ணவும், உறங்கவும் பழகிக்காட்டிவருகிறார்கள். அதை மற்றவர்கள் பின்தொடர்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. குறிப்பாகச் சொல்கிறேன். பல்லாண்டுகளாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகத் தொண்டு செய்துவரும் தனிப்பெரும் தலைவராக எங்கள் தலைவர் இருக்கிறார். அதனால்தான் நாங்கள் மனம் விட்டுப் பேசுகிறோம். தொண்டுகள் செய்கிறோம். இல்லாவிட்டால் நாங்கள் எல்லோரும் தெருவிலே நடக்க முடியாது, குடியிருக்க முடியாது, பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்காது. இப்படியெல்லாம் அடிமைப்படுத்தினார்கள். இதைப்பற்றித் தீவிரமாகப் பிரச்சாரம் செய்து தொண்டாற்றினார்கள் அறிஞர் பெருந்தகை அவர்கள். இதை நான் மிகைப்படுத்திப் பேசவில்லை. உள்ளபடியே சொல்கிறேன். எந்த காங்கிரஸ்காரரும் இதை மறக்க முடியாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் பெருமையாகப் பேசுவதைப்பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் குறைவாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று சொல்லியதற்கு நான் ஒரு குறிப்பைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 1952-ஆம் ஆண்டு நான் போட்டியிட்டபோது பொதுத் தொகுதியும், ரிசர்வ் தொகுதியும் சேர்ந்திருந்த சமயத்திலே 46,560 ஓட்டுகள் அதிகமாகப் பெற்ற மாணிக்கம் என்பவரோடு எங்கள் வீட்டிலே சாப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்த நிலைமை 15 வருஷத்திற்கு முன்னாலிருந்தே எங்களிடம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. எம். கோபால் : ஏதோ ஒரு சில காங்கிரஸ்காரர்கள் அவ்வாறு இருக்கலாம். பெருவாரியான காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்தது கிடையாது. அடுத்து, சட்டத்தால் மட்டும் இந்த நாட்டு மக்களை உள்ளபடியே ஒன்றுபடுத்த முடியாது. எங்கள் தலைவரும் நானும் ஒன்றாகச் சாப்பிட்டிருக்கிறோம். எங்கள் வீட்டிலேயே சாப்பிட்டு இருக்கிறோம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னையும் கனம் அங்கத்தினர் சாப்பிட அழைத்தால் சாப்பிடத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. பா. நாகலிங்கம் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், சாப்பிடுவேன் என்று சொல்வதைவிட சாப்பிட்ட தலைவராக எங்கள் தலைவர் இருக்கிறார் என்பதிலே பெருமைப்படுகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

திரு. எம். கோபால் : இங்கே பல திட்டங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே ஓராண்டு காலமாகச் செய்த சாதனைகளைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அம்மையார் அவர்கள் எந்தெந்தப் புகார்கள் வந்தாலும் அதை அப்போதே ஏற்றுக்கொண்டு நேராகச் சென்று அந்தக் குறையைக் கவனிக்கிறார்கள். ஆனால் எனக்கு முன் பேசிய சிதம்பரம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் முன்னாள் அமைச்சர் கக்கன் அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். திரு. கக்கன் அவர்களிடம் போலீஸ் இலாக்கா இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் அரிசன மக்களை அடி அடி என்று அடித்தார்கள், சுட்டார்கள் அது மட்டுமல்ல, அரிசனங்களைத் தூங்கக்கூட விடவில்லை சென்னையிலே நானும் தூங்க முடியாது. எப்போதும் போலீஸார்

வருவார்களோ என்று பயந்து கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கும். கக்கன்ஜி அவர்களால் ஏறத்தாழ 500-க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் செத்தார்கள். அதை மறக்க முடியாது. பலபேர்கள் சாகடிக்கப்பட்டார்கள். அது மட்டு மல்ல, எங்கெங்கு சேரிகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் போலீஸார் கள் நிற்பார்கள். தூங்கமுடியாது. அதை நண்பர் மறந்துவிட முடியாது. சிதம்பரத்திலே அப்படி கிடையாது போலிருக்கிறது. சென்னையிலே அவ் வாறு நடந்தது.

இந்த இலாக்காவிலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காங்கிரஸார் காலத்தில் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் மாடு தருவார்கள். ஒரு ஜில்லாவுக்கு சுமார் 20 மாடுகள் கிடைக்கும். மாடு கொடுப்பதற்கென்று ஒரு விழா நடக்கும். நான் சொல்கிறேன். இவ்வாறு மாடுகள் கொடுக்கத் தேவையில்லை. அந்தப் பணத்தைப் பொதுவாகத் தாலூகாவிற்கு, எந்தெந்த தாலூகா பிற்பட்ட தாலூகாவாக இருக்கிறதோ அந்தத் தாலூகாவிற்கு கிணறோ, மருத்துவ மனையோ, பிரசவ விடுதியோ கட்ட பயன்படுத்தலாம். இந்த அரசு அதை பரிசிலனை செய்யவேண்டும். ஏதோ ரூ. 300 கொடுத்துவிட்டால் போதாது. 10 பேர்களுக்கு மாடு கொடுத்தால் போதாது. அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு நல்ல திட்டம் தீட்ட அரசு ஆராயவேண்டும், இதனால் ஒரு சில அரிசனங்கள் பயன் பெற்றால் போதாது. எல்லோரும் பயன்பெற வேண்டும்.

அதேபோல, அரிசனங்கள் தொழிற்சாலை நடத்துவதற்கும் நிதி ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். அதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். தொழிற்சாலையிலேயும் வியாபாரத்திலேயும் முன்னுக்கு வந்தால்தான் இந்தச் சமுதாயம் முன் னுக்கு வர முடியும். அவர்களுக்காக நாங்கள்தான் ஒப்பாரி வைக்கிறோம். அனுதாபப்படுகிறோம் என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நாங் கள்தான் அவர்களுக்காக இருக்கிறோம். நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து இந்த அரிசன மக்களை எந்த வகையில் முன்னுக்குக் கொண்டுவர முடியும்; எந்த வகையிலே இந்த ஜாதி முறையை ஒழிக்க முடியும் என்றெல்லாம் நல்லெண்ணத்தோடு ஒன்றுகூடி முயற்சி எடுக்கவில்லை யென்றால், இந்த ஜாதி முறை ஒழியவே ஒழியாது. ஆகவே, விதிதா சார முறைப்படி, நியாயமான முறைப்படி, அந்த மக்கள் வாழ நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பாடுபட்டு வழி தேடவேண்டும்.

கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக இருந்த காங்கிரஸ் சர்க்காரைவிட, அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் ரூ. 1,500 வருமானமுள்ள பெற்றோர் களின் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்த சலுகையை ரூ. 2,000 வரை வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். அதோடு விடவில்லை, போனஸ் பற்றியும் அறிவிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்த அதிகாரிகளுக்கும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுது சலுகை கள் செய்திருக்கிறார். ஆகவேதான், இந்த அரசை நாம் எப்பொழுதும் என்றைக்கும் மறந்துவிட முடியாது. இந்த காரணங்களால் எங்களுக் கெல்லாம் தெய்வமாகப் பிறந்தவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள். ஆகவே, இந்தச் சலுகைகளை அதிகமாகப் பெறுவதற்கு நாம் எல் லோரும் ஒன்றுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையைப்பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். இது பார்க்கவேண்டிய விஷயம். ஒவ்வொரு வருஷமும் எங்கள் குறைகள் என்று சொல்லி அதை நிவர்த்தி பண்ணவேண்டுமென்ற முறையிலே எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். எதைப்பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள் ? எல்லோரும் இருக்கிறதைத்தான் சொல்கிறார்கள் ; இல்லாததையும் கொஞ்சம்கூட சொல்கிறார்கள். நான் அந்த முறையில் பேச வரவில்லை. தீண்டாமை, தீண்டாமை, தீண்டாமை என்று 20 வருஷமாக சர்க்கார் ஏற்பட்டதிலிருந்து

சொல்லிக்கொண்டு வருகிற கதை. இதைப்பற்றி 1932-லேயே நாமக்கல் கவிஞர் அவர்கள் ஒரு பாட்டின் மூலமாகச் சொன்னார்.

‘ தீண்டாமை என்கின்ற தீய வழக்கம்
தீரத் துலைந்திட நாளாச்சு ;
ஒந்த வழக்கம் நாளுக்கு நாளாக
இந்து மதத்தை வெட்டுது வாளாக.
சாதித்து யாரையும் சண்டாளம் என்கின்ற
சாஸ்திரம் சத்தியமா வேதத்தில் இல்லை ;
கீதையில் இல்லை ; வேறுள்ள சாஸ்திரங்கள்
யாருக்கு இனி ; நால்வர் உரைத்த தேவாரத்தில்
இல்லை ; நந்தன் குலந்தனை நிந்தனை சொல்ல’

ஆழ்ந்து, அனுபவித்து, ஆராய்ச்சி பண்ணி இப்படியெல்லாம் சொன்னார். நால்வர் உரைத்த தேவாரத்தில் இல்லை என்று சொல்கிறபொழுது சும்மா கிடக்கிற அரசாங்கம் என்ன செய்துவிடப் போகிறார்கள் என்று சொன்னார். இப்படி பெருந்தன்மையான ஒரு சமூகம் இது. ஆனால், இத்தனை காலமாக இது நிரம்ப பொறுமையோடு இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் இவர்களை என்ன விதத்திலே முன்னேற்றலாம், எந்த வகையிலே இவர்கள் முன்னேறுவார்கள் என்று அதற்காக மானியம் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற சர்க்காரைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. வந்த ஒரு வருஷத்தில் என்ன செய்ய முடியும் ? பறந்து பறந்து பாடுபட்டாலும் ஓராண்டில் 10 விஷயத்தைத்தான் அவர்கள் செய்ய முடியும். ஆகவே, நாங்கள் செய்து விடுவோம், நாங்கள் செய்து விடுவோம் என்று சொல்லாதீர்கள் கூடுமானவரையில் எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவுதான் எந்த சர்க்காராக இருந்தாலும் செய்ய முடியும். ஆகவே 20 வருஷமாக இருந்தவர்கள் இந்தக் கதியிலே விட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் ஒரு வருஷமாக இருந்தவர்கள் எந்த நிலையிலே இருப்பார்கள். ஆகவே, நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், ‘ கையாற எற்றி அங்கணம் தின்று’, என்று பட்டினத்தார் சொன்னார். இங்கே ஒதுக்குகிற பணமெல்லாம் எங்கே போகிறது ? ஒரு நல்ல சந்நியாசி, ஒரு வீட்டுக்குப் போய் ‘அம்மா’ என்று கையேந்தினால் ஒரு பிடி சாதத்தை போடுவார் அந்த அம்மையார். அவர் ‘அங்கணம் தின்று’, என்று சொன்னார். அதைப்போல ஒவ்வொரு வருஷமும் இந்திந்த விதமாக பட்ஜெட் போட்டு, அடுத்து வருஷம் பட்ஜெட் போடும்பொழுது எவ்வளவு ஒதுக்கலாம், எவ்வளவு குறைக்கலாம் என்று இந்த வகையிலேதான் செயலிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் கூடுமானவரைக்கும் ஏதோ கொஞ்சம்தான் செய்ய முடியும்.

ஆகவே, இதையெல்லாம் விட்டு விட்டு முதலிலே குடியிருப்பதற்கு ஒரு இடத்தைப் பார்த்துக் கொடுங்கள். குடி தண்ணீரை ஏற்படுத்திக் கொடுங்கள். ஏதோ சர்க்கார் உங்களிடத்தில் இருப்பதால் அதைச் செய்யலாம். சர்க்கார் நிலம் எவ்வளவோ இருக்கிறதாம். அதில் ஒரு ஏக்கரோ, அரை ஏக்கரோ, கால் ஏக்கரோ அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்யுங்கள். இப்பொழுது குடியிருப்பு இல்லாமல் அந்த மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்பொழுதுகூட 3 நாட்களாக 3 கிராமத்து ஜனங்கள் என்னைப் பார்க்கவந்தார்கள். அதிலே 21 குடும்பம் ஒன்று ; 42 குடும்பம் ஒன்று, 9 குடும்பம் ஒன்று. அவ்வளவு பேர்களும் அந்த ஊரில் நிரம்ப காலமாகக் குடியிருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கிற மிராசுதாரர்கள் அந்த இடத்திற்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து, எல்லோரையும் அனுப்பிவிட்டார்கள். இப்பொழுது பணக்காரர்கள் ஒரு சூழ்ச்சியான காரியத்தைக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சர்க்காரிலே நிலத்தை அரிஜனங்களுக்கு சும்மா கொடுக்கிறார்கள் ; இந்த நேரத்திலே நாம் சர்க்காருக்கு நிலத்தைக் கொடுத்தால் அதிகமான பணம் வரும் ; சர்க்காருக்கு இதைக் காண்பித்தால் அதிகமான பணம் வரும் என்ற முறையிலே அவர்கள்

அங்கே குடியிருக்கிறவர்களை காலி செய்யச் சொல்லி வெளியிலே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு இடத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு சாண் நிலம்கூட சும்மா இருக்கக் கூடாது; அப்படி இருந்தால் யார் வேண்டுமானாலும் சொல்லாமல் பயிரிடலாம் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது உழ ஆரம்பித்தால் எல்லோரையும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுபோய் விட்டுவிடுகிறார்கள். 'இலையிலிருந்த அன்னத்தை இருக்கிற நாயும் சாப்பிடாமல் வருகிற நாயும் சாப்பிடாது' என்று பழமொழி சொல்வார்கள். அதைப்போல் இவர்கள் பண்ணுகிறார்கள். இவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள்? ஒரு நிலத்தை எடுத்தால் உடனே தாசில்தாரிடம் போய், சப்-கலெக்டரிடம் போய் அந்த நிலத்தை யாரும் உபயோகிக்க முடியாத நிலையைப் பண்ணி விடுகிறார்கள். ஆகவே, புறம்போக்கு நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுங்கள்; குடி தண்ணீர் வசதியையும் செய்து கொடுங்கள். இந்த அவையிலே யாராவது அவர்கள் முன்னேறவில்லை. படிக்கவில்லை யென்று சொன்னால் அது பொய் என்றே நான் சொல்வேன். ஏனென்றால், இவ்வளவுபேர் படித்துவிட்டு முன்னேறிவந்திருக்கிறார்கள்; இல்லையென்று சொல்லலாமா? ஏதோ முடிந்தவரை அவர்களுக்கு சவுகரியம் பண்ணிக் கொடுக்கவில்லையா? அதற்காக இந்த சர்க்காருக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும். அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனை கொடுக்கவேண்டும், தண்ணீர் வசதி செய்துதரவேண்டும், ரோடு வசதி செய்து தரவேண்டும். இந்த மூன்றையும் நீங்கள் செய்து கொடுங்கள். அவ்வளவுதான் எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். என்ன சொல்லி என்ன பிரயோஜனம்? நான் வருகிறேன்.

* **திரு. சு. ம. துரைராஜ்:** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன நலத் துறை மானியத்தை யொட்டி சில கருத்துக்களை சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு எனது நன்றி. எனது மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது மகாத்மா காந்தி அவர்களும், நேருஜி அவர்களும், காமராஜ் அவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு நல்ல விதத்திலே பாடுபட்டார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். அந்த நல்லவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் தலை நிமிர்ந்து வாழக்கூடிய நிலைமையை வகுத்துத் தந்தவர் டாக்டர் அம்பேத்கார் என்பதை இந்த நாடு மறுக்காது என்றே நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட டாக்டர் அம்பேத்காரை எனது மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ்காரர்கள் அழைத்து சட்டத்தை வகுக்கச் சொன்னார்கள் என்று ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் பேசினார்கள். அதே நேரத்திலே சட்டத்தை வகுத்த அதே டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு முதல் விரோதி மகாத்மா காந்தி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை விளக்கமாக நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் அவர் எழுதிய 'What Gandhiji and Congress had done to the Untouchability' என்ற ஆங்கிலப் புஸ்தகத்தைப் படித்தால் அவர் தோற்றத்தை அதிலே அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

எனது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது தாழ்த்தப்பட்ட நலத்துறை சம்பந்தப்பட்டவரை அவர்களே அதிகாரத்திலே இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். மற்றவர்கள் பேசும்பொழுது 6 மாதத்திலே அவர்களை எடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த சமுதாயத்தை நல்ல முறையில் வாழவைக்க வேண்டுமென்று நினைத்து அந்த அதிகாரிகள் ஏதோ சில நல்லதைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்தால் மறுநாளே அவர்கள் பதவி மாற்றப்படுவதை நாம் பார்க்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட நிலையை இந்தப் புதிய ஆட்சி செய்யாது என்ற நம்பிக்கையிலே இப்பொழுது இந்த மானியத்திலே பேசமுன்வந்திருக்கிறேன். குறிப்பாகச் சொல்கிறேன் 20 ஆண்டு காலமாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வணங்கிய தலையை நிமிர்த்த முடியாத வகையில்தான் காலம் தள்ளி வந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் புதிய அரசு வந்தவுடன் அவர்கள் தலை நிமிர்ந்து வாழ முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதால், இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பாராட்டிப் பேச நான் முன்வந்திருக்கிறேன். கல்வி வளர்ச்சி

பிற்பகல் 12–30.

ஏற்பட்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நல்ல விதத்தில் வாழ்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும், ஜாதி, மத பேதம் ஒழிந்து அவர்கள் சமுதாயத்தில் நல்வாழ்வு வாழவேண்டும் என்று டாக்டர் அம்பேத்கார் கண்ட கனவை நினைவாக்கக்கூடிய முறையில் நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் பாடுபடுகிறார்கள். நடமாடும் அம்பேத்காராக அவர் விளங்குகிறார் என்றால், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினரை உயர்த்து வதற்குப் பாடுபடுகிறார் என்றால், நான்அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட் டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, கல்விக்கு எவ்வளவோ பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. அரிஜன நலத்துறை பள்ளியில் படிக்கும் மாணவனைப் பார்த்தாலே ஒரு கேவலமாகப் பேசக்கூடிய நிலைமை இருந்துவருகிறது. அந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டுமென்றுஇந்தப் புதிய அரசை நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் படித்துவிட்டு உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச் சென்றால் அப்படிப்பட்ட மாணவர்களுக்குத் தனியார் நடத்தும் உயர்நிலைப் பள்ளி களில் இடம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை இந்த அர சாங்கம் போக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, எனக்கு முன்பு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசும் பொழுது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சுபிட்சமாகவும், சுகமாகவும், சுகாதாரத்தோடும் வாழ்ந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிக் குறிப்பிட்டவர்களை என்னுடைய தொகுதிக்கு அழைத்து செல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பெருமாள்பேட்டை என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. இதுவரைக்கும் அந்தக் கிராமத்து மக்கள் கிணற்றையே பார்த்ததில்லை. அங்குள்ள தாய்மார்கள் சொல்லக்கூடிய ஒரு கதையை நான் இங்கே சொன்னால், அவர்கள் அதைக் கேட்டு வெட் கப்படவேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும். அந்தத் தாய்மார்களுடைய குழந்தைகளைத் திருமணம் செய்துகொள்ள வெளியே இருப்பவர்கள் யாரும் முன்வருவதில்லை, வெளியிலிருந்தும் இவர்கள் பெண் வாங்குவதில்லை. காரணம் என்னவென்றால், கிராமத்தில் தண்ணீர் இல்லாமல் திண்டாடு கிறார்கள், ஒரு மைல் தொலைவிலுள்ள ஒரு குளத்திற்குச் சென்று அங் கிருந்து அவர்கள் குடத்தைத் தலையில் சுமந்து வரக்கூடிய காட்சியைத் தான் நாம் பார்க்க முடியும். குடத்தைத் தலையிலே தூக்கி, தூக்கி, குடம் தலையிலே முட்டி, முட்டி தலை வழுக்கையாகியிருப்பதை அந்தத் தாய்மார்கள் அநுவறுப்பாகச் சொல்கிறார்கள். அதனால்தான் அவர் கள் வெளியில் பெண் கொடுப்பதும் இல்லை, வெளியிலிருந்து பெண் வாங்குவதுமில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை அரசாங்கம் நல்ல விதத்தில் கவனித்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. புதிய அரசாங்கம் நல்ல சில நன்மைகளைத் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்காகச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். நிச்சயம் அப்படிச் செய்ய அவர்கள் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதுதான் என்னுடைய ஒரு சிறிய கருத்தாகும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்த இந்தச் ஆட்சியில், மாண்புமிகு அண்ணா அவர்களின் ஆட்சியில் தாழ்த் தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்லவகையில் பல நன்மைகள் செய்துதரப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு நாங்கள் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக் கிறோம். இன்றைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற ஆட்சி அப்பேர்ப்பட்ட நல்ல வர்களுக்கு நல்லவிதமாக வீடுகளைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சில வீடுகள் கட்டாமலேயே, யாருக்கும் பயன்படாமலேயே இருந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையைக் காண்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையைப் போக்கி, நல்லவிதமாக வீட்டு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக் கிறேன். ஜாதிக் கொடுமை ஒழியவேண்டு மென்றால், உண்மையிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய பொருளாதார நிலைமை உயரவேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் வியாபாரத் துறையில் இந்த மக்களுக்கு உதவி

1968 மார்ச் 15] [திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

செய்ய பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நல்ல உள்ளம் படைத்த இந்த ஆட்சியை நான் வாழ்த்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்பேர்ப்பட்டவர் களை நல்ல முறையில் நினைவு வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு நல்ல விதமாக விரைவிலே வசதிகள் கிடைக்கும்படியான அளவுக்கு இந்த அர சாங்கம் வழிவகைகளை செய்துதரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, தீண்டாமையைப்பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படு கிறேன். மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் தீண்டாமை நல்ல விதமாக ஒழிந்துவிட்டது என்று பேசினார்கள். எனது தொகுதியில் காங் கிரஸ்காரர்களே சில கெடுதல்களைச் செய்துவருகிறார்கள். காங்கிரஸ் நண் பர்கள் இப்படிச் செய்யாமல் இருந்தால்தான் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியும். நான் இது சம்பந்தமாக ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனது தொகுதியில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு தாழ்த் தப்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவருக்கு டீ கடையில் டீ கொடுக்க மறுத் தார்கள். அந்த நேரத்தில் நான் அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர் என்ற முறையில் என்னை அங்கே அழைத்துச் சென்றார்கள். அங்கு இருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் என்னை தாழ்த்தப்பட்ட உறுப்பினர் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே தாழ்த்தப்பட்டவன் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு நான் உங்கள் முன்னிலே யிலே காட்சி அளிக்கிறேன். 'தாழ்த்தப்பட்டவனா நமக்கு புத்தி சொல் வது' என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்டார்கள். இந்த நிலைமையை அர சாங்கம் நல்லவிதத்தில் போக்கவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வசதியைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற நிலையிலே இந்த ஆட்சி இருக் கிறது. நல்ல விதத்தில் எங்களுடைய கஷ்டங்களைத் தீர்த்துவைத்தால், அந்த நல்ல தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினர், நல்ல சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த வர்கள், இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள இந்த நேரத்தில் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டு தாழ்த்தப்பட்ட கெஜடெட் ஆபீசர்கள் இல்லாதவர்கள் பற்றி ஒரு தீர்ப்பை அளித்திருப்பதை நாம் கண்டோம். அந்தந்த மாநில சர்க்கார்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்று தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அரசு அப்பேர்ப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட என். ஜி. ஓ.க்களுக்கு கெஜடெட் ஆபீசர் பதவிகளை அளிக்கவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த ஆட்சியைப் பாராட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் வீதியில் தலை நிமிர்ந்து நடக்கக்கூடிய முறையில் நிலைமையை மாற்றவேண்டும் என்று இந்த ஆட்சியைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டியதை நல்ல விதத்தில் இந்த ஆட்சி செய்து கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடிய இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நான் பாராட்டி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத் தைப்பற்றி பேசும்பொழுது, வாஸ்தவமாகவே சமுதாய அமைப்பிலே இருக்கக்கூடிய கோளாறு காரணமாக இழைக்கப்பட்ட கொடுமை என்றே நான் இதைக் கருதுகிறேன். நிச்சயம் இதிலே ஒரு பெரிய முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டும். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் சில திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறது. அவைகளுக்கு வேண்டிய பணத்தையும் ஒதுக்கி யிருக்கிறது. அது நிச்சயம் வரவேற்கக் கூடிய அம்சம் தான் என்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான மாறுபாடும் கிடையாது. 1961–62-ல் ரூ. 355 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கூடவே ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ரூ. 6 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதில் ஒன்றும் எனக்கு எந்தவிதமான மாறுபாடும் கிடையாது. அரிஜன நல முன்னேற்றத்தில் ஒரு பெரிய

மாற்றம் ஏற்படவேண்டுமானுல், இப்பொழுது முதலமைச்சராக இருக்கக் கூடியவர் அப்பொழுது இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினராக இருந்த சமயத்தில் பேசியபொழுது, இதில் ஒரு பிரத்யேக அணுகும் முறை வேண்டும் என்று கூறினர். இதிலே இன்னும் 'டைனமிக் அப்ரோச்' இருந்தால் தான், நிச்சயம் பெரிய முன்னேற்றம் காணமுடியும்.

இம்மாதிரி ஓரளவுக்கு குறிப்பிட்ட பணத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு சமுதாயத்தில் ஒரு பெரிய மாறுதலை ஏற்படுத்திவிட முடியுமா என்று கேட்டால், நிச்சயம் முடியாது. பொருளாதாரம், அரசியல், மற்ற எல்லாவற்றிலும் சுரண்டப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய சமூகம் இது. எனக்கு முன் பேசிய பல நண்பர்கள் இதைப்பற்றிச் சொன்ஞர்கள். அந்த விவரங்களைக் கூற இப்பொழுது நேரமில்லை. 20 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், அவர்களுக்கு இழைத்த கொடுமை கணக்கில் அடங்காது, அதைப்பற்றிப் பேசினுல் இப்பொழுது நேரம் போதாது. அதைப்பற்றி ஒரு கவிதையே எழுதுலாம். 20 ஆண்டு காலத்தில், சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், அரிஜன மக்கள், விவசாயத்திற்கே முதுகெலும்பாக இருக்கக்கூடியவர்கள், உழைத்து, உழைத்து பாடுபட்டார்களே தவிர, பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றயிருந்தபோதிலும், கொஞ்சம் கூட அவர்களுடைய நிலையில் முன்னேற்றம் காணமுடியவில்லை என்பதை அப்பட்டமாக நான் எடுத்துச் சொல்வதற்கு முடியும். அதை நிச்சயம் யாரும் மறுக்க முடியாது. அவர்களுக்கு குடியிருப்பதற்கு வீடுஇல்லை, சுடுகாடு இல்லை, பாதை இல்லை, தண்ணீர் வசதி இல்லை, பள்ளிவசதி இல்லை. இதைவிட காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அவர்களுக்கு இழைத்த கொடுமைக்கு வேறு என்ன சான்று வேண்டும்? 20 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில், குறிப்பாக எனது மாவட்டத்தில் நிலப்பிரபுக்கள் ஆதிக்கத்தில் வளர்ந்தவர்கள் இந்த சமுதாயத்தினருக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் கொடுக்கவில்லை. 20 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நிச்சயம் அவர்கள் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிருக்கள். இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்ருல், மத்திய அரசிடம் இதற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கும்படி நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். நாம் இப்பொழுது அளிக்கிற ரூ. 6 கோடி போதுமா என்ருல், நிச்சயம் போதாது. இந்த அறிக்கையிலே பார்த்தேன், மூன்ருவது வகுப்பு வரையில் உடை கொடுக்க முன்வந்திருக்கிருர்கள். அதனுல் மட்டும் இந்தப் பிரச்னையை தீர்த்துவிட முடியாது. அந்த அறிவிப்பை வரவேற்கிறேன். ஆனுல், அது போதாது. மூன்ருவது வகுப்பு வரையில் இல்லாமல், 8-வது வகுப்பு வரையில் கூட உடை அளித்தாக வேண்டும். அவர்களுடைய பிள்ளைகள் பள்ளிகளுக்கு வரவேண்டுமென்ருல் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குச் சாப்பாடு, உடை கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்தக் குடும்பத்தினுடைய பொருளாதார நிலைமை உயர வேண்டும். அந்தக் குடும்பத்தினுடைய பொருளாதார நிலைமை உயர்ந்து, அதிகமாக பிள்ளைகள் பள்ளிக்கு வரவேண்டுமென்ருல், நிரந்தரமாக அவர்களுக்கு 'ஸ்டைபெண்டு' (உதவித் தொகை) கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு நிதி வசதி எங்கே? உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்களுக்கு இந்த அரிஜன முன்னேற்றத்தில் அக்கறை இருக்குமானுல், பிற்பட்ட வகுப்பினர் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று அக்கறை இருக்குமானுல், காந்தியடிகள் சொன்ன நடைமுறையை உண்மையிலேயே அவர்கள் அமல் நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்குமானுல், நமது அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு. படிப்பு முன்னேற்றத்திற்கு, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு, மத்திய அரசு நிதி அதிகம் ஒதுக்கித்தரவேண்டும். இந்தச் சமூகத்தினருக்கு இந்த நாட்டின் ஒரு பிரஜை என்ற முறையில் பாரதியார் சொன்னபடி இந்த நாட்டின் மன்னர் என்ற அளவுக்கு அவர்களுக்கு சமுதாயத்தில் சம உரிமை கிடைக்கவேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து அதிக மான்யம் கிடைக்கவேண்டும். அதற்காக இந்த அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தப் பிரச்னையை தீர்க்க முடியும். எனவே கூறுகிறேன், அணுகும் முறை, 'டைனமிக் அப்ரோச்' ஆக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தாலொழிய, அடிப்படையில் மாற்றம் ஏற்படுத்தாவிட்டால், ஒன்றும் நடக்காது. ஆகவே அந்த முறையில் அணுகவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 15] [திரு கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

அரிசனச் சேரிகளைப் பொருத்தவரையில் அவற்றின் முன்னேற்றம் அவசியம் என்று உணர்ந்திருப்பதற்குத் தக்க முறையில் செயல்படவேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தில், நாகப்பட்டினத்திற்கு அருகில் ஜகன்னாதபுரம் என்ற ஊர் இருக்கிறது. சமீபத்தில் பெருமழை பெய்த காலத்தில், கடல்நீரும் உயர்ந்து வந்து, மாரளவு தண்ணீரில் குடிசைகளை விட்டு, தவித்த மக்களுக்கு, பக்கத்தில் இருந்த மேட்டுத் தரிசு பயன்படவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள், அதை ஒரு நிலப்பிரபுவிற்கு ஜாரி செய்து ஜாரிப் புறம் போக்காக ஆக்கிவிட்ட காரணத்தால், அந்த அரிசன ஏழை மக்கள் தங்க இடம் இல்லாமல் தவித்தார்கள். இம்மாதிரிச் சேரிகள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல, வேறு பல இடங்களிலும் இருக்கின்றன. அவர்கள் குறைந்த பட்சம் மேடான இடங்களிலாவது குடியேறச் செய்யவேண்டும். அந்த வகையில் நம்முடைய அரசாவது இப்பொழுது உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். அதில் என்ன சிக்கல்கள் இருந்தாலும் சரி, என்ன கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் சரி, அதைச் செய்தே ஆகவேண்டும்.

மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரின் நிர்வாகத்தில் பலவகையான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் ரீ-க்ளாஸிபை செய்து, குறைந்த பட்சம் இந்த அரிசன மக்களை மேடான இடத்திலாவது குடியேற்ற வேண்டும் என்பது என்னுடைய முதலாவதான கோரிக்கை. அடுத்து, எலெக்ட்ரிசிடி டிபார்ட்மெண்டார், இந்த அரிசன மக்களை இன்னமும் அரிசனங்களாகவேதான் நடத்துகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில், புதுச்சேரி என்ற கிராமத்தில், அதற்கான பணத்தையும் கட்டி விட்டார்கள். ஆனால், மூன்று, நான்கு ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட இன்னமும் லைட்டுகள் போடப்படவில்லை. டி.டி.வி.யிலும் சொல்லியாகிவிட்டது. எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தியிலும் கூட, ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் தெருக்களுக்கு விளக்குகள் போடுகிறார்களே அல்லாது, அரிசனத் தெருக்களுக்கு விளக்குகள் வருவதேயில்லை. இந்தக் கொடுமையை இந்த ஆட்சியிலாவது ஒழித்தாக வேண்டும்.

அதே நேரத்திலே இன்னொரு பெரிய பிரச்சினை என்னவென்றால் சுடுகாட்டுப் பிரச்சினை. எங்கள் மாவட்டத்திலே சுடுகாட்டுக்குப் போக ரோடு இருக்கும். ஆனால், அரிசனப் பிணங்களை அந்த வழியாக எடுத்துப் போகக் கூடாது என்று வழக்குகள் நடக்கும். அப்படிப் பல கலகங்கள் நடந்திருக்கின்றன. காங்கிரஸ் ஆட்சியில், இருபது ஆண்டு காலத்தில், அரிசனங்களை வாழத்தான் விடவில்லை. செத்த பிறகாவது, சுடுகாட்டுக்குச் செல்ல வசதி செய்யத் தவறிவிட்டது. நம் ஆட்சியிலாவது அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி பல கலகங்களை, தீர்த்து வைத்திருக்கிறோம். சமீபத்திலே கூட, மாவட்டக் கலெக்டரையும் வைத்துக் கொண்டு சமாதானம் செய்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் பிரேதங்களை சுடுகாட்டுக்கு எடுத்து போகும் வகையில் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக, உடனடியாக, ஏற்பாடுகள் செய்து தரவேண்டும். அது ஒரு உடனடியான பிரச்சினை.

எனக்கு ஒரு ஐயப்பாடு இருக்கிறது, அமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன். 'வசதியுள்ளவர்களுக்கு, தகுதியுள்ளவர்களுக்கு உழவு மாடுகள் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அறிக்கையில். பெரும்பாலான விவசாயத் தொழிலாளர்கள், அரிசன மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். 'வசதியுள்ளவர்களுக்கு, என்பதை மாற்றி விட்டு, 'அவசியப்பட்டவர்களுக்கு' என்று திருத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப் போட்டால்தான் பெரும்பாலான ஏழை அரிசன மக்களுக்கு உதவி செய்தவர்களாக ஆவோம். ஆகவே அந்த வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : வசதியுள்ளவர்கள் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதற்குக் காரணம், நிலம் உடையவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படும் என்பதற்காக. அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு உழவு மாடுகள் தரப்படுகின்றன. நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை.

திரு கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : அதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சொந்த நிலம் இல்லாதவர்கள் என்றாலும், அவர்கள் சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஆம், சொந்த நிலம் இல்லை அவர்களுக்கு. ஆனாலும் உண்மையிலேயே சாகுபடி செய்கிறார்கள். வசதியில்லாததால், உழ முடிய வில்லை. எனவே, சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு, பயிர்களின்பேரில் உத்தரவாதப் பத்திரம் எழுதி வாங்கிக் கொண்டாவது, மாடு கொடுக்கவேண்டும். அதை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அறிக்கையில் மூன்றாவது வகுப்புவரையில், துணி கொடுப்பது என்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். ஆனாலும், அதையே எட்டாவது வகுப்புவரை உடை வழங்கத் தக்க வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பிரச்சினையை பரிவோடும், அனுதாபத்தோடும் கவனிக்க வேண்டும்.

போன சட்டமன்றக் கூட்டத்திலே கனம் முதலமைச்சர் அறிவித்தார்கள், படிப்புக்கு வருகிற ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு போனஸ் தருவதாக. அதை அமல் நடத்தவேண்டும் என்றாலும், அரிசனப் பிள்ளைகள் எட்டாவது வரையிலாவது பள்ளிகளுக்கு வரவேண்டும் என்றால், நிச்சயமாக ஓரளவுக் காவது, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்காவது, அவர்களுக்கு 'ஸ்டைபெண்ட்' கொடுக்க நடவடிக்கை நம் அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும். பணம் இல்லை யென்றாலும் கூட, இம்மாதிரியாகச் செய்வது மிக மிக அவசியமானது. ஆகவே, அந்த விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக அந்த டிபார்ட்மெண்டைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த டிபார்ட்மெண்ட் அரிசனங்களை அரிசனங்களாகவே நடத்துகிறார்கள். அந்த நிலைமை நம்முடைய அரசிலாவது இருக்கக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பல அரிசன நலத்துறை அதிகாரிகள் பிரச்சினைகளை அணுகும் முறையை மாற்றுவதற்கு நம்முடைய அரசு காலத்திலேயே நடக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த ஐ.ஏ.எஸ். பயிற்சி பள்ளியில் மாணவர்களுக்கு ரூ. 80 உணவுக்கென்று கொடுக்கப் படுகிறது, அது போதாது, ரூ. 100 கொடுக்கவேண்டும் என்று விரும்பு கிறார்கள். இதனால் ஏற்படும் செலவு குறைவானது என்பதால் அந்த உதவியை நம்முடைய அரசு அளிக்கவேண்டும்.

இந்த விதங்களில் நன்மைகள் செய்ய வேண்டும் என்று கூறி, இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

திரு என். கிட்டப்பா : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நமது மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் கோரி யுள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, சில வார்த்தைகள் சொல் வதற்கு விரும்புகிறேன். நம்முடைய புதிய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால், நீண்ட நெடுங்காலமாக சமுதாயத்தில் தாழ்த்தப்பட்டிருந்த, பழங்குடி மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், தங்கள் அரசு அமைந்திருக்கிறது என்று தமிழகத்திலே பூரிப்படைந்தார்கள். அந்த வகையில் அவர்கள் எப்படி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அதை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிற நம் மாண்புமிகு அண்ணாவின் ஆட்சியில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு, ஆதிதிராவிட சமுதாயத் தினர் நல்ல முறையில் உருவாகி வருவதை நாம் காண்கிறோம். சென்ற ஆண்டில் ரூ. 2,000-க்கு குறைவான வருமானம் உள்ள ஆதிதிராவிட மாணவர்களுக்கு கல்லூரி புகுமுக வகுப்புகளுக்கு கட்டணச் சலுகை வழங்கப்படவேண்டும் என்று நல்ல உள்ளத்தோடு, நல்ல எண்ணத்தோடு தெரிவித்து, இன்று வரையில், அந்தப் பகுதி மக்கள், அதை வர வேற்றுப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பேசிய நேரத்திலே நினைத்துக் கொண்டேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பித்து நடத்திவந்திருக்கிற நம்முடைய இயக்கத்திற்குக் கிடைத்த பாராட்டு, இன்றையதினம் அரிசன நலத் துறைக் கோரிக்கையில் பேசுவது பொருத்தமானது என்று கருதுகிறேன். எவ்வளவோ இழிவாகவும் கீழ்த் தரமாகவும், முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றியும், அதன் மூலமாகிய

திராவிடக் கழகத்தைப் பற்றியும் இழிவான பாஷையில் பேசி, அதைப் பறையர் கட்சி என்றும், பள்ளர் கட்சி என்றும் ஒரு காலத்தில் பேசி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதால், அந்த அடைமொழிகளைக் கொண்ட கட்சியின் ஆட்சி இந்த நேரத்தில் நடக்கிறது என்றால், அந்தப் பழங்குடி மக்கள் நிச்சயமாக, அந்த ஆட்சியை வாழ்த்தவும், வரவேற்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையில், நான்காவது திட்டத்தில் அரிசன நலத் துறைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளப் போவதாக எடுத்துக் கூறியிருப்பதை வரவேற்று, பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1968–69-ல் இந்த நிதி ஆண்டில், அரிசன மாணவர்கள் இல்லங்கள் துவங்க ரூ. 1·62 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கான இடங்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இடங்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நல்ல நேரத்திலே என்னுடைய தொகுதியில், மணமேட்டில், அத்தகைய நிலம் சிறப்பாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கோரிக்கையும் நீண்ட நாளாக இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்றும் இந்த நல்ல நேரத்திலே அமைச்சரவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் இல்லக் காப்பாளர்களுக்கு ரூ. 200 மானியம் என்றும், ஒன்றாவது முதல், மூன்றாவது வரை மாணவர்களுக்கு இல்வச சீருடை என்றும், குடியிருப்பு மனைகளில் வீடு கட்ட ரூ. 25 ரொக்கம், அதே போல சாதனங்கள் வாங்க ரூ. 125 என்றும், இம்மாதிரியான விவரக் குறிப்புகள் மானியக் கோரிக்கையிலே அடங்கியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நல்ல அம்சங்களை நல்ல எண்ணம் படைத்த அத்தனைபேரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நானும் என்னுடைய தொகுதி சார்பில் பாராட்டுகிறேன்.

குடியிருப்பு மனையைப் பற்றி இங்கு பல பெரியவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்மையான நிலைமையை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியிருப்பதற்காக நான் வெட்கப்படுகிறேன். பல ஆண்டுக் காலமாக இருந்த அந்த நிலைமை இந்த ஓராண்டுக் காலமாக மாறி விட்டதா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக மாறவில்லை என்னுடைய மாயவரம் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், ஏழெட்டு ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலிருந்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, மாவட்ட அரிசன நல அதிகாரி அவர்களிடம் அந்த மனு சென்று, அவர்கள் அந்த இடத்தைப் பார்த்து, அந்த இடத்திற்கு வந்து பார்வையிட்டதற்கு அடையாளமாகக் குச்சிகள் அடித்து, அந்தக் குச்சிகளும் மக்கிப் போய், அதற்குப் பின்னாலும் அந்த இடம் அப்படியே இருக்கிறது. எட்டாண்டுக்குப் பின்னாலும் இந்த ஓராண்டுக் காலம் பல தடவைகள் நானும் நடந்து பார்த்து விட்டும், அது நடைமுறைக்கு சாத்தியமாக வருகிறதா என்று கேட்டால், வருவதற்கு வழி இருக்கிறதா என்று கூடப் புரியவில்லை. அதற்கு முன்னால் இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், எங்கள் தொகுதியைச் சார்ந்தவர்கள் ஒரு 15 ஆண்டுக் காலமாக சட்ட மன்றத்திலே சிறப்பாகப் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு பாடுபட்டு இருப்பார்கள் என்பதை ஓராண்டுக்கால அனுபவம் எனக்குச் சிறப்பாக உணர்த்துகிறது என்று நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறேன். அரிசனங்களுக்கு நல்ல குடியிருப்பு மனைகளை வழங்க வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணம் நமது அரசுக்கு நிச்சயமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சிறப்பான வழிவகைகளைக் காட்ட வேண்டும். அவர்களும் சமுதாயத்திலே நிமிர்ந்து நடக்கவேண்டும் என்ற சகோதர பாசமான எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இருந்தாலும் அதை நடத்திக் காட்டவேண்டிய அதிகாரி, குறிப்பாக மாவட்ட அளவில் இருக்கும் அதிகாரி, அவர்களுக்குக் கீழே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற தாசில்தார், வட்ட அளவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்ப்பதே அரிதாக இருக்கிறது எப்பொழுது சென்றாலும், 'டூர் போய் விட்டார்' என்று அங்கே இருக்கிறவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எந்த ஊருக்கு அதிகாரிகள் சென்றாலும், அந்த ஊரில் இருக்கும் பொறுப்பு

வாய்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கோ, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கோ கூட அந்த விவரம் அறிவிக்கப்படுவது இல்லை. இப்படிப் பார்க்கும்போது ஒரு எட்டாண்டுக் காலம், ஒன்பதாண்டுக் காலம் மனைகள் வழங்குவதில எந்த விதத்தில் தடை ஏற்படுகிறது என்பதை நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவை சீர்தூக்கிப் பார்த்துச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏராளமான மனைகளை ஆதி திராவிட சமுதாயத்தினர் பல இடங்களில் கொடுக்கிறார்கள். இன்னும் மனைகள் கொடுக்கவேண்டிய அளவுக்கு இருபதாண்டுக் காலம் இந்தநாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்தவர்கள், மனைகளை அப்படியே வைத்து விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்றுதான் கருதுகிறேன். ஏராளமான மனைகளைப் பார்க்கும்போது, இவ்வளவு மனைகளுக்கும் வேலை நடந்தல்லாத காரணத்தால், அவர்கள் மனைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடியிருப்புக்குப் பாதை வேண்டும், குடி தண்ணீர் வேண்டும், மின்விளக்கு வேண்டும், இடுகாட்டுக்குப் பாதை வேண்டும் என்று நாங்கள் இன்னும் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலையில் அரிசன மக்களை இருபதாண்டுக் கால ஆட்சியில் விட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். இந்த வசதிகளையெல்லாம் சென்ற இருபதாண்டுக் காலத்தில் அவர்கள் முடிக்காத காரணத்தால்தான் நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இத்தகைய சூழ்நிலையை மாற்றியமைக்க தனிக் கவனம் நமது அமைச்சரவை செலுத்துகிறது. என்றாலும், அதற்குப் பிரத்தியேகமாக இன்னும் தனியான முறையைக் கையாளுவது உசிதம் என்று நான் மிக மிகப்பணிவுடன் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டுவேன். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் பல இடங்களில் தப்பித் தவறி ஒதுக்கியிருக்கிற இடங்களில், நஞ்சை நிலங்களைக் கூட ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். குடியிருப்பு மனை என்று சொல்லி விட்டு, எழெட்டு ஆண்டு அலைய விட்டுவிட்டு, பரிதாபத்திற்குரிய ஆதி திராவிட சமூகத்தினருக்கு ஒதுக்கியிருக்கும் இடங்களைப் பார்த்தால், என்னுடைய பரண்டூர் போன்ற இடங்களில் மிகவும் தாழ்வான இடங்கள், பள்ளமான பகுதிகளை அவர்களுக்கு அளித்துவிட்டோம் என்று பெருமை அடைந்து விட்டார்களே தவிர, ஆதி திராவிட சமுதாயத்தினர் அங்கு வீடு கட்டிக்கொண்டு வாழ்வதற்கு ஏற்ற இடங்களாக அவை அமைக்கப்படவில்லை. எனவே, நமது அரசு, அத்தகைய இடங்களை மறுபடியும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அவர்களுக்குக் குடியிருப்புக்கு ஏற்ற இடங்களாகத் தருவதற்கு முன்வரவேண்டும். முன்வரும் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன்.

ஆதி திராவிட சமுதாயத்தினரை, எந்த இடத்திலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவோ அல்லது சமுதாயத்தில் தாழ்வான நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்களாகவோ பிரித்துக் காட்டக்கூடாது என்று சட்டம் நடைமுறையில் இருந்தாலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் சில பல இடங்களில், உயர்ந்த ஜாதி என்று தங்களை எண்ணிக்கொள்ளக்கூடிய பொது மக்கள், கிராமங்களில் தேனீர்க் கடைகளில் என்ன நிலைமையை உண்டாக்குகிறார்கள் என்று பார்த்தால், கண்ணீர் விடக்கூடிய நிலையில்தான் இன்னும் ஆதி திராவிட சமுதாயத்தினர் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். ஒரே கடையில் இரண்டு இடங்களில் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். பார்த்தால் திடீர் என்று தெரியாது. உள்ளே நுழைந்தால் தெரியும். ஒரு புறத்தில் ஆதி திராவிட மக்கள் உட்கார வேண்டும். இன்னோர் இடத்தில் தனியாக உயர்ஜாதியினர் என்ற எண்ணத்திலே உள்ளவர்கள் உட்காரவேண்டும். இப்படி இரண்டு இடங்களாகத் தடுத்து அந்த முறையைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். இல்லை என்று யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு இதற்கு முன்னிருந்த அரசு முன்வரவில்லை என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். என்றாலும், தேவையான நல்ல அழுத்தமான சட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். சட்டம் இருந்தாலும் அது சரிவர அமல்படுத்தப்பட வேண்டும். அத்துடன், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினரைப் பிரித்துக் காட்டும் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகளை நடத்திக் காட்டக்கூடியவர்களை, ஓட்டல் முதலாளிகள் போன்றவர்களுக்கு லைசன்சை ரத்து செய்வது மட்டுமல்லாமல், அம்மாதிரி நடத்துகிறவர்களுக்கு ஆயுள் தண்டனைகூட விதிக்க இந்தச் சட்டமன்றம் சட்டங்களை உருவாக்கினால்

அதைவிடப் பெருமைப்படக்கூடிய காரியம், அதைவிட அவர்களுக்கு நல்லது செய்யக்கூடிய காரியம் வேறு இருக்க முடியாது என்று திடமாக நம்பி இந்த மானியக் கோரிக்கையை நான் மனமார வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

*திரு. மு. ராமன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அரிசன—நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, இதில் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இருபதாண்டுக் கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அநேக காரியங்களை அரிசனங்களுக்குச் செய்ததாக எனக்கு முன் பேசிய மதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களும், திரு. ராமலிங்கம் அவர்களும் கூறினார்கள். காமராஜ் அவர்கள்தான் ஆதித்திராவிட சமுதாயத்திற்குச் செய்தார்கள். திரு. நேருஜி அவர்கள்தான் செய்தார்கள் என்று இந்த மன்றத்திலே பேசினார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று கூறிக்கொள்வேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் நல்வாழ்வுக்காக இந்த சமுதாயத்தின் தலைவர் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் அரசியல் சட்டத்திலேயே அரிய பல சாதனைகளைச் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அரிய பல சாதனைகளையெல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சி சென்ற இருபதாண்டுக் காலத்தில் நடத்தியிருப்பார்களானால், இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இன்று தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்களாக இத்தனை பேர்கள் நாங்கள் வந்திருக்க முடியாது. இன்று நாங்கள் 37 பேர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறோம் என்றால், அதற்கு என்ன காரணம்? காங்கிரஸ் ஆட்சி நல்ல முறையில் அரிசன சமுதாயத்திற்குச் சேவை செய்திருந்தால், இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலே, அதாவது காங்கிரஸ் தரப்பிலே, அரிசன நண்பர்கள் ஐந்து பேர்கள்தான் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிறார்கள் என்றால், இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் தரப்பில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் உணர வேண்டும்.

காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஏதோ செய்தது, செய்தது என்று சொல்கிறார்கள். எங்கே செய்தார்கள்? ஒரு சில இடங்களில், அரிசனத் தலைவர் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அவர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக, காங்கிரஸ் தலைவர்களாகிய முன்னாள் முதலமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய பக்தவத்சலம், முன்னாள் முதலமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள் ஏதோ செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சிதம்பரம் வட்டாரத்தில் உள்ள அரிசன மக்களுக்குச் சில காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றால் எடுத்துப் பாருங்கள், புள்ளி விவரங்களை, 1947-இல் சுதந்திரம் கிடைத்து இன்றுவரை ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருபதாண்டுக் காலம் இருந்த காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்திற்குச் செய்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்களே, அவர்கள் எங்கே செய்திருக்கிறார்கள்? செய்திருந்தால், இன்றைக்கு ஏன் ஐந்து பேர் காங்கிரஸ் தரப்பிலும், 37 பேர் எங்கள் தரப்பிலும் இருக்கிறோம்? தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தில் புகுத்திய கருத்துக்களை, மதிப்பிற்குரிய தந்தை பெரியார் அவர்களும், எங்களுடைய கட்சியின் தலைவர், தவப்புதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் நடைமுறையில் நிறைவேற்றி வருகின்றார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தங்களுடைய பேச்சின் மூலமும், எழுத்தின் மூலமும், நாடகத்தின் மூலமும் தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டும் என்பதற்காகப் பல காரியங்களைச் சாதித்திருக்கிறார்கள். தீண்டாமையை ஒழிக்க கலப்புத் திருமணங்கள் அநேக இடங்களில் அவர்கள் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய காரியங்களைச் சென்ற காலத்தில் இருந்த காங்கிரஸ் தலைவர்கள் செய்தார்களா? என்று நான் எதிர்த்தரப்பில் உள்ள காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களைக் கேட்கின்றேன். நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு இன்னும் பல சலுகைகளை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்கவேண்டும். நியாய

[திரு மு. ராமன்] [1968 மார்ச் 15

மான கோரிக்கை என்றால், ஒத்துக்கொள்ளவேண்டிய வாதம்தான். எதை வைத்து, எங்கள் தலைவர் காமராஜ்தான் செய்தார். எங்கள் தலைவர் நேருஜிதான் செய்தார் என்று சொல்லுகிறீர்கள். சென்ற காலத்தில் எங்கள் கட்சியில ஐம்பது பேர்கள் எதிர்த்தரப்பில் இருந்த போது, எங்களுடைய தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், இப்பொழுது நம்முடைய கல்வி அமைச்சராக இருக்கும் நாவலர் அவர்களும் தாழ்த் தப்பட்ட சமுதாயத்திற்காக அநேக கருத்துக்களை எடுத்து எடுத்து இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு பக்தவத்சலமோ, திரு. காமராஜோ, அரிசன மக்களின் நலன் பற்றிய அமைச்சராக இருந்த திரு. கக்கன் அவர்களோ செய்தாரா? அரிசன மாணவர்களுக்குப் பள்ளிக்கூடத்தில் உடை வசதி செய்து தந்தார்கள். அந்த உடை வசதி பெண் குழந்தைகளுக்கு மட்டும் தான் கொடுத்தார்கள். எதிர் கட்சித் தரப்பில் பலபேர் எடுத்துக்கூறி யிருந் தும் காங்கிரஸ் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் செவி சாய்த்தார்களா?

பிற் பகல் 1–00 இப்போது பள்ளிகளில் 1-வது முதல் 3-வது வகுப்புள்ள மாணவர் கள் அனைவருக்கும் சீருடை வழங்குவதற்காக 1968-69-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே அதிகமான தொகையை மாண்புமிகு முதலமைச் சர் அவர்கள் ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். இது நம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சியில் செய்யப்பட்ட காரியம் அல்லவா? "நாங்கள் செய் தோம், நாங்கள் செய்தோம்" என்று காங்கிரஸ் தரப்பில் பேசப்படு கிறதே, இவற்றிற்கெல்லாம், அரிஜன மக்களின் முன்னேற்றத்திற் கெல்லாம் மூலகாரணம் அறிவுலக மேதை டாக்டர் அம்பேத்கார் அல்லவா? அவரைப்பற்றிப் பேசியிருந்தால் இந்த மாமன்றம் வரவேற்றி ருக்கும். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் சட்டத்தில் இருந்த சலுகைகளைக் கூடச் சரியாகச் செய்ய முடியவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்பு கிறேன். இருபதாண்டுக் காலம் காங்கிரஸ் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த மாதிரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்தால் "அரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனைக் கட்டுகள் இல்லை, குடிநீர் வசதிகள் இல்லை, சாலை வசதிகள் இல்லை, தீண்டாமை இல்லை," என்று சொல்லப்படும் குறைகள் எல்லாம் களையப்பட்டு, மொத்தத்தில் அரிஜன மக்களுக்குக் குறைகளே இல்லை என்ற நிலையை உண்டாக்குவார்கள் என்பதில் எங்களுக்குப் பெருத்த நம்பிக்கையிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்காக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். 1938-ல் தீண்டாமை நாடு பூராவிலும் நிலவிவந்த நேரத்தில் பெரியார் அவர்களும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் அரிஜன மக்களை மதுரை மீனாட்சி கோயிலுக்குள் அழைத்துச் சென்றார்கள். அன்று தொட்டு இன்றுவரை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நல னில் அண்ணா அவர்கள் பெரும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். தாழ்த் தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை போதாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்குமேல் ஒதுக்க நிதிநிலை இடம் கொடுக்கவில்லை. இந்தியப் பேரரசு 1967–68-லும், 1968–69-லும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்காக ஒதுக்கிய தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இது வேதனைக்குரிய விஷயம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய அரசு இதை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இருபதாண்டுக் காலமாக அரிசனங்களுக்கு இருந்துவந்த குறைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்படாமல் அப்படியே இருந்து வருகின்றன. இப்பொழுது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்தபோது இக் குறைகள் எல்லாம் எடுத்துக்கூறப்பட்டும், காங்கிரஸ் ஆட்சி பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். ஓராண்டுக் காலத்தில் நாங்கள் அரிசன மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்ய வழிவகை செய்து வருகின்றோம். வளவனூர் காலனி, வழுதாவூர் காலனி, சாலையாம்பாளையம் காலனி களுக்காக, அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் மனைக்கட்டுகள் ஒதுக்கப்பட்டன. ஆனால் நிலச் சொந்தக்

காரர்கள் அந்த இடத்தை அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதென்று உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டு, பல ஆண்டுகளாகியும்கூட, அந்த வழக்கு இன்னும் முடிவடையாமல் இருந்து வருகிறது. அரிசன மக்களுக்கு மனைக்கட்டு கிடைக்கவில்லை. இதைக் காங்கிரஸ் கட்சியினர் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் வளவனூர் உயர்நிலைப் பள்ளியிலும், உக்கிரவாண்டி உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு அரசினர் உணவு விடுதி இருக்கின்றது. அந்த உணவு விடுதியில் தற்போது 45 மாணவர்கள் வரை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவை உயர்த்தி 75 மாணவர்கள் வரை உணவு விடுதியில் சேர்க்கப்பட்டால் இன்னும் அதிக மாணவர்கள் படிக்க வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கண்டமங்கலம் உயர்நிலைப்பள்ளி, வழுதாவூர் உயர்நிலைப்பள்ளி, சித்தளம்பட்டு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் படிக்கும் ஏழை அரிசன மாணவர்கள் தினமும் ஐந்து மைல், ஏழு மைல் தூரம் நடந்து வந்து உணவு இல்லாமல் படித்து வருகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கும் பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்கும் உதவியளிக்கும் வகையில் 1968–69-ம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் இந்தப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு அரசினர் உணவு விடுதி அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்த அவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு ந. தீர்த்தகிரி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே அரிசன சமுதாயம் பின்தங்கிய சமுதாயமாக இருந்துவந்ததை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் 'காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன செய்தது?' என்று கேட்டார். அரிசன மக்கள் தீண்டப்படாத நிலையிலே, கல்வியிலே, பொருளாதாரத்திலே கீழ்மட்டத்திலிருந்துகொண்டு ஜாதி இந்துக்களிடத்தில் எவ்வளவு கொடூரமான முறையில் அழுத்தப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதை உறுப்பினர் மறந்துவிட்டிருக்கலாம். அரிசன மக்களின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கும் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் காங்கிரஸ் ஆட்சி பெரும்பாடுபட்டது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மனிதனை மதிக்கத் தலைப்பட்டதே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்த நன்மைகளினால்தான் என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் அரசாங்கமும், அண்ணல் மகாத்மா காந்தியடிகளும் அன்று செய்த, செயலினால், உழைத்த உழைப்பின் பலனாகத்தான் இன்று இந்த மன்றத்திலே நாம் 42 பேராக அமர்ந்திருக்கிறோம்.

அரிசன மக்கள் கல்வியிலும், பொருளாதாரத்திலும் முன்னேறினால் தான் தீண்டாமை என்ற நோய் அறவே நீங்கும். காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் உழைப்பினால்தான் நாம் இன்றைக்கு ஓரளவுக்கு மனிதனை நிறைவு பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடிகிறது. புதிய அரசாங்கம் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்ததைவிட இன்னும் அதிகமாகச் செய்தால் நான் வரவேற்பேன். புதிய அரசாங்கம் அதிகமாகச் செய்யும் என்றுதான் சில மக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வந்தபிறகு அந்த மக்களின் எண்ணமெல்லாம் நம்பிக்கையற்றுப் போய் அவர்கள் வருந்துகிறார்கள். ஜாதி இந்துக்களின் கொடுமை என்பது சாதாரண காரியம் அல்ல. காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைத் தவிர வேறு யாராலும் தீண்டாமையை ஒழித்துவிட முடியாது. அப்படிச் செய்தாலும் ஏதோ ஓரளவுக்குத்தான் செய்யமுடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றம், எதிர்காலம் எல்லாம் இந்தப் புதிய அரசாங்கத்திடம் தான் இருக்கின்றது என்று எதிர்பார்த்திருந்த மக்களின் நினைவு எல்லாம் இன்று கனவாகத்தான் காட்சியளிக்கிறது. கிராமப்பகுதி மக்களின் வாழ்வுக்கு வேண்டிய வசதிகள் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. விவசாயக் கூலி,

ஊதிய உயர்வு போன்றவற்றில் இன்னும் அரசு கவனம் செலுத்த வில்லை. இன்றைய தினம் கூலி, தினம் ஒன்றுக்கு எட்டணா, ஒரு ரூபாய் என்று இருந்தால் கூலிவேலை செய்யும் ஒருவனுக்குத்தான் சாப்பாட்டுக்குக் கட்டுபடியாகும். ஒரு நாளைக்கு அவன் வேலைக்குப் போகாவிட்டாலும், அல்லது வேலை கிடைக்காவிட்டாலும் அன்றையதினம் அவன் பட்டினி தான் இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலையை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது ஏன் பிறந்தோம், ஏன் இந்த நிலையை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று வருந்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. புதிய அரசு ஏதாவது நல்ல உபகாரத்தைச் செய்தால்தான் அந்தச் சமுதாயம் முன்னேற முடியும். அவர்களுக்கென்று சிறுசிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வசதி செய்து தரவேண்டும். விவசாயக் கூலி களாகவே செத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலையில் விட்டுவிடக்கூடாது. கூலியை யும் உயர்த்திக்கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும். என் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் ஒருமாதம் அல்லது இரண்டு மாதம்கூட அவர் களுக்கு கூலி வேலை இருக்காது. பண்ணையாட்களாகவே காலம் தள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. என் பகுதியில் முள்ளிக்காட்டணை என்று இருக்கிறது. அதில் தண்ணீர் தேக்கி பத்து ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் விடலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அணைகளைப்பற்றி இந்த மானியத்தில் பேசக்கூடாது.

திரு ந. தீர்த்தகிரி : அந்தச் சமுதாயத்திற்கு வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்திக்கொடுக்க இந்த அணையைக் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாணவர்களுக்கு மதிய உணவுக்காக கொடுக்கப் படுகிற தொகை போதாது. அதை அதிக படுத்தவேண்டும். வீட்டு வசதியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். சென்ற அரசாங்கம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தது. அதன்பிறகுதான் சேரிகள் போய் காலனிகள் என்ற பெயரே வந்திருக்கிறது. இல்லையென்றால் உயர்சாதிக்காரர்களின் மத்தி யில் பழைய ஓலைக் குடிசைகளாக–சேரிகளாகவே இருந்து கொண்டிருக் கும். அவர்கள் செய்த காரியத்தைத் தொடர்ந்து இந்த அரசும் அங் கங்கே அரிசனக் காலனிகள் அமைத்துக்கொடுக்குமாறு வேண்டிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு சி. வீரமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசன நல மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறிக் கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசவிரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே எத்தனையோ மதங்கள் இருக்கின்றன, நம் நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு மதமும் தனிப்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண் டிருந்தாலும் அவை எல்லாமே ஓர் உயர்ந்த பொருளை, உண்மை அன்பு வடிவங்களின் ஒருமித்த தோற்றத்தை விளக்குவதுபோல் இன்று நாட்டிலே பல்வேறு கட்சிகள் பல கொள்கைகளை உள்ளடக்கியனவாக இருந்தாலும் மக்களின் நலன் கருதி, மக்களின் அடிப்படைத் தேவை களுக்குப் போராடக் கூடியவைகளாகவே அமைந்துள்ளன. மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினைகளை அணுகும்போது கட்சி வேறுபாடற்ற நிலையில் மனிதாபிமான தர்ம நிலையில் இருந்து பார்க்கவேண்டும். அந்தமாதிரி யான நிலையில் இருந்து சில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினரைப் பற்றிக் கூறுகிறபோது, அருந்ததிய சமுதாயத்தைப் பற்றிக் கூறாமல் இருக்கமுடியாது. காரணம் விவசாயம் நாட்டின் முதுகெலும்பாகக் கருதப்படுகிறது. அந்த விவசாயத்தில் குடி யானவர்களுக்கு முதுகெலும்பு போன்று இருந்து பரம்பரை பரம்பரை யாக உழைத்து வருகிறவர்கள் சக்கிலிய மக்கள் என்பதைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பற்றிச் சொல்லும் போது யாரும் காங்கிரஸ் ஆட்சியைக் குறைகூறுவதாக எண்ணிக்கொள்ளா தீர்கள். உண்மையைச் சொல்லப்போனால் கடந்த இருபதாண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இந்த அருந்ததியர்களின் இனம் புறக்கணிக்கப்பட்டே

968 மார்ச் 15] [திரு. சி. வீரமணி]

வந்திருக்கிறது என்பதை என்னுல் எடுத்துச்சொல்ல முடியும். அதைப் பற்றி நான் சொல்வதைவிட அரிசன வெல்ஃபேர் கமிட்டியினர் என்ன சொல்லியிருக்கிருர்கள் என்பதையே இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

I am quoting from the Report of the Harijan Welfare Committee. Madras, 1948. (Page 48).

"The three main groups of Harijans in the Tamil country are the Pallars, the Parayars and the Chucklers. Though it is very difficult to assess the respective places of these communities in the social scale, yet there is no doubt that materially the Pallars are better off than the rest, while the Chucklers are the lowest."

என்பதனை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிருர்கள். இன்றைய தினம் அவர்கள் வீட்டு வசதி இல்லாமல், வாழ்க்கையின் அடிப்படை வசதி எதுவுமே இல்லாமல், மிகவும் அல்லல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிருர்கள் என்பதனை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். மேலும் இந்தப் பேரவையிலே 1960-ஆம் ஆண்டு அரிசன மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகிறபோது ஒரு உறுப்பினர்,

"அருந்ததியர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களை எடுத்துக்கொள்ளு வோம். அருந்ததியர்கள் என்று சொல்வதற்கே எனக்கு மனம் வரவில்லை. அதாவது சக்கிலியர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள், இவர்கள் ஹரிஜனங்களைவிட தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகத்தான் இருக்கிருர்கள். அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின்தங்கியவர்களாகத்தான் இருக்கிருர்கள். எங்கு சென்ருலும் அவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆயிரத்திற்கு ஒருவர்கூட இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவர்கள் எவ்வளவோ தாழ்த்தப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களைக் கொஞ்சம்கூடக் கவனிப்பதாகவே இல்லை" என்பதாக இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிருர்.

நான் இந்த இனத்தவர் என்பதனுல் சொல்லவில்லை. உண்மையில் அந்த இனம் மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த அமைச்சரவையும், அரிசன இலாகாவும் இந்தச் சக்கிலிய இனத்தின் முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். அறிஞர் பெருந்தகை அவர்களின் ஆட்சியின்கீழ் அருந்ததிய இன மக்கள் விரைவான முன்னேற்றமடைய வழிவகைகள் செய்யவேண்டு மென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நில ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது பெரும் ஊழல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. எந்த விதத்திலும் பயன் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நில ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது நிலச்சுவான்தார்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றுவிடுகிருர்கள். நீதிமன்றத்திற்குப் போய்விடுகிற காரணத்தினுல் பத்தாண்டுகள் ஆகியும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அரிசன நல இலாகாவின்கீழ் நில ஆர்ஜிதம் செய்வது சட்டப்படி செல்லாது என்பதாக சமீபத்தில் உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பு ஒன்று வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அந்த மக்களின் வாழ்க்கையை பெரிதும் பாதிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தீண்டாமை என்று எடுத்துக்கொண்டால் இன்று தீண்டாமை என்ற பெயரால் நாட்டில் வகுப்புக் கலவரங்கள் பல இடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. இதன் காரணமாக நாட்டின் ஒற்றுமை என்கிற ஆணிவேறே வெட்டப்படும் அச்சம் இருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின்பால் அன்புகொண்டு காந்தியார் ஹரிஜன் என்ற பெயரையே வைத்தார். ஆனுல் காலப்போக்கில் இன்றைக்கு ஹரிஜன் என்ற அந்தக் சொல்லையே இழிசொல்லாகக் கருத ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

எனவே அரிசன் என்ற வார்த்தையையே அரசிதழ் ஏடுகளிலிருந்து அப்புறப்படுத்தவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக வள்ளுவர் என்ற பெயர் வைக்கப்படவேண்டும். இந்த இலாகாவின் பெயரையும் "வள்ளுவர் இன நல இலாகா" என்று மாற்றவேண்டும். வள்ளுவரே ஆதி என்ற புலச்சிக்கும் பகவன் என்ற பார்ப்பனருக்கும் பிறந்தவர் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. அதோடு தமிழ்காத்த வள்ளல் கலைஞர் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேருந்து வண்டிகளில் எல்லாம் வள்ளுவரின் புகழ்பாடச் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் சிறப்பிக்கிற பெயரே—வள்ளுவர் என்ற பெயரே—இந்தச் சமூகத்திற்கு இடவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி: ஆதி என்ற புலச்சிக்கும், பகவன் என்ற பார்ப்பனருக்கும் வள்ளுவர் பிறந்ததாகச் சொல்வது கட்டுக்கதையே தவிர ஆதாரபூர்வமானது அல்ல.

திரு. சி. வீரமணி: இதை நான் ஆராய முன்வரவில்லை. அந்த அளவுக்கு எனக்கு அறிவும் இல்லை. அரிசன நலத்துறை என்பதை வள்ளுவர் நல இலாகா என்று மாற்றினால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அது ஒரு சிறப்பைத் தரும் என்று கருதுகிறேன்.

ஆறில் ஒரு பங்கினர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். செலவுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகையில் 228 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் அதில் 38 கோடி கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அப்படி உரிமை இருந்தாலும் அப்படி நாங்கள் கேட்க முன்வரவில்லை. ஆனால் அப்படி ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை, எவ்வளவு தொகையாக இருந்தாலும் சரி, கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகைகள் சரிவரப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறதா என்பதை அரசு கண்காணிக்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற சலுகைகளைப் பெறுவதற்காக மற்ற ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தாங்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக வருகிறார்கள். இதையெல்லாம் அரசு ஆடிட்டர் நியமித்து கணக்குகள் சரிபார்க்கப்படுவதைப்போல அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகைகளும் நல்ல முறையில் கொடுக்கப்படுகின்றனவா என்பதைக் கண்காணிக்க அதற்காக ஆடிட்டர் நியமிக்க வேண்டும். அவர் ஒவ்வொரு அலுவலகத்திற்கும் சென்று ஒவ்வோர் ஆண்டும் தணிக்கை செய்து அரசாங்கத்திற்கு அதைப்பற்றிய அறிக்கை அனுப்புவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலை வாய்ப்புகளைப் பொறுத்த வரையில் முனிசிபாலிட்டி, கார்ப்பரேஷன் அரசாங்கத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் நடத்தப்படுகின்ற தொழில்களில் 16 சதவீதம் வேலை வாய்ப்பு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். ஆனால் அது சரியாகச் செய்யப்படுகிறதா என்று பார்ப்பதற்காக ஒரு தனிப்பட்ட அலுவலரை நியமிக்கவேண்டும்.

கல்லூரிகளில் விடுதிக் கட்டணம் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு 1948–49 நிர்ணயிக்கப்பட்டபடி தான் இப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விலைகள் அதிகரித்ததன் காரணமாக அவர்கள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அதை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களிலே சலுகைகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டபோதிலும், அங்குள்ள பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் அவற்றைக் கொடுப்பதில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் சொல்கிறார்கள். அரிசன நலத் துறை இருப்பதால் அங்கு உங்களுக்குச் சலுகை செய்கிறார்கள் என்று எல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆகவே அப்படியில்லாமல் சலுகைகள் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 15] [திரு. சி. வீரமணி]

அடுத்தபடியாக, பஸ் ரூட்களை வழங்குவதிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அதிகச் சலுகைகள் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்டோர் பஸ் கூட்டுறவு சங்கம் இருக்கிறது, அது தொடங்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதைத் தொடங்கி வைத்து நல்ல முறையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு சோ. அழகர்சாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, அரிசன நல மானியத்தின்மீது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டிலே பெரும் பகுதியான அரிசன மக்கள் பொருளாதார நிலையில் மிக மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதால் தான் சமூகத்திலும் அவர்கள் பிற்பட்டவர்களாக அடிமைகளாக மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் அரிசன மக்கள் படுகின்ற துன்பங்களையும் கஷ்டங்களையும் கண்டு அவற்றைப் போக்குவதற்காகப் பாடுபடுவதில் அதிதீவிரமாக இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குப் பிறகு இந்த நாட்டை ஆண்டுகொண்டு வந்தவர்கள் மேலெழுந்தவாரியாகத்தான் அரிசன மக்களுக்கு ஏதாவது செய்கிறார்களே தவிர அடிப்படையாக அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையை மாற்றியமைக்க வழி செய்தார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள் பொருளாதார நிலையை மாற்றியமைக்காமல் இருந்ததால்தான் அவர்கள் ஆடுமாடுகள் போகும் இடங்களுக்குக்கூட இவர்கள் போய் தண்ணீர் எடுக்க முடியாத நிலையிலும் பொதுக் கிணறுகளிலே தண்ணீர் எடுக்க முடியாத நிலையிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முன்னமேயே புறம்போக்கு நிலங்களையும், சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களையும் கொடுத்து இருந்தார்களானால் ஓரளவுக்கு அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையில் அவர்கள் மேம்பாடு அடைந்திருக்க முடியும். சென்ற அரசு அதைச் செய்யவில்லை. இந்த அரசு அவர்களுக்குச் சாகுபடி செய்யக் கூடிய நிலங்களைச் சொந்தமாக்கக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல இடங்களில் வீட்டு மனைகள் இல்லாத கஷ்ட நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் குடியிருக்கிற இடங்கள் பல இடங்களில் பண்ணையாருக்கே சொந்தமாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு கஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய அரசு அவர்களுக்கு ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தைத் தயாரித்து அதன் மூலம் மனை இல்லாத சகல அரிசன மக்களுக்கும் 1972-ம் ஆண்டிற்குள் வீட்டுமனைகளைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு அவர்கள் குடியிருப்புக்களில் மின்சாரம், குடிநீர் இல்லாதது பற்றிச் சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக அவை நிறைவேற்றப்படக்கூடிய திட்டமாக இருந்தாலும், பஞ்சாயத்தில் மெஜாரிட்டியாக எல்லோரும் இருக்கிற காரணத்தினால் அரிசன மெம்பர் ஒருவர் தான் இருப்பார், அப்படியிருக்கின்ற காரணத்தினால் மெஜாரிட்டியாக உள்ளவர்கள் அவர்கள் இஷ்டம்போல் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அவர்களுடைய தெருக்களுக்கு மட்டும் குடிநீர், மின்சாரம் போன்றவற்றை ஏற்பாடு செய்துகொள்கிறார்கள். என்னுடைய தாலுகாவைப பொறுத்த வரையில் இதைப்பற்றிப் பல புகார்கள் வந்திருந்து, அதைப் பற்றி அவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொன்னாலும்கூட அவக்கள் அரிசன மக்கள் குடியிருப்புக்களில் மின்சாரம், குடிநீர்க் குழாய்கள் போட தீர்மானம் போட்டுக் கொடுக்க மறுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அதைப்பற்றி பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் சொன்னால் அவர்கள் பஞ்சாயத்துக்கள் எந்த எந்த இடங்களில் அவை செய்யப்படவேண்டுமென்று அவர்கள் தீர்மானிக்கிறார்களோ அங்கேதான் போடலாம் நாங்கள் இதில் ஏதும் செய்வதற்கில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஓவர்ஹெட் டாங்க் வைத்து குடிநீர் வழங்கும் பல கிராமங்களில் குழாய்கள் மூலம் அரிசன குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்குப் போகவில்லை, பெரும்பகுதியினராக இருக்கக்கூடிய மெஜாரிட்டி சமூகத்தார் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளுக்குத்தான் போகிறது. இதற்காக நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிஜனக் குடி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1968 மார்ச் 15

யிருப்புகளுக்கு மின்சாரம், குடிநீர் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இரண்டையும் அரிசன நலத்துறையே நேரடியாக கவனிக்க வேண்டும். பொருளாதார முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக அவர்களுக்குச் சிறு தொழில்களுக்கு கடன்கள் மற்ற வசதிகள் செய்வதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அது ஒன்றிரண்டு இடங்களில்தான் இருக்கிறது. அதை எல்லாப் பகுதி களிலும் விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். அவர் களுக்குப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு கிணறுகளை வெட்டுவதற்கும் மாடுகள் வாங்குவதற்கும் சீட்டுக் குலுக்கி போடக்கூடிய முறையில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. 1,500 ரூபாய் கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு கிணறு வெட்ட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. 2 ஏக்கர், 4 ஏக்கர் வைத்து இருக்கும் விவசாயிகள் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகக் கடன் பெறக் கூடிய நேரத்திலே அவர்கள் பெற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. கிணறுக்காகக் கடன் கேட்டால் அதற்கு சொத்து ஜாமீன் கேட்கிறார்கள். ஜாமீன் கொடுப்பதற்கு வேறு யாரும் முன்வரமாட்டார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இனாம் என்று சொல்லக்கூடிய 1,200 ரூபாய்க் சீட்டு குலுக்கு முறைப்படி கொடுக்கப்படுவதால் ஒன்றிரண்டு பேர்களுக்குத்தான் அது கிடைக்கிறதே தவிர எல்லா விவசாயிகளும் உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற அளவில் விவசாயம் செய்து அவர்களுடைய குடும்பத்தைக் காப்பாற்று வதற்கான நிலைமை இல்லை. ஆகவே அப்படியில்லாமல் கிணறு வெட்டக் கடன் கேட்டால் தகுதியான நிலமாக இருந்தால் எந்த விதமான ஜாமீனும் கேட்காமல் மொத்த தொகையில் 1,500 ரூபாய் இனாமாகக் கொடுத்துவிட்டு மீதியைக் கடனாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அளவிலேயே கடன் கொடுத்து அதில் 1,500 இனாமாக கொடுத்தது போக மீதியை கடனாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்ததாக நகரங்களை துப்புரவு செய்கிறவர்கள் நகரங்களைத் துப்புரவு செய்தாலும் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களை பார்த்தால் சாக்கடை ஓரத் திலே சிறு குடிசைகளிலே வாழ்கிறார்கள். மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். நகரசபைகளிலே அதற்கான திட்டம் இருக்கிறது. நகரசபை பாதியும் சர்க்கார் பாதியும் இதற்காகக் கொடுக்கிறது. ஆனால் நகரசபை யிலே வேறு பல திட்டங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டியிருப்பதால் அவர் களால் இந்தத் தொகையைக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் கட்டாயமாக அவர்களுக்காக வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கட்டும்பொழுது அவர்கள் இருக்கும் பகுதிகளிலேயே கட்ட வேண்டும். ஒரு மைல், ½ மைல் தூரத்திலே அவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது, அப்படியில்லாமல் ஊரையொட்டியே அவர்கள் இருக்கிற பகுதிகளிலே கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும்.

பிற்பகல் 1–30 அடுத்தப்படியாக, படிப்புக்காக ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படுவதில் முன்னால் இருந்த முறையே நல்லது. அந்தந்த ஜில்லா மட்டத்தில் அரிசன நல இலாகா அதிகாரிகள் படிப்புக்காக உதவித் தொகை கொடுக்கும்போது கொஞ்சம் தகுதி குறைவாக இருந்தாலும் அவர் களாகவே பார்த்து கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருந்தது. இப்போது சர்க்காருக்கு அனுப்பவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, முன்பு இருந்த முறையில் அந்த மாவட்ட நல அதிகாரிகளே தகுதியைப் பார்த்து உதவித் தொகை கொடுப்பதற்கு முடிவு செய்வது நலமாக இருக்கும்.

இன்று அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகளில் மட்டும் மாணவர்களுக்கு உடையும், புத்தகங்களும் இனாமாக வழங்கப்படுகின்றன. மற்றப் பள்ளி களில் பயிலக்கூடிய அரிசன பிள்ளைகளுக்கும் உடையும், புத்தகமும் இனாமாக கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முற்பகல் நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுறுகின்றன. மீண்டும் மாலை 3 மணிக்குப் பேரவை கூடும்.

பிற்பகல் 1–31 பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

1968 மார்ச் 15]

மீண்டும் பேரவை 3–00 மணிக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமையில் கூடியது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவர் அவர்களே, முதல் முதலாக நான் அரிசன நல இலாகா அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த மான்யத்திலே ஆறு கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் தான் ஒதுக்கி வைக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தாலும் இந்த விவாதத் திற்குக் கொஞ்சம் அதிக நேரம் கொடுத்தது பற்றி முதலில் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய நிலைமை ஓரளவுக்காவது முன்னேறி இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிட நிலைமை இருக்கிறது என்றால் அதற்கு நாம் பாராட்ட வேண்டியவர்கள் யார் என்றால், முதலில் மகாத்மா காந்தி, அடுத்து டாக்டர் அம்பேத்கார், அதற்கு அடுத்து நம்முடைய ஒப்பற்ற தலைவர் ராஜாஜி ஆகிய மூவரைத்தான் பாராட்ட வேண்டும். மகாத்மாகாந்தி டெல்லியில் அரிசனங்கள் வசிக்கும் பகுதியான லோடி காலனியிலேயே வசித்து வந்தார். அவரை யாரும் பார்க்க வேண்டுமென்றால் அரிசனங்கள் இருக்கும் பகுதியில் வந்துதான் பார்க்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியோடு அவர்கள் அங்கே வசித்தார்கள். அம்பேத்கார் ஆற்றிய பணிகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதேயில்லை, அந்த அளவுக்குப் பெரும் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் சேலத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாக இருந்த நேரத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கு தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரை ராஜாஜி அவர்கள் அதிகாரியாக நியமித்தார்கள். அந்த பகுதியில் இருந்த மக்களில் பெருவாரியானவர்கள் அக்கிரகார மக்களாக இருந்தார்கள். அந்த மக்கள் ராஜாஜி அவர்கள் இவ்வாறு ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவரை அந்தப் பகுதியில் அதிகாரியாக நியமிக்கலாமா என்று ஒரு பெரிய போராட்டத்தையே நடத்தினார்கள். யாராக இருந்தாலும் அவரும் மனிதர்தான், இதிலே மறுபரிசீலனை கிடையாது என்று ராஜாஜி அவர்கள் திட்டவட்டமாகச் சொல்லி விட்டார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே கலப்புத் திருமணத்தைச் செய்து வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு வழி காட்டியாக இருந்தார்கள்.

இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய வாழ்க்கை உயர்வதற்காக எவ்வளவுதான் கோடி கோடியாகச் செலவு செய்தாலும் கூட, மிக மிக மோசமான நிலைமையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதியான பெரம்பூர் தொகுதியில் ஆயிரக்கணக்கான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலே குறிப்பாக 33-வது வட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் மனிதன் இந்த அளவுக்கு மோசமான சூழ்நிலையில் வாழ முடியுமா என்று எண்ணத் தக்க அளவுக்கு மோசமான நிலைமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார் கள். அடிப்படை சுகாதார வசதிகள் எதுவும் இல்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பயங்கரமான நிலைமை என்னவென்றால் பக்கத்திலே பக்கிங்காம் கால்வாய் இருக்கிறது. அது ஆரம்பிக்கக்கூடிய இடம் அமிஞ்சிக்கரையில் நான் டிஸ்பென்சரி வைத்திருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு அருகாமையாகும். (திரு. கே. விநயகம் உட்கார்ந்தபடியே குறுக்கீடு) குறுக்கே பேசாமல் இருந்தால் அரிசனங்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, the hon. Member is quoting wrong geography. The Buckingham Canal is on the shores of the City of Madras and not in Aminjikarai.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அவர் திருத்தணியிலே போய் நின்றதால் ஒன்றும் தெரியாது. ஓட்டேரியில் அந்தக் கால்வாய் ஓடுகிறது. 47-வது வட்டத்தில் கால்வாய் ஓரத்தில் குடிசைகள் இருக்கின்றன. ஒரு முறை புயல் அடித்தால் அந்தக் குடிசைகளில் பிறகு வாழ முடியாது. சென்ற ஆண்டில் புயல் அடித்தபோது முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் கூட

அந்தப் பகுதிக்குப் வந்து பார்த்தார்கள். நானும் இருந்தேன். அதற்குப் பிறகு கால்வாய் 32, 33-வது வட்டத்திற்குப் போகிறது. அதற்கு பிறகு சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் பக்கமாக வருகிறது. இந்தக் கால்வாய் சீர்திருத்தப் படவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியைக் குறித்துக் குறிப்பிட்டதற்காக நன்றி. ஓட்டேரி பகுதியில அந்தக் கால்வாயில் (ராம்பர்ட் வால்) கைப்பிடிச் சுவர் கட்டுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றிப் பொதுப் பணித் துறை ஆராய்ந்து வருகிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சந்தோஷந்தான். அதை மிக சீக்கிரமாக முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகளாகத் தள்ளிப் போடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. உடனடியாக அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஏறத்தாழ ஒரு கோடி பேருக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். 3½ கோடி மக்களில் 1 கோடி பேர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு கோடி பேருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைப் பார்த்தால் ஆள் ஒன்றுக்கு ஆறு ரூபாய்தான் வருகிறது. இதைப் பெரிய சலுகை என்று சொல்ல முடியாது. இன்றைய தினம் அந்த மக்கள் இந்த அரசாங்கத்திடம் இருந்து பெரிதும் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களால் தான் இந்த கட்சிக்கு அரசாங்கத்தை அமைக்கும் அளவுக்கு ஓட்டு வந்தது. அவர்களுடைய நம்பிக்கைக்கு அருகதையாக நாம் இருக்க வேண்டும். திட்டங்களைப் பேப்பரில் போட்டுவிட்டால் மட்டும் போதாது. உடனடியாக செயல்படுத்தி காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குச் சலுகை கொடுப்பது போல் பொருளாதாரத் தில் பின்தங்கிய மற்ற மக்களுக்கும் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பொருளாதாரத்தில் எவ்வளவுதான் பின் தங்கியிருந்தாலும், "heredity and environment" பிறக்கக்கூடிய நிலைமை யிலேயே மோசமாக பிறந்த காரணத்தால அவர்களுக்கு எவ்வளவு சலுகை கொடுத்தாலும் தகும். பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய மற்ற சமூகத்தினரையும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் ஒரே மாதிரி கருத வேண்டுமென்று சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

இந்த ஹரிஜனங்கள் பிறக்கும்போதே எந்தவிதமான சலுகைகளும் இல்லாமல் பிறக்கிறார்கள். நான் பட்டதாரி தொகுதியில் தேர்தலுக்கு நின்றிருப்பதால் நான் சொல்கிறேன். 38-வது வட்டத்தில் 10,000 வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். மைலாப்பூர், அடையாறு வட்டங்களில் 10,000 வாக்காளர்கள் வீதம் இருக்கிறார்கள். அடையாறு பட்டதாரித் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு இந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த 1,100 வாக்காளர்கள் பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் 38-வது வட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு இரண்டு வாக்காளர்கள் தான் இருக்கிறார்கள், பட்டதாரிகள். இதுவே நான் முன்னர் கூறிய தற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

நான் இந்து ரிலிஜியனில் உள்ளவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்பு கிறேன். இந்த ஹரிஜன மக்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுப்பதால் முன்னணியில் உள்ள வகுப்புகளைச் சார்ந்தவர்கள் தங்கள் சலுகைகள் போய்விடும், நாடே அதனால் அழிந்துவிடும் என்று தவறான கணக்கு போடக்கூடாது. இந்த நாட்டிலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்று சொன்னால் நாம் இந்த நாட்டிலே வாழ்வதற்கு யோக்கியதை இல்லை. மனிதனைப் பிறந்து அவன் மனிதனாக வாழ முடியாததொரு தன்மையைக் கண்டு கொண் டிருக்க முடியாது. அதைப் பொறுத்துக் கொண்டும் இருக்க முடியாது. இன்று கன்னியாகுமரி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால்

அங்கு ஏராளமான ஹரிஜன் கான்வெர்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏன் கிருஸ்துவ மதத்திற்குச் சென்றார்கள் என்றால், ஹிந்து ரிலிஜியனில் அவர்களுக்கு எந்தவிதச் சலுகைகளையும் கிடைக்கவில்லை, அவர்களை மனிதர்களாக மதிக்கவில்லை என்பதற்காகவும், கிருஸ்தவ மதத்தில் சேர்ந்தால் அவர்களுக்கு சில சலுகைகள் கிடைக்கும் என்பதினாலும், பொருளாதாரத் துறையில் முன்னணிக்கு வரமுடியும் என்ற ஆசையினால்தான் அவர்கள் கிருஸ்துவ மதத்தில் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அப்படி மதம் மாறிச் சென்றவர்களுக்கு எந்தவிதச் சலுகைகளும் இல்லை. அவர்கள் கான்வோட்ஸ்–ஸாகப் போனதினால் பொருளாதாரத்தில் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து விட்டார்கள் என்று கணக்குப் போடக் கூடாது. ஆகவே கிருஸ்தவ மதத்திற்கு மதம் மாறிச் சென்றுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், இந்து மதத்தில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற சலுகைகள் அத்தனையும் அவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். அடுத்த ஆண்டிலாவது அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவவற்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும். சிதம்பரம் தொகுதி உறுப்பினர் அவர்கள் எம்.எல்.ஏ.-க்களைப் பற்றிச் சொன்னதால் சொல்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் என் இல்லத்திற்கு யார் வேண்டுமானாலும் வந்து சாப்பிடலாம். நானும் யார் இல்லத்திற்கு வேண்டுமானாலும் சென்று சாப்பிடுவேன். அந்த விதத்தில் பல வருடங்களாக நான் வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறேன். எம்.எல்.ஏ.-க்கள் அல்லது மினிஸ்டர்கள் சுற்றுப்பயணம் செல்லும்போதும், அல்லது ஏதாவது கிராமத்திற்குச் சென்றாலும், மகாத்மா காந்தி அடிகளின் பாதையைப் பின்பற்றி, முதன்முதலாக அவர்கள் கால் வைக்கவேண்டிய இடம், அவர்கள் தங்கவேண்டிய இடம் தாழ்த்தப்பட்டவரின் இல்லமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். கிராமங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உள்ள பகுதி, நல்ல நிலையில் வாழ்பவர்கள் உள்ள பகுதி என்று இரண்டு பகுதிகள் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது இது ஒரு நாடா, இங்கு ஜனநாயகம் இருக்கிறதா என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. நாம் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொண்டது உண்மைதானா என்று கூட தோன்றுகிறது. என் மனதில் உள்ள கஷ்டங்களை இங்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் இந்த விவாதத்தில் நான் கலந்துகொண்டேன் என்று கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ந. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த ஹரிஜன மானியக் கோரிக்கையை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று காலை சட்டமன்றத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியில் பங்கு பெற்று உரையாற்றிய எதிர்கட்சி உறுப்பினர்கள் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக தாங்கள் ஆண்டு அனுபவித்த காலத்தில் ஹரிஜனங்களைப் பற்றியே எண்ணிப் பாராதவர்கள் இந்த ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள் ஏதோ கொடுமைகள் நிகழ்ந்து விட்டதுபோல் நினைத்துக்கொண்டு எங்களுக்கு இதுதானா, இன்னுமா எங்களுக்கு இந்தக் கொடுமை என்று யாரையோ பார்த்துக் கேட்பதுபோல் கேட்டார்கள். உள்ளபடியே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்ததற்குப் பிறகு இருபது ஆண்டு காலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த சலுகைகளை இந்த அரசு வந்ததும் இன்னின்ன விதத்தில் இன்னின்னதை நிறுத்திவிட்டது என்று ஆதாரம் காட்டிப் பேசியிருந்தால் உள்ளபடியே அது வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கும். அவர்கள் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோதே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுகிற திட்டத்தை கைவிட்டு விட்டார்கள். அதேபோல் சமுதாய மண்டபங்கள் அமைக்கிற திட்டத்தையும் கைவிட்டு விட்டார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு உடனடியாக கல்லூரிகளில் சேருவதற்கு மாணவர்களுக்கு உரிமைக் கார்டுகள் வழங்கியும், நுழைவுக் கட்டணம், விசேஷக் கட்டணங்கள் இவைகளினால் ஏற்பட்ட இன்னல்களை துடைத்தும் மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் சேருவதற்கு வழிவகை செய்து கொடுத்திருக்கிறது. இன்னும் பல காரியங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. காலையில் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் திரு. கோபால் அவர்கள் அழைத்தால் அவர்கள்

[திரு, ந. சோமசுந்தரம்] [1968 மார்ச் 15

வீட்டில் கூட உணவு அருந்த தயாராயிருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று நாட்டில் நடப்பதெல்லாம் ஏதோ சம்பிரதாயத்திற்காக ஆதி திராவிடர் இல்லங்களுக்குச் சென்று மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டாவது சாப்பிடுகிறார்களே தவிர நம் சுதந்திராக் கட்சி அங்கத்தினர் பெருமதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறியதுபோல் என் வீட்டில் வந்து அவர்கள் சாப்பிடலாம், நான் அவர்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று சாப்பிடத் தயார் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இன்னும் காங்கிரஸ்காரர்கள் வரவில்லை. திரு. கோபால் அவர்கள் வீட்டுக்கு வேண்டுமெனறால் செல்கிறேன் என்று சொல்கிறார்களே தவிர என் வீட்டுக்கு அவர்கள் வரவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஒரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன். 1947–48-ல் என்று நினைக்கிறேன், நீடாமங்கலத்தில் காங்கிரஸ் அரசியல் மாநாடு நடந்தது. அதற்கு இங்கு முதல் மந்திரியாக இருந்த திரு. ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள தலைமை தாங்கினார்கள். அங்கு சமபந்தி போஜனம் என்று போட்டுவிட்டு அதைப் பார்த்து நீடாமங்கலத்தி லுள்ள இரண்டு ஆதிதிராவிடர்கள் உள்ளே வந்து சாப்பிட்ட காரணத்திற்காக அவர்கள் இரண்டு பேர்களையும் அவர்கள் தலையை மொட்டை அடித்து அவர்களை கழுதை மேல் ஏற்றி ஊர்வலம் விடுகிற அளவில் கடைசியில் போலீசார் வந்து தடுத்து அப்படிச் செய்த வர்கள் மீது வழக்குத் தொடர்ந்து, வழக்கு வழக்குமன்றத்தில் நடந்து அவர்களுக்கு தண்டனை கூடக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தி லிருந்தே காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏதோ ஜோடனை செய்வதுபோல் செய்து வந்தார்களே தவிர உள்ளபடியே அவர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. காந்திஜி காலத்தில், நேருஜி காலத்தில் செய்யாதவர்கள் இனி செய்ய மாட்டார்கள். சான்றாக சென்ற ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டு இன்று மத்திய அரசில் உணவு அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் மத்திய பாராளுமன்றத்திலேயே கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த பதினேழு ஆண்டு காலத்தில காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு பல கொடுமைகளைச் செய்துவிட்டது, இன்னும் தீண்டாமைக் கொடுமை விட்டபாடில்லை, ஏதோ வோட்டு பெறவேண்டும் என்பதற்காக பிச்சை இடுவது போல் ஏதோ அளிக்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்று அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். இந்த அரசை தடம் புரளச் செய்ய ஆறு கோடிதானா ஆறு கோடிதானா, என்று எதிர்கட்சியினர் கேட்கிறார்கள். மத்திய அரசின் நிதி உதவி கூட இப்போது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த அளவிற்காவது இந்த அரசு செய்வதைக் குறித்து உள்ள படியே நாம் பாராட்டி நன்றி தெரிவிக்கவேண்டும். ஆதிதிராவிட மக்கள் இந்த அரசையே நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சான்றாக இந்த மன்றத்தில் வந்திருக்கக்கூடிய 41 ஆதிதிராவிட அங்கத்தினர்களில் மூன்று நான்கு பேர்கள்தான் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். இதிலிருந்து சென்ற அரசு இந்த மக்களுக்கு செய்த நன்மைகளையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்தால் என்ன நன்மைகள் செய்யும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் என்பதை இதிலிருந்து கண்டு கொள்ளலாம். ஆதிதிராவிட சமயத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பெருவாரியாக ஆளுங் கட்சியாகச் சேர்ந்துள்ளார்கள் என்றால் உள்ளபடியே இந்தக் கட்சியும் அதனை வழிநடத்திச் செல்லும் நம்முடைய முதலமைச்சர் பெருமதிப்பிற்குரிய பேறிஞர் அண்ணா அவர்களும் அவர்களிடம் மதிப்போடு நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. இந்த மன்றத்திலே ஒரு முறை நண்பர் திரு. விநாயகம் அவர்கள் ஆதிதிராவிடர்கள் மட்டும்தானா ஏழை எளியவர்கள், ஆதிதிராவிடர்களுக் மட்டும்தானா வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்ட வினாவிற்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆதி திராவிடர்கள் என் வீட்டு ஓரத்திலே செல்லக்கூடாது என்று உயர் ஜாதிக்காரர்கள் கூறுகின்ற மனோபாவம் ஏற்படுவதனாலே நிச்சயமாக அவர்களுக்கு மட்டும் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதில் இந்தச் சர்க்கார் இன்னும் தீவிரமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு ஆதிதிராவிடர்களின் பேரில் பற்றும் பாசமும் கொண்டிருக்கிறது பேறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையில் இயங்குகின்ற அமைச்சரவை. இந்த அமைச்சரவை இன்னும் சில நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். சென்ற ஆண்டு கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்பவர்களுக்கு தங்கப் பதக்கம் வழங்கவிருக்கிறோம்

என்று கூறப்பட்டது. அந்த முறையை இன்னும் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வது தாமதத்திற்கு அறிகுறியாக இருக்கிறது. அதை அமைச்சரவர்கள் விரிவாகப் பரிசீலனை செய்து நல்ல நடிவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

மதிய உணவிற்காக 15 காசு கொடுப்பது என்பது போதாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது மிகமிகக் கட்டாத காரியம். அவைகளைக் கூட்டித்தர அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். உறுப்பினர்கள் கூறியதைப்போல் கிறித்தவ தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் எல்லாச் சலுகைகளும் வழங்கவேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்த சமயத்தில் இரண்டாயிரம் ரூபாய் வருட வருமானம் உடையவர்களின் பிள்ளைகளுக்குக் கல்விச் சலுகை உள்ளது என்றார்கள். ஆனால் ஆதிதிராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்த சாதாரண ஆரம்ப ஆசிரியர் கூட அந்தச் சலுகையைப் பெறமுடியாத அளவிற்கு அந்த வருட வருமானம் இருக்கிறது. எனவே வருட வருமானத்தின் வரம்பைக் கூட்டி ரூ 2,000 என்பதை ரூ. 3,000 ஆக உயர்த்தினால்தான் சாதாரண ஆசிரியர்களாக இருக்கின்றவர்கள்கூட தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்கவைக்க முடியும்.

அதோடு உரிமைக் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டன. சில கல்லூரி முதல்வர்கள் அந்த உரிமைக் கார்டுக்கு உரிய மதிப்பை அளிக்காமல் மாணவர்களை வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இந்த மானியத்தில் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்களுக்கு மானியம் கொடுத்து ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு ரோடு போடவும், குடி தண்ணீர் வழங்கவும் வகை செய்வதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் அரசு செய்து பார்த்தது. நிச்சயம் அதை ஒருநாளும் பஞ்சாயத்து கூட்டுமன்றமோ, பஞ்சாயத்துக்களோ செய்ய முன் வருவதில்லை. காலணா காசு கூட பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் செலவில்லாமல் அரசாங்கம் மானியம் கொடுத்து ரோடு போடவும், குடிதண்ணீர் வசதி செய்யவும் சொல்லியும் ஒரு தீர்மானத்தைப் பஞ்சாயத்தில் நிறைவேற்றி பஞ்சாயத்து கூட்டுமன்றத்திற்குக் கொண்டு சென்று, பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றம் யாரோ காண்டிராக்டருக்கு விட்டுச் செய்வதற்குக்கூட எந்த பஞ்சாயத்துத் தலைவரும் முன்வரவில்லை. எனவே இத்தகைய நிலைமைகளைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் மறு பரிசீலனை செய்து, கூட்டு மன்றத்திற்குக் கொடுக்காமல் அந்த இலாக்காவே நேரடியாகச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நிச்சயமாக நல்ல பலனை அளிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தீண்டாமைக் கொடுமைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன, மஞ்சள் விளக்கு எரிவதால் விரைவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களைக் கண்டுபிடிக்க போலீஸார் எப்படித்தேடித் தேடித் துருவித் துருவிப் பார்த்து வருகிறார்களோ அதேபோன்று எந்தெந்த ஓட்டல்காரர்கள் வெவ்வேறாகப் பாகுபடுத்தி நடத்துகிறார்களோ அவர்களைக் கண்டு பிடித்து அந்த ஓட்டல் உரிமையாளரின் லைசென்ஸ் ரத்து செய்துவிட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னொன்று. இந்த இலாக்காவில் தயவு செய்து வேறு எந்த ஜாதிக்காரரையும் ஒரு காலவரையரைக்கு நியமிக்காமல் இந்த இனத்தவர்களையே நியமித்தால் நிச்சயம் பரிகாரம் காண முடியும். இன்று தஞ்சையிலிருந்து ஒரு தபால் வந்திருக்கிறது. அதில், 'அடிஷனல் அலாட்மெண்ட் ஃபார் ஸ்காலர்ஷிப்' உண்டா என்று கேட்ட மாணவர்களைப் பார்த்துப் பொதுநல அதிகாரி அலுவலகத்தில் இருந்து இரண்டு பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்த எழுத்தர்கள் 'அண்ணா ஆட்சியிலே அலாட்மெண்ட் கிடையாது' என்று கூறியதாக அந்த மாணவர்கள் தங்கள் குறையை எழுதியிருக்கிறார்கள். இதைப் போலவே மற்ற எல்லாக் காரியங்களிலும். ஆகவே இந்த இனத்தவர்களையே அலுவலகத்தில் நியமித்தால் நன்மை பயக்கும். சென்ற ஆண்டுகூட போதிய அளவு அதிகாரிகள் கிடைக்கவில்லை என்றாலும்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : மாணவர்கள் எழுதியுள்ளதாகக் கூறும் அந்தக் கடிதத்தை உறுப்பினரவர்கள் இந்த இலாக்காவிற்கு அனுப்பிவைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ந. சோமசுந்தரம் : அதிகாரிகள் கிடைக்கவில்லை யென்றால் அதற்கான கட்டு திட்டங்களைத் தளர்த்த வேண்டும். சென்ற ஆண்டு 375 பஞ்சாயத்து கூட்டமன்றத்தில் இருபதே இருபது ஆணையர்கள்தான் ஆதிதிராவிடர்கள். எனவே அவர்களுக்கு ஓரளவு சலுகை கொடுத்து, தகுதியை பார்ப்பதிலே ஓரளவு கருணை காட்டி எத்தனை சதவிகிதம் அந்த இனத்தவர்கள் இருக்கவேண்டு மா அத்தனைபேர்களும் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இதுவரையிலே காங்கிரஸார் வீடு கட்டுவது, சமுதாயநல மண்டபம் கட்டுவது ஆகிய இவைகளை விட்டுவிட்டார்கள். மனை ஆர்ஜிதமும் கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக செய்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. எனவே மந்தமாக இருக்கின்ற காரியங்களை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் மாவட்ட நிலக்குழு மாற்றி அமைக்கப்படுவதில் தாமதப் படுகிறது. அவைகளை மாற்றியமைக்கவும் மாவட்ட நலக்குழு பல காரியங்களைச் செய்யவும் வழிவகை செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

* **திரு. என். மருதாசலம் :** உதவி சபாநாயகரவர்களே, இந்த அரிசன நலத் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அரிசனங்கள் முன்னேற்றத்திற்காகப் பல நன்மைகளை அரசு செய்திருக்கிறது. அரிசனங்கள் முன்னேறவேண்டுமானால் அவர்கள் மூன்று துறைகளிலே முன்னேறியிருக்கவேண்டும். இந்த மூன்று துறைகளிலும் முன்னேறினால்தான் அவர்கள் முன்னேறுவார்கள். அப்போதுதான் மற்ற ஜனங்களோடு நெருங்கிப் பழக முடியும். அதாவது தொழிற்துறையிலே முன்னேறவேண்டும், கல்வித் துறையிலே முன்னேற வேண்டும், பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற வேண்டும். ஆக இந்த மூன்று துறைகளிலேயும் முன்னேறினால்தான் அவர்களுக்கு நாட்டிலே நல்ல மதிப்பு உண்டாகும், அந்தஸ்தோடு வாழ்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் உண்டாகும். இந்த மானியத்துறையில் மூன்று வகையும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மானியத்திற்கு 6 கோடியே 51 லட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 6 கோடியே 51 லட்சமும் அரிசன நலனுக்கு அப்படியே வருகிறதா என்றால் இல்லை. இந்த 6 கோடியே 51 லட்சத்தில் அரிசன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கிற டைரக்டர், சிப்பந்திகள் சம்பளம், மற்றும் தாலூக்காவிலிருக்கின்ற அரிசன இலாக்கா சிப்பந்திகள் சம்பளம் போக மற்றதுதான் அரிசன நலனுக்கு வருகிறது. அப்படியானால் இந்த முன்னேற்றத்திற்கு இந்தத் தொகை போதாது. அதிகமாக ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஆகையால் இந்த மானியக் கோரிக்கையினாலே அரிசனங்களுக்கு சிறுசிறு சலுகைதான் செய்ய முடியும். அதனால் அரிசனங்கள் முன்னேறுவதற்குச் சந்தர்ப்பமும், வாய்ப்பும் கொஞ்சம் கொஞ்சம்தான் ஏற்படும். ஆகவே இதில் பல குறைபாடுகள் இருந்தாலும் கோயம்புத்தூர் பகுதியிலே முன்னேற்றத்திற்கு ஒதுக்கியிருப்பது குறைவாகயிருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதாவது அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டும் சந்தர்ப்பம் 12, 5, 9 என்ற முறையிலே கோயம்புத்தூரிலே இருக்கிறது. மற்ற இடங்களிலே, சின்ன ஜில்லாவிலேகூட அதிகமாக இருக்கிறது. அதேபோல் காதி என்ற இலாக்காவிலே 6 பேர்தான் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே இருக்கிறார்கள். மற்ற இலாக்காவிலேயெல்லாம் 8, 9 என்ற முறையிலே அதிகப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் என்னுடைய ஏரியாவிலே கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. பெண்கள் நல விடுதி ரொம்பக் குறைந்து ஒன்றுமே கிடையாது என்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டத்தைக் காட்டிலும் கோவை மாவட்டம்

1968 மார்ச் 15] [திரு. என். மருதாசலம்]

தொழில் பிரதேசமானது, பெரிய பரந்த தேசமாக உள்ளது, அந்த ஜில்லாவிலே மற்ற ஜில்லாக்களை காட்டிலும் குறைவாக யிருக்கிறது. ஆகையால் அதிகப்படியான வசதிகளை அந்த ஜில்லாவிற்கு தேடித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றைக்கு, ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு வசதி வேண்டுமென்று பல விண்ணப்பங்களை பல பேர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி பலர் பேசினார்கள். எவ்வளவுதான் பேசினாலும் அந்த வீட்டு வசதி முன்னே நடந்த மாதிரியேதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்குப் பல இடங்களிலே வீட்டு மனைகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் அவை வேண்டு மென்று பலர் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வீட்டு மனையை பேச தாசில்தாரோ, ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரோ வந்து பார்த்தவுடனே, அதனுடைய விலைக் கூடிவிடுகிறது. விலை கூடிவிடுவதால் அதை வாங்கு வதிலே ஹரிஜன நல இலாகாவிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அந்த மனைகளுக்கு ஒரு விலையை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கவேண்டும். இந்த விலைக்குத்தான் அதை விற்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கவேண்டும். இந்த விலைக்கு மேலே அவர்கள் சொல்வார்களானால் அந்த வாங்க முடியாது என்ற அளவில் ஒரு விலையை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் பாக்கி ஜாதி இந்துக்கள் மற்ற ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கொடுக்கும்போது இடைஞ்சல் செய்யமாட்டார்கள். அவர்கள் வீடு கட்டும் போது எந்த விதமான இடைஞ்சலும் செய்யாமல் இருக்க முடியும் என்றும் அந்த முறையை அரசு கையாள வேண்டுமென்றும் கூறிக்கொள்கிறேன். பிற்பகல் 3-30

முனிசிபாலிட்டியிலே தள்ளுவண்டி வைத்துச் செல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாக இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு கிராமப் பகுதியிலேயிருக்கிற பஞ்சாயத்துக்களிலேயும் முனிசிபாலிட்டியிலும் தள்ளு வண்டி வசதி கிடையாது. சில முனிசிபாலிட்டியிலே இருக்கலாம். நகர்ப் புறத்திலே அதுவும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே தொழிலாளர்களுக்குத் தள்ளுவண்டி கிடையாது. பழைய மாதிரியேதான் பக்கெட்டிலே தூக்கி தோளிலே சுமந்துகொண்டு செல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த் முறையை மாற்றி தள்ளுவண்டி முறையை அமுல் படுத்த வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வீட்டுவசதிப் பொறுப்பை ஹவுசிங் போர்டார் ஏற்றிருக் கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே 500, 600 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத் திருக்கிறார்கள். 500 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து, வீடு கட்டி, முனிசி- பாலிட்டியிலே இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத் திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலையிலே இருக்கும் வரை யிலே அந்த இடத்திலேயிருக்கலாம்; அவர்கள் வேலையைவிட்டு நீங்கிவிட்டால் அந்த வீட்டை காலி பண்ணிக்கொண்டு போகவேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக ஒரு இடத்தைத் தேடிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இன்னொரு திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அத்திட்டத்தின்கீழ் 3 செண்ட் அளவுள்ள நிலத்தில் பிளாட்பார்ம் கட்டிக் கொடுத்துவிட்டு வீடு கட்டுவதற்கு வேண்டிய மரம் மட்டைகளையெல்லாம் கொடுத்து, அந்த வீட்டை வாங்கு பவர்களே கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கு வாடகையாக ரூ. 3-ஐ ஹவுசிங் போர்டுக்குத் தரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறை இல்லாமல் அவர்களுக்கே அந்த வீட்டை கொடுத்து விட வேண்டும். அந்த முறையை அரசாங்கம் கையாள வேண்டும்.

சிறுசிறு மாற்றங்களையெல்லாம் அரசாங்கம் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். வீட்டு வசதி வேண்டுமென்று பல விண்ணப்பங்கள் வந்திருக் கின்றன. பல இடங்களிலே வீட்டு வசதிக்காக நிலம் 'அக்கொயர்' செய்யப் படுகிறது ஹரிஜனங்களுக்கென்று. உடனே, ஜாதி இந்துக்கள் தடைபோடு கிறார்கள். இந்தத் தடைகளுக்கெல்லாம் ஒரு முட்டுக்கட்டை போட்டு அந்த ஹரிஜனங்களுக் கெல்லாம் வீட்டு வசதி உண்டுபண்ணுகிற முறையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்படியில்லை யென்றால் வருஷாவருஷம்

ஹரிஜன நல இலாகாவிலே குறைகளைச் சொல்லிக் கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும். அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அது நிறைவேற்றுமல் இருந்து கொண்டிருக்கும். ஆகையால் குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு அந்தந்த ஏரியாவிலே ஒரு கமிட்டி அமைத்து, எந்தெந்த பகுதியிலே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு இல்லை, வீடில்லாத ஹரிஜனங்கள் இத்தனை பேர், என்று அந்த கமிட்டியின் மூலமாக ஒரு முறைப்படுத்திக் கொண்டு பின்னால் அதை நடைமுறைப் படுத்தினால் முறையாக இருக்கும். என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த முறையிலே இந்த ஹரிஜன மானியத்தின் மீது பேசுகின்றபோது இன்னும் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்தல், அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கொடுத்தல் இதையெல்லாம் முறையாக அந்தந்த காலத்திலே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி ஏற்பாடு செய்தால்தான் ஹரிஜனப் பிள்ளைகளும் கொஞ்சம் படிக்கும்படியும். அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் பணத்தை முன்னாலேயே கொடுத்தால்தான் புஸ்தகம் வாங்க வழி ஏற்படும். இதையெல்லாம் நடைமுறையில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பா. நாகலிங்கம் : பேரவை உதவித் தலைவர்கள் அவர்களே, அரிஜன நலத்துறை மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன்.

பொதுவாகவே, தமிழக அரசு பொறுப்பை இந்த அரசு ஏற்றபிறகு அரிஜனங்களுக்கு தனித்தொழில் செய்வதற்காக மானியம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் ஜாதி இந்துக்களாயிருந்து மதம் விட்டு மதம் மாறிய கிறிஸ்தவர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகவே காங்கிரஸ்காரர்கள் இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் ஏதோ ஜாதி உணர்ச்சியை கொண்ட ஒரு இயக்கத்தின் சர்க்கார் என்ற முறையில் பேசினார்கள். இதற்கு முன்னால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் அரிஜன் மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யாது என்ற அவர்கள் வெளியே பேசியதும் உண்டு. குறிப்பாக, இங்கே காங்கிரஸ்காரர் ஒருவர் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் இல்லாத நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சென்னை மாநகராட்சியினுடைய பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்தில், இன்றைக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற சிவசங்கரன் அவர்களுக்குத் துணை மேயர் பதவியைக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டுமென்று இன்றைக்குப் பேசுகின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் கடந்த 20 ஆண்டு கால ஆட்சியிலும் இன்றைக்கும் 'வால் போஸ்டரில்' காமராஜ நாடார், இராம கிருஷ்ண நாயுடு என்று போடுகின்றதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் உள்ளபடியே இதிலே இருவர்கள் தான் ஜாதி இந்துக்களில் உயர்ந்தவர்கள் போல், மற்றச் சம்பந்தப்பட்ட பேச்சாளர்கள் எல்லாம் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் என்ற தீர்மானத்தின்பேரில் போடுகின்ற வகையில் தென்படுகிறது. அல்லது வேறு எந்த ஜாதியையும் சேராதவகையில்தான் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அவர்கள் வால்போஸ்டர்களைப் போட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். அவைகளையெல்லாம் உணர்ந்திருக்கின்ற வகையிலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் ஏறத்தாழ, 20 ஆண்டுகாலமாக ஆண்ட சர்க்காருடைய உறுப்பினர் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தும் அங்கு குடித் தண்ணீர் கிடையாது. 1962 பொதுத் தேர்தலில் இந்த சட்டமன்றத்திற்கு போட்டியிட்ட நேரத்தில் நானும் நம்முடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் எடுத்துச் சொன்னதனுடைய விளைவு இன்றைக்கு முடிவுற்றது. அங்கே சில் காலனிகளிலே தண்ணீர் எடுப்பதற்காக கிணறு வெட்டுகிறார்கள். குறிப்பாக, 1968-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 18-ம் தேதி அன்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களை தத்தமிஞ்சி என்கிற ஒரு அரிஜனக் காலனிக்கு அழைத்துச் சென்றோம். அங்கே கடந்த சர்க்காரினுடைய 20 ஆண்டுகால ஆட்சியிலே தண்ணீர் கிடைக்காத நிலைதான் இருந்தது. அதை மாற்று

கின்ற வகையில், புதிய அரசுப் பொறுப்பேற்றபிறகு, அரிஜன நலத் துறை இயக்குனர் அவர்கள் மூலமாக ஏறத்தாழ ரூ. 80,000-க்கு மேற் பட்ட பணத்தை ஒதுக்கி அங்கு குடி நீர் பிரச்சினையை போக்குவதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறது. அதன் விளைவாகத்தான் இந்த மேல்நீர் திட்டத் திறப்பு விழா நடைபெறப்போகின்ற 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 22-ம் தேதியன்று மாண்புமிகு அரிஜன நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் வர இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட நிலையில் கடந்த காங்கிரஸ் அரசில் இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகட்டும், அமைச்சரவையாகட்டும், சட்டமன்றத்தில் இந்தப் பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொன்னார்களா? நிச்சயமாக இல்லை.

பல பேர்கள் இங்கே பேசுகிற நேரத்தில் அரிஜன மக்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற பணம் குறைவு என்றும் ஒரு நபருக்கு ரூ. 6 தான் ஒதுக்கி யிருக்கிறார்களென்றும் சொன்னார்கள். அந்தப் பணம் நிச்சயமாகப் போதாது தான். கடந்தகால உங்களுடைய நிர்வாகத்திலே, 20 ஆண்டுகாலத்தில் நீங்கள் அதிகப்படியான சலுகைகளைக் கொடுத்து அந்த மக்களை நல்ல முறையிலே வாழவைத்திருப்பீர்களேயானால் நிச்சயமாக இப்பொழுது நீங்கள் சொல்வதை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அந்தக் காலத்திலே செய்யத் தவறியவர்கள் இன்று என்னென்னவோ பேசு கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை அங்கே 200-க்கு மேற்பட்ட அரிஜனக் காலனிகள் இருக்கின்றன. அந்தக் காலனிகளில் பெரும்பாலான இடங்களில் தண்ணீர் கிடையாது. மணலி எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலை வேறு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக கிரவுண்ட் வாட்டர் செல் என்று துளைகளைப் போட்டு தண்ணீர் எடுக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக கிணறு வெட்டினால் கிணற்றிலே தண்ணீரில்லை. ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் கிணறு வெட்டுவதற்காக பணம் ஒதுக்கீடு செய் திருக்கிறார்கள்.

அந்த ரூ. 12,000-க்கு நான்கு கிணறுகள் தான் எடுக்க முடியும். நான்கு கிணறுகளை எடுத்தாலும், கிணறு எடுக்கப்பட்ட பிறகு தண்ணீர் இல்லை என்ற நிலைமை தான், நீண்ட நெடுங்காலமாக 20 ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சி வரலாறு நமக்கு எடுத்துக் காட்டி வருகிறது. அரிஜன நலத் துறையில் சில தீர்மானங்கள் போட்டு, நம்முடைய இயக்குனர் அவர்களையும் மாவட்ட நலத் துறை அதிகாரி அவர்களையும் நாங்கள் அழைத்துச் சென்று பல கிராமங்களில் இதுவரையில், தாழ்த்தப் பட்ட பெருங்குடி மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியிலே சுடுகாட்டுக்கு வழிகிடையாத அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லியும், இது நாள்வரையில் சில நடைமுறையில் நடந்தும், சில நடக்காமலும் இருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட நிலைமைகளை உடனடியாக இந்த இலாகாவில் சம்பந்தப்பட்ட அதி காரிகள் பரிசிலனை செய்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டு என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்களுக்கு 20 ஆண்டு காலமாக வீடு கட்டிக் கொள்ள வீட்டு மனைக் கொடுக்கிறோம், 3 செண்டு நிலம் கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் தேர்தல் காலத்தில் பேசினார்கள். இன்றைக்கு நாங்கள் சட்டமன்றத்தில் பொறுப்பேற்று ஒரு வருடமும் சில நாட்களும் ஆகின்றன. நாங்கள் எங்கள் பகுதிக்குச் சென்றால், எங்கேயாவது தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்களுக்கு 3 செண்டு நிலம் இருக்கிறதா. சர்க்காரோ, அரிஜன நலத்துறையோ வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. நாங்கள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு கலெக்டர், தாசில்தார் அல்லது மற்ற அதிகாரிகள் மூலம் முற்படலாம் என்றாலும், நிலம் இல்லை. ஆகவே, இன்றைக்கு நாட்டு மக்களை ஏமாற்றுகிறவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களா, அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமா என்பதைத் தயவு செய்து காங்கிரஸ் நண்பர்கள் உணரவேண்டும். இதை நான் எதற்காக சொல்லுகிறேன்

என்றால், என்னுடைய பகுதியிலே பெரும்பாலான பணக்காரர்கள் எத்தனையோ ஏக்கர் நிலங்களை, புறம்போக்கு நிலங்களை தங்களுடைய கைவசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தாங்கள் அதிகாரப் பீடத்தில் இருந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் அதற்கு உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு அந்த நிலங்கள் பட்டா செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வண்டிக்காவலூர் என்ற இடத்தில் ஒரு ஏக்கர் 7 செண்டு நிலம் பாதைப் புறம்போக்கு, பாதைக்கு பயன்படவில்லை. தாசில்தாரைப் பார்த்து அந்த நிலத்தை வீட்டு மனைக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்த அதிகாரியும் அதற்கு சம்மதம் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், கடைசிவரையில் அந்த அதிகாரி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பக்கத்தில் அதே நிலையில் நின்றாரா என்றால் இல்லை. அவர்கள் குடிசை போடுகிற நேரத்தில் அந்த நிலத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற சொந்தக்காரர், மஞ்சாகரணியிலிருந்து வண்டிக்காவலூர் வரையிலுள்ள நிலத்தைப் பயிரிடுகிற நிலச் சொந்தக்காரர்களுடைய உதவியை ஏதோ எதிர்பார்த்து அந்த அதிகாரி தன்னுடைய நிலையை மாற்றிக்கொண்டு, அவர்கள் போட்ட குடிசையை பிய்த்து எறிந்துவிட்டார்கள். அதுகுறித்து சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், இதுவரையிலும் எந்தவிதமான வழிவகைகளும் நடைபெறவில்லை. இந்த மாதிரி நிலைமையை மாற்றி அமைக்க அரிஜன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டும். இனியாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு புறம்போக்கு நிலமிருந்தால், வீடுகட்டிக்கொள்ள வீட்டு மனை தர முன்வரவேண்டும் கடந்தகால ஆட்சியில் போலீசுக்குச் சொல்லி அந்த வீடுகளை பிய்த்து எறிந்துவிட்டார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை. நமது தமிழக அரசில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிற போலீஸ் நிர்வாகத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களுடைய ஜம்பம் இன்றைக்கு பலிக்காது. அரிஜனநல அமைச்சருக்கு செய்தித் துறையை கொடுத்து விட்டார்கள், தங்கள் சர்க்கார் காலத்தில் திரு கக்கன் அவர்களுக்கு போலீஸ் துறையைக் கொடுத்திருந்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். சமுதாயத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை வாழவைக்க வேண்டுமென்றால், வளரவைக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களை இந்த நாட்டு நல்ல மக்களாக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு ஒரு பதவி கொடுத்து, ஆசாபாசத்தைக் காட்டி அந்த சமுதாயத்தை நல்லபடியாக ஆக்கிவிடலாம் என்பது எந்த அரசின் இயக்கமாக இருந்தாலும், அது சரியல்ல என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அரிஜன நலத் துறையிலிருந்து தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்களுக்கு ரூ. 1,500 கிணறு எடுப்பதற்குக் கொடுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வேளாண்மைத் துறையிலே ரூ. 5,000 வரையில் அந்த விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து கிணறு எடுத்தாலும், எடுக்கப்பட்ட கிணற்றில் போர் போட்டால் தான், தண்ணீர் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ரூ. 1,500 ஏதோ அரிஜனங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கிறோம் என்பதை வைத்துக்கொண்டு பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கலாமே தவிர, மண்ணைத் தோண்டி, கல்லைப்போட்டுக் கட்டி, தண்ணீர் இல்லாத நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த அரிஜனநலத் துறையினரால் கொடுக்கப்படுகிற ரூ. 1,500 என்பதை பயன்படும் வகையில் ரூ. 3,000 என்று மாற்றிக் கொடுத்தால் உண்மையாகவே அரிஜன மக்களுக்கு கிணறு எடுப்பதற்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகையாக அது பயன்படும்.

இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்டோர் லீக் என்றும் மாதர் சங்கம் என்றும் கடந்தகால சர்க்கார் ஜாதிமத வேறுபாடுகளைப் போக்குவதற்கு என்று சொல்லி பல ஸ்தாபனங்களை அமைத்துக்கொண்டு அவைகளை காங்கிரஸ் வளர்ப்பதற்குத் தான் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையை மாற்றி, இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக பணியாற்றுகிறவர்களைக் கொண்டு மாவட்ட வாரியாக, வட்ட வாரியாக குழுக்களை அமைத்து, ஜாதியை அகற்றவேண்டும் என்கிற பெரிய முயற்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை தவிர மற்றவர்களும் தீவிரமாக ஈடுபட்டால்......(மணி அடிக்கப்பட்டது).

1968 மார்ச் 15]

* THIRU K. VINAYAKAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, on this Demand I am in complete agreement with the Government about their incapacity to satisfy the growing needs of the communities concerned. Whatever Government may be in power and however laudable their purposes may be and in spite of their goodwill either to the Scheduled Castes or the Backward Classes or the Most Backward Classes, unless enough finance is available, they cannot put them into action. That is the handicap with which this Government as well as the other Governments have been suffering from. So, there is no want of warmth either in the then Congress Government or in the D.M.K. Party Government now. This is the only field where we can agree, I believe. I have no quarrel with this Government in regard to whatever they want to do for the Scheduled Castes. In fact, I would rather go out of the way to plead that more and more amount should be allotted to them and the handicaps under which they are suffering should be removed.

Now, I shall concentrate my attention on the points mentioned in the cut motion which I had the privilege to more. That is with regard to the Backward Classes and the Most Backward Classes. After all, what is the present Government doing for the Backward Classes and the Most Backward Classes? They are only repeating what the previous Government have done. Let the Hon. Minister come forward and show me something strange in her Government or in her portfolio and point out that whatever the Congress Government had missed doing, this Government are doing for these communities. Let her come forward to show me one instance of such kind. I can take it for granted that they have not done anything that can instil in us more confidence. They are only doing things which are a replica of what the Congress Party had done when they were in power.

Mr. Deputy Speaker, Sir, I have no malice or bad intention towards either the Hon. Minister for Harijan Welfare or the Director of Harijan Welfare. She is doing her job pretty well. But my concern is that since they are in charge of not only the backward communities but also the Harijans, the interests of the backward communities might not receive the same consideration as they deserve. I want to make a plea that to safeguard the interests of the backward communities and the most backward communities, a separate Department will have to be constituted. I wish that our Hon. Chief Minister were here in this House now. In fact, I suggested to him that he should make it convenient to come back to the House again but unfortunately I miss him now and I am just addressing mostly empty benches. Sir, I wish that the Government should create a separate portfolio to look after the interests of the backward classes and the most backward classes. The Department should look after only Backward Classes. That does not mean that she is not fair to ps-she has done certain good things for us and that does not mean that the Director of Harijan Welfare is not kind to me and is showing step-motherly treatment to us but we are interested more in improving ourselves. That is why I plead that there should be a

separate Minister, at least a Deputy Minister if not a Cabinet Minister, to be in charge of this portfolio for safeguarding our interests. I do not mean any malice against the present Minister. They could as well do a better job, they could concentrate more on our problems and lift us from the dirty mire in which we have sunk for so many years.

Mr. Deputy Speaker, I would like to go to the history of the preparation of the list of backward classes. The list was prepared not during my (the Congress) regime, not during your (the D.M.K.) regime, but during the Advisers' regime. When the War broke out, the Ministry headed by Mr. C. Rajagopalachari resigned and the Assembly was dissolved. During that period the Governor carried on the administration and he was advised by I.C.S. Advisers. The list was prepared in those days and many communities, whether they liked it or not and without their knowledge, were included in it. There was an Iago who played the villain of the piece in the Home Department and he drafted many communities which were not really backward. There are 154 communities and many of them are not really backward. For all social purposes they claim they are a forward community; they enjoy a better social status. But for purposes of scholarship, admission in educational institutions, promotion and provision of jobs, they style themselves as backward communities. I do not want to mention the names of the communities. But if anybody provokes me, I will mention the names. That list the Congress Government got and the very same list the D.M.K. Government also is following. It is high time that the list is revised. That is all my plea. Such of those communities which are really backward or most backward should find a place and not those communities which are already forward, well educated and well placed in society. They should not sneekily get in. I am in agreement with the Deputy Speaker. He belongs to a community like mine.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பட்டியலிலே எந்த எந்த வகுப்பினர் விலக்குவதற்குரியவர்கள் என்று தெரிவித்தால் நலமாக இருக்கும்.

THIRU K. VINAYAKAM : In privacy I will speak to the Education Minister and let him know. It is not in good taste to say all those things on the floor of this House. However much you may scratch me, I will not walk into your trap.

The Constitution provides that the President shall appoint a backward class commission soon after the Constitution comes into operation. The then President appointed a Backward Class Commission under the chairmanship of Kaka Saheb Kalelar. The purpose of the Commission was to go all over the country, find out the grievances of the backward classes and suggest means for redressing them. That Commission produced a report, a bulky volume of about eight hundred pages, and I think the Minister would have read it. It contains a lot of suggestions which, if put into practice, will lift us. To quote from the report, Backward Classes are a source of national danger if their grievances are not

redressed in time. Every third, fourth, fifth or sixth man is a backward community man in our country. I am at a loss to know how we are going to solve their problems and redress their grievances. I suggest to the Ministry that they appoint a small commission so far as our State is concerned. The Chief Minister was in agreement with me when I talked to him on this subject. The commission may consist of some legislators, educationists and some outsiders. They should study the position for the past fifteen or twenty years, what the measures taken by the Government were, how much the people profited by them and what the progress is that we have made after throwing tons of money in the field. Never mind whether it was the Congress Ministry or the D.M.K. Ministry that was in office. You may be educated, I may be educated. Some graduates and lawyers have come up. That is what the Chief Minister also was telling me. If he is here, he will appreciate it. I suggest that a commission should be appointed to go into the conditions of Harijans and backward community people in our State.

The object of my cut motion is to urge that whatever educational, social and other facilities are given to Harijans must be extended to the Most Backward Classes. There is still a distinction between the Harijans and the Most Backward Classes. I asked the Director of Harijan Welfare as to what exactly was the difference between the Backward Classes and the Most Backward Classes. The only difference is that if the Most Backward Classes get a minimum of 45 per cent of marks in schools and colleges, they get Central aid. For the Backward Classes the minimum is 50 per cent.

I am very glad that the Chief Minister has come. I request that the Deputy Speaker will allow me a few more minutes.

The extra benefit which a Most Backward Community candidate gets is after all 5 per cent. I know the Chief Minister belongs to a Backward Community. He has told me many times not only in this House but also outside that he also studied with the aid of scholarship. I do not know about our Education Minister. He comes from a forward community. We are proud of what we are, in spite of our educational backwards inherited from our parents. In those days I had to run up to the Justice Party Headquarters or the Cosmopolitan Club to get the signature of one of the Ministers or Secretaries. I am not sorry for it. Now the Government are having a democratic scheme. We must uplift the backward people. As long as people are backward in our country, we will not progress. They will have to be lifted from the mire. I understand your handicap. If you have tons of money, you will spend and do everything. Paucity of funds is the handicap. What is the meaning in the D.M.K. Members asking what the Congress Ministry has done and my Friends asking what the D.M.K. Ministry has done? That is the wrangle. Every member said

the same thing. ஒரே பாட்டு ஒரே தாளம்; வேறு பாட்டு இல்லை. வேறு தாளம் இல்லை. When you scratch us, we scratch you. Where are we heading to? That is not the way to tackle the problem. It is a national problem. That is what Kaka Saheb Kalelkar has said. Backward Classes are a source of national danger. Unless you solve their problems, they will suddenly burst and create confusion in our country.

Our Chief Minister agreed with me some time ago on the point that a backward class commission should be appointed. Let it be above politics; let there be no D.M.K. Members or Congress Members. Let there be some educationists, economists and social workers and let them go into the position of Backward Classes from the time of the Advisers Regime when the list was formulated. It is high time that we draw up a new list. There is an agitation in the Centre. But the Centre is expecting the States to lead the agitation so far as Backward Classes are concerned.

பிற்பகல் 4·00.

I know one, Dr. Punjab Rao Deshmukh who was the Minister for Agriculture in the Central Government and he belonged to the backward community. Once when he came down here, he almost incited us to revolt against our own Government. I refused to do it in the interests of politics. So, what I want to say is that the problem is common to everybody and the problem affects everybody. For instance, out of 100 people, 75 people belong to either the Harijan Community or the Backward Community. The other 25 people are willing to come into our list but their social status and many other things keep them out of it. If we extend this facility to them, even the Brahmins are willing to be known as backward community because they want the same kind of support from the Government.

Now, I come to another point. We have launched upon a good programme of giving special training to the trainees to compete in the examinations like the I.A.S. examination. But you will all be surprised to learn that in Bangalore all the applicants had failed and there was 'Nil' result. In the Uttar Pradesh only 3 out of 75 applicants passed the examination. It is only in our State that 16 out of 42 applicants passed it. What a marvellous achievement for the then Congress Government. Sir, You will grant me this small pleasure of saying so. That is the way how we must uplift our boys and the Principal who was manning that College which gave training to them has been removed for no fault of his, and posted to some other place. That is the treatment that we are meeting out to our own good officers. This aspect of the matter must be looked into.

Now, I come to the last point. Our boys appear for the competitive examinations conducted by the Madras Public Service Commission for the recruitment of first-grade officers. What happens is that the M.P.S.C. selects only boys who secure 60 or 70 marks. Because our boys do not get more than 42 or 45 marks,

they do not select them even for an interview. So, most of the boys belonging to the backward community are not able to take advantage of having even an interview. I represented the matter even three years ago and now I request this Government to look into the lacuna and rectify it if it is possible.

Lastly, the small dole which we give to our Harijan boys staying in the hostel was fixed in the days of the late Thiru Bashayam Iyengar who was then the Director of Harijan Welfare. In those days it was thought to be a credit for a Brahmin to be the Director of Harijan Welfare. At that time it was Rs. 40. Now much water has flowed under the bridge. Prices of articles have increase as also the Dearness Allowance and the City Compensatory Allowance. Everything is going up but still you want to 'kill' the boy by paying him only Rs. 40. Will the Hon. Minister look into the matter and do something for these boys? With these words, I reiterate my cut motion.

திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்: சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை இப்பேரவை முன் வைக்க நான் முன் வந்துள்ளேன். ஆம்பூர் நகரம் ஐம்பதாயிரம் மக்கட்தொகை கொண்ட நகரமாகும். அங்கே குடியிருக்கின்றவர்கள் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன மக்களும், நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களும் ஆவார்கள். அங்கு குடும்பக் காலனி திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள விண்ணமங்கலம் கிராமத்தில் காட்டிலாக்காவைச் சேர்ந்த ஏறக்குறைய 500 ஏக்கர் நிலம் தரிசாகக் கிடக்கின்றது. அந்த தரிசு நிலத்தை ஏழை எளிய அரிசன மக்களுக்குக் கொடுத்து, அங்கு சாகுபடி செய்யும் நிலையை உருவாக்கினால் அங்கிருக்கும் அரிசன மக்களிடையே உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் நிலையைச் சமாளிக்க முடியும். சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலம், டி. சி. புறம்போக்கு நிலம் இவற்றில் பெரும்பகுதியை ஆங்காங்கு இருக்கும் பெரும் பெரும் விவசாயிகள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை ஏழை அரிசனங்களுக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் கொடுத்து, அதைச் சாகுபடி செய்ய முற்பட்டால், அங்கிருக்கும் ஏழை அரசினங்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியும்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு வீட்டு மனைப் பிரச்சினை மிகப் பெரிய அளவில் இருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் எல்லோரும் அவரவர் தொகுதியில் உள்ள இத்தகைய நிலையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், ஏறத்தாழ முப்பது கிராமங்களுக்குச் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் கிட்டத்தட்ட இருபது ஆண்டுகளாக அந்த வீட்டு மனைப்பிரச்சினையைக் குறித்து மனுச் செய்துகொண்டிருந்தும், கடந்த அரசு அதைச் செயல்படுத்தாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, அங்கு அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் காலனியில் அவர்கள் எப்படி வாசம் செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், மனித சமுதாயத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர் போல் வாசம் செய்கிறார்கள். அதைக்குறித்து அரிசன நலத்துறை அதிகாரிகள் சரிவரச் செயல் படாத நிலை இருந்து வருகிறது. வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், மாவட்ட நல அதிகாரியிடம் நாங்கள் நேரடியாகச் சென்று மனுக் கொடுத்திருக்கிறோம். வீட்டு மனை கோரி, அந்த மாவட்ட அரிசன மக்கள் நேரடியாகவும் மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மனுக் கொடுத்ததையொட்டி, நானும், என்னுடைய அருமை

நண்பர் திரு. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்களும் அமைச்சர் அவர்களிடமும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி அவர்களிடமும் மனுச் செய்திருந்தோம். இருந்தாலும் இதுவரை அதற்கு எந்தவிதமான தகவலும் தெரியவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அரிசன நலத்துறை நடத்துகிற பள்ளிகளில் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு, 35 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று இருப்பதை மாற்றி 25 மாணவர்களுக்கு ஓராசிரியர் என்று நியமித்திருப்பதைப் பற்றி இந்த சர்க்காரைப் பாராட்ட தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன மக்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அரிசன ஆஸ்டலில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகிற உதவிப்பணம், இப்பொழுது விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக போதவில்லை என்ற காரணத்தால், இப்பொழுது சர்க்கார் அதை உயர்த்தியுள்ளது, அதை இன்னும் சற்று உயர்த்தியிருந்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், அந்த ஆஸ்டல் கமிட்டியில் நானும் மெம்பராக இருப்பதால், அங்கு மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உணவை நான் பார்க்க முடிகிறது. அப்படி பார்க்கும் போது, அது மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் போதுமான அளவுக்கு இல்லாமல் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. அதிகாரிகளை அதுபற்றிக் கேட்கும்போது, விலைவாசி ஏறியிருப்பதால் நாங்கள் கொடுக்கும் உணவு இருபது நாட்களுக்குத்தான் வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலையில், நமது சர்க்கார் உணவுக்காக ஒரு ரூபாய் வீதம் உயர்த்தியிருப்பதைப் பார்க்கும் போது, அதற்காக அந்த மாணவ சமுதாயத்தின் சார்பாக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

காட்டிலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு விடும் காண்டிராக்டை அரிசனக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுப்பார்களானால், அந்த அரிசன மக்கள் வியாபாரத்தில் முன்னேறி, மற்ற சமுதாயத்தோடு சமமாக வாழும் அளவுக்கு வந்து விடுவார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் எல்லாம், காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏதோ நல்லது செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மறைந்த மாமேதை காந்தியார் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை நாம் நினைவுகூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கு ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகனொருவன் பிரதமராக வந்தால்தான் சமதர்மம் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும் என்று நமது காந்தியார் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

இப்பொழுது அந்த வழியைப் பின்பற்றி நம்முடைய மாபெரும் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் செயல் படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைக் குறித்து, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் என்றும் நன்றியுடையவர்களாக இருப்போம் என்று இந்த மாமன்றத்தில் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அரிசனங்களுக்குரிய வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் மானியம் கொடுக்கிறார்கள். நமது சர்க்கார் ஏற்கனவே 750 ரூபாய் மானியமாகக் கொடுக்கிறது, மதிப்பிற்குரிய திரு. ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் 750 ரூபாய்க்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார். அதை இந்த சர்க்கார் பயன்படுத்திக்கொள்ளுமானால் நல்லது. 750 ரூபாய் செலவில் திரு. ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் கட்டிக்கொடுக்கக் கூடியதைப் போன்று, தாழ்த்தப்பட்ட ஹரிஜன பெருங்குடி மக்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று இந்த சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காங்கிரஸ் கட்சி அரிஜன சமூகநல சேவா சங்கம் என்ற பெயரில் அமைப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திலிருந்தும், அரிஜன சமுதாயத்திலிருந்தும் தேர்தல் நேரங்களில்

அவர்களுடைய ஓட்டுகளைப் பெற்று வந்தது, இந்த சமூகசேவா சங்கங்களை தன்னுடைய வளர்ச்சிக்காகப் பயன்படுத்திக் கொண்டதே தவிர, இந்த மக்களின் வளர்ச்சிக்கும் வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்கும் ஒருவித நன்மையும் செய்யவில்லை. இன்றைய தினம் தமிழக அரசின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, அரிஜன மக்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும், என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்யமுடியும் என்பதைக் குறித்து தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார். அதன் பொருட்டு இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே அதிகமான நிதியை ஒதுக்கியிருப்பதற்காக அரிஜன மக்களின் சார்பாகவும், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் சார்பாகவும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரிஜன நலத் துறை மானியத்தின் மீது பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* **திரு. கோ. பூவராகன்:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் அரிஜன நல மானியக் கோரிக்கையின்மீது என் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை யொட்டி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, "ஏற்கனவே இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அரிஜன மக்களுடைய நலனிலே அதிக கவனம் காட்டவில்லை. இன்றையதினம் பொறுப்பேற்றிருக்கும் புதிய அரசாங்கம் மேலும் நன்றாக கவனம் செலுத்தி நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும், செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்" என்று கூறினார்கள். இந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபை முன்னே சென்ற ஆண்டு ஒரு அறிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையிலே, ஏற்கனவே இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்த காரியங்கள் என்னென்ன, 1966–67லே எத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன, எவ்வளவு பேருக்கு வீட்டு மனைக் கட்டுகள் ஒதுக்கப்பட்டன, எத்தனை அதிகாரிகள் இந்தத் துறையிலே நியமிக்கப்பட்டார்கள், என்னென்ன தொழில்களுக்கு வாய்ப்பு அளித்திருந்தார்கள், எத்தனை அரிஜன மாணவர்களுக்கு உணவு வசதி, உடை வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது என்பன போன்ற விவரங்களை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகம் நாங்கள் தயாரித்து, அச்சிட்டு வழங்கியது அல்ல. அமைச்சர் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட புத்தகம் இந்த மன்றத்திலே எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் செய்த காரியங்கள் அத்தனையும் பெருந்தன்மையாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகத்திலே எல்லாம் விவரமாக அடங்கியிருக்கிறது. நேரம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் ஒவ்வொன்றாக படித்துக்காட்ட நான் விரும்பவில்லை.

குறிப்பாக நண்பர் திரு கே. விநாயகம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். தேர்வு எழுதுவதற்கு பயிற்சி பெறுவதற்காக பயிற்சிப் பள்ளி காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இன்றையதினம் சமுதாயத்தில் தாழ்ந்திருப்பவர்கள் எல்லோரையும் மேல்மட்டத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால்தான் எல்லோரும் பரிவுகாட்டிப் பேசுகிறார்கள். இதில் யார், யார் அதிகமாகப் பரிவுகாட்டிப் பேசினார்கள் என்பது அல்ல பிரச்சனை. இப்படிப் பரிந்து பேசினால் மேலும் சில தனிச் சலுகைகளைப் பெற்று அந்த மக்களுக்குத் தரமுடியும் என்ற நிலையிலேதான், அரிஜன மக்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் அதிக சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். இப்படி சலுகை கொடுக்கும்போது சென்ற ஆண்டு எந்த அளவிற்குப் பணத்தை அதிகமாக ஒதுக்கினார்கள்? ஒதுக்கிய பணத்தை எந்த அளவிற்குச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் பார்க்கவேண்டும்.

சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தில் பெரும்பகுதி இந்தத் துறையிலே பணிபுரிகிற அதிகாரிகளுக்கு ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ், டியர்னஸ்

அலவலன்ஸ், எக்ஸ்ட்ரா அலவன்ஸ் போன்றவைகளில்தான் செலவாகிறது. தோட்டத்திலே பாதி, கிணறு என்று சொல்வார்களே, அது பால ஒதுக்கிய பணத்திலே பாதி இந்தத் துறை அதிகாரிகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறது. சென்ற அரசாங்கத்தைவிட அதிகமாக ஒதுக்கியிருந்தும், பள்ளிக்கூட கட்டட அமைப்பு, பாதைகள், கிணறுகள் தோண்டுதல், மனைக் கட்டுகள் வழங்குதல் போன்றவைகளில் செலவழித்த பணம் மிக்க குறைவாக இருக்கிறது. ஒதுக்கிய பணத்தில் கிட்டத்தட்ட 3 லட்சம் குறைத்தே செலவு செய்திருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கும் அரிஜன சமுதாயத்திற்கும் வசதிகளைச் செய்ய அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று எல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து சொல்லும் போது மிகக்குறைந்த அளவிலே செலவு செய்ததன் காரணம் என் என்று தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டு கூட குறைவாக பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் 6 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் ஆனால் நடைமுறைச் செலவுகள், இலாகாவில் இருந்து பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு ஆகும் செலவுகள் போன்றவைதான் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒதுக்கியபணம் முழுக்க முழுக்க மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றே கூறவேண்டும். ஆகவே, இன்னும் இதில் கொஞ்சம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிஜன நலத் துறையை ஏற்படுத்தியதன் நோக்கம், அந்த சமூக மாணவர்களுக்கு நல்ல கல்வி அளித்து, தனிச் சலுகைகள் அளித்து, முன்னேற்றப்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான். அதற்காக ஆங்காங்கே பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும், நல்ல முறையில் கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டும், அரிஜன மாணவர்களுக்கு உணவும், உடையும் இலவசமாக வழங்கப்பட வேண்டும். தனிச் சலுகைகள் அளித்து சமூகத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் காரணமாகவே இத் துறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. தனிச் சலுகை கொடுக்கும்போது, அரசாங்கம் இந்த அரிஜன நலப் பள்ளிகளில் படித்துவரும் மாணவர்களில் எத்தனை சதவிகித மாணவர்கள் நன்றாகப் படித்து முன்னேறி வருகிறார்கள், தேர்வு எப்படி இருக்கின்றது ? இன்னும் முன்னேற்றம் அடைய எந்தெந்த வழிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பவைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் அரசாங்கமே அரிஜனப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்த முடியாது. சில இடங்களில் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கு உதவியளித்து, அரிஜன மாணவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைப் பெற்றுத்தர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அரசாங்கத்தின் உதவி பெற்று மற்றவர்களும் பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள். முன்னாலிருந்த அரசாங்கம்கூட இதைத்தான் செய்துவந்தது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு நான்கைந்து தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளை அரசாங்கத் துறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். தனியார் நடத்தும் பள்ளிகள் நல்ல முறையில் நடந்தால் பரவாயில்லை. தனியார் நடத்தும் பள்ளிகள் சரியான முறையில் நடக்கவில்லையென்ற புகார் வரும் போது, அரசாங்கம் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும், அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். ஒதுக்கிய பணத்தைச் சரியாகச் செலவழிக்க வேண்டும்.

நாம், அரிஜனக் காலனிகள் அரிஜன நலப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அரிஜனங்கள் எந்த அளவிற்குக் கல்வியிலும், பொருளாதாரத்திலும் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோமோ அந்த அளவிற்கு நாம் அவர்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டும். அரிஜனங்களை நல்ல பழக்க வழக்கங்களிலே முன்னேற்றம் அடையசெய்ய வேண்டும். பள்ளிகளில் சீருடை அணியச் செய்து அவர்களுடைய நடைமுறைப் பழக்கங்களை மாற்றி முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். மேலும், அரிஜன மாணவர்களுக்குத் தனிப் பயிற்சி கொடுத்து கல்வியில் முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டும். இப்போது ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ்., படிக்கும் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கிறோம். அதேபோல அரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த எஸ். எஸ். எல். சி. படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் ஆங்காங்கே தனிப் பயிற்சியளிக்க அரசாங்கம்

வேண்டிய வழிகளைச் செய்ய வேண்டும். மேலும் பல மாணவர்கள் பி. யூ. சி. படிக்கிறார்கள். பட்டப் படிப்பு, பொறியியல், விவசாயம் வைத்தியத் துறை, பட்ட மேற்படிப்பு போகவேண்டுமென்று சொன்னால் நல்ல மதிப்பு எண்கள் பி. யூ. சி. யில் வாங்க வேண்டும். அதற்குத் தனிப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். பி.யூ.சி. யில் நல்ல மதிப்பெண் பெற்றால்தான் பட்ட மேற்படிப்பு படிக்க வசதியாக இருக்கும். அண்ணாமலை நகர், மதுரை நகர் போன்ற பெரிய பெரிய நகரங்களில் தனிப் பயிற்சிகள் நடத்தி, அவர்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பி. யு. சி. படிப்பு அதிகமாக அரிஜன மாணவர்கள் படிக்கும் இடங்களில் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதற்குத் தேவையான நிதியை அரசாங்கம் ஒதுக்கித் தரவேண்டும்.

அரிஜன மாணவர்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பில் இருக்கும் மாணவர்களுக்கும் ஆங்காங்கு உணவு விடுதிகள் அமைத்துத் தர வேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் அரிஜன ஆண்களுக்கும், அரிஜன பெண்களுக்கும் ஒரு உணவு விடுதி ஏற்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக தற்போது மூன்று நான்கு மாவட்டங்களில்தான் அரிஜன மக்களும் மிக பின்தங்கிய வகுப்பிலிருப்பவர்களும் அதிகமாக இருப்பவர்கள் என்று கருதுகிறேன். மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும், பெரிய பெரிய நகராட்சிகள் இருக்கும் இடங்களிலும் உணவு விடுதிகளை ஏற்படுத்தி, அரிஜன மாணவர்களுக்குக் கல்வியைப் போதிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மிகப் பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இவ்வாறு விடுதிகள் வைத்து கல்வி போதிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வேண்டுமானால் ஒரளவு வருமான வரம்பு வைத்து அதற்குள் உள்ள வர்களையாவது சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். காரணம் அவர்கள்தான் வருங்காலச் சந்ததியினர்—இளம் கன்றுகள். அவர்களை நல்ல முறையில் பயிற்றுவித்தால்தான் நாம் போடுகிற திட்டங்களை அவர்களால் தொடர்ந்து நல்ல முறையில் செயல்படுத்தவும் நல்ல காரியங்களைப் பாதுகாத்து வரவும் முடியும். நாம் செய்கிற எல்லாக் காரியங்களும் வருங்காலச் சந்ததிக்குப் பயன்படுகிற அளவில் இருக்கவேண்டும்.

அடுத்து அரிஜனங்களுக்கு மனைகள் வழங்குகிற முறையில்கூட நாம் திட்டவட்டமான ஒரு கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும் முதற்படியாக எந்த எந்த இடங்களில் சர்க்கார் மண்ணில் யார் யார் குடியிருந்து வருகிறார்கள், எவ்வளவு வருடங்களாகக் குடியிருந்து வருகிறார்கள் என்பது பற்றி சர்வே எடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கே அதை பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். நானே நான்கைந்து ஆண்டுகள் பரிட்சார்த்தமாக தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பார்த்தேன். அந்த மாவட்டத்தில் எங்கெங்கே சர்க்கார் புறம்போக்கில் அரிஜனங்கள் ஏழை மக்கள் குடியிருக்கிறார்கள் என்று சர்வே எடுத்து ஆட்சேபனை இல்லாத நிலங்களை அவர்களுக்கே மாதாமாதம் ஆயிரம் பட்டாவாவது வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையான அடிப்படையில் 18 ஆயிரத்திற்குமேல் பட்டா வழங்கியிருக்கிறோம். இந்த மாவட்டத்தைப் போலவே மற்ற மாவட்டங்களும் கூடச் செய்ய வேண்டுமென்று கலெக்டர்களுக்குத் தாக்கீது அனுப்பப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். அப்படி முறையாக ஒரு சர்வே எடுத்து—ஆட்சேபணை இல்லாத, தகராறு இல்லாத நிலங்களை அவர்களுக்கே பட்டா செய்துகொடுக்க இந்த அரசு திட்டமிட்ட முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுபோல அரிஜனங்கள் மட்டும் அல்ல—சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள எல்லா மக்களுக்குமே பட்டா வழங்க ஒரு முறையை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மனைக்கட்டு வழங்குவதில் உள்ள சங்கடங்களைப்பற்றி பரமேசுவரன் கமிட்டியின் அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நாம் ஒரு இடத்தைக் கொடுத்தால் அவர்கள் ஒரு இடத்தில் கேட்கிறார்கள், அங்கே கொடு, இங்கே கொடு என்கிறார்கள். சில இடங்களில் நிலத்துக்காரர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். இப்படிச் சங்கடங்கள் பல வருகின்றன.

பல உறுப்பினர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், அதிகாரிகள் அடிக்கடி மாற்றப்பட்டு விடுகிறார்கள் என்று அரிஜனங்களுடைய நன்மைக்காக நாம் போடுகிற அதிகாரிகளை இரண்டாண்டோ மூன்றாண்டோ, அல்லது பொதுமக்களிடமிருந்து புகார் எதுவும் வாராதவரையில், நிரந்தரமாக வைத்திருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் எடுத்த காரியத்தை நல்ல முறையில நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். தாசில்தார்களைப் போலவே ஜில்லா அரிஜன நல அதிகாரிகளையும் அடிக்கடி மாற்றக்கூடாது.

நாம் தொழில் துறையில் அவர்கள் மேம்பாடு அடைய உதவி செய்கிறபோது அந்தத் தொழில் துறையில் அவர்கள் எப்படி முன்னேறி வருகிறார்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். சிலர் தங்களுக்கு இந்தத் தொழில் வேண்டும் என்பார்கள். அதனைச் சரியாக அவர்களால் நடத்த முடியாது இருக்கலாம். குறிப்பாக எட்டுபேர், பத்துபேர் சேர்ந்து கூட்டுறவுத் துறையில் இணைந்து அவர்கள் தொழில் நடத்தி முன்னேறுவதற்கான வாய்ப்புகளையும் அளிக்கவேண்டும்.

பரமேசுவரன் கமிட்டியினர் தம் அறிக்கையில் 60 லட்சம் பேர்களில் 40 சதவிகித பேர்களுக்கே மனைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன, பாக்கி 60 சதவிகிதம் பேர்கள் மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்கு குறைந்தது 15 கோடி ரூபாயாவதுவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட இனத்தவர்களையும் சேர்த்தால் அதற்கு ரூ. 15 கோடி, ஆக முப்பது, முப்பத்தைந்து கோடி ரூபாய் மனைக்கட்டு வழங்க நமக்குத் தேவைப்படும். ஒரே சமயத்தில் இத் தொகையை நம்மால் சமாளிக்க முடியாது. ஆகவே திட்டவட்டமாக ஒரு கொள்கையை வகுத்துக்கொண்டு ஆண்டுக்கு இத்தனை கோடி ரூபாய் என்பதாக ஒதுக்கி—ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க இந்த அரசு முன்வர வேண்டும். ஆண்டுக்கு ஆண்டு நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. சில ஆண்டுகள் போனபிறகு இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வது என்றால் அப்போது இதற்கென 100 கோடி தேவைப்படும் என்கிற நிலை வந்துவிடும். ஆகவேதான் இத்தனை ஆண்டுக்குள் முடித்துவிடுவது என்று இதுபற்றி முடிவு செய்யவேண்டும். இந்த ஆண்டு அரசாங்கம் லாட்டரிச் சீட்டு போட்டு அதன்மூலம் ஒரு கோடி வருமானம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். இதுகூட அந்த ஏழை மக்களின் பணமாகவேதான் இருக்கும். பணக்காரர்கள் அதிக அளவு அதில் ஈடுபட மாட்டார்கள். ஆகவே இந்த லாட்டரிச் சீட்டுமூலம் வருகிற ஒருகோடி பணத்தையும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட, மிகவும் பின்தங்கிய, பின்தங்கிய சமூகத்தினர்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்கும் திட்டத்துக்கே பயன்படுத்துவது நல்ல முறையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து இந்த ஆண்டு ஸ்காலர்ஷிப் பணம் இதுவரை மாணவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்று கடிதங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் பல உறுப்பினர்களே சொன்னார்கள். முன்பு ஜில்லா அதிகாரிகள் சாங்ஷன் செய்து வந்தார்கள். அதை வாங்கி அமைச்சர்கள் அவர்கள் இப்போது தம் கையில் வைத்திருப்பதனால்தான் அதைப் பார்த்து பரிசீலனை செய்து கொடுப்பதற்குக் காலதாமதமாகிறது என்றார்கள். இந்த அதிகாரம் ஜில்லா அதிகாரிகளிடத்தில் இருந்தால்தான் இந்தக் குறை தவிர்க்கப்படும். அவர்கள் தவறாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று தெரிந்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். கொடுத்த பணத்தைக் கூடத் திரும்பப் பெற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்த அதிகாரம் அரசாங்கத்தினிடத்தில் இருக்கிறது.

கனம் கோபால் என்று நினைக்கிறேன். அவர் பேசும்போது கக்கன் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தபோது அரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்த எல்லோரையும் கொன்றுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள், அழித்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள் என்று சொன்னார்.

1968 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி: அந்த உறுப்பினர் என்ன சொன்னார் என்பதை வாங்கிப் படித்துவிட்டுச் சொல்வது நலமாக இருக்கும். அவர்கள் போலீஸ் இலாகாவிற்கு அமைச்சராக இருந்தபோது அப்படிச் செய்தவிட்டார்கள் என்பதாகத்தான் சொன்னார். திரு. கக்கன் மீது தவறான எண்ணம் தோன்றும்படி சொல்லக்கூடாது.

திரு கோ. பூவராகன்: அமைச்சரேவா சுடுகிறார்கள்? நீங்களே இருந்தாலும் சுடுவது நீங்கள் அல்ல. அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தெரியும், திரு. கக்கன் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேர்தலில் தோற்றதற்கே காரணம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அதிகச் சலுகை காட்டிவந்தார் என்பதும் ஒன்றாகும். அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களே அப்படி அவர்மீது குற்றம் சாட்டுவது பொருத்தமாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்வேன். கிட்டத்தட்ட 32, 33 உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். சென்ற அரசாங்கம் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்வதைக்காட்டிலும் இன்ன இன்ன செய்திருக்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தார்கள் என்றால் அதை வரவேற்பேன். இப்போதுள்ள அரசாங்கம் முன்பு நாங்கள் செய்தனவற்றையேதான் தொடர்ந்து செய்து வருகிறது. ஒன்றுமே செய்யவில்லை, அந்தச் சமுதாயத்தை அழித்து விட்டார்கள், கொன்று விட்டார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே உண்மையாக குறைகளைப்பற்றிச் சொன்னால் பரவாயில்லை. நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னால் பரவாயில்லை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அப்படியில்லாமல் குறைசொல்லவேண்டு மென்பதற்காகச் சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாகாது என்று கருதுகிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பதற்கு இடங்களை எல்லாம் தேர்ந்தெடுத்துப் பரிசீலனையெல்லாம் செய்யப்பட்டு அதற்குப் பிறகுகூட இன்னும் சில ஊர்களில் பட்டா கொடுக்கக் காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே, சாத்துக்குடல், கொசப்பள்ளம், பெலாந்துறை, கோட்டேரி, வெண்கரும்பூர், விருத்தாசலம் போன்ற பல இடங்களில் இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபிறகும்கூட பரிசீலனையெல்லாம் முடிந்தபிறகும்கூட மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று மாதங்களுக் கொருமுறை ஒரு அதிகாரி வருகிறார். யார் வருகிறார் நாளைக்கு இருப்பாரா என்று தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு மாறுதல்கள். வருவதால் பிரச்சினைகளைக் கட்டுக்கட்டி வைக்கக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. விரைவிலே அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். பிற்பகல் 4-30

என்னுடைய பகுதியிலே பெண்கள் உணவு விடுதி ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு இதுவரையில் கட்டடம் இல்லாமல் இருப்பதால் அது காங்கிரஸ் அலுவலகத்தில் நான்கு வருட காலமாக இருக்கிறது இப்பொழுது அந்தக் கட்டடம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. நான் வேண்டுமென்றே சொல்லவில்லை. இதைத் தவிர அதற்கு எதிரே கல்லூரி மாணவர் விடுதி வந்திருக்கிறது. மாணவிகள் விடுதி மாணவர்கள் விடுதிக்கு எதிரில் இருப்பதால் அதை வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிடுவது நல்லது என்று சொல்லுகிறேன். அவ்வப்பொழுது அதைக் கண்காணிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் ஆகவே விடுதியைக் கட்டுவதற்குப் பணத்தை ஒதுக்கவேண்டும். எங்கு எங்கு பின்தங்கிய மாணவர்கள் விடுதி ஒவ்வொன்றிற்கும் கட்டிடம் இல்லைஎன்றால்,இருக்கிறதா என்று பார்த்து அவற்றைக் கட்டுவதற்குப் பண ஒதுக்கம் செய்ய வேண்டும். விருத்தாசலத்தில் உள்ள பின்தங்கிய மாணவர் விடுதிக்குக் கட்டடம் கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பல இடங்களில் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள், தாழ்ந்த நிலையிலே உள்ள மக்கள் உள்ள பகுதிகளிலே உள்ள உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கின்ற பகுதிகளில் விடுதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்தத் துறையைச் சேர்ந்

திருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் மனைக் கட்டுவதிலேயும் பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டடங்கள் கட்டுவதிலேயும் நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே ஒன்றைப் பார்த்தேன். புதிய ஹரிஜனப் பள்ளிக்கூடங்கள் வைப்பதில்லை என்று. அவர்களை மற்றப் பள்ளிக்கூடங்களோடு சேர்த்துவிட்டால் மதிய உணவுக்காகக் கிடைக்கிற பணம் குறைவாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு மதிய உணவு போட முடியாது. ஆகவே தனியாகத்தான் இருக்கவேண்டும். தனியாக பிரித்து வைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தால் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் வைக்கப்படவில்லை. அப்படித் தனியாக வைத்தால் தனிக் கவனம் செலுத்த முடியும் என்பதால்தான் அப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவற்றை மற்றப் பள்ளிகளோடு சேர்ப்பது பொருத்தமாக இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். தனியாக இருப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

திரு சோமசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஹரிஜன நல இலாகாவிலிருந்து பணத்தை ஒதுக்கி பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக பாதைகள் அமைப்பதற்காக, பாலங்கள் போடுவதற்காகக் கொடுத்து பரீட்சார்த்தமாகச் செய்தார்கள் நான் அதைப் பார்த்தேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் பஞ்சாயத்து கூட்டுமன்றங்கள் மூலமாகச் செய்யப்பட்டவை அவ்வளவு சரியாக இல்லை. ஆகவே பஞ்சாயத்துக் கூட்டுமன்றங்களுக்கு அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை ஏற்கனவே இருந்ததுபோல் ஹரிஜன நல இலாகாவிற்கே ஒதுக்குவதின்மூலம் நல்ல வசதிகளைப் பெருக்கமுடியும்.

மின்சாரத்திற்காக மின்சார வாரியத்திற்குப் பணம் ஒதுக்குகிறோம். எந்த எந்தக் கிராமத்திற்காக மின்சாரம் வழங்கவேண்டுமென வழிவகை செய்து மின்சார வாரியம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் எவ்வளவு ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். மூன்று லட்சம் அதற்காகக் கொடுக்கிறோம் என்று கருதுகிறேன். அந்தப் பணத்தை எந்த அளவுக்கு ஹரிஜன பகுதிகளுக்கு செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்று டைரக்டர் மூலமாகப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணம் போதாது. ஒரு கோடி ரூபாய் லாட்டரியில் வருகிற பணத்தை ஏழை மக்களுக்குப்பயன்படுத்த முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, இன்று காலையிலிருந்து இதுவரையிலும் கனம் உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரிசன மக்களுக்காக ஒதுக்கப்படவேண்டிய தொகைகளைப் பற்றி அனைவரும் மனம்விட்டுப் பேசவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு தான் இன்று பிற்பகலிலும் இந்த மன்றம் கூடியிருக்கிறது. அதற்காக நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மக்களுக்காக ஒரு தனி இலாகாவே துவக்கப்பட்டு அதிலே பல கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டு பல இனவாரியாக முன்னேற்றமடைவதற்குப் பணத்தை ஒதுக்கி செலவழித்து வருகிறோம். இருபது ஆண்டுக்காலமாக இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு இப்படிப்பட்ட சலுகைகளைத் தானே கொடுத்துக் கொண்டு வந்தது. என்ன மாறுதலைச் செய்தார்கள் என்ற முறையிலே ஆரம்பத்திலேயிருந்து பல பேர்கள் அட்டைப்படத்தையும், வண்ணத்தையும், எழுத்தையும் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்களே தவிர, இருபது ஆண்டுகாலமாக இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைத் தீட்டியும் அதனால் ஏன் பெரும்பாலான மக்கள் உயர்வடையவில்லை என்பதைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் கூறியதாக நான் கருதவில்லை. ஏற்கனவே இருந்த அரசு வழிகாட்டியாக இருந்தது என்று சொல்லி இருந்தாலும் முன்னேறவில்லை என்று குறைபட்டு இப்பொழுது இந்த அரசு என்ன செய்யப்போகிறது என்ற கேள்வியைக் கேட்டு இருப்பதிலிருந்து இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யவில்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பது புரிகிறது.

இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு என்ன புதிய காரியம் செய்திருக்கிறது என்பதை காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபிறகு கடந்த ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே இதற்கான மானியத்தைச் சமர்ப்பித்தோம். அப்படிச் சமர்ப்பித்த சமயத்திலே இந்த மக்கள் நன்மைக்காக கல்வியிலே, பொருளாதாரத்திலே இன்னும் வேறு பல துறைகளிலே பணத்தை நல்ல முறையிலே ஒதுக்கீடு செய்துகொடுத்ததுபோக சமுதாயத்திலே உள்ள இழிநிலையை நீக்குவதற்காக கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்ட தம்பதிகளை ஊக்குவித்து அதன்மூலம் ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காக 10 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தோம். உத்தமர் காந்தியாரைப்பற்றிப் பேசினார்கள். ராஜாஜி அவர்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இதுபோன்று பெரும் தலைவர்களைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது நான்கூட அவர்களுக்கு எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது தவறு என்று சொல்லவில்லை காந்தியார் கூட அணுக முடியாத, அணுகாத முறையிலே இன்றைக்கு திராவிடமுன்னேற்றக் கழக அரசு இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக அணுகியிருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்தக் கலப்புத் திருமணத திட்டமே அமைந்திருக்கிறது. ஜாதி ஒழிக்கப்படவேண்டுமென்று அவர்களும்தான் விரும்பினார்கள். ஆனால் அணுகுகின்ற முறை இதிகாச புராணம், சம்பிரதாயம், பழக்கவழக்கங்கள் இவற்றின் வரையறைகளனைத்தையும் ஒத்துக்கொண்டு ஜாதியை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இந்த அரசு ஜாதியை ஒழிக்கக்கூடிய முறையிலே சம்பிரதாயம், பழக்கவழக்கங்கள் இந்து மதமாக இருந்தாலும் மதத்தின் அடிப்படையிலே இருந்தாலும் அவற்றை ஒதுக்கிவிட்டு தீண்டாமையை ஒழிபபதற்காக அணுகியிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர் டைனமிக் அப்ரோச் இல்லை என்று சொன்னார்கள். டைனமிக் அப்ரோச் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இந்தக் கலப்புத் திருமணத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்ள நல்ல மன உறுதி வேண்டும். சமுதாயத்தை எதிர்த்து வாழக்கூடிய திண்மை வேண்டும். ஏதோ கண்டதும் காதல் என்ற வகையில் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டு வாழ்வில் வெற்றி பெற முடியாமல் ஓடிவிடக்கூடாது. நாங்கள் சுயமரியாதைத் திருமணம் செல்லும் என்ற சட்டத்தை வந்தவுடன் கொண்டுவந்தோம். கலப்புத் திருமணத்திற்கு அது அடிப்படையாகும். கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் அரசு பணத்தை ஒதுக்கி அவர்களுக்காகச் செலவு செய்தும் அடைய முடியாத முன்னேற்றத்தை இந்தச் சீர்திருத்தத் திருமணங்களின் மூலம், கலப்புத் திருமணங்களின் மூலம் அடையச் செய்ய முடியும். முன்னாலே இருந்தவர்கள் என்ன புதிய திட்டங்களைக் கொண்டுவந்தார்கள். பள்ளிக்கூடங்கள கட்டுவது, ஆஸ்பத்திரி கட்டுவது போன்றவற்றைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லை. சாதி ஒழிய வேண்டுமென்றால், தீண்டாமை ஒழிய வேண்டுமென்றால் அது கலப்புத் திருமணத்தினாலும், சுயமரியாதைத் திருமணச் சட்டத்தாலுந்தான் முடியும். அந்த வகையில் நாங்கள் டைனமிக் அப்ரோச்சுடன்தான் காரியங்கள் செய்திருக்கிறோம்.

இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இருக்கின்ற எந்த உறுப்பினரும் சாதி இருக்க வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால் வீட்டிலுள்ள இல்லத்தரசிகள் மாறுபட்ட நோக்கத்துடன்தான் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, பெருந்தலைவர்கள் கூட வாழ்க்கையில் சிலவற்றைச் செய்து காட்ட முடிவதில்லை. ஒரு சில தலைவர்கள் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறார்களே தவிர, எல்லோரும் செய்து காட்ட முடிவதில்லை. ஆகவே, சீர்திருத்த நோக்கம் கொண்ட குடும்பமாக இருந்தால்தான் சாதி ஒழியும் என்ற வகையில் நாங்கள் வந்தவுடனேயே அதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்படுத்த முனைந்திருக்கிறோம்.

பெருமதிப்பிற்குரிய எதிர்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இதற்கென்று தனியாக ஒரு அமைச்சகம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதற்கென்று தனி இலாகா இருக்கிறது. அதற்குத் தனி அமைச்சராகவே நான் இருக்கிறேன். இப்போது பல யோசனைகளைக் கூறக்

கூடியவர்கள் அப்போது அந்த அரசு இருந்தபோது அவற்றையெல்லாம் கூறியிருந்தால் பாராட்டி இருக்க முடியும். அப்போது வாய்மூடி மௌனிகளாக இருந்துவிட்டு இப்போது என்ன கனிவு, என்ன அக்கறை காட்டுகிறார்கள்! இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் அப்போது சொல்லவில்லை.

திரு கே. விநாயகம் : அம்மையார் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் அப்போது இங்கேதான் அமர்ந்திருந்தார்கள். நான் அம்மையாருக்குப் பின்னால்தான் அமர்ந்திருந்தேன். அப்போதும் இப்போது பேசியதுபோல்தான் பேசினேன். அப்போது அம்மையார் அவர்கள் "சபாஷ், விநாயகம், உங்களைப்போல் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்பவர்கள் எவருமே இல்லை" என்று என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள். அது சட்டசபை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருக்கிறது. தயவு செய்து அதைப் புரட்டிப் பாருங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : எனவே, அந்த தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினர் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற வேண்டுமென்ற வகையில் தொழில்கள் செய்வதற்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து ஒரு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை போதாது என்று சொன்னார்கள். ஆரம்பத்தில் ஒரு லட்சம் என்று இருப்பது அவர்கள் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்களோ அதற்குத் தக்க அளவு அந்தத் தொகையின் அளவு உயர்த்தப்படும். நான் 1957–62-ல் பேசியதை வைத்து இப்போது புதிதாக என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். தொழிலுக்காக நிதி ஒதுக்கிவைத்திருப்பதும், கலப்புத் திருமணத்தை ஊக்குவிக்க வழி செய்திருப்பதும், சுய மரியாதைத் திருமணத்தைச் செல்லுபடியாக்கச் சட்டம் செய்ததும் புதிய காரியங்கள்தான்.

பெருமதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள்தான் மதிய உணவுத் திட்டத்தையே கொண்டுவந்தார்கள் என்று பேசினார்கள். நான் ஆதார பூர்வமாகச் சொல்லமுடியும், இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேயே சென்னையிலே கொண்டுவரப்பட்டது. நகராண்மைக் கழகப் பள்ளிகளில், என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமானால், 1945-ம் ஆண்டே மதிய உணவுத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதை அறியாதவர்கள் வேண்டுமென்றால் காமராஜர் அவர்கள்தான் இந்தத் திட்டத்தை முதலில் கொண்டுவந்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கலாம். இப்போது நாங்கள் செய்யக்கூடிய நன்மைகள் பூராவும் அந்த மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். "தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு டீ கடை வைக்க கடன் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள், யார் போய் அங்கே டீ சாப்பிடுவார்கள்" என்று மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களே பேசியது எனக்கு வருத்தத்தை அளித்தது. காந்தியார் வழியிலே செல்லுகிறோம் என்று கூறக்கூடியவர்கள், யார் போய் அங்கே டீ சாப்பிடுவார்கள் என்று பேசுவது மிகவும் வெட்கக்கேடானது. சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களாக இருக்கின்றவர்கள் தாங்களே 10 பேரை அழைத்துக்கொண்டு போய் அந்தக் கடையிலே டீ சாப்பிடவேண்டும். இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய டீ கடைகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று தனி இடம் ஒதுக்குகிறார்கள், தனிக் குவளைகள் வைக்கிறார்கள். இதை எதிர்த்து ஒரு சிலர் வழக்குப் போட்டால்கூட 50 ரூபாய் வரை அபராதம் விதிக்கலாம் என்று இருந்தாலும், ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் என்று விதித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, ஒரு ரூபாய்தானே என்று அந்த வழக்கத்தையே கடைப்பிடித்துக்கொண்டு வருகிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலையை மனத்தில் கொண்டுதான்

ஆதித்திராவிட மக்களே டீ கடை வைப்பதற்கு வழி செய்யும் வகையில் உதவி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடையில் வந்து நாங்களும் சாப்பிடுகிறோம் என்று சொல்லும் வகையில் காந்தியார் வழியில வந்தவர்கள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது பல குறுக்கீடுகள் ஏற்படுகின்றன. இதைப் பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். பெருமதிப்பிற்குரிய மறைந்த பரமேஸ்வரன் அவர்கள் இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது அதற்கான குழுவின் தலைவராக இருந்து தமிழ்நாடு எங்கிலும் சுற்றிப் பார்த்து நில ஆர்ஜிதம் செய்கிற வகையில் ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார்கள்.

அதிலிருக்கிற குறைபாடுகளை எல்லாம் இன்று பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளை நீக்குகிற வகையில் எந்த எந்த அளவிற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அவற்றை எடுத்துவருகிறோம். கூடுமானவரையில் அவர்கள் என்னென்ன காரியங்களை சிபார்சு செய்து வைத்தார்களோ அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு மூன்று சென்ட் என்பதை ஐந்து செண்டாக கொடுத்து வருகிறோம். பதினைந்து கோடி ஒதுக்கப்படுகிறதென்பது இன்னும் பூர்ணமாக்கப்படவில்லையென்றால், திரு பூவராகன் அவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள் அது விரைவில் செய்யக்கூடிய காரியம் அல்ல என்று. நில ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது பல குறுக்கீடுகள் ஏற்படுகின்றன. உடனே வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்கிறார்கள். அப்படி வழக்கு மன்றத்திற்கு சென்றுவிட்டால் விரைவில் அவைகள் தீர்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை. இப்போது நூற்றுக்கணக்கான வழக்குகள் இன்று வழக்கு மன்றங்களில் இருக்கின்றன. ஆர்ஜிதம் செய்வதாக சர்க்கார் நோடிபிகேஷன் கொடுத்தவுடன் பலபேர்கள் அதை எடுக்கக்கூடாது என்று வருகிறார்கள். அப்படி வருவது மட்டுமல்ல. அதிகத் தொகை கேட்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட காலத்தில் இந்த மன்றத்தில் இடம் பெற்றுள்ள உறுப்பினர்கள் அவர்களிடையே சென்று அரிய பிரசாரம் செய்து அனைவரும் பயன் பெறவேண்டும், விலையை ஏறத்தாழ வாங்கித் தருகிறேன். இந்த பூமி இல்லாவிட்டாலும் வேறு இடமாவது கொடுங்கள் என்று சமாதானம் செய்து வழக்குமன்றங்களுக்கு செல்லாமல் பார்த்துக்கொண்டால் நல்லது. வழக்குமன்றங்களுக்கு பல வழக்குகள் சென்றிருப்பதால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம்கூட செலவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. பதினொன்று லட்சம் ரூபாயை உபகாரச் சம்பளத்திற்காக இன்று ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நிலத்தைக் கேட்டு அவர்கள் கொடுக்கமுடியாது என்று சொன்னவுடனே உறுப்பினர்கள் வந்து இவர்கள் என் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள், நிலத்தை எடுக்காதீர்கள், வேண்டாம் வேண்டாம் என்று கேட்கிற அளவிற்கு உறுப்பினர்கள் வருகிறார்கள். ஆகவே உறுப்பினர்கள் அப்படிப்பட்ட நிலை வரும்போது அவர்களிடம் சென்று சமாதானம் செய்து வேறு இடங்களையாவது தருகிற முறையை ஏற்படுத்தினால் நிலங்களை விரைவில் எடுக்கமுடியும். தஞ்சை, தென் ஆர்க்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் அதிகப்படியான புன்செய் நிலங்கள் இல்லை. இருக்கிற நன்செய் நிலங்களை உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அவற்றை எடுக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. புன்செய் கிடைக்கவில்லை என்றால் நன்செய் எடுக்கலாம் என்றுகூட இருக்கிறது. அது சற்று விலை மலிவாக இருந்தால் எடுக்கலாம் என்று எடுத்து வருகிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிலங்கள் பெரும்பாலும், அவ்வளவும் நன்செய்யாக இருப்பதால் அங்கு அதிகமாக எடுக்க முடியவில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த திரு கிட்டப்பா அவர்களும், திரு. சோமசுந்தரம் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள், தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிலம் எடுக்கப்படவில்லை என்று. எடுக்க இடமில்லை. ஏற்கனவே எடுத்திருக்கிற இடங்கள் நன்செய்யாக இருப்பதால் மூன்று, இரண்டு அல்லது ஒரு அடி ஆழமாக இருப்பதால் எடுத்திருக்கிற நிலங்களை மேடாக்க மண் கொட்டவேண்டியிருப்பதால்

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1968 மார்ச் 15

ஏறத்தாழ 126 கிராமங்களுக்கு 14 லட்சம் ரூபாயும், எஞ்சியுள்ள மற்ற ஏற்கனவே ஆர்ஜிதம் செய்து வைத்திருக்கிற இடங்களுக்கு 50 லட்சமும் செலவழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆர்ஜிதம் செய்ய பணம் கொடுத்து உணவுக்கு தேவையான நன்செய்யை எடுத்து அதை மேடாக்க லட்சக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருப்பதால் ஏற்கனவே எடுத்திருக்கிற இடங்களில்கூட வீடு கட்டமுடியாத நிலை இருக்கிறது. மேலும் நிலம் எடுக்க அந்த மாவட்டத்தில் இன்று இடமில்லை. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளில் இன்று நிலம் எடுக்கமுடியாத அளவில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் சொன்னார்கள்—கடந்த முறை தாழ்த்தப் பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் அமைச்சராக இருந்தார். இப்போதும் ஒருவர் அமைச்சராக இருக்கிறார், ஆனால் அன்று அவர்கள் கையில் துப்பாக்கியைக் கொடுத்து வைத்திருந்தார்கள் ஹோம் மினிஸ்டராக, ஆனால் இன்றுள்ள அமைச்சர் அதேபோல் இருக்கிறார்களா என்ற கருத்தை உள்ளடக்கி அந்த வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் அப்படி உள்துறை அமைச்சராக இருந்தபோது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நிலை பாதுகாக்கப்பட்டதா என்று சொன்னால் இல்லை. அப்போது முதுகுளத்தூர் நடந்தது. அப்போது சுவரொட்டிகள் போட்டார்கள, தீண்டாமை கூடாது என்றும் தீண்டாமையைக் கடைப் பிடித்தால் ஐம்பது ரூபாய் அபராதம், அதைக் கட்டத் தவறினால் ஆறு மாதத் தண்டனை என்று. அந்தச் சுவரொட்டிகள் என்ன வாயின? அவர்கள் அமைச்சராக இருக்கும்போதே அந்தச் சுவ ரொட்டிகளை ஒட்டக்கூடாது என்று தடுத்து அதை எடுத்து வெல்லக் கடையில் போட்டார்கள். உள்துறை அமைச்சராக இருந்தாலும் போலீஸ் அல்லது சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டது தவிர சட்டத்தை மீறி செய்பவர்களை தண்டிக்கிற அளவிற்கு அவரும் செய்துகாட்ட முடிய வில்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட நோக்கம் இருப்பதே தவறு. யாரிடம் சட்டம் இருந்தாலும் அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்கள் நிறைவேற்றும் அளவிற்குத்தான் இன்றும் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அது அவர்கள் கடமை. ஆகவே இரண்டு துறைகளும் ஒரே அமைச்ச ரிடம் இருந்தால்தான் சட்டம் பாதுகாக்கப்படும் என்பதல்ல. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் சரியானமுறையில் அமல்படுத்தப்படவில்லை. தண்டிக்கப் படுகிறவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்றுதான் அபராதம் விதிக்கிறார்கள். அதைச் செலுத்தி விடுகிறார்கள். ஆகவே தண்டனை ரூபாய் அளவில் இல்லாமல் அது கொஞ்சம் கடுமையான தண்டனையாக இருக்கவேண்டும். ஓரளவிற்கு மதுவிலக்குச் சட்டத்திற்காக இருப்பது போல் ஒரு வாரம் அல்லது இரு வாரங்கள் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்ற அளவில் சற்று கடுமையான தண்டனையாக இருக்க வேண்டும். அதை நான் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது சோஷியல் வெல்பேர் மினிஸ்டர்ஸ் கான்பரன்ஸில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிரச்னையைப் பற்றி பேசுகிற சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோது அங்கு நான் இதை வலியுறுத்தி கூறிவிட்டு வந்திருக்கிறேன். இப்போது 50 ரூபாய் வரை போடலாம் என்றிருக்கிறது. ஆனால் ஒன்றிரண்டு ரூபாய் போட்டுவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே ஒரு ரூபாய் கட்டிவிட்டு வரலாம் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அதைச் சற்று கடுமையாக்கவேண்டும் என்று கூறியுள்ளேன். ஆகவே இதில் அக்கறையுள்ளவர்கள், இந்த மக்களின் நலன்கள் பாதுகாக்கப் படவேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் அவரவர்கள் தொகுதிகளில் இத்தகைய குறைபாடுகள் ஏற்படாதவகையில் ஆங்காங்குள்ள ஹோட்டல் கள், சிற்றுண்டிசாலைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், விடுதிகள் ஆகிய இடங்களில் இப்பேர்ப்பட்ட கருத்துக்களை தவறாக பரிமாறிக்கொள்ள நேர்ந்தாலும் நல்ல மனிதாபிமானத்தோடு—ஏற்படுகிற குறைபாடுகளைக் களைய நல்ல பிரசாரம் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் சாலச்சிறந்ததே தவிர துப்பாக்கி முனையால் இதைச் சாதித்துவிட முடியாது. சட்டத்தால் கூட இதுவரை சாதிக்கமுடியவில்லை. ஆகவேதான் அறிவுப் பிரசாரம் தேவை என்று கூறுகிறோம். அப்படிப்பட்ட பிரசாரத்தைச் செய்ய இந்த மக்களின் நலனுக்காக இவ்வளவு அக்கறை காட்டியுள்ள

அனைவரும் முன்வந்தால் இந்த தீண்டாமை ஒழிப்பில் நாம் முன்னேடியாக இருந்து வருங்காலத்தில் நாம் பாராட்டத்தக்கவர்களாக ஆகமுடியும். தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவ மக்களுக்கெல்லாம் இன்னமும் சலுகைகள் தரப்படவில்லை என்று பலர் கூறுகிறுர்கள். நான் எவ்வளவோ முறை கேள்வி நேரத்தின்போது கூறியிருக்கிறேன். இந்த விளக்க உரையில் கூட அது தரப்பட்டிருக்கிறது.

மதம் மாறிய அரிசன கிருஸ்நவர்களுக்கு ஏனைய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் தரப்பட்டு வருகினறனவோ அவைகள் அனைத்தும் அவர்களுக்கும் கொடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறேம். மேலும் பொருளாதார ஏற்றத்தைத் தரக்கூடிய அளவிற்குக் கூட செய்கிறேம். திரு. பூவராகன அவாகள் சொன்ஞர்கள். பின் தங்கிய மக்களுக்குக்கூட வீட்டு மனைகள் தரவேண்டுமென்று. அதுவும் தரப்படுகிறது. ஆனல் 10% தரப்படுகிறது, அதன் நோக்கம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற பகுதிகளில் 90·/. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் 10·/. வேறு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் வீடுகள் கொடுததால், ஜாதி ஒழிய எதுவாகயிருக்கும். அது, அரிசன மக்களோடு வாழவிரும்பி வருகிறவர்களுக்கும் ஊக்கம் அளிப்பதாகயிருக்கும். ஆகவே 90./· தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் 10·/. ஏனைய சமுதாயத்தினருக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனல் அந்த வீடுகளுக்கு வர மற்ற சமூகத்தார் யாருமே முற்படுவது கிடையாது. இன்னும் யாரும் அதைப் பயன் படுத்திக்கொள்ளவில்லை. இப்படி ஒரு திட்டம் இருப்பதே பல உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியவிலலை. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் தங்கள் வீடுகளின் பக்கத்தில் அரிசனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடாது என்று மேல்சாதிக்காரர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்றனர். இப்பேர்ப்பட்ட குறைபாடுகள் ஏராளமாக இருப்பதாக எனக்கு பல மனுக்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன அந்த மாவட்டததைச் சேர்ந்தவர்கள இதை நல்ல முறையில் தீர்த்துவைத்து ஜாதியை ஒழிக்க சர்க்கார் தருகிற மனைக்கட்டுகளை அனைவரும் பகிர்ந்துகொள்வோம் 90·/., 10·/. என்று வந்தால் வீட்டுமனைப் பிரச்னையையும் தீர்க்கமுடியும், ஜாதியை ஒழிப்பதில் நம் பங்கினைச் செலுத்தியவர்களுமாவோம். பஞ்சாயத்துக்களில் தலைவர்களாக வர தனிச் சலுகைகள் வேண்டுமெனறு கேட்டார்கள். தலைவர்கள் நியமிக்கப்படுபவர்கள் அல்ல. அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடியவர்கள். அப்படி தேர்ந்தெடுக்கிறவகையில் இன்று இந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வாய்ப்புகள் இருக்கன்றன. ஆனல் பஞ்சாயத்துகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஹரிஜனங்கள் வாழ்கிற பகுதிகளில் லைட்வசதியில்லை, ரோடு வசதியில்லை, குடிதண்ணீர் இல்லை என்று கூறிஞர்கள். உள்ளபடியே நானும் அதை அறிந்திருக்கிறேன்.

இன்று 20·/. என்ற முறையில் இந்த மானியத்திலிருந்து வில்லேஜ் கிருண்ட் வொர்க்ஸ் என்ற வகையில் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதை அவர்கள் சரியாகச் செய்வதில்லை என்ற புகார்கள் ஏராளமாக வந்திருக்கின்றன. கடந்த முறை திருச்சியில் கூடிய மாவட்ட கலெக்டர்கள் மாநாட்டில் கூட நம் முதல் அமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ண அவர்கள் எல்லா மாவட்ட கலெக்டர்களையும் அவரவர்கள் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட எல்லைகளில் இது எந்த அளவிற்கு நிறைவேறியிருக்கிறது அல்லது இதிலுள்ள சங்கடங்கள், குறைபாடுகள் என்ன என்பதுபற்றி விளக்கம் தருமாறு கேட்டிருக்கிறுர்கள். அது தரப்பட்டு கொண்டுவருகிறது.

அவைகளனைத்தும் வந்த பிறகுதான் அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இருந்தாலும் அதை ஓரளவுக்குப் போக்குகிற வகையில் 3 இலட்சம் ரூபாய் மின்சாரத்திற்காக இந்த ஆண்டு முறையாக ஒதுக்கிக்கொடுத்திருந்தாலும் முன்னலே நில ஆர்ஜிதத்திற்காக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட தொகையில் மிச்சம் இருந்ததால் மேலும் 2 லட்சம் ரூபாயைப் போட்டு இந்த ஆண்டு 5 லட்சம் ரூபாய் அளவில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழும் காலனிகளுக்கு மின்சாரம் போட வேண்டுமென்று நாங்கள் முடிவெடுத்திருக்கிறேம். மேலும் என்னென்ன காலனிகளுக்குப் போடப்போகிறேம் என்பதை அடுத்த ஆண்டு தெரிவிக்க முடியும். குடி தண்ணீருக்கு இந்த 20 சத பிற்பகல் 5–00

விகிதத்தில் ஒதுக்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் மேலும் 10 லட்சம் ரூபாய் தனியாக ஒதுக்கி கிராம மக்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கவிருக்கிறோம். இதை நில ஆர்ஜிதத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலிருந்து மிச்சப் பட்டதைக் கொண்டு செய்கிறோம். இவ்வாறு மக்களுக்கு நேரடியாகப் பயன்படக்கூடிய வகையில் சரியான முறையில் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு மின்சாரத்திற்காகவும் குடி தண்ணீருக்காகவும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பாதைகளுக்காக சுமார் 6 இலட்சத்திற்கும் மேல் கொடுத் திருக்கிறோம். முறையாக எது அவசியம், எது அவசரம் என்று கருதித் தான் இந்த ஆண்டு மானியத்தில் தேவையான இனங்களுக்கு இன்று ஒதுக்கித் தருகிறோம்.

தனியான சில புகார்கள் கூறப்பட்டன. ஆரணியிலிருந்த ஒரு பள்ளி ஆசிரியர் ஏதோ இரண்டு மாணவர்களுக்குத் தரவேண்டிய உபகாரச் சம்பளத்தைத் தானே எடுத்துக்கொண்டு விட்டார் என்று கூறப்பட்டது. இவைகளெல்லாம் தகுந்த அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. முறையாக விளக்கம் வந்த பிறகு அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பது பற்றிக் கூறலாம். தனிக்கேள்வி போட்டால் கூட விவரமாகச் சொல்ல முடியும்.

கர்ணம், மணியக்காரர் வேலைகளைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கர்ணம், மணியக்காரர் பதவிகளைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறோம். அதற்குப் பல தகுதிகள் இருக்கின்றன. பரீட்சைகள் எழுத வேண்டும். எவ்வளவு வசதி படைத்தவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்றெல்லாம் சில தகுதிகள் இருக்கின்றன. அத்தகைய தகுதியுடையவர்கள் கர்ணம், மணியக்காரராக வரலாம். இப்படிச் சில பேர் வந்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் புள்ளிவிவரங்களைக்கூடச் சொல்ல முடியும்.

ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ்., பரீட்சைகளுக்குப் படிக்கக்கூடியவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் தொகையான 80 ரூபாய் போதாது என்று பலர் சொன்னார் கள். இப்பொழுது சாதாரணமாக கல்லூரி மாணவர்களுக்குச் சென்னையிலே யும், வேறு பல பகுதிகளிலும் கொடுக்கும் தொகை மிகக் குறைவு என்றும் இங்கு சொல்லப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன மக்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு சென்னையிலே 60 ரூபாயும், வெளியிலே 50 ரூபாயும் தருகிறோம். பிற்பட்ட நிலை மக்களுக்கு 30, 40 என்ற முறையிலே தருகிறோம். ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ்., மாணவர்களுக்கு 80 ரூபாய் தருகிறோம். அலகாபாத்திலேயும் 80 ரூபாய்தான் கொடுக்கப் படுகிறது. அங்கு அந்த 80 ரூபாயில் 60 ரூபாயை உணவுக்காக எடுத்துக் கொண்டு, 20 ரூபாயைக் கையிலே கொடுக்கிறார்கள். அந்த 20 ரூபாயை காலைச் சிற்றுண்டி சாப்பிடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு காலை சிற்றுண்டி கிடையாது. ஆனால் இங்கே காலைச் சிற்றுண்டி கொடுத்து, பகல், இரவு உணவு தந்து 80 ரூபாய் தரப்படுகிறது. இதுகூட மற்ற கல்லூரி மாணவர்களுக்குத் தரப்படவில்லை. இவர்களுக்கு 80 ரூபாய் தரப்படுகிறது. மற்ற கல்லூரிகளில், கல்லூரிகளில் இருப்பவர்களே விடுதி களை நடத்துகிறார்கள். மொத்தத்திலே ஆகும்படியான செலவினங்களை ஏறத்தாழ பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். இந்த ஐ. ஏ. எஸ். மாணவர்கள் இவர்களாகவே அந்த விடுதிகளை நடத்திக் கொள்கிறார்கள். இவர்கள் மெனு போட்டுக் கொள்கிறார்கள். தேவையானவற்றை சமையல் செய்து சாப்பிடுகிறார்கள். 80 ரூபாய் இதற்குப் போதுமானதுதான் என்று சமீபத் தில் கூடிய அவர்களின் ஆலோசனைக் குழுகூட ஏற்றுக்கொண்டது. இந்த ஆண்டு நிறுவனத்தில் அதிகப்படியான வெற்றியைக் கண்டிருக் கிறோம் என்று எதிர்க்கட்சிக் கொறடா அவர்கள் கூட, மிகப் பெருமை யோடு சொன்னார்கள். அவர்கள் பெருமைப்படத்தான் வேண்டும். அவர் கள் இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைச் சார்ந்தவராக இருக்கிறார்கள். அதனால் பெருமைப்படத்தான் வேண்டும். ஆனால் என் அலகாபாத்திலும், பெங்களூரிலும் வெற்றி பெறவில்லை? பெங்களூரில் பூஜ்யம், அலகாபாத்தில் மூன்றோ, இரண்டோ. இங்கே மாத்திரம் வெற்றி. துவக்கப்பட்டது 1966-ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில்.

1968 மார்ச் 15] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

பரீட்சை எழுதியது 1967 அக்டோபரில். நாங்கள் வந்த பிறகுதான் பரீட்சை எழுதினார்கள். எனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இங்கு இருப்பதால்தான் இந்தப் பெரிய வெற்றியைக் காண முடிகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் பெங்களூரில் பூஜ்யமும், அலகாபாத்தில் மூன்றுமாக இருக்கிறது. அந்தப் பெருமை இந்தச் சர்க்காரைத்தான் சாருமென்றாலும் இந்தப் பேரவையில் கனம் எதிர்க் கட்சிக் கொறடாவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவரும் அந்தப் பெருமையை எங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளலாம். ஐ. ஏ. எஸ். மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை போதுமானதாக இருக்கிறது. அவர்கள் படிப்பில் நல்ல அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்றுதான் அனைவரும் விரும்புகிறோம்.

விடுதிகளுக்குத் தரப்படும் அரிசி 'கண்ட்ரோல்'' விலையில் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று திரு. இராஜாங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'கண்ட்ரோல்' விலையில்தான் அரிசி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு அதிகப்படியான விலை தரவில்லை.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் மாணவிகளுக்கு மாத்திரம் பள்ளிக்கூடங்களில் சென்ற முறை ஆடைகளைக் கொடுத்து வந்தார்கள். இந்த முறை மாணவர்களுக்கும் சேர்த்து 1-வது, 2-வது, 3-வது படிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு ஆடைகள் கொடுக்கிறோம். தாய்மை உணர்ச்சியோடு அணுக வேண்டுமென்று கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்தான் சொன்னார்கள். தாய்மையுணர்ச்சியோடு தான் அன்று பெண் குழந்தைகளுக்கு மாத்திரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்த திட்டத்தை இப்போது பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் நம் வயிற்றில் பிறந்தவர்கள்தானே என்ற தாய்மையுணர்ச்சியோடுதான் அது ஆணாகயிருந்தால் என்ன, பெண்ணாகயிருந்தால் என்ன என்று இன்று ஆண் குழந்தைகளுக்கும் 1-வது, 2-வது, 3-வது படிப்பவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம். அதை அதிகமாக ஆக்க வேண்டும், மேலும் பல மாணவர்களுக்குத் தர வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் கையிலே அதற்கு வேண்டிய அளவு, நாம் விரும்புகின்ற அளவு போதுமான பணம் இல்லை.

இன்னும் சுடுகாட்டிற்குப் பிணங்களை எடுத்துச் செல்ல பாதையிருக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. கடந்த முறைகூட எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இந்தச் சுடுகாட்டுப் பாதை கிடைக்கவில்லையே என்று வருத்தத்தோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்னும்கூட பலபேர் சரியான மனோபாவம் இல்லாமல் எடுத்துச் செல்லும் பிணங்களை அங்கேயே போட்டுவிட்டு ஓடுமளவிற்கு அடித்து விரட்டுகிறார்கள். அத்தனையையும் சட்டமன்றத்திலே சொல்லுவதால் பரிகாரம் கண்டு விட்டோம் என்று எண்ண முடியாது. அந்த இடத்திலேயேதான் தேவையான குரலைக் கொடுக்க வேண்டும். இவைகளுக்கெல்லாம் நாம் அங்கே சென்று பரிகாரம் காட்ட வேண்டும். ஆனாலும் பலபேர் அவ்வாறு அங்கே காட்டுவது கிடையாது. எதிர்த்து நின்றால் ஓட்டு கிடைக்காது என்ற எண்ணத்தில் அங்கே பரவாயில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு சட்டமன்றத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக நான் பேசினேன் என்று புள்ளி வைப்பதற்காகத்தான் இங்கே வந்து பேசுகிற முறையில் இருக்கிறது. அவ்வாறின்றி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சுடுகாட்டிற்கு பிணங்களை எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கே நீங்கள் துணையாக இருக்க வேண்டும். இந்த அளவிற்கு நல்லவகையிலேயும் பிரச்சாரத்தைச் செய்யவேண்டும். கடந்த முறை செய்து வந்த பிரச்சாரம் எந்தப் பலனையும் அடையவில்லை என்பதையும், பலபேருக்குத் தகுதியான, தேவையான நன்மைகள் போய்ச் சேரவில்லை என்பதையும் நாம் அறிகிறோம். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், இந்த ஆட்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக என்ன செய்தீர்கள், என்ன செய்ய முடிந்தது என்று இங்கு பேசினார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இருபது ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் கட்சியிருந்தது. மூன்று முறை நடைபெற்ற பொதுத்

தேர்தல்களில் எத்தனை பேர் காங்கிரஸ் கட்சியில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வர முடிந்தது? இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை இருக்கிறது. இன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சியில் 5 பேர்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் 31 பேர் இருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) அவ்வாறு தோற்றுப் போக வேண்டிய காரணம் என்ன என்பதைத் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எது அவர்களைத் தோற்கடிக்கச் செய்தது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அரிசனங்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று முன்னாள் அரசைச் சபிப்பதைப் போல, "அவர்களெல்லாம் வாழ மாட்டார்கள்; எங்களுக்கு எந்த உயர்வும் செய்யவில்லை; எனவே அவர்கள் முன்னேற மாட்டார்கள்" என்றெல்லாம் கனம் உறுப்பினர் திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய சாபக்கேடால்தான் இன்றைக்குக் காங்கிரஸ் தோற்றுவிட்டதோ என்று நினைத்தேன். அப்படிச் செய்யவில்லையே என்று காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் குமுறுகிற குமுறல்கள்கூட இன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சியை தோற்கடிக்கச் செய்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு நாங்கள் வழிகாட்டிகளாக இருக்கிறோம். அரிசனங்களுக்கு நல்ல முன்னேற்றங்களைச் செய்திருக்கிறோம். ஓரளவுக்கு அவர்கள் செய்ததைவிட, அதிக அளவில் இவர்களை முன்னேற்ற வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். எனவேதான் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியனிலே துப்புரவு பணி செய்கின்ற பணியாளர்களுக்கு முனிசிபாலிட்டிகள் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கின்றன. அவர்களுக்கு இந்த இலாகாவிலிருந்து ரூ. 750-ம் பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து ரூ. 750-ம் போட்டு வீடுகள் கட்டித் தருகிறோம். ஆனால் அதை அவர்களுக்குச் சொந்தமாகக் கொடுக்கவில்லை. ரூ. 1 வாடகை வாங்கப்படுகிறது. இது நீண்ட நாளாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. இந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அரசு தகுந்த முறையில் ஆலோசித்து நல்ல முடிவெடுக்கும்.

அடுத்து, பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களையும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையிலே இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களோடு அனைவரும் சகோதரத்துவ முறையிலே பழக வேண்டும்; தாமே முன்னோடியாக இருந்து அவர்களை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாவிட்டாலும் பட்டியலிலாவது இடம் பெற்றுகொள்ளலாம் என்பதிலே அவர்கள் அதிக அக்கறை காட்டுவதை நாம் பார்க்கிறோம். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட இன்று காலையில் சொன்னார்கள். 1952-ம் ஆண்டிலே என் வீட்டிலே ஒரு அரிஜன் சோறு சாப்பிட்டான் என்று. எந்த யுகத்திலேயோ செய்தேன் என்பது போல அந்தக் காலத்திலேயே அதைச் செய்திருக்கிறேன் என்பது போலச் சொன்னார்கள். 1936–37–லேயே எங்கள் பெருமதிப்பிற்குரிய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிந்தாதிரிப்பேட்டையிலே தாழ்த்தப்பட்ட ஒருவன் வீட்டிலே மீன் குழம்பு சோறு சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் கூட அழைக்கப்பட்டால் தாழ்த்தப்பட்டவன் வீட்டில் வந்து சாப்பிடுவேன் என்று சொன்னார். என் வீட்டிலும் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவன் சாப்பிட்டான் என்று சொன்னார். ஒருகால் அவருடைய வீட்டுப் பண்ணையிலே வேலை செய்பவராகக்கூட இருக்கலாம். பழக்கத்திலே கூட சாப்பிட்டு இருக்கலாம். திரு.பி. ஜி. மாணிக்கம் என்பவர் சாப்பிட்டதாகத் தெரிகிறது. அவரும் இவரும் ஒரே மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒரே இரட்டை மெம்பர் தொகுதியில் தேர்தலுக்கு நின்றதாகத்தெரிகிறது. எனவே, இரண்டு பேரும் கட்டாயமாக ஓட்டு வாங்குவதற்காகவாவது சேர்ந்து சாப்பிட்டாக வேண்டும். ஆனால் நான் கூறுவது ஓட்டுக்காக அல்ல; பதவிக்காக அல்ல; தோழமை உணர்ச்சியை புகுத்துவதற்காக 1936–37-க்கு முன்னாலேயிருந்து அப்படி சாப்பிட்டுக்கொண்டு வந்திருக்

1968 மார்ச் 15] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

கிறோம். பெரியார் அவர்கள் கூட ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் வீட்டில்—பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை—மண் குடிசையிலே மண் சட்டியிலே சோறு போட்டதைச் சாப்பிட்டிருக்கின்றார். எனவே, மனம் இருப்பவர்கள் எதையும் செய்யலாம். அந்த மன வளர்ச்சி அனைவருக்கும் வரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். அதை விட்டுவிட்டு உங்கள் வீட்டில் சோறு போட்டால் சாப்பிடுவேனே என்று ஏதோ—டெமான்ஸ்ட்ரேஷனுக்காக—பல பேர் பார்க்கவேண்டு மென்பதற்காக—கூட செய்யலாம். அது இங்கே வந்திருக்கிறது. மனப் பக்குவம் வரவேண்டும். அசூயை நீங்க வேண்டும். ஏதோ தீட்டு தொட்டால் ஒட்டிக்கொள்ளுமே என்ற அசூயை நீங்க வேண்டும். அந்த அசூயையை நீக்கிக்கொள்வதற்குத் தங்களைத் தாங்களே தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது நான் சொல்லப்போவது சரியாக இருக்குமோ என்று கூட நான் சந்தேகப்படுகிறேன். வீர சைவர்களாக இருப்பவர்கள் கூட இன்றைக்கு மீன் சாப்பிட முன்வருகிறார்கள்; முட்டை சாப்பிட முன்வருகிறார்கள்; அந்த துர் நாற்றத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு சமைத்தபிறகுதான் ருசியாக இருக்குமே தவிர, சமைப்பதற்கு முன்னாலே நாற்றம்தான் இருக்கும். தங்கள் மனதைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு சமையல் செய்கிறார்கள். அதைப்போல, தீண்டாமை, தொட்டால் தீட்டு, அசூயை, பார்க்கக்கூடாது என்ற நிலைமையை போக்கவேண்டுமானால் மனம் கட்டுப்படவேண்டும். எனவே, பலபேர் இப்படி உணவையே மாற் றிக்கொண்டு முன்னேறும்போது என் இதை மாற்றிக்கொள்ளக்கூடாது? மாற்றிக்கொள்ளவேண்டிய அளவுக்கு மனப்பக்குவம் வேண்டும், அது நல்ல பிரசாரத்தின் மூலமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். துப்பாக்கி மூலமாகவோ, சட்டத்தின் மூலமாகவோ அதில் நாம் வெற்றி காண முடியாது. அந்த மாற்றத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில்தான் திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு பணியாற்றுகிறது. அந்த மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு சட்டங்களையெல்லாம் இன்றைக்கு உருவாக்கி வருகிறது உருவாக்கி வருவது மட்டும் அல்ல; வாழ்க்கையிலே கூட அதைச் செய்து காட்டி வருகிறது. அந்த வகையிலேதான் நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம் என்றுகூடச் சொல்லிக்கொள்வேன்.

அந்தப் பட்டியலில் உள்ளவர்களுக்குச் சலுகைகள் காட்டப்பட்டு வருகிறது. பெருமதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சிக் கொறடா அவர்கள் கலேல்கர் அவர்களுடைய சிபாரிசை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது ஏறத்தாழ 1966-ம் ஆண்டு வந்தது என்று நான் கருதுகிறேன். சமூகவாரியாகப் பரிசீலனை செய்து அரிசன, பிற்பட்ட மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நிலை உயர மீண்டும் பட்டியல் திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும் என்று கூறியிருப்பதாக அறிகிறேன். இன்றைக்கும், இதுவரையிலும் அதைப் பற்றி எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், சமீபத்தில் கடந்த ஆண்டு என்று கருதுகிறேன், மருத்துவக் கல்லூரி யிலே இடம்பெற வேண்டுமென்று கோரி, தன் சமுதாயம் தாழ்த்தப் பட்டவர் பட்டியலில் இடம் பெறாத காரணத்தால் தனக்கு இடம் கிடைக்க வில்லையென்று வழக்கு மன்றத்திலே ஒரு மாணவர்—வலவர் சமுதாயம் என்று கருதுகிறேன்—வழக்குப்போட்டார். அதை வைத்து இன்றைக்கு ஹைகோர்ட்டில் மீண்டும் அந்தப் பட்டியலை புனராலோசனை செய்யவேண்டு மென்று சர்க்காரைக் கேட்டுள்ளது. அரசும் அதைப்பற்றி விவரமாக ஆராய்ந்துகொண்டு வருகிறது. எனவே, அந்தப் பட்டியல் திருத்தப்பட இருக்கிறது. அந்தப் பட்டியல் இன்றைக்குப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்தப் பட்டியல் விரியுமோ, குறையுமோ, யார் யார் இடம் பெறுவார்களோ மாட்டார்களோ, யார் யார் இடம் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்வார்களோ, என்பதெல்லாம் பின்னால் விவரமாக தெரியவரும். ஆனால் அந்தப் பட்டியல் திருத்துவதற்காக இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு உரத்த குரலிலே கேட்பவர்கள் அன்றைக்கே கேட்டிருப்பார்களேயானால், என்றைக்கோ இதைச் செய்து முடித்திருக்கலாம்.

பிறகு. எம். பி. எஸ். ஸி. பரீட்சைகள் எழுதும்போது அதிகமான மார்க்குகள் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிலே, தாழ்த்தப் பட்ட ஆதிவாசி மக்களுக்கும், அரிஜன மக்களுக்கும் 30 சதவிகிதம்தான்.

100-க்கு 30 மார்க்குகள் எடுத்தால் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். (குறுக்கீடு) ஏனைய பாக்வேர்டு கிளாஸ்ஸுக்கு 45 சதவிகிதம். எனவே, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வேலையிலே இடம்பெற வேண்டும், அவர்களுக்கு ஊக்கம் தரவேண்டும் என்ற எண்ணத்திலேதான், அவர்கள் படிப்பதற்கு வசதிகள் செய்துதர வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலேதான் இந்த மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பிற்பட்ட மக்களுக்கும் 30 சதவீதம் தான் இருக்க வேண்டுமென்று கோருவதை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு அந்த நிலங்களையெல்லாம் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் உறுப்பினர் பூவராகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே சர்க்கார் பரிசீலனை செய்தது. 1960-ம் ஆண்டுக்கு முன்னாலிருந்து சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில், அதாவது பொதுப்பணிக்கோ, அல்லது மின்சாரத்திற்கோ, நெடுஞ்சாலைக்கோ தேவைப்படாத இடங்களிலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களிலே தாழ்த்தப்பட்டமக்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருப்பார்களேயானால் 1960-க்கு முன்னாலேயிருந்து வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருப்பார்களேயானால் அவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்கலாம் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகைப்படி இன்றைக்கு அவர்களுக்கெல்லாம் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்க இடங்களாக இருந்தால் நிச்சயமாக பட்டா செய்து கொடுக்கலாம். எனவே இதைப் படிப்படியாகத்தான் கவனிக்கவேண்டும்.

உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதிலேயும் பாரம் கொடுப்பதிலேயும் கால தாமதம் ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். இதிலே பல தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த ஆண்டு காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் கல்லூரிகளே சற்று காலதாமதமாகத் திறக்கப்பட்டன. மாணவர்கள் இந்த பாரங்களை பூர்த்தி செய்து தரும்போது தவறு எதுவும் இல்லாமல் கொடுப்பதில்லை. எதெதிலோ தவறுகள் செய்கிறார்கள். இரண்டாவது பூர்த்தி ஆக்கப்பட்ட பாரங்களை கல்லூரிகளிலே சரியான முறையிலே பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருந்தால் எந்தவித காரணமும் இல்லாமல் கொடுக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த முறையில் அவர்களுக்கு காரண்டி கார்டு கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த காரண்டி கார்டையும் கொடுத்து பிறகு முன்பணமாக ரூ. 200 கொடுக்கப்படுகிறது. கட்டாயமாக அந்த மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்படும் என்ற வகையில்தான் அவர்களுக்கு ரூ. 200 கொடுத்து, அந்த காரண்டி கார்டை கொடுக்கிறோம். ஆனால், பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு சமுதாயத்தின் அடிப்படையில் மட்டும் கொடுக்கவில்லை. 45, 50, 55 என்ற அவர்களுடைய மார்க்குகளையும் பார்க்கிறார்கள். அவர்களுடைய வருமானம் லோ இன்கம் குரூப்பா இல்லையா? இப்படியெல்லாம் பல பரீட்சைகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதிலேயெல்லாம் மாணவர்கள் தவறு செய்து விடுகிறார்கள். அவைகளெல்லாம் தவறாகயில்லையென்று பரிசீலனை செய்துவிட்டு, பிறகு அது கல்லூரியிலிருந்து இந்த இலாகாவிற்கு வரவேண்டும். சில பாரங்கள் தவறாக இருக்கின்றன என்று திருப்பி அனுப்பப்படுகின்றன; இப்படி திருப்பி அனுப்பப்பட்டவை திரும்ப கல்லூரிக்கு வந்த பிறகு அவைகளை திரும்பவும் இலாகாவிற்கு அனுப்ப வேண்டும். இப்படியெல்லாம் பல கட்டங்களைத் தாண்ட வேண்டியிருப்பதால் பல நாட்களாகிறது. எனவேதான் காலதாமதம்.

இந்த மாதிரி தாமதம் ஆகிவிட்ட பிறகு இந்த இலாகாவின் மூலம் மாவட்ட நல அதிகாரிகள் இன்றைக்கு உபகாரச் சம்பளத்தைத் தருகிறார்கள் பலபேர் தவறாக பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஏதோ சர்க்காரே உபகாரச் சம்பளத்தைப் போடுகிறது, இதற்கு முன்னால் மாவட்ட நல அதிகாரிகள் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள், இன்றைக்கு சர்க்கார், அதிலும் குறிப்பாக அமைச்சரே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களே போடுகிறார்கள், இது தவறு என்று சொன்னார்கள். அதுவும் தவறு. இன்றைக்கு 90% ஏற்கனவே போட்டுக்கொண்டிருந்த முறைப்படிதான் மாவட்ட நல அதிகாரிகள் தான் உபகாரச் சம்பளம் போட்டுக்கொண்டிருக்

1968 மார்ச் 15] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

கிறார்கள். 10% இன்றைக்கு சர்க்கார் போடுகிறது. 10·/. சர்க்காருக்கு ஒதுக்கியிருப்பதற்குக் காரணம், இப்படி திருத்திவருகிற மனுக்கள், தாமதித்து வருகிற மனுக்கள், சம்பளம் குறைவு என்று சொல்லி ஒதுக்குவது, பிறகு அதை ரெகவரி செய்வது, பிடிப்பது, இதில் தகராறுக் குரிய மனுக்கள், இவைகளெல்லாம் உரிய காலத்திலே வராது. பல தவறுகள் இருக்கும் காரணத்தினால் மனுக்கள் நிராகரிக்கப்படலாம். அதிகாரிகள் எல்லாத் தகுதியையும் பார்த்துத்தான் தருவார்கள். அப்படி நிராகரிக்கப்பட்ட மனுக்களை அரசு பரிசீலனை செய்து வேறு பல காரணங் களால் அவர்களுக்குத் தகுதியிருக்குமேயானால் தரலாம் என்ற கருதித்தான் 10·/. ஒதுக்குகிறோமே தவிர, ஏதோ அதிகாரிகள் போட்டதை சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு, அதுவும் அமைச்சரே எடுத்துக்கொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே கொடுக்கிறார்கள் என்ற தவறான முறையில் இங்கே பேசியது போல செய்வதற்கல்ல என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட படிக்கட்டுகளைத் தாண்டி வரவேண்டியவர்களுக்காக எடுத்துவைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் 10·/. சர்க்கார் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த வகையிலும் யாருக்கும் பாரபட்சம் இல்லாத வகையில் இன்றைய சர்க்கார் இதைச் செய்துகொண்டு வருகிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்லிக் கொள் கிறேன். இந்த மான்யத்தின் மீது பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நல்ல முறையில் மனம் விட்டுப் பேசினார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும், நான் நன்றிசெலுத்திக்கொள்கிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் ஏனோ இந்த மான்யத்தில் அக்கறை காட்டி பேச முன்வரவில்லை. அடுத்த ஆண்டிலாவது பேசுவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அனைவரும் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒதுக்கப்பட்ட தொகை குறைவு என்று பேசினார்கள். அதிகமாக செலவழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அனைவருக்கும் இருக்கிறது, எனவே வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்த நீங்கள் யாரும் வற்புறுத்தாமல், அனைவருமே வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப்பெற்றுக் கொண்டு, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு உங்களை யெல்லாம் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது, ஏதோ எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்த மான்யத்தில் அக்கறை காட்டிப் பேசவில்லை என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் மனப்பூர்வமாக, பூரணமாக இதிலே அக்கறை செலுத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு இறுதியாகப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் பேசாமல் இருந்தேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு, அரிஜனங்களுக்கு எந்தவிதத்தில் நன்மை செய்ய முன்வந்தாலும், எல்லா விதத்திலும் நான் ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது விவாதம் முடிவுற்றது. மானியக்கோரிக்கையும், வெட்டுத்தீர்மானங்களும் வாக் கெடுப்புக்கு விடப்படும். முதலில் வெட்டுத் தீர்மானங்களை முன்மொழிந்த உறுப்பினர்கள் அவைகளை வற்புறுத்துகிறார்களா என்று கருத்துத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே, திரு. என். மருதாசலம், திருமதி கே. பி. ஜானகி யம்மாள் ஆகியோர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களை [வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அவைகள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப் படுகின்றன.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. கே. பி. எஸ். மணி, திரு. கே. என் குமாரசாமி, திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன், திரு. எ. அ. சுப்பராஜா திரு. சோ. அழகர்சாமி ஆகிய உறுப்பினர்கள் இருப்பிடங்களில் இல்லை யாதலால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதி யுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டதாகக் கருதப்படும்.

THIRU K. VINAYAKAM : Since the Minister happens to be a lady, as a mark of chivalry I do not press my cut motion.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கே. விநாயகம் அவர்கள் வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லையாதலால், அதுவும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

அவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"கோரிக்கை எண் 25—'ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்' என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6, 51, 21, 100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பிற்பகல் 5–25 பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

* 98. Notification issued with G.O. Ms. No. 3435, Home, dated the 20th December 1967, making an amendment to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, published at pages 116–161 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 18th March 1959, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

B. Reports, Notifications and other papers.

47. Notification issued with G.O. Ms. No. 3756, Industries, Labour and Housing (Labour), dated the 8th December 1967, making an amendment to the Madras Factories Rules, 1950 published at pages 103 to 178 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 25th April 1950, as subsequently amended under the Factories Act, 1948 (Central Act LXIII of 1948).

இரண்டும் சேர்ந்து, இரண்டு பொறுப்பும் சேர்ந்து ஒருவர் கையில் இருந்தால், அந்த சமுதாயத்தினர் கையில் இருந்தால், இந்தப் பிரச்னைகளை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும். சிக்கல், காலதாமதம் இவைகளை எளிதில் தவிர்க்க முடியும். ஆகவே, தான் இந்த இரண்டு பொறுப்பையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒருவரிடம் கொடுத்திருந்தார்கள் முன்னாள் ஆட்சியில். இப்பொழுது இருக்கிற போக்கைப் பார்த்தால், அவர்கள் சொல்லிய அளவுக்கு, பிரசங்கம் செய்த அளவுக்கு அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தவில்லையோ, பாராமுகமாக இருக்கிறார்களோ என்று சந்தேகப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதெல்லாம் ஒரு தேசீயப் பிரச்னை, பொதுப் பிரச்னை என்ற முறையில் சொல்கிறேன். இதையெல்லாம் இந்த அரசு மனதில் வைத்து, இது ஒரு ஆழ்ந்த பிரச்னை என்று கருதி, அதைத் தீர்த்து வைக்க முன்வரவேண்டும். இந்தப் பிரச்னையையெல்லாம் புரையோடிய புண்ணை தீர்ப்பதுபோல் தீர்க்கவேண்டும். புரையோடிய புண்ணை ஆற்றுவதற்கு பாடுபடவேண்டும். யாருக்கு புண் இருக்கிறதோ அவனே கூட அதை ஆற்றுவதற்கு அச்சப்படலாம். பக்கத்தில் பார்த்துக்கொண் டிருப்பவர்கள் கூட அவன் கஷ்டப்படுவானே என்று கூட கண்ணை மூடிக்கொள்ளலாம். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டு மென்று சொன்னால் யாராவது எதிர்ப்பு தெரிவிக்கலாம். புரையோடிய புண் இருந்தால், அவர் மனம் நோகுமோ, இவர் மனம் நோகுமோ என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது, புண்ணை உடனே ஆற்ற வேண்டும். ஆகவே, எதிர்ப்பைக் கருதாமல் அவற்றையெல்லாம் சமாளித்து பிரச்னையைத் தீர்க்க முன்வரவேண்டும். இந்த வீட்டு மனைப் பிரச்னையையாவது முதலில் தீர்த்துவைக்கவேண்டும். உண்மையான புண்ணை ஆற்றி புனுகு தடவியாகவேண்டும் என்று சொல்லி, எனக்குப் பேச அவகாசம் தந்த சட்டப்பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(iv) கண்டெடுக்கப்பட்ட நூறு ரூபாய் நோட்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு அறிவிப்பு. இந்த மன்றத்திலே நேற்று ஒரு நூறு ரூபாய் நோட்டு கிடைத்திருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அக்கினிராஜ் அவர்கள் செயலாள ரிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நோட்டிற்குடையவர் சான்றுகளைக் கூறி செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளுமாறு தெரிவிக்கிறேன்.

6. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் பேசுவதற்கு அதிக வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். ஆனால் நான் இருக்கும் நேரத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியிருப்பதால், அப்படி அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். 25 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் 6 நிமிஷத்திற்கு மேல் கிடைக்காது. ஆகவே, அந்த வரையறைக்குள் பேசுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது திரு. பி. துரைராஜ் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து மாலை நேரத்தில் சபையை வைத்துக் கொள்ள முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அரிசன மானியத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது இவ்வளவு குறைவாக, 5, 6 நிமிஷம் என்றால்

Thiru K. VINAYAKAM : Since the Minister happens to be a lady, as a mark of chivalry I do not press my cut motion.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லையாதலால், அதுவும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

அவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"'கோரிக்கை எண் 25—'ஆதிவாசிகள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்' என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6, 51, 21, 100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பிற்பகல் 5–25 பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

* 98. Notification issued with G.O. Ms. No. 3435, Home, dated the 20th December 1967, making an amendment to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, published at pages 116–161 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 18th March 1959, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

B. Reports, Notifications and other papers.

47. Notification issued with G.O. Ms. No. 3756, Industries, Labour and Housing (Labour), dated the 8th December 1967, making an amendment to the Madras Factories Rules, 1950 published at pages 103 to 178 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 25th April 1950, as subsequently amended under the Factories Act, 1948 (Central Act LXIII of 1948).

1968 மார்ச் 15]

48. Notification issued with G.O. Ms. No. 1809, Revenue, dated the 17th October 1967, regarding reduction in payment of stamp duty for one year from 1st April 1967, in respect of the Mortgage Deeds executed under the scheme for deepening of wells under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899).

@ 49. Policy Note on Demand No. 29—1968–69 (English and Tamil).

£ 50. Policy Note on Demand No. 16 (Tamil).

இணைப்பு I

[139-ம் பக்கத்திலுள்ள 220-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.]

(அ) அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலனை செய்துள்ளது.

(இ) அரசாங்கப் பேருந்துப் போக்குவரத்துக்கு இழப்பு ஏற்பட்டதற்கான காரணங்கள், செலவைச் சிக்கனப்படுத்த தமிழ்நாடு அரசாங்கப் போக்கு வரத்துக் துறை மேற்கொண்ட முயற்சிகள் குறித்த விவரம் ஆகியவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1962-63 முதல் 1965-66 வரையுள்ள கால அளவில் தமிழ்நாடு அரசாங்கப் பேருந்துப் போக்குவரத்தின் சென்னை மாநகரப் போக்குவரத்தில் இழப்பு ஏற்பட்டது. 1964-65-ல் ரூ. 23·88 லட்சம் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்க 1965-66-ல் ரூ. 33·91 லட்சம் இழப்பு ஏற்பட்டது. இழப்பு ஏற்பட்டதற்கான காரணங்கள், செலவுகளைச் சிக்கனப்படுத்த அத்துறை மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் ஆகியவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) பேருந்து ஒன்றை வழித்தடத்தில் ஓடவிடுவது கட்டுபடியாக வேண்டுமானால், செல்லவேண்டிய குறைந்த அளவு தொலைவுப் பயணத் துக்கென அதை இயங்கப் பிடிக்கும் மாறுபடும் செலவுகளையும் நிலை யான செலவுகளையும் சரிக்கட்டிக் கொண்டு போகிறவகையில் அப் பேருந்து குறிப்பிட்ட குறைந்த அளவு மைல்கள் பயணம் செய்திருக்க வேண்டும். தற்போதைய வரவுகள் செலவுகளின் அடிப்படையில், சென்னை மாநகரில் ஒரு பேருந்தை ஓட்டுவது கட்டுப்படியாக வேண்டு மானால், அது நாள் ஒன்றுக்குக் குறைந்தது 146 மைல் பயணம் செய்யவேண்டுமெனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகரில் பேருந் துகள் நாள் ஒன்றுக்குச் சராசரி 135 மைல்தான் ஓடுகின்றன. பேருந்து களை இயக்குவது கட்டுப்படியாகிற அளவிற்கு அவை ஓடாவிட்டால், அவற்றை இயக்குவதன் மூலம் இழப்பு ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடி யாது. கடினமான போக்குவரத்து நிலைமைகளாலும், 1965-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் விதிகளின் விதித்துறைகளின் படி செயல்பட வேண்டி வந்ததாலும், பேருந்துகள் ஓடும் தொலைவுகளை அதிகரிக்க இயலவில்லை. சென்னை மாநகரில் சாலைகளைப் பயன்படுத்தும்

£ Despatched to Members on 13th March 1968.

* Placed on the Table of the House on 14th March 1968.

@ Despatched to Members on 12th March 1968.

வண்டிகளின் எண்ணிக்கை கடந்த சில ஆண்டுகளாக விரைவில் அதிகரித்து வந்துள்ளது. வாடகைக் கார்கள், சரக்குப் பேருந்துகள் (lorries) தனியார் வண்டிகள், ஆட்டோ ரிக்‌ஷாக்கள் போன்ற பலவகை வண்டிகள் சாலைகளில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. சாலைகளில் ஓடும் வண்டிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக உள்ளதால், சாலைகளில் போக்குவரத்து நெரிசல் மிகுந்துள்ளது. இதன் விளைவாக, போக்குவரத்துத் துறைப் பேருந்துகளின் வேகம், இருக்கக்கூடிய அளவைக் காட்டிலும் குறைவாகவே உள்ளது. பல இடங்களில் பல சமயங்களில் வலவர்கள் வண்டியை அடிக்கடி நிறுத்தி ஓட்ட வேண்டியுள்ளது. பேருந்துகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கையில், போக்குவரத்து ஒழுங்கிற்கான அடையாள அறிவிப்புகள் இடங்களில் வண்டிகளை நிறுத்த வேண்டியுள்ளது. பேருந் போக்குவரத்தை இயக்குவது குறித்து, இந்த இடர்ப்பாடுகளனைத்தும் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள கடினமான போக்குவரத்து நிலைமைகள் ஆகும். பேருந்துப் பணியாளர்களுக்கு அவர்களது பணி நேரத்திலேயே ஓய்வு இடைவேளை விடுவதற்கு 1965-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்து தொழிலாளர் விதிகள் வகை செய்கின்றன. பேருந்துப் பணியாளர்களுக்கு ஓய்வு இடைவேளைகள் வழங்குவது அவசியமாயுள்ளதால், ஒரு பேருந்து செய்யும் பயணங்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து போகிறது. தோராயமாக, ஒரு பேருந்து இயங்குகிற 18 மணி நேரத்தில், 2 மணி நேரம், பேருந்துப் பணியாளர்களுக்கான ஓய்வு இடைவேளை நேரமாக அமைகிறது. இந்த அவசியம் காரணமாக, உரிய அளவுத் தொலைவிற்கும் பேருந்துகளால் பயணம் செய்வது இயலாமற் போகின்றது. 1965-66-ல் சென்னை மாநகரில் ஒரு பேருந்து நாள் ஒன்றுக்கு 137 மைல் ஓடியது. 1966-67-ல் அது நாள் ஒன்றுக்கு 137 மைலுக்கும் குறைவாக ஓடும் என்று தோன்றுகிறது. மேற்கூறிய நிலைமைகளை நோக்குமிடத்து, அவற்றைச் சீர் செய்ய இத்துறையால் எந்த நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ள இயலாது என்பது புலனாகும்.

(2) நெரிசல் நேரங்களில் போக்குவரத்தை சீர்ப்படுத்துவதன் அவசியம் எல்லா நகரப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்கும் உள்ளது. நெரிசல் நேரங்களில் கூடுதல் பேருந்துகள்விடவேண்டியுள்ளது. நெரிசல் நேரங்களில் நெரிசலைக் குறைக்கத் தனிப்பேருந்துகள் விடப்படுகின்றன. மாணவர்களுக்கான தனிப் பேருந்துகளும் விடப்படுகின்றன. இந்தப் போக்குவரத்துக்கள் மூலம் உரிய அளவு ஆதாயம் கிடைப்பதில்லை. பொதுமக்களின் நலனைக் கருதியே இவற்றை நடத்த வேண்டியுள்ளது.

(3) முழுவதும் ஆதாயங்களை எதிர்நோக்கியே புதிய வழித்தடங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படுவதில்லை. சென்னை மாநகரைச் சுற்றிலும் புதிய குடியிருப்புப் பகுதிகள், குடியிருப்பு இல்லத்தொகுதிகள் முதலியன ஏற்பட்டு வருகின்றன. அப்பகுதிகளில் குடியிருப்பவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய, கூடுதலான வழித்தடங்களை இயக்க வேண்டியுள்ளது. அந்த வழித்தடங்கள் குறிப்பாக அவற்றின் தொடக்க நிலைகளில், உரிய ஆதாயம் அளிக்காது. ஆயினும், சமூகத் தேவையை முன்னிட்டு அவற்றை இயக்க வேண்டியுள்ளது.

(4) சென்னை மாநகரப் பேருந்துப் போக்குவரத்துப் பணிகளில் பேருந்து நிற்கும் இடங்கள் பல உள்ளன. அத்தகைய பல இடங்களில் வண்டிகளை நிறுத்த வேண்டியுள்ளது. போக்குவரத்து நெரிசல் காரணமாகவும் பல இடங்களில் பேருந்துகளை அடிக்கடி நிறுத்த வேண்டியுள்ளது. இக்காரணங்களால் டயர்களும், உதிரிப் பாகங்களும் பெருமளவுக்குத் தேய்ந்து போகின்றன. எனவே, நகரப் போக்குவரத்துக்களை நடத்துவதற்கு ஏற்படுகிற செலவு வெளியூர் போக்குவரத்துக்களை இயக்குவதற்கு ஏற்படுகிற செலவைக் காட்டிலும் அதிகமாக உள்ளது. ஆனால் வருவாயைப் பொருத்த மட்டில் நகரப் போக்குவரத்து மூலம் கிடைக்கும் வருவாய் வெளியூர்ப் போக்குவரத்தால் கிடைக்கும் வருவாயை விடக் குறைவாகவே உள்ளது.

(5) கீழ்க்கண்ட இனங்களின் கீழ் துறைக்குப் பெருமளவுச்குச் செலவு ஏற்படுகின்றது :—

(அ) எரிப்பொருள் செலவு ;

(ஆ) மோட்டார் வண்டி வரிகள் ;

(இ) பழுது பார்த்தலும், சீர்செய்தலும் ;

(ஈ) டயர்களும், ட்யூப்களும் ;

(உ) தொழிலாளர்களின் ஊதியம்.

கடந்த சில ஆண்டுகளில் மேற்சொன்ன தலைப்புகளின் கீழ் செலவு பெருகியுள்ளது. விலைகள் அதிகரித்து விட்டதும், தொழிலாளர் களுக்கு கூடுதலான படிகள் முதலியன வழங்கியதும் அதற்குக் காரணங்களாகும். எடுத்துக்காட்டாக, 1964–65 ஆண்டுடன் ஒப்பு நோக்கு கையில், 1965–66-ல் கீழ்க்கண்ட இனங்கள் காரணமாகச் செலவு பெருகியுள்ளது :—

		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
(அ)	1—3—65 முதல் 1—7—65 வரை அதி கரிக்க அகவிலைப்படி வழங்கியது ..	11·15
(ஆ)	1965–66-ல் கடுவேக டீசல் எண்ணெய் விலைகள் அதிகரித்தது	5·03
(இ)	மூலதனத்தின் மீதான வட்டி $5\frac{3}{4}$ சதவீதத் திலிருந்து $6\frac{1}{2}$ சதவீதமாக அதிகரித்த வகையில்	3·57
(ஈ)	அகவிலைப்படி வீதங்கள் அதிகரித்ததின் விளை வாக தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிக்கான உதவித் தொகையில் அதி கரிப்பு	0·70
	மொத்தம் ..	20·45

“மோட்டார் வண்டி வரிகள், தொழிலாளர்களின் ஊதியங்கள்” என்ற தலைப்புகளின் கீழ் மிகக் குறைந்த அளவுக்கே சிக்கனம் செய்ய இயலும். ஏனைய செலவினங்களில் செலவைக் குறைக்க இத் துறை தன்னால் ஆனதையெல்லாம் செய்து வருகிறது.

(6) நகரப் போக்குவரத்துக்களில் பல்வேறு வழித்தடங்களின் மூலம் கிடைக்கிற வருவாய் குறித்து திங்களதோறும் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது. வருவாயைப் பெருக்குவதற்காக மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அடிக்கடி வழித்தடங்கள் பிற முக்கிய இடங்களுக்கு நீட்டிக்கப்படுகின் றன. சில சமயங்களில் சாலைகளில் ஓட்டப்படும் பேருந்துகளின் எண் ணிக்கை குறைக்கப்படுகிறது. வழித்தடங்கள் மூலம் கிடைக்கும் வரு வாயைப் பெருக்குவதில் இத்துறை தொடர்ந்து நாட்டம் செலுத்து கின்றது.

A.—

(*a*) The matter has been examined by Government.

(*b*) The reasons for losses and the efforts made by the Madras State Transport Department to economise expenditure are as follows :—

During the years from 1962–63 to 1965–66 the Madras city services of the Madras State Transport Department have sustained losses. The loss during the year 1965–66 was Rs. 33.91

lakhs as against Rs. 23.88 lakhs in the previous year (1964–65). The reasons for the losses and the efforts made by the department to economise expenditure are mentioned below :—

(1) If the operation of a bus is to be economic it has to do a minimum mileage so as to earn the fixed costs as well as the variable costs of operation of the minimum mileage. Based on the present receipts and expenditure, it has been worked out that the economic mileage for operation of buses in Madras city is 146 miles per bus per day. The average mileage done by the buses in the Madras city is only 135 miles per bus per day. When buses are not able to do the economic mileage loss is inevitable. It has not been possible to increase the mileage done by the buses due to difficult traffic conditions and the necessity for complying with the provisions of the Motor Transport Workers' Rules, 1965. The number of vehicles using the roads in the Madras city has been increasing rapidly during the last few years. There are various types of vehicles using the road, e.g., taxies, lorries, private vehicles, auto-rickshaws, etc. As the number of vehicles using the roads is great, there is heavy congestion on the roads. The result is that the speed of the vehicles of the department is not as much as it would be otherwise. Drivers have to apply the brakes at several points and on several occasions. During the course of the trips the vehicles have to be stopped at several signal points. All these difficulties in operating vehicles are 'difficult traffic conditions' referred to above. The Motor Transport Workers' Rules, 1965 provide for giving period of rest to the crew during their hours of work. Because of the necessity to give periods of rest to the crew, the number of trips which a vehicle makes is reduced. Roughly, in a period of 18 hours of operation of a vehicle, 2 hours are consumed by rest given to the crew. Because of this necessity, a vehicle is unable to make as much mileage as it would otherwise do. The average vehicle mileage done in Madras city during the year 1965–66 was 137 and during the year 1966–67 it is likely to be less than 137. The conditions detailed above are such that no remedial measures can be taken by the department.

(2) Necessity for clearing traffic during peak hours is a problem which is common to all city undertakings. During peak hours, additional buses have to be operated and shuttle services are operated. Students specials are also operated. All these services are not wholly remunerative. They have to be continued in the interest of the public.

(3) The choice of new routes is not made entirely with an eye on profits. New residential areas, housing colonies, etc., are springing around the Madras city. Additional routes have to be operated in order to cater to the needs of the population living in those areas. Those routes, especially, in their initial stages will not be remunerative but they have to be operated as a social necessity.

(4) In city services, there are a number of bus stops. Vehicles have to be stopped at several bus stops. They have also to be stopped frequently because of traffic congestion. Because of these reasons, there is greater wear and tear of tyres and spare parts. Expenditure on operation of city services is accordingly higher than that of mofussil services while the revenue brought in by the city services is not as much as the revenue brought in by the mofussil services.

(5) Bulk of the expenditure of the department is under the following heads :—

(*a*) Cost of fuel;

(*b*) Motor Vehicles Taxes;

(*c*) Repairs and servicing;

(*d*) Tyres and tubes; and

(*e*) Wages of workers.

During the last few years there has been increase of expenditure under the above heads due to increase in prices and additional allowances, etc., granted to the workers. For example during the year 1965–66, as compared to the year 1964–65, there were increased expenditure on account of the following items :—

		(RUPEES IN LAKHS).
(*a*)	**Payment of increased dearness allowance from 1st March 1965 to 1st July 1965.**	11·15
(*b*)	**Increase in rates of high speed diesel oil during 1965–66.**	5·03
(*c*)	**Increase in interest on capital from $5\frac{3}{4}$ per cent to $6\frac{1}{2}$ per cent.**	3·57
(*d*)	**Increase in contribution to Employees' Provident Fund consequent on the enhancement of rates of dearness allowance.**	0·70
	Total ..	**20·45**

Very little economy is possible under the heads "Motor Vehicles Taxes and Wages of workers". The department is striving its best to economise expenditure under the other heads of expenditure.

(6) A review of the earnings of the various routes in the city services is done monthly. Changes are introduced in order to improve the earnings. Often routes are extended to other important places. Sometimes, the number of buses put on the road are reduced. The question of making routes earn better is constantly kept in view by the department.

பிற்சேர்க்கைகள்

[158—174-ம் பக்கங்கள் வரையிலுள்ள உரையைக் காண்க.]

பிற்சேர்க்கை I.

1967-68-ல் நிலக் கையகப்படுத்தும் வேலைக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

தொடர் எண். (1)	மாவட்டத்தின் பெயர். (2)	தாசில்தார். (3)	மேல்நிலை எழுத்தர். (4)	கீழ்நிலை எழுத்தர். (5)	தட்டச்சர். (6)	வரைவாய்த் துறை சிறப்பு ஆய்வாளர். (7)	நில அளவை செய்பவர்கள். (8)	இருப்பாசன ஊழியர். (9)	வரைவாளர். (10)	தட்டச்சர் எழுத்தர். (11)	மேஸ்திரி. (12)	கடைநிலை ஊழியர். (13)	சங்கிலி அளவை செய்பவர். (14)
1	வட ஆர்க்காடு	4	8	4	4	7	4	..	..	..	..	4	4
2	தென்னார்க்காடு	4	7	4	3	10	4	..	1	1	..	8	8
3	இராமநாதபுரம்	3	6	1	3	9	5	1	1	..	1	7	8
4	செங்கற்பட்டு	4	5	2	4	6	4	..	..	..	..	6	4
5	திருநெல்வேலி	4	5	5	4	8	4	..	..	..	..	8	8
6	மதுரை	4	5	4	4	8	4	..	..	..	..	8	8
7	திருச்சிராப்பள்ளி	5	5	..	4	7	5	..	..	..	..	6	5
8	தஞ்சாவூர்	4	5	4	4	4	4	..	..	..	..	4	8
9	கோயம்புத்தூர்	3	6	3	3	6	3	..	..	..	..	6	6
10	கன்னியாகுமரி	..	1	..	..	1	1	..	..	..	..	..	1
11	சேலம்	4	3	3	3	7	3	..	1	..	..	3	6
12	தருமபுரி	2	2	1	2	4	1	..	1	..	..	..	2
	மொத்தம் ..	41	58	31	38	77	42	1	4	1	1	60	68

பிற்சேர்க்கை II

அரிசனங்களுக்கு வீட்டுமனைக்காக கையகப்படுத்திய நிலப் பரப்பைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

தொடர் எண். (1)	மாவட்டத்தின் பெயர். (2)	1956–61 இரண்டாவது திட்டக் கால அளவு. (3)	1961–66 மூன்ருவது திட்டக் கால அளவு. (4)	1966–67. (5)
		ஏ. செ.	ஏ. செ.	ஏ. செ.
1	செங்கற்பட்டு	174·23	335·42	85·39
2	வட ஆர்க்காடு	648·38	839·76	119·39
3	தென் ஆர்க்காடு	365·52	1,169·73	1,775·36
4	தஞ்சாவூர்	334·32	395·46	85·19
5	திருச்சிராப்பள்ளி	297·16	710·03	129·78
6	மதுரை	255·61	497·70	80·53
7	இராமநாதபுரம்	408·48	880·76	176·33
8	திருநெல்வேலி	210·92	484·99	99·48
9	கன்னியாகுமரி	24·86	41·71	2·15
10	சேலம்	230·95	345·17	159·19
11	தருமபுரி	..	15·97	96·46
12	கோயம்புத்தூர்	179·62	598·47	125·09
13	நீலகிரி	36·85*	..	..
	மொத்தம்	3,146·89	6,209·20	2,934·34

* மலைப்பகுதிகளில் நிலத்தை கையகப்படுத்துவதற்கு போதிய வசதிகள் இல்லை.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பிற்சேர்க்கை III.

அரிசனங்களின் வீட்டுமனைக்காக கையகப்படுத்துவதில் ஏற்பட்ட செலவைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

தொடர் எண்.	மாவட்டத்தின் பெயர்.	1956 முதல் 1961 வரை.	1961 முதல் 1966 வரை.	1966–67.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		ஏ. செ.	ஏ. செ.	ஏ. செ.
1	செங்கற்பட்டு	2·39	8·14	2·06
2	வட ஆர்க்காடு	6·65	15·27	3·99
3	தென்னார்க்காடு	5·80	21·70	6·91
4	தஞ்சாவூர்	5·42	10·48	3·13
5	திருச்சிராப்பள்ளி	5·66	16·93	4·05
6	மதுரை	3·74	10·16	3·43
7	இராமநாதபுரம்	2·91	11·41	3·88
8	திருநெல்வேலி	3·14	9 15	3·37
9	கன்னியாகுமரி	0·92	2·33	0·14
10	சேலம்	2·67	8·13	5·27
11	தருமபுரி	..	0·50	2·36
12	கோயம்புத்தூர்	4·17	14·97	4·31
13	நீலகிரி	0·24*	..	..
	மொத்தம் ..	43·71	129·17	42·90

* மலைப்பகுதிகளில் நிலத்தை கையகப்படுத்துவதற்குப் போதிய வசதிகள் இல்லை.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பிற்சேர்க்கை IV.

1966-67-ஆம் ஆண்டிலும், 1967-68-ஆம் ஆண்டிலும் உதவி அளிக்கப்பட்ட சங்கங்கள்—நிலையங்கள்.

அரிசனங்கள்.

1966-67.

மகளிர் நலத்துறை—

1. விற்பனை நிலையம், ஊட்டி.

2. திருநெல்வேலி மாவட்டம், கணேசபுரத்திலுள்ள தையல் வேலைப் பிரிவு.

3. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கீழ்க்கடையத்தில் பனை ஓலைப்பொருள் தயாரிப்போர் நிலையம்.

4. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ராஜாக்ஙூரில் பிரம்புத் தொழில் நிலையம.

5. மதுரை மாவட்டத்தில் மங்கலக் கொம்பு தயாரிப்புப் பிரிவு.

6. சேலம், பொன்னம்மார்பேட்டையிலுள்ள தையல் வேலை நிலையம்.

தொழில்துறை—

7. மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள கம்பத்தில் தையல்—பூ வேலை பயிற்சி நிலையம்.

8. மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள சத்திரப்பட்டியில் பனை ஓலை, மூங்கில் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

9. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் விருதுநகரில் தோலினால் செய்யப் பட்ட பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

10. தையல் வேலை பயிற்சி நிலையம், குன்னூர்.

11. நாமக்கல் தோல் தொழில் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

12. அரசின் செங்கற் சூளை பிரிவு, பரமக்குடி.

13. ஈரோடு தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

14. பெலாக்குப்பத்தில் பாய் நெய்யும் பயிற்சி நிலையம்.

15. கயத்தாறு கூடை முடைவோர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்காக தொழிற்கூடாரம் கட்டுவதற்காக மானியம்.

16. அருப்புக்கோட்டை மூங்கில் பணியாளர் - தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்காக மானியம்.

17. திருவண்ணமலை, தோலினால் செய்த பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

18. இருப்பள்ளி பாய் பின்னுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

19. குன்னூர் தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட், குன்னூர்.

20. மேலநீலிதநல்லூர் கூடை முடைவோர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

21. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள மார்த்தாண்டத்தில் தையல் வேலைப் பயிற்சி நிலையம்.

22. குலசேகரப்பட்டினத்தில் பனை ஓலையிலிருந்து பயன்படக்கூடிய சாமான்கள் தயாரிப்பதற்குப் பயிற்சி நிலையம்.

23. வள்ளியூரில் பிரம்புப் பொருட்கள் தயாரிப்பதற்குப் பயிற்சி நிலையம்.

24. திருச்சி தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

25. தண்டரை கிராமத்தில் மர விளையாட்டுக் கருவிகள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

26. சென்னையில் தையற் பயிற்சி நிலையம்.

27. உண்ணியூரில் பாய் நெசவு உற்பத்தி நிலையம்.

28. ஆண்டிக்காட்டில் பனை ஓலைப் பொருட்கள் பயிற்சி நிலையம்.

29. வாணியம்பாடி காலணி தயாரிப்போர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

30. திண்டுக்கல் தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

கதர் வாரியம்—

31. வீரப்பூர் தோல் பதனிடுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

32. கீழ வீராணம் பனை ஓலைப் பொருள் பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

33. ராதாபுரம் சுண்ணாம்புக் காளவாய்ப் பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

34. கீழ வீராணம், சுண்ணாம்புக் காளவாய் கூட்டுறவு குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

35. ஏருவாடி செங்கற் சூளை பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

36. கீரத்தூரில் சுண்ணாம்புக் கிளிஞ்சல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், கன்னியாகுமரி.

37. விளானூர் செங்கற் சூளை—ஓடு பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், தஞ்சாவூர்.

38. துலுக்கங்குளம் செங்கற் சூளை பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

39. கரம்பகுடி, எண்ணெய் பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம் திருச்சிராப்பள்ளி.

40. புளியங்குடி செங்கற் சூளை பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி.

41. மணக்கால் அய்யாம்பேட்டை செங்கற் சூளை—ஓடு பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

42. இருப்புளி பாய் நெசவாளர் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், சேலம்.

43. இராமநாதபுரம் மேல்ராஜகுலராமன் (கிராமத்தில்) அயன் புரத்தில் சக்கிலிகள் வேலை செய்வதற்குப் பொதுக் கூடாரம் ஒன்று கட்டுதல்.

44. அய்யனூர்குளம் செங்கல் தயாரிப்போர் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

45. ஸ்ரீமுஷ்ணம் கைக்குத்தலரிசி பணியாளர்கள் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

1968 மார்ச் 15]

46. பெரியநாகலூர் செங்கல் சூளைப் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

47. செக்கிபாளையம் சுண்ணும்புக் கல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

48. கத்தாளம்பட்டி கிராம பனை ஓலை குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

49. தோட்டப்பட்டி தோல் பதனிடுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம், கோயம்புத்தூர்.

50. வளையம்பட்டு தோல் பதனிடும் அரிசன கூட்டுறவுச் சங்கம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

51. பெரிய கிருஷ்ணபுரம் கைக்குத்தலரிசி அரிசன (மகளிர்) கூட்டுறவுச் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

52. சென்னிபுரம் செங்கற்சூளை பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

53. ராஜன் நகர் தோல் பதனிடும் பணி கூட்டுறவுச் சங்கம், கோயம் புத்தூர்.

54. கோயிலூர் கைக்குத்தலரிசி பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுச் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

55. நாங்குனேரி செங்கற்சூளை பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுச் சங்கம், திருநெல்வேலி.

56. துத்திவிளை செங்கற்சூளை-ஓடுபணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுச் சங்கம், கன்னியாகுமரி.

1967-68.

மகளிர் நலத் துறை—

1. விற்பனை நிலையம், ஊட்டி.

2. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கணேசபுரத்தில் தையல் வேலைப் பிரிவு.

3. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கீழ்கடையத்தில் பனை ஓலைப் பொருள் தயாரிப்போர் நிலையம்.

4. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ராஜானூரில் பிரம்புத் தொழில் நிலையம்.

5. மதுரை மாவட்டத்தில் மங்கலக் கொம்பு தயாரிப்புப் பிரிவு.

6. சேலம், பொன்னம்மார்பேட்டையிலுள்ள தையல் வேலை நிலையம.

தொழில் துறை—

7. மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள கம்பத்தில் தையல்-பூவேலைப் பயிற்சி நிலையம்.

8. மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள சத்திரப்பட்டியில் பனை ஓலை-மூங்கில் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

9. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் விருதுநகரில் தோலினால் செய்யப் பட்ட பொருள்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

10. தையல் வேலைப் பயிற்சி நிலையம், குன்னூர்.

11. நாமக்கல் தோல் தொழில் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

12. அரசின் செங்கற்சூளை பிரிவு, பரமக்குடி.

13. ஈரோடு தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

14. பெலாக்குப்பத்தில் பாய் நெய்யும் பயிற்சி நிலையம்.

15. கயத்தாறு கூடை முடைவோர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்காக தொழிற் கூடாரம் கட்டுவதற்காக மானியம்.

16. அருப்புக்கோட்டை மூங்கில் பணியாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்காக மானியம்.

17. திருவண்ணாமலை, தோலினால் செய்த பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

18. இராப்பள்ளி பாய் பின்னுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

19. குன்னூர் தோல் பணியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

20. மேலநீலிதநல்லூர் கூடை முடைவோர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

21. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள மார்த்தாண்டத்தில் தையல் வேலைப் பயிற்சி நிலையம்.

22. குலசேகரப்பட்டினத்தில் பனை ஓலையிலிருந்து பயன்படக்கூடிய சாமான்கள் தயாரிப்பதற்குப் பயிற்சி நிலையம்.

23. வள்ளியூரில் பிரம்புப் பொருட்கள் தயாரிப்பதற்குப் பயிற்சி நிலையம்.

24. திருச்சி தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

25. தண்டரை கிராமத்தில் மர விளையாட்டுக் கருவிகள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம்.

26. சென்னையில் தையற் பயிற்சி நிலையம்.

27. உண்ணியூரில் பாய் நெசவு உற்பத்தி நிலையம்.

28. அந்திக்காட்டில் பனை ஓலைப் பொருட்கள் பயிற்சி நிலையம்.

29. வாணியம்பாடி காலணி தயாரிப்போர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

30. திண்டுக்கல் தோல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் லிமிடெட்.

கதர் வாரியம்—

31. வீரப்பூர் தோல் பதனிடுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

32. கீழ வீராணம் பனை ஓலைப் பொருள் பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில்கள் சங்கம், திருநெல்வேலி.

33. ராதாபுரம் சுண்ணாம்புக் காளவாய் பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

34. கீழ வீராணம் சுண்ணாம்புக் காளவாய் கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

35. வருவாடி செங்கற்சூளை பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவு குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி.

36. கீரத்தூரில் சுண்ணாம்புக் கிளிஞ்சல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், கன்னியாகுமரி.

37. விளானூர் செங்கற் சூளை—ஓடு பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், தஞ்சாவூர்.

1968 மார்ச் 15]

38. துலுக்கங்குளம் செங்கற்சூளை பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

39. கரம்பகுடி எண்ணெய் பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி.

40. புளியங்குடி செங்கற்சூளை பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுக் குடிசைத் தொழில் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி.

41. மணக்கால் அய்யாம்பேட்டை செங்கற்சூளை-ஓடு பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுத் தொழிற் சங்கம், திருநெல்வேலி.

42. இருப்புளி பாய் நெசவாளர் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், சேலம்.

43. இராமநாதபுரம் மேல்ராஜகுலராமன் (கிராமத்தில்) அயன்புரத்தில் சக்கிலிகள் வேலை செய்வதற்குப் பொதுக் கூடாரம் ஒன்று கட்டுதல்.

44. அய்யனூர்குளம் செங்கல் தயாரிப்போர் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

45. ஸ்ரீமுஷ்ணம் கைக்குத்தலரிசி பணியாளர்கள் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

46. பெரியநாகலூர் செங்கல்சூளைப் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுத்தொழில் சங்கம், திருச்சி மாவட்டம்.

47. செக்கியானையம் சுண்ணாம்புக்கல் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுத் தொழில் சங்கம், வடஆர்க்காடு மாவட்டம்.

48. கத்தாளம்பட்டி கிராம பனைஓலை குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

49. தோட்டப்பட்டி தோல் பதனிடுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம், கோயம் புத்தூர்.

50. வளையம்பட்டு தோல் பதனிடும் அரிசன கூட்டுறவுச் சங்கம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

51. பெரிய கிருஷ்ணபுரம் கைக்குத்தலரிசி அரிசன (மகளிர்) கூட்டுறவுச் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

52. சென்னிபுரம் செங்கற்சூளை பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவு குடிசைத் தொழில் சங்கம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

53. ராஜன்நகர் தோல் பதனிடும் பணி கூட்டுறவுச் சங்கம், கோயம் புத்தூர்.

54. கோயிலூரி கைக்குத்தலரிசி பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுச் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு.

55. நாங்குனேரி செங்கற்சூளை பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுச் சங்கம், திருநெல்வேலி.

56. துத்திவிளை செங்கற்சூளை ஓடு பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுச் சங்கம், கன்னியாகுமரி.

57. ஆதியூர், முருகம்பட்டி, தின்னனூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள செங்கற் சூளை-ஓடு பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுச் சங்கம், வடஆர்க்காடு.

58. ஊராம்பட்டி, செங்கற்சூளை பணியாளர்கள் குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், இராமநாதபுரம்.

59. மண்ணமங்கலம் தோல் பதனிடுவோர் குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி.

60. பாரதி தோல் பதனிடுவோர் குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி.

[1968 மார்ச் 15

61. காந்திகுப்பம் கைக்குத்தலரிசி அரிசன பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு.

62. கீழவீராணம் செங்கற்சூளை பணியாளர் குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், திருநெல்வேலி.

63. மேட்டுப்பாளையம் செங்கற்சூளை பணியாளர்கள் அரிசன கூட்டுறவுச் சங்கம், கோயம்புத்தூர்.

64. கதலி தோல் பதனிடுவோர் கூட்டுறவுச் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு.

65. தேனி தோல் பதனிடுவோர் குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், மதுரை.

66. பங்கலப்பட்டி செங்கற்சூளை பணியாளர் அரிசன கூட்டுறவு குடிசைத் தொழில் சங்கம், மதுரை.

67. அத்தமணஞ்சேரி செங்கற்சூளை பணியாளர் அரிசன கூட்டுறவுச் சஙகம், செங்கற்பட்டு.

68. பரவித்தந்தாங்கல் தோல் பதனிடுவோர் குடிசைத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம், தென் ஆர்க்காடு.

பழங்குடி மக்கள்.

1966–67.

மகளிர் நலத் துறை—

1. கீழ்கோத்தகிரியில் உள்ள தையல் வேலைப் பிரிவு.

தொழில்-வாணிகத் துறை இயக்குநர்—

2. திருச்சிகடியில் உள்ள (நீலகிரி மாவட்டம்) சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் செய்யும் பயிற்சி—தயாரிப்பு நிலையம்.

3. ஜம்ன மருதூரில் உள்ள ஆதாரத் தச்சு வேலை-கொல்லுப்பட்டறை வேலையில் பயிற்சி அளிக்கும் நிலையம்.

4. நெடுங்குன்றம், அட்டப்பாடி ஆகிய இடங்களில் உள்ள பிரம்பு-மூங்கில் தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தையல் வேலை நிலையம்.

5. பார்த்திபனூரில் உள்ள பாய் நெசவுப் பயிற்சி நிலையம்.

கதர் வாரியம்—

6. ஜம்ன மருதூரில் உள்ள தேனீ வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

7. நீலகிரி மாவட்டம் குன்னூரில் ஸ்ரீசற்குரு ராஜயோக ஆசிரமத்தில் உள்ள பழங்குடி மக்கள் தங்கிப் பயிலும் பள்ளியில் தச்சுவேலை—மூங்கில் வேலையில் பயிற்சி—தயாரிப்பு நிலையம்.

8. வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் ஏலகிரி மலையில் தேனீ வளர்ப்புத் தொழில்.

1967–68.

மகளிர் நலத் துறை—

1. கீழ்கோத்தகிரியில் உள்ள தையல் வேலைப் பிரிவு.

1968 மார்ச் 15]

தொழில் துறை—

2. திருச்சிகடியில் உள்ள சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் செய்யும் பயிற்சி—தயாரிப்பு நிலையம்.

3. ஜம்னமருதூரில் உள்ள ஆதாரத் தச்சு வேலை-கொல்லுப்பட்டறை வேலையில் பயிற்சி அளிக்கும் நிலையம்.

குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர்.

1966–67.

மகளிர் நலத் துறை—

1. சேலம் மாவட்டம், முத்தம்பட்டியில் கயிறு தயாரிப்புப் பிரிவு.

2. திருநெல்வேலி மாவட்டம், தேவர்குளத்தில் ஆயத்த உடைகள் தைக்கும் நிலையம்.

தொழில் துறை—

3. பார்த்திபனூரில் பாய் நெசவுப் பயிற்சி நிலையம்.

4. அஜீஸ் நகரில் கயிற்றுப் பணி பயிற்சி நிலையம்.

5. பம்மல் செட்டில்மென்டில் பாய் நெசவு-தையல் வேலை நிலையம்.

1967–68.

மகளிர் நலத் துறை—

1. சேலம் மாவட்டம், முத்தம்பட்டியில் கயிறு தயாரிப்புப் பிரிவு.

2. திருநெல்வேலி மாவட்டம், தேவர்குளத்தில் தையல் வேலை ஆயத்த உடைகள் தைக்கும் நிலையம்.

தொழில் துறை—

பார்த்திபனூரில் பாய் நெசவுப் பயிற்சி நிலையம்.

அஜீஸ் நகரில் கயிற்றுப் பணி பயிற்சி நிலையம்.

பம்மல் செட்டில்மென்டில் பாய் நெசவு-தையல் வேலை நிலையம்.

பிற்சேர்க்கை V.

அரிஜனங்கள் பயனடைவதற்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பிறகு (1966–67)-ம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டுறவுப் பால் வழங்கும் சங்கங்களின் பட்டியல் :—

தொடர் எண்.	சங்கத்தின் பெயர்.	மாவட்டம்.
(1)	(2)	(3)
1	கே. பெருமாள்பட்டி	மதுரை.
2	விரகனூர்	,,
3	எம்.எம்.ஆர் சுப்பராம நகர்	,,
4	ஷெனாய்நகர்	,,
5	அவனியாபுரம்	,,

தொடர் எண்.	சங்கத்தின் பெயர்.	மாவட்டம்.
(1)	(2)	(3)
6	குன்னூர்	ராமநாதபுரம்.
7	கோட்டையூர்	,,
8	ராமசாமியாபுரம்	,,
9	கோபாலபுரம்	,,
10	பெரும்பச்சேரி	,,
11	மணியம்பட்டி	,,
12	காரை	வடஆர்க்காடு.
13	பள்ளிகொண்டா	,,
14	செதுவாலை	,,
15	மாதனூர்	,,
16	எமச்சேரி	செங்கல்பட்டு.
17	சின்னாண்டிமடம்	,,
18	மன்னஞ்சேரி	,,
19	கல்லாடிப்பட்டு	,,
20	சோமங்கலம் (மேலாத்தூர்)	செங்கல்பட்டு.
21	பனப்பட்டு	தென் ஆர்க்காடு.
22	முகையூர்	,,
23	துணிசிரமேடு	,,
24	சி. தண்டேஸ்வர நல்லூர்	,,
25	தில்லைவிடங்கன்	,,
26	கொடியாலம்	,,
27	தாதயன்பட்டி	சேலம்.
28	மேல் கால் பாளையம்	,,
29	சிக்கனம்பட்டி	,,
30	பொட்டிபுரம்	,,
31	மணக்கால்	திருச்சிராப்பள்ளி.
32	அமிருதநாயர்நல்லூர்	,,
33	திம்மராயசமுத்திரம்	,,
34	ஆலக்குடி	தஞ்சாவூர்.
35	வண்ணாரப்பேட்டை	,,
36	சவரியார்கோயில்	,,
37	பாளையூர்	,,
38	நேமம்	,,

1968 மார்ச் 15]

பிற்சேர்க்கை VI

அரிஜனங்களுக்கான கூட்டுறவு நிலக் குடியேற்றச் சங்கங்களின் பட்டியல்.

தொடர் எண்களும் சங்கத்தின் பெயரும்.	ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிதியுதவி		பயிரிடும் பரப்பளவு.
	கடன்.	உதவித் தொகை.	
(1)	(2)	(3)	(4)
	ரூ.	ரூ.	ஏ. செ.
செங்கற்பட்டு மாவட்டம்—			
1 தம்மனூர் ..			
2 கரணைப் புதுச்சேரி			
3 கருங்குழிப் பள்ளம்	1,45,285	1,32,275	863·74
4 பொன்பாடி ..			
5 நெமலூர் ..			
வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்—			
6 கெங்கவரம் ..			
7 அய்பேடு	77,588	73,338	576·05
8 பெருங்களத்தூர் ..			
தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்—			
9 வேலூர்			
10 மரவநத்தம் ..			
11 தென் பொன் பரப்பை (திட்டம் I).			
12 தென் பொன் பரப்பை (திட்டம் II),			
13 ராயர்பாளையம் ..			
14 கூகையூர் ..	4,80,687	3,68,887	3,981·20
15 பொக்கம்பாடி ..			
16 மூங்கில்பாடி ..			
17 பங்காரம்			
18 புல்லூர்			
19 இண்டேலி ..			
20 கிளியானூர் ..			
21 திருவாமூர் ..			

தொடர் எண்களும் சங்கத்தின் பெயரும்.	ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிதியுதவி — கடன்.	ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிதியுதவி — உதவித் தொகை.	பயிரிடும் பரப்பளவு.
(1)	(2)	(3)	(4)
	ரூ.	ரூ.	ஏ.செ.
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்			
22 சிறுகுடி	63,400	84,640	1,048·45
23 நெற்குணம் ..			
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்—			
24 பிச்சன்கோட்டம் ..			
25 கொடியாலம் பரவத்தூர்.	69,087	40,737	269·56
26 சன்னுரப்பட்டி ..			
27 சோளகம்பட்டி ..			
ராமநாதபுரம் மாவட்டம்—			
28 தாரகனேந்தல் ..			
29 வேலங்குளம் ..	27,900	55,975	269·17
30 அருப்பனேந்தல் ..			
மதுரை மாவட்டம்—			
31 கள்ளங்காடு ..			
32 கேசம்பட்டி ..			
33 பூஞ்சுத்தி ..			
34 கோட்டக்குடி ..	1,96,750	1,44,000	1,314·00
35 சின்னமநாய்க்கன்பட்டி			
36 சந்தையூர்			
37 கோபாலபுரம்.. ..			
திருநெல்வேலி மாவட்டம்—			
38 கோட்டைக்காரன்குளம்			
39 பனங்குடி	1,36,825	1,21,565	775·96
40 கனந்தனேரி ..			
41 பிடனுரி			

தொடர் எண்களும் சங்கத்தின் பெயரும்.	ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிதியுதவி		பயிரிடும் பரப்பளவு.
	கடன்.	உதவித் தொகை.	
(1)	(2)	(3)	(4)
	ரூ.	ரூ	ஏ.செ.
நீலகிரி மாவட்டம்—			
42 எருமாடு	28,875	23,175	221·22
43 மாவனஹள்ளி ..			
கோயம்பத்தூர் மாவட்டம்—			
44 சிக்கரசம்பாளையம் ..			
45 பராங் நகர் ..	1,03,906	87,214	919·24
46 வடுகப்பட்டி ..			
47 நெய்த்தலபுரம்			
சேலம் மாவட்டம்—			
48 நாவலூர்			
49 நத்தக்கரை ..			
50 சிறுவாச்சியூர் (திட்டம் I).			
51 பெரியேரி			
52 மண்மலை			
53 தம்மன்பட்டி ..	4,62,965	37,550	1,723·48
54 உணத்தூர் ..			
55 சிறுவாச்சியூர் (திட்டம் II). ..			
56 சிங்கிபுரம் ..			
57 புதுப்பட்டி N ..			
58 சொக்கானூர் அக்ரஹாரம். (தொடங்கப்படவில்லை.)			
தருமபுரி மாவட்டம்—			
59 மாந்தபள்ளி ..			
60 கக்கன்புரம் ..	1,01,275	1,02,475	847·92
61 தல்லி			
பெரு மொத்தம் ..	**18,94,543**	**16,09,782**	**12,809·99**

பிற்சேர்க்கை VII

பழங்குடி மக்கள், அரிஜனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலனுக்காக 1961–62-லிருந்து 1966–67 வரை செலவழித்த மொத்தத் தொகை, 1967–68-ல் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும் தொகை, 1968–69-ம் ஆண்டிற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ஆகியவற்றைக் காட்டும் விவர அறிக்கை :—

ஆண்டு.	செலவழித்த தொகை. (ரூ. இலட்சத்தில்).	
1961–62	363 82	
1962–63	415 60	
1963–64	452 95	மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலம்.
1964–65	488 42	
1965–66	538 09	
1966–67	617 12	
1967–68 (அரசாங்கத்தால் முடிவு செய்யப்பட்ட திருத்த மதிப்பீடு).	634 83	மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குப் பிறகு.
1968–69 (அரசாங்கத்தால் முடிவு செய்யப் பட்ட திருத்த வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு).	651 21	

LIBRARY
25 NOV 1968
STATE LEGISLATURE, MADRAS